

افکار علمیہ -

ما یس آری کیوں۔

19060

Q. 2.

جی ۱۱۲

[illegible]

0164

This book should be returned on or before the last stamped above. An overdue charges of 6 nP. will be levied for each day. The book is kept beyond that day.

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

Account No.

Call No...

34,8954, H 817C

Date: _____

99-8-18

102 MAY 1986

AGN/12

9/17/14

1920

msd

~~29/11~~

9/14/71

THE LABEL

افکار علمیہ -

چارلس آرکین -

19060

Q. 12.

۱۱۲

[illegible]

فرهنگ ضرب المثلهای شیرین فارسی

شامل

امثال ضرب المثلهای حکیم و مکتورهای رایج و منسوخ

گردآوری و تدوین: یوسف جمشیدی پور

KASHMIR UNIVERSITY

Library

Ac. No. 312992

Dated 30.3.94

فرہنگ ضرب المثلہای شیرین فارسی

تألیف: یوسف جمشیدی پور

چاپ: دوم سال ۱۳۶۹

چاپخانه: مروی

تیراژ: ۲۰۰۰ نسخه

ناشر: انتشارات فروغی

خط روی جلد: کیانی

خیابان جمهوری میدان استقلال، تلفن: ۳۹۱۴۱۳

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

به نام خدا

مقدمه

انسانها در روند تکاملی حیات خویش همواره در پی آموختن بوده و هستند؛ انسان می شنود، می بیند، حدس می زند، تجربه می کند و می آموزد و در راستای این حرکت است که او به شناخت کلی می رسد و صاحب اندیشه می گردد.

انسانها چه بخواهند و چه نخواهند از این شناخت و معرفت به دو حاصل می رسند: یکی مادی و دیگری معنوی. آنچه که دست آورد مادی آنهاست در روند معنویتشان اثر می گذارد و آنچه که ره توشه معنویات است اثر در امور مادی دارد.

چه آزموده های مادی و چه تجربه های معنوی، هر دو بایستی در نهایت به نتیجه گیری برسند و در آخر فرآیند کار است که به عنوان ما حاصل کار شناخته می شود.

« ایجاز و اختصار » از گذشته تا کنون به عنوان یکی از اصول فصاحت و بلاغت کلام شناخته شده است و این امر نه تنها در میان اهل فن که در میان عامه نیز به صورت اصلی نیکو و پسندیده همواره مد نظر بوده است. بارها گفته شده است که کلام صحیح به آن کلامی اطلاق می شود که « جامع و مانع »

باشد . کلامی که آنچه را که لازم است داشته باشد و از آنچه غیر ضروری است دوری جوید . تقریباً تمامی آدمها حرف می زنند ، اما چرا یکی به هنگام گفتار هنرمند است و دیگری یاوه گو ؟ اولی منظور خود را به زیبایی ادا می کند و دومی تنها کلماتی را از دهان بیرون می ریزد . کلام نخست نشأت گرفته از عقل است و کلام دومی برخاسته از حلق . و به همین جهت است که در ذهن شنونده فهم شنیده نخست نغز است و پر محتوی و دومی یاوه است و پوچ .

کلامی با معیارهای ارزشی راستین برابری می کند که بتواند صاحب بار عقیدنی صحیح و درستی باشد ، و این مهم زمانی صورت تحقق به خود می گیرد که در پشت این کلام ، تاریخ پر باری از اندیشه های راستین به صورت ستون و تکیه گاه قرار داشته باشد . اگر چنین بود کلام در میان انسانها می ماند ، زندگی می کند و زندگی می دهد ، می خندد و می خنداند ، می گیرد و می گریاند . و اگر جز این بود تنها صوتی است که در میان امواج ناپدید می گردد .

هر ملتی به زبان خاص خویش سخن می گوید ؛ و در میان هر ملت گاه می توان به کلمات ، عبارات و یا جمله هایی برخورد که جزیی از زندگی آن مردم است . این جمله ها ، عبارتها و گاه مثلها و داستانها به علت برخورداری از زمینه های فرهنگی ، در اغلب اوقات آن چنان در زندگی مردم صاحب نقش می شوند که از آنها نه تنها به عنوان تزئین که با نام ابزار دست می توان یاد کرد .

کسی که می‌خواهد منظور و مقصود خود را بیان کند، برای سهولت عبارتی را انتخاب می‌کند و بر زبان می‌آورد، این عبارت شاید به ظاهر تشکیل شده از چند کلمه باشد اما در باطن دنیایی از معنی را در درون دارد. شنونده عبارت را می‌شنود، یعنی تمامی مقصود گوینده را در یک جمله کوتاه در می‌یابد. برای جا به جا کردن اجسام سنگین گاه احتیاج به نیروی زیادی است اما وقتی که اهرمی به کار گرفته شود، بسیاری از نیروها زائدند و بی مصرف. و به همین دلیل است که اعتقاد داریم که امثال و حکم می‌توانند ابزار دست آدمیان باشند که هستند.

اصول پویایی و زیبایی در اغلب زبانهای زنده و پویانده دنیا وجود داشته و دارد، اما شاید زبان هیچ ملتی همچون زبان ما ایرانیان صاحب اینهمه جملات نغز و پر معنی نباشد.

چرا از زبان فارسی با عنوان «شکر» یاد کرده اند؟ شاید به این علت که اگر کلمه‌های این زبان به موقع و به جا به کار گرفته شوند شیرینی شکر را خواهند داشت.

مگر کلمه‌های این زبان چه هستند که اگر به درستی به کار گرفته شوند، این گونه می‌گردند؟ زیرا که این کلام میراث فرهنگی غنی و پربار است؛ ستون و تکیه گاه کلام فارسی، دریایی از معرفت و ادب است که در آن دریا و مرواریدهای خندانی همچون فردوسی‌ها، مولوی‌ها، سعدی‌ها، حافظ‌ها و...

می‌توان دید. هر که آمد خود نخست ستون را تکیه‌گاه خویش ساخت و سپس خشتی محکم بر ستون گذاشت و رفت. این آمله، در طول حیات خویش از درختهایی که پیشینیان کاشته بودند خورد و خود نیز درختهای تازه‌ای کاشت و رفت.

این عقلای قوم و این علمای ادب و اخلاق، در روند تکاملی جامعه خویش کلامهایی را به یادگار گذاشتند و آمدگان پس از آنها، میراثشان را آویزه‌گوش ساختند و چون آینه خود را در آن دیدند.

در سرانجام، سخن از هدف و قصد خود بگوئیم: بسیاری از ما ایرانیها، در زندگی روزمره خویش از بسیاری از مثلها و ضرب‌المثلها استفاده می‌کنیم و مدد می‌جوئیم؛ اما گاه دیده شده که به کارگیرنده کلام معنی دقیق آن را نمی‌داند و استفاده‌کننده از مثل شناخت صحیحی از آن ندارد و به همین علت آن را نادرست و نابجا به کار می‌برد. متأسفانه موضوع مهمتری که با کمی کنکاش و جستجو به آن می‌توان رسید این است که بسیاری از ما از ریشه درخت کلامی که از میوه‌هایش بهره‌برداری می‌کنیم بی‌اطلاعیم. و در همین راستا بود که سعی شد تا در این وجیزه هرچند به‌طور نسبی، شناخت مختصری از امثال و حکم به جوانها و یا آنهایی که با حوصله کارهای دقیق علمی را ندارند و یا دچار ضیق وقت هستند داده شود تا گامی هر چند کوتاه در جهت رشد و شکوفایی بیشتر فرهنگ زبان فارسی برداشته شود.

در تهیه و تدوین این کتاب ، کتب زیر از منابع اصلی بوده اند :

امثال و حکم	دهخدا
فرهنگ فرنودساد	سعید نفیسی
ضرب المثل های فارسی و انگلیسی	سلیمان حبیب
داستان های امثال	سید کمال الدین مرتضویان
فرهنگ لغات عامیانه	سید محمد علی جمالزاده
برهان قاطع	به تصحیح دکتر محمد معین
فرهنگ امثال	امیر قلی امینی
گلستان سعدی	به تصحیح سعید نفیسی
بوستان سعدی	به تصحیح فروغی

یوسف جمشیدی پور

Title افکار عملیہ -

Author چارلس آر کیبن -

Accession No. ۱۹۵۷

Call No. گ ۱۱۳ ۱ ۵۳

Borrower's
No.

Issue
Date

Borrower's
No.

Issue
Date

آ

آب آبادانی است : آب نشانه آبادانی است. هر کجا آب است آنجا آباد است
 آبان ماه را بارانکی ، دی ماه را برفکی ، فروردین ماه شب ییار روزیبار :
 در ماه آبان برای خوبی کار زرع بارانی کم و در دی ماه برفی اندک کافی ، لکن بفروردین
 بارانهای متوالی ضرور است .

آب از آب تکان نمیخورد : آرامش و ایمنی کامل برقرار است
 آب از بنه تیره است : اساس کار خراب است

آب از دریا می بخشد : با چیزی بی ارزش منت میگذارد .

آب از دستش نمی چکد : خسیس است ، ناخن خشک است .

آب از دهانش سر ازیر شد : بچیزی بی نهایت علاقمند شد .

آب از سر تیره است : نظیر : آب از بنه تیره است

آب از سر چشمه گل آلود است : عیب و نقص کار از بالا است .

آب از سرش گذشته است : بمنتهی درجه بدبختی و تیره روزی رسیده است .

آب از غربال پیمودن : کار بیهوده کردن

آب بآب شدن : از نقطه ای به نقطه دیگر سفر کردن ، مردن

آب بدهان آوردن : بچیزی علاقه و رغبت نشان دادن

آب بر آتش زدن : فتنه را نشانیدن ، غمی را تسلی دادن

آب بر آسمان انداختن : بسیار خشمگین شدن

آب برای من ندارد نان برای تو که دارد : برای من سودی ندارد ولی برای تو

که نافع است

آب بروی کار آوردن : کار را رونق دادن
 آب بر پسمان بستن : کاری بیهوده کردن
 آب بغربال پیمودن : نظیر : آب از غربال پیمودن
 آب به هاون کوفتن : کاری بیهوده کردن
 آب به آب میخورد زور بر میدارد : کمک دادن بیکدیگر یاری کنندگان را نیرومند میسازد .

آب پارسال و نان پیرارسال : روزگاری است که نیازمند و محتاج است
 آب پاکی روی دست کسی ریختن : کسی را بکلی ناامید کردن
 آب توبه روی سر ریختن : توبه کردن
 آب جفت است : چای از فرط کمرنگی و سردی بآب میماند .
 آب حیوان بکشد نیز چو از سر گذرد : زیاده روی در هر چیزی مضراست .
 آب حیوان درون تاریکی است : نابرده رنج گنج میسر نمیشود
 آب خوش از گلویش پائین نرفت : هرگز خوشی بخود ندید ، همیشه زندگی سگ داشت

آب در جگر نداشتن : بی اندازه فقیر و تهیدست بودن
 آب در جوی داشتن : خوشبخت بودن ، از مال و ثروت بهره ور بودن
 آب در دست داری مخور : بشتاب ، عجله کن
 آب در دلش تکان نمیخورد : بسیار آهسته و کند راه میرود
 آب در زیر گاه : بسیار نهان ، پنهانی
 آب در کوزه و مانتنه لبان میگردیم آنچه را که در دسترس داریم بنیم و بدنبالش میگردیم .

آب در گوش کسی کردن : کسی را فریفتن ، کلاه سر کسی گذاشتن
 آب در هاون سائیدن : کاری بیهوده کردن
 آب دریا بکیل پیمودن نظیر : آب بغربال پیمودن

آب دست یزید افتادن : چیز فراوان و بی ارزش در تملك محترمی گران فروش افتادن .

آب دهان مرده است : کنایه از مرکب یا جوهر کم رنگ
آب را آب کشیدن : در رعایت قواعد بهداشتی افراط کردن
آب را از سربند باید بست : اساس کار را باید درست کرد ، باید منشاء پیش آمدهای سوء را پیدا کرد و از آنجا سد کرد .

آب را زیر هفت طبقه زمین می بیند : بسیار هوشیار و زیرک است .
آب را گل آلود می کند ماهی بگیرد : برای رسیدن بمقصود میان دوستان را برهم می زند

آب راه خودش را باز میکند : مرد فروتن و هوشیار خود را در دلها جای میدهد .
آب رفته به جوی بر نمیگردد : احترام و آبروی زایل شده بر نمیگردد
آبرو آب جوی نباید کرد : حرمت خویش باید نگهداشت .
آب روشنائی است : ریختن آب دلیل پیش آمدهای خیر است
آب زیر پوستش افتاده است : پس از بیماری رنگ و روئی گرفته است ، وضع مالی او بهبودی یافته است .

آب زیر گاه : مکار و حيله گر
آبستنی نهان بود و زادن آشکار : اعمال زشت را میتوان در نهان مرتکب شد ولی آثار و نتایج آنها غالباً آشکار خواهد شد .

آب سر بالا میرود و قورباغه شعر میخواند : بنادانی که با گفتار خود اظهار فضل کند میگویند .

آبشان از يك جو نمی رود : هرگز بایکدیگر توافق نخواهند کرد .
آب که از سر گذشت چه يك نی چه صد نی : بالاتر از سیاهی رنگی نیست .
آب که یکجا بهماند می گنجد . مرد از بسیار ماندن در یکجا حرمت خود را از دست خواهد داد .

آبگینه بحلب بردن : مانند : زیره بکرمان بردن
 آب ندیده موزه کشیدن : کار را پیش از رسیدن وقت آن کردن
 آب نطلبیده مراد است : چون ناخواسته آب برای کسی آورند بقال نیک گیرند .
 آب نمی بیند و گرنه شناگر قابلی است : اگر شرارت نمیکند بجهت آنست که
 وسیله در دسترس ندارد .
 آب و آتش جمع نمیشود : این دو چیز یادو کس را نمیتوان بایکدیگر آشتی داد .
 آب و گاو شان یکی است : بایکدیگر جمع المال هستند .
 آبها از آسیاب افتاد : بس از هنگامه و هیاهو سکون و آرامش برقرار شد .
 آبی از او گرم نمیشود : باو متکی نباش .
 آتش از آتش گل میکند : مرد دریاری بادیگران نیرو و کمال گیرد .
 آتش از چنار بر آید : دود از کنده برمیخیزد
 آتش پشت دست گذاشتن : از کاری توبه کردن
 آتش جای خود را باز میکند : مرد هوشیار مقام و منزلتی سزاوار خویش در میان
 مردمان بدست میآورد .
 آتش چو برافروخت بسوزد تر و خشک : آتش دوست و دشمن نشناسد
 آتش را بآتش خاموش نتوان کرد : مرد بخشم آمده را گفتار تند و خشن آرام
 نمی کند .
 آتش را دامن زدن : بر شدت چیزی افزودن
 آتش نشانیدن و اخگر گذاشتن کار خردمندان نیست : نظیر : افعی کشتن و بچه
 نگاهداشتن کار خردمندان نیست .
 آتش و پنبه : دو چیز که بایکدیگر هرگز جمع نشوند .
 آجیل کسی کوک بودن : اسباب معیشت کسی فراهم بودن .
 آخر داعری اول گدائی : سرانجام مدیحه سرائی فقر و بینوائی است .
 آخر شاه منشی گاه کشی است : عاقبت مردمی که سعی میکنند فراتر از امکانات

خودزندگی کنند فقر و بیچارگی است .

آخر ملائی گدائی است . فقها اگر مالی نداشته باشند از زکوة زندگی میکنند .
آدم از کوچکی بزرگ میشود : برای نیل بمقامات بالا شروع از رتبه‌های پست
عیب نیست .

آدم بآدم بسیار ماند : دو کس بیکدیگر میتوانند شبیه باشند ولی عین هم نیستند .
آدم بآدم میرسد : دو نفر ممکن است بادوری و بعد مکانی باز بیکدیگر روبرو شوند .
مقصود اینست که آدمیان باید یکدیگر را یاری کنند .

آدم بد حساب دوبار میدهد : کسیکه در پرداخت دیون خود سختی کند غالباً مجبور
میشود مخارج دعوی و ضررهای دیگر را هم بدهد .

آدم بی اولاد پادشاه بی غم است : مشتاق پرستاری و تربیت فرزند بسیار است .
آدم تا کوچکی نکند به بزرگی نمیرسد : برای نیل بمقامات بالا باید از رتبه‌های
پائین شروع کرد .

آدم تنبل عقل چهل وزیر را دارد . آدمهای تنبل غالباً در دادن پند و اندرز بسیار
فعال و زرنگ هستند .

آدم چرا روزه شك دار بگیرد . کاریرا که احتمال زیان در آنست نباید مرتکب شد .
آدم خوش معامله شریک مال مردم است : کسیکه در پرداخت دیون خود خلف
وعده نکند مردم از دادن وام باو امتناع نخواهند ورزید .

آدم دانا به بیشتر نرزد مشقت : نظیر : غایت جهل بود مشقت زدن سندانرا
آدم دست پاچه کار را دوبار میکند : نظیر : عجله کار شیطان است ، آدم عجول کارها
را غالباً ناقص انجام میدهد .

آدم دروغگو کم حافظه است : کسی که دروغ میگوید حافظه خوبی ندارد و غالباً
میخورد را باز میکند .

آدم زرنگ پایش روی پوست خربزه بند است : کسانی که خود را زرنگ میدانند
غالباً راه خود را گم میکنند .

آدم فقیر را از شهر بیرون نمی‌کنند : فقر عیب نیست .

آدم قد بلند عقلش تا ظهر است : آدم بلند قد کم عقل است .

آدم گدا و اینهمه ادا : کنایه از کسی است که در عین فقر فخر فروشی میکند .

آدم گرسنه ایمان ندارد : گرسنگی و فقر ایمان را سلب میکند .

آدم گرسنه سنگ را هم میخورد : کنایه از کسی است که بیپایه‌بندی غذا از خوردن

آن امتناع میکند .

آدم لخت کرباس دو لایه پنهان خواب می‌بیند : نظیر : شتر در خواب بیند پنبه‌دانه

آدم ناشی سر نا را از سر گشادش میزند : مرد بی تجربه بدرستی از عهده کار بر نمی‌آید

آدم نمی‌داند بکدام سازش بر قصد : کنایه از کسی است که مرتب تغییر رأی

میدهد .

آدم هزار پیشه کم مایه میشود : آدم همه‌کاره غالباً هیچ‌کاره است .

آدمی را آدمیت لازم است : لازمه آدم بودن آدمیت و ادب است .

آدمی را عقل می‌باید نه زر : عقل و دانش برای مرد بسی زیبنده تر از ثروت است .

آدمی را عقل می‌باید نه زور : دانائی از زورمندی بهتر است

آدمیزاد اگر بی‌ادب است آدم نیست : فرق بین انسان و حیوان در ادب است

آدمیزاد شیر خام خورده است : در مواقعی گفته میشود که کسی از روی خامی

اشتباهی مرتکب شود

آدمی فربه شود از راه گوش : نظیر : فکر شیرین مرد را فربه کند

آدمی معصوم نتواند بود : بشر جایز الخطا است

آرد خود را بیخته والک آنرا آویخته است : دیگر هوی و هوس در او نمانده است

آرزو بجوانان عیب نیست : آرزوهای جوانی مذموم نیست

آرزو بگور بردن : ناکام مردن

آرزو پختن : امیدوار بودن

آری باتفاق جهان میتوان گرفت : نظیر : يك دست صدا ندارد .

آزادگان تهی دستند : رادمردان بعلت بی اعتنائی به مال دنیا غالباً فقیر و بی چیزند
آزمند همیشه نیازمند است : مرد طمع کار همیشه محتاج است زیر احرص او نامحدود
است و همیشه در آرزوی چیز دیگری است

آزمون رایگان : امتحان کردن آن ضرری ندارد

آستین بر زدن : تصمیم بکاری گرفتن

آسمان بزمین نمیآید : کار مهم و عظیمی نیست

آسمان سوراخ نخواهد شد : نظیر : آسمان بزمین نمیآید

آسمان و ریمان : دو چیز بی تناسب

آسوده کسی که خر ندارد : از گاه و جوش خبر ندارد : نظیر : هر که بامش

بیش برفش بیشتر

آسیا باش درست بستان نرم باز ده : اگر کسی با تو درشتی کند بنرمی باو
پاسخ گوی

آسیا بنوبت است : نوبت را باید رعایت کرد

آسیابش تند کار میکند : اشتهای وافری دارد

آسیا و پستا : نظیر ، آسیا بنوبت است

آش برای کسی پختن : توطئه کردن ، برای کسی نقشه کشیدن

آشپز که دو تا شد آش یا شور است یا بی مزه : نظیر ماما که دو تا شد سر بچه کج
بیرون میآید

آش دهن سوز نیست : چیز جالبی نیست

آش نخورده دهان سوخته : کنایه از کسی است که کاری مرتکب نشده ولی بدنام
شده است

آفتاب آمد دلیل آفتاب : بزرگترین دلیل وجود خورشید خود خورشید است

آفتاب بزردی افتاد تنبل بجلدی افتاد : تنبل غالباً کارها را با خروقت گذارد

آفتاب را بگل نتوان اندود : يك حقیقت بزرگ را نمیتوان باد لایلی ضعیف پوشانید

- آفتاب بگذاری راه میافتند : کنایه از خط بسیار بد است .
- آفتاب زیر حصیر نموماند : حقیقت سرانجام آشکار خواهد شد .
- آفتاب لب بام است : بغایت پیر است و مرگش نزدیک .
- آفتابه خرج لحیم است : هزینه ترمیم از قیمت اصلی بیشتر است .
- آفتابه لکن شش دست شام و ناهار هیچ : تشریفات زیاد است ولی از غذا خبری نیست .
- با آنکه در ظاهر ثروتمند بنظر میرسد ولی در اصل فقیر است .
- آقا بالاسر : کسی که بدون هیچ حقی فرمان دهد .
- آلو چو آلو نگرد رنگ بر آرد : نظیر : هر که با رسوا نشیند عاقبت رسوا شود .
- آمد ب سرم از آنچه می ترسیدم : از هر چه بدم آمد سرم آمد .
- آمد ثواب کند کباب شد : پاداش عمل نیکی که کرد نتیجه بد دید .
- آمد زیر ابروش را بر دارد چشمش را کور کرد آمد چیزی را بهتر کند آنرا خرابتر کرد .
- آمدن بارادت رفتن با جازت . به مهمان میگویند تا بیشتر بماند .
- آنانکه غنی ترند محتاج ترند : کسانی که ثروتمندتر هستند احتیاجات و حرص آنها بیشتر است .
- آنجا رفت که عرب نی انداخت : دیگر برای او باز گشت نیست .
- آنجا رو که بخوانند نه آنجا که برانندت : نظیر : ناخوانده بخانه خدا نتوان رفت .
- آنجا که عقاب پر بریزد از پشه لاغری چه خیزد : جائیکه زورمندان در مانند از نا توانان کاری ساخته نیست .
- آنجا که عیان است چه حاجت به بیان است : آنچه که روشن است احتیاج به توضیح ندارد .
- آنچنان را آنچنان تر میکند : کنایه از باده و جاه و مال و نظایر آن است .
- آنچه بخود پسندی بدیگران پسند : بدیگران روا مدار آنچه را که بر خود روا

نداری .

آنچه بر ما میرسد آنهم زماست : نظیر از ماست که بر ماست .

آنچه خر نخورد خلج خورد : طایفه خلج از خوردن هر غذای ناگوار و ثقیلی امتناع ندارند .

آنچه خوبان همه دارند تو تنها داری : همه زیبایی های صوری یا محاسن اخلاق در شما جمع است .

آنچه در آینه جوان ببیند پیر در خشت خام آن ببیند : پیران بواسطه تجارب خود روشن بین تر از جوانان باشند .

آنچه در دل است بزبان می آید : غالباً در گاه هیجانی درونی از قبیل حب یا غضب مرد بی اراده خویش اسرار خود را بر زبان آورد .

آنچه در دیک است بکمیچه می آید : عاقبت این راز آشکار خواهد شد .

آنچه زخم زبان کند بامن زخم شمشیر جانستان نکند : نظیر : زخم زبان از زخم شمشیر بدتر است .

آنچه شیران را کند روبه مزاج احتیاج است احتیاج است : احتیاج نیرومندترین افراد را نیز بزانو در میآورد .

آنچه نهاده ای باز بگیر : آنچه مال تو و حاصل رنج تو نیست در آن تصرف مالک مکن .

آنچه يك پیر زن کند بسحر نکند صد هزار تیر و تبر : نفرین مظلوم خاصه شبگیر اثری شوم دارد .

آن در که خدای بست نگشاید کس . مشیت الهی تغییر ناپذیر است .

آن دفترها را گاو خورد : انتظار نفع پیشین حالا بی جاست .

آن دکان برچیده شد : نظیر : آن دفترها را گاو خورد .

آن دوشاخ گاو اگر خر داشتی يك شکم در آدمی نگذاشتی : نظیر

گر به مسکین اگر پرداشتی تخم گنجشک از زمین بر داشتی .

آن دیگ پخته بر جایست : شما هم میتوانید خود را بیازمائید، شما نیز همان رنج را خواهید دید .

آن ذره که در حساب ناید مائیم : مادرین شمار بچیزی نیستیم .
 آنرا چه زنی که روزگارش زده است : افتادگان را نباید آزد .
 آن را که بر اندازند با ماش در اندازند : نظیر : بادرد کشان هر که در افتاد بر افتاد .
 آنرا که چنان کند چنین آید پیش : نظیر از مکافات عمل غافل مشو .
 آنرا که حساب پاکست از محاسبه چه پاک است : کسیکه دزد نیست ازدادن حساب باکی ندارد .

آنرا که داده اند همین جاش داده اند : معادت و شقاوت ابدی از سعادت و شقاوت دنیوی آغاز شود .

آنرا که دهان بود چو حنظل تلخ شیرین نشود بگفتن شکر : نظیر : از حلوا گفتن دهان شیرین نشود .

آنرا که نه همسر نه خور و خواب فرشته است : آدم محتاج خور و همسر و خواب است .

آن روا دار که گر بر تو رود بپسندی : آنچه بخود نپسندی بدیگران مپسند .
 آن روز که بگذشت کجا آید باز : نظیر : از امروز کاری بفرد امان .
 آن روی ورق را نخوانده است : فقط يك طرف کار را میبیند و از آنرو بغلط حکم می کند .

آن سبو بشکست و آن پیمانه ریخت : نظیر : آن دفترها را گاو خود
 آن سیه رو که نام اوست ز کام اولش فصد و آخرش حمام : بعقیده پیشینیان علاج ز کام در روز اول رگ زدن و پس از تخفیف شدت آن بحمام رفتن است .

آن قدح بشکست و آن ساقی نماند : رجوع به : آن دفترها را گاو خورد ، شود .
 آنقدر بایست تا علف زیر پایت سبز شود : انتظار تو بی نتیجه است .

آنقدر پیر که بتوانی بخوری : تحمل جزاهای اینهمه بدی که می کنی در تو نیست.
آنقدر چریدی کو دنبهات با اینکه دعوی کنی در فلان خدمت یا سفر سود بسیار
برده آثار غنا در تو مشهور نیست .

آنقدر خر هست پس ماچرا پیاده میرویم : از حکایتی که از او می کنید ظاهر میشود
بسیار نادان بوده است .

آنقدر سمن هست که یا سمن گم است : شخص او در میان دیگران اهمیتی بسزا
ندارد .

آنقدر که روی زمین است دو آنقدر زیر زمین است : بسیار حيله گر است
آنقدر مار خورده تا افعی شده : بدیها و اعمال زشت مرتکب شده است .
آنقدر نبود یا آنقدر نداد که کور بگوید شفا : بسیار کم بود .
آنکس که بود سایه نشین سایه ندارد : آنکه خود در کف حمایت دیگران است
دیگری را حمایت نتواند کرد .

آنکس که چو ما نیست در این شهر کدام است : بر هر که بنگری بهمین درد
مبتلاست .

آنکس که ز شهر آشنائست داند که متاع ما کجائست : نظیر : آشناداند
زبان آشنا .

آنکو طلبد نام نکو باید کردن بادیو بروز اندر سیصد ره پیکار : نفس
یا مردم عصر بیدی تر غیب کنند و مجاهده مخالف با آنان برای کسب نام
کاری دائم و ضروری است :

آنکه آن کند که خواهد آنجاش برند که نخواهد : عاقبت خود سری و
خود رایی به حبس و بند کشد .

آنکه با خود بر آید دشمن با او بر نیاید : تسط بر نفس غلبه بر دشمنان است .

آنکه بسیار یافت ناخشنود و آنکه اندک ربود ناخرسند : نظیر : کرده
پشیمان نا کرده آرمان .

آنکه بود شرم و حیا رهبرش   خلق ربایند کلاه از سرش : نظیر : حیامانع روزیست .

آنکه بی چشم است بفروشد بیکجو جوهری : نظیر : خرچه داند قیمت نقل و نبات .
آنکه خورده ، خورده دانش درد میکند : اطفال اغنیا بیشتر از فقرا بخوردن حریصند :

آنکه در بحر قلزم است غریق   چه تفاوت کند ز بارانش : رجوع به آب که از سر گذشت چه يك نی چه صدنی ، شود .

آنکه شیرانرا کند روبه مزاج   احتیاج است احتیاج است احتیاج : نیازمندی کسانرا بفروتنی و تملق وادارد .

آنکه فیل میخرد رفت : نظیر : آن دفتر را گاو خورد .
آنمه را لولو برد : ممه در زبان اطفال پستان و گاهی شیرمادر است و لولو وجودی وهمی که خردسالان ناشکیبارا بدان ترسانند .

آن ورق برگشت : رجوع به آن دفتر را گاو خورد ، شود .
آواز دهل شنیدن از دور خوش است : محاسن منتسبه باشیاء یا اشخاص بعید غالباً مقرون بحقیقت نباشد .

آواز دهل از دور هول باشد : بسا چیز یا کس که از دور مهیب و خطیر نماید و از نزدیک بدیده حقیر و ناچیز آید .

آواز سگان کم نکند رزق گدا را : نظیر : ابر را بانگ سك ضرر نکند .
آه از نهاد کسی بر آمدن : بواسطه آگاهی ناگهانی بضرر و تلفی نهایت غمین یا پشیمان شدن .

آه در بساط نداشتن : بنهایت بی چیز بودن .

آه در جگر نداشتن : از مال دنیا هیچ نداشتن .

آهسته برو آهسته بیا که گربه ساخت نرزد : عبارتی است که در تنبه بلزوم پوشیدن چیزی خاصه از اطفال گویند .

آهسته برو همیشه برو: نظیر: کم بخور همیشه بخور.

آه کز چاه برون آمد و در دام افتاد: رجوع به از چاله در آمد بچاه افتاد، شود.

آهن افسرده کوفتن: رجوع به آب بغربال پیمودن، شود.

آه ندارد باناله سودا کند: رجوع به آه در بساط ندارد، شود.

آهن سرد کوفتن: کاری بیهوده کردن.

آهوگردانی کردن: مانند نخجیر در شکار جرگه، امور را بتقاع و غرض خویش سوق دادن.

آهوی ناگرفته می بخشد: نظیر: پوست خرس نزده می فروشد.

آئینه اش را گم کرده است: با آنکه خود صورتی نازیبا یا سیرتی زشت دارد دیگری را بنازیبائی و زشتی سرزنش می کند.

آئینه اش صاف نیست: هر چند در ظاهر پیدا نیست گویا در نهان مریض است.

آئینه بدست زنگی: چیزی خوب در دست کسی که از آن کراهت دارد.

آئینه داری در مجلس کوران: کاری عبث و بیهوده.

آئینه روشن داشتن: صافی و پاک و صیقلی بودن.

آئینه هرچی دید فراموش میکند: نظیر سگ زرد برادر شغال است.

ابله به ابله خوش است : نظیر : خربنده بخانه شتر بان آید .

ابله‌ی گفت و احمقی باور کرد : گوینده و گرونده هر دو ساده لوح و خوش باورند

اجاره نشین خوش نشین است : مستأجر تحمل سوء رفتار همسایگان و خرابی

خانه و بدی هوا و آب امثال آن نکند .

اجتهاد مقابل نص است : صاحب غرض و نفع خود خلاف ظن یا استدلال شما

گوید .

اجل سَك چون برسد بمسجد خرابی کند : نظیر اجل سَك که رسد نان چوپان

خورد .

احذر من غراب : ترسنده تر از کلاغ .

احمدك خوشرو بود آبله هم بر آورد : نظیر : مبارك خوشگل بود آبله هم در آورد

ادب مرد بهتر از زر اوست : بی ادب را بزرگو که نکوست

اردانی خواست کام در کام رسی : رجوع بخواستن توانستن است شود .

ارزان بعلت گران بحکمت : رجوع بمثل بعد شود .

ارزان خری انبان خری : نظیر : ارزان بعلت گران بحکمت، هیچ گرانی بی حکمت

نیست و هیچ ارزانی بی علت .

ارزن یافته خوار باشد : نظیر هر چه آسان یافتی آسان دهی .

از آب دیده کسی آسیا گردانیدن : کسی را بگریستن بسیار ناچار کردن .

از آب و گل در آمدن ، از آب و گل در آوردن : بحد مردان رسیدن یا رسانیدن .

از آسمان کلاه می بارد اما بر سر آنکه سر فرود آرد : رجوع به از تو حرکت

از خدا برکت شود .

از آسیا بانگ است : مکان و محلی ندارد بچیزی نیست .

از آسیا که بیرون میروی تو را با سنگ و پا سنگ چکار : در امری که سود و زیانیت نباشد از چه دخالت کنی .

از آفجا مانده از اینجا رانده : چوب دو سر طلا .

از آن نقرس که های هو دارد از آن بقرس که سر بتو دارد : مردمان کم سخن و آرام از دیگران فکور تر و دانا تر و گاهی مضر تر باشد .

ازار بستن : با عزمی جزم بکاری پرداختن .

از اسب افتاده ایم اما از اصل نیفتاده ایم : هر چند دو چار فقر و پریشانی هستیم لیکن بزرگی تبار و نجابت ارثی بر جایست .

از اسب دو از صاحبش جو : نظیر : از تو حرکت ..... .

از امروز کاری بفردا ممان چه نانی که فردا چه گردد زمان : کار امروز بفردا مفکن .

از این ستون بآن ستون فرج است : نظیر سب را چون بهوا اندازی تا بزمین بیاید چندین چرخ میزند .

از این شاخ بآن شاخ پریدن : برای فرار از ملزم و مجاب شدن هر لحظه روی سخن را بسوئی گردانیدن .

از این گوش میگیرد از آن گوش در میکند : گفته را بگوش نمی گیرد ، خوانده را بذهن نمی سپارد .

ز باد سبق بردن : در نهایت شتاب و تندی رفتن .

از بام پیام رفتن : کنایه از کثرت عمران و آبادیست .

از بام خواندن و از در راندن : مانند طفلان زمانی چیز را خواستن و زمانی کراهت نمودن .

از برای يك شكم منت دو كس نكشند : نظیر : يك شكم و دو منت .

از بز برند و بیای یز بر بندند : نظیر : از ریش پیوند سیل کردن .

از بس دروغ گفته کله کلاهش سوراخ شده : بمزاح ، بگوید کانی که درز کلاه شکافته یاسر کلاه دریده دارند گویند .

از بهشت آدم بیک تقصیر بیرون میروود : نظیر : محرم بیک نقطه مجرم شود .
از بی کفنی زنده است : آه در بساط ندارد .

از بیم مار در دهان ازدها رفتن : از چاله در آمد بچاه افتاد .

از پا راه بروی کفش پاره میشود از سر کلاه : زیان هر دو طرف امر مساویست .
از بارو بالا رفتن : وافر و بسیار بودن .

از پردویدن پوزار پاره میشود : کوشش درین کار سودی ندهد .

از پس می باشد : مرد روز بهی و ترقی نیست .

از پوست بدر آمدن : بی پرده گفتن ، راز خویش آشکار کردن .

از پیش قاضی دو خصم راضی نیایند : ناچار قاضی بنفع یکی از دو طرف خصومت حکم راند .

از تنور سرد نان بر نیاید : نظیر تاتنور گرم است نان توان بست .

از تو حرکت از خدا برکت : تو کوشش کن خدا ترا یاری خواهد کرد .

از تو نازی از ما نیازی : نظیر ، از شما رقاصی از ما عباسی .

از جوانی تا پیری از پیری تا بکی : نظیر از جوانی تا پیری از پیری تا بمیری

از چاله در آمدن و بچاه افتادن : نظیر از دام رها شد بقفس دچار شد .

از چشم خود بدیدیدی و از فلان کس یا فلان چیز ندیدی : غالباً بمزاح ، از مرد

فایده فراوان می برد ، گران و عزیز را با آسانی و ارزانی بدست کرده است .

از حدیث حدیث شکافد : نظیر : سخن از سخن زاید .

از حق تا ناحق چهار انگشت است : مسموعات غالباً کذب و مشهودات مطابق حقیقت است .

از حمام می آئی برو خانه شوهر از جامه شوئی خانه مادر : بعد از حمام زن پا کیزه

است والبته بچشم شوی زیباتر آید و پس از جامه شوئی بخوردن زیاده میل کند
و شاید در نزد بعض شوهران بد آیند باشد.

از خاک برداشتن : از ذلتی بعزت رسانیدن .

از خانه سوخته هر چه بر آید سود است : نظیر : هر چه از ضرر بر گردد نفع است.

از خرافتاده خرما پیدا کرده : نظیر : چشته خور شده است .

از خرس موئی : از مرد بخیل گرفتن چیزی هر چند اندك غنیمت است .

از خر شیطان پیاده شو ، از خر شیطان فرود آی : ایجاد جنگ و فتنه مکن .

از خر می پرسند چهارشنبه کی است : این ابله از امری که شما سؤال می کنید
چه داند .

از خودت گذشته خدا عقلی به بچهات بدهد : تو بیخی بمزاح بکسی که بگفتار

یا کرداری ابلهانه گراید . نظیر : خدا يك عقلی بتو بدهد يك پول زیادی

به من

از خوردن سیر نشدی از لیسیدن سیر نه میشی : بمزاح بطفلی که ته ظرف غذائی را

لیسد گویند

از دام چو آزاد شد اندر قفس افتاد : نظیر : از چاله در آمد بچاه افتاد

از درد لاعلاجی بخر میگویند خانجی : نظیر : از برای مصلحت مرد حکیم

از دست دوست هر چه ستانی شکر بود : نظیر : هر چه از دوست میرسد نیکوست

از دل بدل را هست : نظیر : هر که از دیده رود از دل رود

از دماغ شیر افتاده : بسیار متکبر است

از دماغ فیل افتاده : بسیار متکبر است

از دو بردقبائی ندارد کرد : نهایت نا آزموده یا بی قابلیت و کفایت است

از دور میبرد دل وز نزدیک زهره را : از دور منظری گیرنده و فریبا و از نزدیک

صورتی مهیب و نازیبا دارد

از دوست يك اشارت از ما بسر دویدن : حاضریم در راه دوست برفدا کاری تن

در دهیم

از دو پنج (یا) ازدوشش چهراری نیامدن : مقصود حاصل نشدن

از ده ویران که ستاند خراج : نظیر : از برهنه پوستین چون بر کنی

از دیده و دندان دادن : بعثت و کره چیزی را دادن

از دیده و دندان کسی کشیدن : بجبر چیزی را از کسی ستدن

از دیگ چوبین کسی حلوا نخورده : نظیر : خانه خرس و بادیه مس

از دیو دو سر نمی ترسد : کودک جسور و ستیزه کار است

از ران خود کباب خوردن : برای جلب لذتی در زیان یا هلاک خویش کوشیدن

از راهب طماع تر است : نهایت امیدوار است

از رنج یابد سر افراز گنج : به از تو حرکت از خدا برکت رجوع شود

از ریش پیوند سیمل کردن : نظیر از بز برند و پهای بز بر بندند

از ریش گسست بر بروت پیوست : رجوع بمثل فوق شود

از ریک روغن کشیدن : بأمری ممتنع دست یا زیدن

از زمین بآسمان بارد : آیا نیازمند و فقیر راست که بغنی و بی نیاز چیزی دهد

از سایه خود می ترسد، از سایه خودرم میکند : بسیار بد دل و ترسو است

از سبب سازیش من سودائیم و ز سبب سوزیش سوفسطائیم : اعتقاد بسبب

سوزی بیشتر مبتنی بر عدم علم بتمام علل و اسباب خفته است

از ستارگان ننگ داشتن : برخورد بالیدن

از سر تا پایش یکمن ارزن ریزند دانه بزمین نیاید : جامه هایش بسیار ژنده و

پاره است

از سر راه بروی کلاه پاره میشود از پا کفش : نظیر : هر دولنگه یک خروار است

از سر ما هم زیاد است : دهش و عطائی کافی و بسنده است

از سروته یک کر باسند، از سروته یک کر باسیم : از یک خاندان یا صاحب اخلاق

یا اعمال واحد هستیم یا هستند

از سستی آدمیزاد گرگ آدمی خوار پیدا میشود : برد باری ستمکشان مایه بی پروائی و جسارت ستمکاران شود

از سفیدی گچ تا سیاهی زغال : نظیر : شیر مرغ و جان آدم

از سودای نقد بوی مشک آید : نظیر : نسیه آخر بد عوارسیه

از سه چیز باید حذر کرد دیوار شکسته زن سلیطه سک گیرنده : نظیر : زن سلیطه شوهر مرد است، زن سلیطه سگ بی قلاده است

از سیر تا پیاز : نظیر : از سفیدی گچ تا سیاهی زغال

از سیر تا پیاز برای کسی گفتن، از سیر تا پیاز از چیزی خبر داشتن : بجزئیات حکایت کردن، از جملگی آگاه بودن

از سیرم و میرم باید ترسید : سیرم مخفف سیر هستم و میرم تخفیف میروم است و مراد آنکه آن مهمان که گوید میروم غالباً میماند و آنکه گوید نخورم گاهی بیش از گرسنگان خورد

از شاخی به شاخی پریدن : بواسطه نقص ادله تغییر جهت بحث دادن

از شب مرکب ساختن : در تاریکی شب گریختن

از شکر خوشتر بکسی گفتن، از شکر تلختر بکسی نگفتن، از گلشکر تلختر

نگفتن : با شیرین ترو با حرمت تر صورتی با کسی گفتگو کردن

از شل یکی در می آید از سفت دو تا : نظیر : آدم بد حساب دو بار میدهد

از شیر مادر حلال تر : بسیار مباح و روا

از صد زبان زبان خموشی رساتر است : نظیر : سکوت دلیل رضا است

از صد گل یک گلشن نشکفته : در عنقوان شباب است

از عنوان مضمون خواندن، از عنوان نامه مضمون نامه خواندن : بسیارزکی و پیش بین بودن

از غم شود جان خرم دژم : نظیر غم پیرزن خوردمی مرد، تیرزن غم دنیای دنی چند چند خوری باده بخود .

از غورگی مویز شده است : با جوانی ضعف پیری دارد یا پیری را بر خود بندد .
از فتح ضرر باشد : یعنی جنگ همیشه برای غالب و مغلوب هر دو مایه زیان و
خسرانست .

از فریاد خرس کسی نرنجد : چون ابله و احمق است از دشنام و زشت گوئی او
متألم نباید بود

از قایم کاری کار عیب نمیکند : از جمله ، قایم کاری ، مستحکم کردن کار خواهند
از قیامت خبری میشنویم : امر خطیرتر یا مصیبت عظیم تر از آنست که گمان
میکند

از کدام دست برخاسته اید : چرا امروز خشمگین شده اید؟ بامن بد رفتاری میکنید
از کدو ها و نونی نیاید : نظیر : از کرد ولی نیاید از چوب تنور
از کشته پشته ساختن : پشته کوه های کوچک خاکست و مراد از این تعبیر ، بسیار
کشتن باشد

از کفر ابلیس مشهور تر است : بالحن عداوتی ، بنهایت نامی است
از کمان شکسته دو کس ترسند : چه دشمن از دور صورت کمانی بیند و هراسد و
کماندار نیز چون از شکستگی کمان خویش آگاه هست بد دل و هراسناک
باشد

از کوزه همان برون تراود که در اوست : نظیر : از خم سر که سر که پالاید
از کیسه خلیفه می بخشد : از مال دیگران حواله عطا می کند
از گدا چه يك نان بگیرند و چه بدهند یکسانست : حالا که من متمول نیستم این
چیز مختصر را هم نداشته باشم هیچ نخواهد شد

از گرسنگی چاشت از خواب میخیزد : رجوع بآه در بساط ندارد شود
از گل بوئی و از خرس موئی : از بد قمار هر چه ستانی شتل بود
از گل نازکتر بکسی نگفتن : نهایت با مهربانی و ادب با کسی گفتگو کردن
از گلیم خویش پا بیرون نمی باید نهاد : رجوع به پایت را باندازه گلیمت دراز

کن شود

از گیر دزد در آمد بگیر رمال افتاد : نظیر: از چاه در آمد بچاله افتاد

از لاحول آنطرف افتاده است : در احتیاط و حزم افراط می کند

از ما اصرار از او انکار : یعنی ما بسیار باو ابرام کردیم و او نپذیرفت

از ما پر گفتن از او کم شنیدن : نظیر: از ما اصرار از او انکار

از مار نژاید جز مار بچه عاقبت گرگ زاده گرگ شود

از ماست بر مابد آسمان : نظیر: آنچه بر مامیرسد آنهم زماست

از مال پس است و از جان عاصی : نظیر حریف باخته با خود همیشه در جنگ

است

از ماه تا بماه : تمام دنیا

از ماه تمام تر : نظیر: از مشک غماز تر

ازمرده حدیث نیاید: مراد مثل نوعی تحریض بکشتن دشمن است

ازمردی تا نا مردی يك قدم است : مرد با لغزشی خرد از راه مروت دور تواند

افتاد

از مرگ حذر چه سود چون وقت رسید: نظیر: ازمرگ خود چاره نیست

از مرگ میگیرد تا به تب راضی شود : شرطی بس شاق میگذارد تا بکمتر از آن تن

در دهی

از مکافات عمل غافل مشو گندم از گندم بروید جوز جو : سزای نیکی

نیکی و پاداش بدی بدی است

از من بدر بجوال گاه: زخم تیر و شمشیر بر تن دیگران در چشم آنکه از آسیب

تندرست مانده چنان نماید که گوئی بز جوال گاهی وارد آمده است

از موی سیه مترس و از ابر سپید از موی سپید ترس و از ابر سیاه :

نظیر: ازفتنه پیرزن پیرهیز

از ناز شکر نخوردن : در ناز و نعمت بودن

از ناز خشك كمر بستن : بنا چیزی فریفتن

از نخورده بگیر بده بخورده : از ندار بگیر بده بدار

از ندار بگیر بده بدار : کسانی که غنی ترند حریص ترند

از نقیر تا قطمیر : همه چیز

از نو کیسه قرض مکن قرض که کردی خرج مکن : نو کیسه کسی را

گویند که از فقر و نا چیزی بغنا و بزرگی رسیده باشد نظیر از نو کیسه وام

مخواهید

از نو کیسه وام نخواهید : رجوع بمثل فوق شود

از نی بوریا شکر نخوری : ابرا گر آب زندگی بارد هر گز از شاخ بیدر نخوری

از نیکو کاری کسی خجالت نبرد : نیکو کاری مایه سر بلندی است

از هر چه بدت می آمد سرت می آمد : نظیر : منع مکن سرت آید، هر چه مار بیشتر

از پودنه بدش می آید بیشتر در سوراخش میروید

از هر چه بدم آمد سرم آمد : نظیر : آمد سرم از آنچه میترسیدم

از هر دست ندهی پس میگیری ، یا از هر دست دادی پس میگیری : نظیر : از مکافات

عمل غافل مشو

از هر دیگی نواله خوش باشد : نظیر : از هر کسی کاری ساخته است ؛

از هر کسی کاری ساخته است : هر مردی و هر کاری ، هر کس را بهر کاری ساخته اند.

از هضم رابع گذشتن : مالی را روزگاری پیش صرف کردن

از هنرهای دستم هر جا که پاره میشد جوی گره می بستم : بزنانی که در خیاطی

ویا خانه داری بی مهارتند گویند .

از یک پرستو تابستان نشود : نظیر : از یک گل بهار نمیشود

از یک پیاله مست است : با اندک اظهار مهربی باو خرسند شود

از یک خمده رنگ ، از یک خم صدرنگ بر آوردن : بسیار چرب دست بودن

از یک گل بهار نمیشود : یک گل نشانه بهار نیست ، نظیر : از یک پرستو تابستان

نشود .

از يك گوش ميگيرد از يك گوش بيرون ميكند: بسيار بي توجه و حرف ناشنو است .

اسباب حلوا ناتمام است : افزار كار بساز نيست

اسباب خانه بصاحبخانه ميرود، يابصاحبخانه مي كشد : نظير : صفای هر چمن از روی باغبان پيدا است .

اسب پيشكشي بدنداناش نگاه نكنند : بر چيز را يگان عيب نگيرند.

اسب تازی دوتك رود بشتاب شتر آهسته ميرود شب و روز : آهسته برو همیشه برو

اسب تر كمی است هم از تو بره ميخورد هم از آخر : نظير: دوضربه ميزند. دو سره بار ميكند

اسب دونده جو خود را زياده كند: نظير: از توحركت از خدا بر كت

اسب را گم کرده پی نعلش ميگردد: نظير: شتر را گم کرده پی افسارش ميگردد

اسب ران را ميشناسد: با نا آزمودگان اسب توسني كند

اسب و استر بهم لگد نزنند: خويشاوندانرا روا نيست با يكدیگر بدی كنند

اسب و جامه را نيكو دار تا جامه و اسب تورا نيكو دارند: اسب را براي رسيدن

بمقاصد و فرار از مهالك بايد قوی و آزموده كرد و جامه را براي صحت نو

و پا كيزه داشت

استاد برسان كرد: از نسيج و پارچه كم و نارسا جامه بساز و بآندام كردن

استخاره دل آدميست: يعنی چون دل بينكي و حسن عملی گواهی دهد باستخاره

قرآن و ديگر استخاره ها حاجت نباشد نظير: در كار خير حاجت هيچ استخاره

نيست

استخوان تر كانيدن: پس از رسيدن به سن بلوغ بر طول بالا افزودن يا بعد از شوی

كردن قويتر و فربه تر شدن

استخوان خرد کردن : تعب و رنج در تحصیل دانش بردن نظیر : دود چراغ خوردن
 استخوان در زخم یا استخوان لای زخم گذاشتن : کاریرا بعمد بطول کشانیدن
 استر ذهبك و ذهبايك و مذهبك : زر و راه و دین خویش پنهان دار
 استر را گفتند پدرت کیست گفت خاله ام مادیانست : بطنز بکسی که نسبی پست
 دارد و بفردی از خانواده که مال و مکانتی یافته نازد گویند
 اسراف در خیر نیست : اسراف حرام است مگر در عمل خیر
 اسرق من عقق : رباینده تر از عکه
 اسکندر شاخ دارد شاخ دارد شاخ دارد : بمزاح بکسی که پس از مدتی کتمان
 دیگر تحمل حفظ رازی را نکرده و بابر از آن پردازد گویند
 اسمش را بگذار تا من صدا کنم : از صدا کنم بخوانم اراده کنند
 اسم عزرائیل بد در رفته است : بایی احتیاطیها که در امر حفظ صحت میکند مردن
 او ناگزیر است و بر ملك الموت تهمت مرگ خویش می نهد
 اشتباه بر میگردد : یعنی در حساب هر وقت سهوی دست دهد همیشه پس از ظاهر
 شدن زیان دیده میتواند جبران آن بخواهد
 اشتر دل : بمعنی ترسنده و بد دل است
 اشتر که گاه میخورد گردن دراز میکند : رجوع به از تو حرکت ... شود
 اشترها زیر دندانست : بکسی که اظهار بی میلی بخوردن کند گویند یعنی اگر کمی
 بخورید میل زیادت شود
 اشترها نیست بلکه این مرض است : نهایت بسیار میخورد
 اشکش در آستین است ، اشکش درمشت است : با کمترین نا ملایم میگرد
 اصل بد در خطا خطا نکند : نظیر از مار نژاید جز مار بچه
 اصل بد نیکو نگردد ز آن که بنیادش بد است : از مار نژاید جز مار بچه
 اصل طهارت است : همه چیز پاك است تا گاهی که نا پاکی آن معلوم گردد
 اصل کار بر روست کجی زیر پوست : بشماتت بکلان گویند

اطاق پر بر داشته میر قصد : رخت و کالا پراکنده و هیچ چیز بجای خویش نیست
اغراق اصل راهم از میان برد : چون کسی بگزافه گوئی شناخته شود گفته های
راست و بی گزاف او نیز باور نکنند

افاده اش بنواب میماند گدائیش بعباس دبس : آدم بی چیزی است ولی متکبر
است

افروشه نان : کنایه از چیزی بی اصل و دروغ است .

افسرده دل افسرده کند انجمنی را : آدم غمگین همه را غمگین سازد .
اکل از قفا کردن : نظیر کار دیواست . کار دیواست و وارونه . سرنا را از سر گشادش
می زند .

اگر آتش شود خود را سوزد : با همه سعی که میکند در برابر این قوت و زور تاب
و توان برابری ندارد .

اگر آدمی بچشم است و دهان و گوش و ابرو

چه میان نقش دیوار و میان آدمیت

آدمی را عقل باید در بدن

ورنه جان در کالبد دارد حمار .

اگر بابا بیل زنی باغچه خودت را بیل بزنی : نظیر : اگر نی زنی چرا بابات از
حبسه مرد .

اگر بدریا برود خشک میشود : بس نامبارک و شوم است .

اگر برداری بردارند : اگر در شفقت و ترحم خویش به زیر دستان مضایقت کنی
خدا نیز از رحمت و عطوفت خود دریغ فرماید .

اگر با در حنا داری مشوی : نظیر : اگر شب است روز را مپای . آب در دست
داری مخور .

اگر پدرش را ندیده بود ادعای پادشاهی میکرد : با اینکه از خاندان پست است
خودپسند و متکبر است .

اگر پشت گوشت را دیدی فلا نکس و یا چیز را خواهی دید : کنایه از امری

محال است .

اگر پشیمانی شاخ بود فلان شاخش با آسمان میرسید : نهایت بر این کرده نادم است .
اگر پیش همه شرمنده ام پیش دزد رو سفیدم : با اینکه همه گمان برند من

مرتکب بوده ام عامل خود داند که گناه کار است .

اگر تو دولی من بند دولم : دول همان دلو است و مراد این است که فریب تو
نخورم یا مغلوب نوشوم .

اگر تیغ عالم بجنبد ز جای نبرد رگی تا نخواهد خدای : نظیر :

گر نگهدار من آنست که من میدانم شیشه را در بغل سنگ نگه میدارد :

اگر جوش مگس خواهی بصحرا آر حلوا را : نظیر : مگس جائی نخواهد رفت
جز دکان حلوائی .

اگر حنظل خوری از دست خوشخوی به از شیرینی از دست ترش روی

نظیر : دیو خوش روی به از حور گره پشیمانی .

اگر خاله ام ریش داشت آقا دائم بود : نظیر : خاله را خایه بدی خالوشدی .

اگر خواهی بی رنج توانگر باشی بسنده کار باش : اگر خواهی با آسانی تمند شوی
قناعت کن .

اگر خواهی هنر را سخت بازو زر بی سنگ باید در ترازو :

پیشرفت و ترقی صنعت را تشویق ارباب صنعت ضرور است .

اگر خون ناحق بخوابد فلان نمی خوابد : بشکایت از کودکانیکه تا اهل خانه

نخفته اند بخواب بروند گویند .

اگر خیر داشت نامش را میگذاشتند خیر الله : بمزاح بکسی از یاری و مددکاری

امتناع کرده گویند .

اگر داری از سنگ و آهن روان بفرسائی از گردش آسمان :

اگر سنگی آن آهن سنگ آهن رباست .

اگر دانا بود خصم تو بهتر که با نادان شوی یار و برادر :

رجوع به آلو چو بآلو.... شود.

اگر دانی که نان دادن ثواب است تو خود میخور که بغدادت خراب است:

بغداد خراب بودن کنایه از گرسنگی است.

اگر دشمن بکامت باشد امروز بکام دشمنان باشی یکی روز:

نظیر: اندر پس هر خنده دوصد گریه مہیاست.

اگر دنیا را آب برد او را خواب برده است: کنجکاو و متجسس نیست.

اگر دو برادر دهد پشت پشت تن کوه را باد ماند بمشت:

نظیر: آری باتفاق جهان میتوان گرفت.

اگر دوبر داشته باشد یکیش را یدک میکشد: بسیار خود فروش و خودنماست.

اگر دو بز داشته باشم جلوش نمی اندازم: نهایت بی کفایت و بی لیاقت است.

اگر دوست با دوست گیرد شمار نباید که باشد میانجی بکار:

نظیر: سر بکشند در کلاه دست، بکشند در آستین.

اگر دیدند شوخی اگر ندیدند جدی: گاهی برای مزاح دوستان از دوستی

بی بندبار و لایبالی که مواظبت بر حفظ رخت و کالای خویش ندارد چیزی دزدند.

و پس از چندی باو رد کنند و قصدشان از این کار آن باشد که او در حراست

اموال خویش بهوش باشد.

اگر دیر آمدم شیر آمدم: هر چند دیر ماندم لیکن بانیل مرام باز گشتم.

اگر دیر گفתי گل گفתי: هر چند پس از دیگران عقیدت خویش را اظهار نمودید

لیکن نهایت پسندیده بیان کردید.

اگر را با مگر تزویج کردند از آنها بچه ای شد کاشکی نام:

نظیر: اگر خاله ام ریش داشت...

اگر ریک بیابان در شود چشم گدایان پر نشود: نظیر: گدا اگر همه عالم بدو

دهند گداست.

اگر ریگی بکفش نداری: ریگ بکفش داشتن قصدی بدو نهانی داشتن باشد.

اگر زاقی کنی زیقی کنی میخورمت : گویند لری دوغی خرید دوغ فروش در
آن آبی آلوده کرده بود که چند بچه وزغ در میان داشت. چون لر به آشامیدن
دوغ آغاز کرد غوك بچگان به آواز در آمدند. لر گفت : اگر زاقی کنی
زیقی کنی پیل دادم میخورمت. نظیر : مگو هالو خر بود دو شابت مزه
نداشت.

اگر زمین و زمان را بهم بدوزی خداوند ندهد زیادی روزی : نظیر :
گر زمین و زمان بهم دوزی ندهندت زیاده از روزی

اگر ژاله هر قطره‌ای در شدی چو خر مهره بازار از او پر شدی.
نظیر : اگر همه شب شب قدر بودی شب قدر بی قدر بودی .
اگر از سرش یکمن ارزن بر برند دانه‌ای بز زمین نیاید : رجوع به : از سر تا پایش ....
شود .

اگر سر بایدت سر نگهدار : نظیر : مرد سر میدهد و سر نمیدهد .
اگر سگ بمحراب اندر شود مر آن را بزرگی سگ نشمریم
نظیر : سگ که چاق شد قورمه‌اش نمیکند .

اگر سوزن خیاط گم نمیشد روزی يك قبا میدوخت : کندی کار مردمان
و هنر پیشه وران بیشتر برای گم شدن یا از نظر ناپدید شدن افزار خورده‌های
آنانست .

اگر شب است روز را ، اگر شب است روشنی را مپای : رجوع به : آب در دست
داری مخور ، شود .

اگر صد تا بچه بزائی یکیش آقا رضا نمیشه : بلبل هفت بچه می آرد یکیش
بلبل است .

اگر طوطی زبان می بست در کام نه خود را در قفس میدید و نه دام :
نظیر : خاموشی دویم سلامت است .

اگر عاقل بود خصم تو بهتر که با نادان شوی یار و برادر :

نظیر: خصم دانا که دشمن جانست
 بهتر از دوستی است که نادانست
اگر عبداللطیف بگذاورد: عبداللطیف این مثل میرزا عبد اللطیف پسر الغ بیک
 است و از گفته مولانا علی قوشچی مشهور شده است. صاحب تاریخ نگارستان
 می نویسد: چون مولانا (علی قوشچی) از زایچه طالع عبداللطیف عقیق
 و عصیان تفرس کرده بود بعد از قوت میرزا شاهرخ که در یکشنبه بیست و
 پنجم ذیحجه سنه خمسین و ثمانمائه در فشافویه ری روی نموده بود روزی
 الغ بیک در مجلسی بر زبان آورد که عنقریب ممالك موروئی بتحت تصرف ما
 خواهد آمد. مولانای مذکور بی محابا گفت اگر عبداللطیف بگذاورد. نظیر:
 بطور مزاح: اگر حضرت عباس بگذاورد.

اگر علی ساربان است میداند شتر را کجا بخواباند: در یکی از بلاد اهل جماعت
 متعصبی سنی برای مردی شیعی متعصب تر از خویش میگفت که روز قیامت
 مولانا عمر رضی الله عنه بر شتری از نور سوار شود و علی عقی الله، چون ساربانی
 شتر بدست گیرد و پس از گذشتن بر اعراف و صراط و بازدید عرصه محشر
 و عبور بر درکات حجیم و غرفات جنان شتر را در کرباس قصری از یاقوت سبز!
 یا زبرجد سرخ! بخواباند خلیفه از مرکب بزیر آید و بقصر بر شود... مرد
 شیعی درین جا طاقت بر مید و با آنکه جای ترس و بیم جان بود، گفت اگر
 علی ساربان است... و مرادش آنکه البته امیر المؤمنین علی علیه السلام شتر
 را در یکی از حفره های دوزخ خواباند.

اگر عیب داشت می لنگید: بمزاح، عیبی ندارد.

اگر فضول نباشد جهان گلستان است: تمام فتنه ها زیر سر آدم خبر چین است.

**اگر فضول نباشد شاه چه داند پس قلعه کجاست (یا) شاه چه داند گنج و هاردنک
 کجاست.** از کلمه فضول تمام و سخن چین خواهند. و مراد اینکه اگر شاه بر-
 این قریه محقر و صعب الطريق خراج نهاده از اثر سعایت نماند است.

اگر فلان کار واقع شد (یا) اگر فلان کار اتفاق نیفتاد من اسمم را بر میگرددانم.

بی شک چنانکه من میگویم خواهد شد .

اگر کاسنی تلخ است از بوستانست: نظیر: در مسجد است نمیشود سوخت و نمیشود فروخت .

اگر کاسه دهی کوزه خوری تو: نظیر: از مکافات عمل غافل مشو .

اگر گاه از تو نیست گاهدان از توست: با اینکه خوردنی برایگان بدست کرده ای آنقدر مخور که ضرر و زیان بصحت تو رساند .

اگر کز اگر راست پوینده اند همه کس ره راست جوینده اند: هیچ کس در اتخاذ دین و مذهبی بدوزشت عمد نکرده است بلکه ادله دسترس او ویرا بقبول آن واداشته است .

اگر گفتار بیکردار داری چو زر اندود دیناری بدیدار: نظیر: دوصد گفته چون نیم کردار نیست .

اگر گل بر سر داری مشوی: درنگ مکن .

اگر گل در دست داری مجوی: بشتاب

اگر لالائی میدانی چرا خوابت نمیمبرد: رجوع به: اگر بابا بیل زنی... شود .

اگر لر بازار نرود بازار می گمدد: مرد ناتوان به بی اعتباری و بی حاصلی دنیا را مایه تسلیت عجز و پرده کاهلی خویش سازد .

اگر مجنون دل شوریده ای داشت دل لیلی از آن شوریده تر بی:

نظیر: محبت دوسر دارد. برای کسی بمیر که برای توتب کند .

اگر مردن نبود آدم آدم میخورد: یقین بمرگ بسی از حدت شهوات حرص و غضب را کاسته است .

اگر من بگویم ماست سفید است او میگوید سیاه است: بامن ستیز و لجاجی سخت میورزد .

اگر مهمان یکی باشد میزبان گاومی کشد: با کثرت سائلان و خواهندگان بنام واجبات رادی و جوانمردی عمل نتوان کرد.

اگر نخورده ایم نان گندم دیده ایم در دستهای مردم : آنچه می کنید برخلاف رسوم و عادات نیک است .

اگر بخوری همیشه داری : بمزاح بسیار کم داده است .

اگر هفت دختر کور داشته باشد بساعتی شوهر میدهد : بسیار چرب زبان است .

اگر همه شب قدر بودی شب قدر بی قدر بودی : اگر چیز با ارزش زیاد میشد ارزش آن کاسته میگردید .

اگر همه گفتند نان و پنیر توست را بگذار و بمیر : بمزاحی نزدیک بد شام تو بسیار نالایق و بی کفایت باشی و ترا نرسد در این امر چیزی گوئی .

اگر هوس است همین هم بس است : دیگر حاضر بانجام اینکار نیستم .

اگر یار اهل است کار سهل است : آنگاه که دوست یا زن مرد قانع یا بردبار باشد همه سختی ها آسان گردد .

اگر یار شاطر نیستی بار خاطرش مباش : اگر باری ز دوشم بر نداری چرا باری بسر بarm گذاری

الهی فال زینب راست باشد : خدا کند طوری که شما گمان می برید بشود .

الهی مرگ مصیبت نباشد : از مرگ مصیبت مرگ در حال فقر و بینوائی را خواهند .

الهی هیچ سفره يك نانه نباشد : یعنی چون فرزندان خانواده منحصر بفرد باشد ترس پدر و مادر بر صحت و حیات او امری نهایت طبیعی است .

الاکرام بالاتمام : نظیر : کار را که کرد ؟ - آنکه تمام کرد :

الانتظار اشد من الموت : چشم در راهی نا گوارتر از مرگ است .

التدبیر نصف المعیشه : کدخدائی و پایان کار نگریستن نیمی از معیشت و زنگی باشد .

الجار ثم الدار : نظیر : همسایه را پیرس خانه را بخر

الجنة تحت اقدام الامهات : بهشت زیر پای مادران است .

الجنة تحت ظلال السيوف : بهشت زیر سایه شمشیر باشد .

الطیر بالطیر یصاد : مرغان را با مرغان گیرند .

الظاهر عنوان الباطن : آشکار پیشگاه و دیباچه نهان باشد .

العجلة من الشيطان والتانی من الرحمن : تندی و شتاب از دیو و آهستگی از یزدانست .

العدر عند لا کرم الناس مقبول : مردمان بزرگوار پوزش پذیر باشند

العقل عقال : خرد پای بند مردان باشد .

الف از با ندانستن . (یا) الف از با شناختن : بسیار نادان بودن .

الفت بکس مگیر که نیمی ز کلفت است : با پست و دنی دوستی مکن .

الفقر سواد الوجه فی الدارین : بینوائی و درویشی رو سیاهی دوجهان باشد .

الف هیچ ندارد : برای شناساندن الف با بکودکان رسم بود که معلم میگفت با یکی بزیر دارد تا دو تا بسر دارد الف هیچ ندارد . و در مثل مراد نشان دادن

درویشی و فقر ممثل باشد .

الو الو به از پلو : کودکان چون آتشی بزرگ بر افروزند که زبانه کشید بنشاط آیند و باآواز بلند و آهنگی مخصوص این عبارت را گویند

اما چند کلامه از مادر عروس بشنو : گویا در داستانی این جمله چند بار مکرر میشود درجائیکه قسمی از حکایت را یک چند مسکوت گذارند و بخشی دیگر

از آن را قصه کنند این عبارت را بصورت مثلی گویند

امام حسینی نیست و گر نه شمر بسیار است : معاصرین ما در قساوت و سنگدلی کم تر از شمر بن ذی الجوشن نیستند

امام زاده ایست که باهم ساختیم : چنانکه در اختراع و ابداع مزارها عادت رفته است ، شیادی چند بنهانی لوحی مزور که نام فرزندی از ائمه علیهم السلام

بر آن ثبت بود در خاک کردند و با رؤیا های دروغین خود ساده لوحان را بکاوش زمین و بر آوردن لوح برانگیختند لوح بر آمد دعوی ثابت و تولیت

خدمت مزابدیشان مسلم وجد اول صدقات و نذورات هر سو بدها نصاب روان شد

ناچار سپس در انظار عامه قسم بزرگ همدستان بر همان مزار شریف بود تا روزی یکی از شرکاء جعل ازدستیار خویش مالی بدزدید صاحب مال بحدس و قیاس سارق را شناخته در مطالبات ابرام میکرد و او هر بار با سوگندان غلیظ بهمان بقعه منیف برانکار می‌افزود عاقبت مرد از بی‌شرمی و وقاحت همکار بحیرت مانده و بی‌اختیار درملاء ناس برخلاف مصلحت خویش فریاد برآورد ای بی‌آزم ! آخر نه این امام زاده را با هم ساختیم؟ مثل را در مواردیکه مثل باهمه کس پلاس با من هم مستعمل است، استعمال کنند

امام زاده بی زینت است : مسلمانان برای آرایش مرقد و ضریح اما مزاده‌ها از سیم و زر و منسوجات گران بها زیورها بنذر برند بعض متولیان نذورات مزبور را دزدیده و بر امامزاده تهمت نهند که او قبول زینت نمی‌فرماید یعنی هر چند بردن زینت و زیور برای مرقد او لازم و وظیفه هر مسلم است و این خدمات باید با احترام او مستمر و دایم باشد لکن چون همه اینها زخارف دنیوی و در حکم جیفه است امام زاده حق دارد هر شب آورده‌های روز را محو و تباه فرماید. مثل را درباره کسی که هرچه در تکمیل البسه و اسباب زینت او کوشند او باز بسادگی و بی بند باری گذراند گویند .

امام زاده جل بندی : جل در اینجا عبارت از پارچه‌های باریک و ریسمان و غیره است که برای برآمدن حاجات بضریح و درب مقابر متبر که و گاهی بدرختها و سنگهای مقدس بندند و در مثل کسی را که جامه‌های کوتاه و بلند بدون ترتیب بر خود پوشد یا آلات تزئین گوناگون و بی تناسب بر خود آویزد بامام زاده جل بندی تشبیه کنند

امان از خانه داری یکی میخری دو تا نداری : در اسباب تازه خانمانان هر ساعت لزوم اکمال نقصی ظاهر شود

امان از دوغ لیلی ماستش کم بود آبش خیلی : وعده یاد عوئی بسیار بزرگ و وفا یا عملی نهایت ناچیز بود

امر سلطان چو حکم یزدانست   سایه ایزد از پی آنست : نظیر: چه فرمان
یزدان چه فرمان شاه

امروز تخم کار که فردا مجال نیست : از امروز کاری بفردا ممان
امروز نقد فردا نسیمه از این جمله در پیش همان معنی میخواستند که از مصراح
از امروز کاری بفردا ممان یا امروز تخم کار که فردا مجال نیست اراده
میشود ولی حالا آنرا کسبه و اهل حرفت چون اعلام و اعلانی نوشته و بردگان
نصب کرده و از آن بطور مزاح اراده کنند که هیچ روز کالا بنسبه نفروشم
امسال برای یکیمان زن بگیر سال دیگر برای داداشم : روستائی با زن در امر
کدخدائی دو پسر رسیده رای میزد و از تنگدستی و عدم توانائی خویش
شکایت میکرد پسر کهتر که تا آنگاه در گوشه‌ای ساکت نشسته بود چاره
اندیشی را سر بر آورد و گفت ای پدر امسال برای یکیمان زن بگیر سال
دیگر برای داداشم

امشب همه شب کمچه زدی کو حلوا : نظیر: آنقدر چریدی کودمبهات
امید نیست که عمر گذشته باز آید : در این امید بسرشد دریغ عمر عزیز
امیدوار بود آدمی بخیر کسان   مرا بخیر تو امید نیست شمرسان : عطایش را
بلقایش بخشیدم

امیدها در نا امیدیت : نظیر: از پی هر گریه آخر خنده ایست
انجام هر راه بدهی است : نظیر آب بآبادانی می‌رود
اندازه نگه‌دار. اندازه نگه‌دار که اندازه نکوست: اسراف حرام است
اندر آئینه چه بیند مرد عام   که نبیند پیر اندر خشت خام : رجوع به آنچه در
آینه جوان ... شود
اندرین خاکدان فرسوده   هیچ کس را نه بینی آسوده : نظیر: اگر غم را چو
آتش دود بودی جهان تاریک بودی جاودانه
اندر بنه صد شتر بدیدیم   اکنون غم یک مہار داریم : نظیر دیروز چنان بدی که

کس چون تو نبود و امروز چنین شدی که کس چون تو مباد
اندر پس هر خنده دو صد گریه مهیاست : نظیر : چراغ هیچکس تا صبح نمیسوزد
شاهنامه آخرش خوش است

اندر جوال کردن (یا) اندر جوال شدن : فریب دادن یا فریب خوردن
اندر جهان به از خرد آموزگار نیست : نظیر : الهی آنکه راعقل دادی پس چه
ندادی و آنکه را عقل ندادی پس چه دادی

اندر جهان نیست جاوید کس : نظیر : از مرگ خود چاره نیست
اندر کف خطیب چه هندی چه گندنا : نظیر : شمشیر خطیب بر گردن آن بی سران
بیازمودند و کمان حلاج در روی آن هدف گشتگان کشیدند

اندك اندك بهم شود بسیار : رجوع به قطره قطره جمع گردد ... شود
اندك اندك خیلی شود و قطره قطره سیلی : نظیر : قطره قطره جمع گردد ...
شود

اندك بر بسیار دلیل باشد : رجوع به مشت نمونه خروار ... شود
اندك دلیل بسیار است : رجوع به مشت نمونه خروار ... شود
اندك شمارار دوست ترا هست هزار و ردشمن تو یکست بسیار شمار : هزار دوست
کم است و يك دشمن بسیار است

اندوه از درهای بزرگ بیشتر در آید : نظیر : مثل زنند کراسر بزرگ درد بزرگ
هر که بامش بیش برفش بیشتر

انسان به آرزو زنده است : آدم بامید زنده است
انسان بامید زنده است : آدم بامید زنده است

انسان بخوراك زنده است : جمله را به بیماری که از خوردن امتناع ورزد گویند
انسان جایز الخطاست : الانسان محل السهو والنسيان

انسان فاعل مختار است نظیر : عقیده آزاد است
انسان مدنی الطبع است : مردان بمنش و نهاد خواهان گرد شدن با یکدیگر و

آبادانی و عمران باشند

انشاء الله گربه است: دیر بامی امام ده بمسجد میرفت جامه اش بسگی باران خورده

بسایید امام چشم بر هم نهاده گفت انشاء الله گربه است

ان فی التاخیره آفات: سپوز کاری را آهو ها زاید

انقوزه در قند خوراندن: بصورت و ظاهری نیک کسی رازیان و آسیبی رسانیدن

انگار میکنم که ورنجستم: مردی یزدی از یکسوی بر خر جست تا سوار شود و از

دیگر سوی بیفتاد جست برخاست گردیفشانند و گفت انگار میکنم که ورنجستم

مراد مثل اینکه اگر سودی نبردم زیان نیز نکردم

انگشت انگشت مبر تا خیک خیک نریزی: نفت فروشی بشاگرد دکان می آموخت

که گاه سنجش با فشردن پوله ترازو از فروشنده زیادت ستانند و بخریدار

کم دهد شاگرد او را از کیفر آن جهانی هر اس میداد و او از گناه باز نمی ایستاد

تا آنگاه که مرد بامید سودی سفر دریا پیش گرفت و کشتی بخیک های نفت

انباشته بود طوفان برخاست ناخدا بسبک کردن کشتی فرمان داد بازرگان از

بیم جان با دست خویش خیکها بآب می افکند شاگرد مزیدالم او را بطنز

گفت انگشت انگشت مبر تاخیک خیک نریزی

انگشت به بینی نمی توان کرد: در این جا جاسوس بسیار است

انگشت بدر کسی مزین تا در تو بهشت نکوبند: انگشت مکن رنجه بدر کوفتن

کس تا کس نکند رنجه بدر کوفتن مشت

انگشت بدندان گرفتن: بنشانه حسد یا تعجب انگشت در میان دو دندان نهادن

انگشت بدندان گزیدن: پشیمان شدن

انگشت بدهان ماندن: رجوع بمثل قبل شود

انگشت بر حرف کسی نهادن: گفته کسی را فرمان نکردن یا بر گفته کسی اعتراض

کردن

انگشت بر دهان ماندن: به نشانه شگفتی انگشت بدهان نهادن

انگشت بر دیده نهان : فرمانبرداری کردن

انگشت بشیر زدن : فتنه‌ای را سبب شدن

انگشت خائیدن : پشیمان شدن

انگشتی پاست : چیزی نه بجای خویش است

انگشتی ز نهار دادن : گویا دادن انگشتی در قدیم بنشانه ز نهار پادشاهان رارسمی

بوده است

انگشت زینهار برداشتن : با برداشتن انگشت امان خواستن

انگشت قبول بدیده نهادن : رجوع به انگشت بر دیده نهادن شود

انگشت كوچك فلان نتواند شد : در برابر او بچیزی نیست

انگشت نما (یا) انگشت نمای خلق شدن : ببدی و گاهی بنیکی شهره گردیدن

انگشت نمك است خروار هم نمك است : از بخششی اندك چنانكه از دهشی فراوان

سپاس باید داشت

انگشت نهادن : استخفاف یا اعتراض کردن

انگور از انگور رنگ گیرد : رجوع به آلو چو بآلو ... شود

انگور خوب نصیب شغال میشود (یا) نصیب كفتار میشود : مثل را بیشتر بصورت

مزاح در موردی که زنی زیبا یا چیزی ظریف و نغز بدست ناسزاواری افتد

گویند

انگور را در چفته میخورد : مزاحی است که صورتا مثل این است که از مثل تعظیم

و تفخیمی بعمل می‌آید و در معنی او را بشغال تشبیه می‌کند

انگور ز انگور برد رنگ و به از به : رجوع به انگور از انگور و رجوع به آلو

چو بآلو ... شود

انگور ز انگور همی گیرد رنگ : رجوع به آلو چو بآلو ... شود

انوار آفتاب چو پیدا شود ز شرق پیدا بود که چند بود رونق سرها : نظیر

چراغ پیش آفتاب پرتوی ندارد

او خون نهاده و دیگری دعوت خورد : او رنجی برد و دیگری آسانی دید
 او سواره است و ما پیاده : مثال : بی گرو و گواهی هزار تومان از من بقرض گرفته
 حالا دو سال است او سواره است و من پیاده

اولاد بادامست اولاد اولاد مغز بادام : گاهی ننگان و فرزند زادگان در پیش
 نیا و مادر بزرگ از فرزند گرامی تر افتند
 اولاد پیدا می شود و پدر مادر پیدا نمی شود پدر و مادر را بیش از فرزندان باید
 دوست داشت

اولادنا اکبادنا : فرزندان ما جگر گوشگان ما باشند
 اول استشاره پیش استخاره : مراد از استخاره راه جستن از قرآن و تقال بکتب
 دیگر باشد

اول الحزم المشوره : پایه دور اندیشی بر رای زدن باشد
 اول اندیشه وانگهی گفتار : سخندان پرورده پیر کهن بیندیشد آنکه بگوید
 اول بچش بعد بگو بی نمک است : نظیر نکشیده ده من کم
 اول پا داران را خورم بی پایان سر جاش است : لری از بقال نخود و کشمش خریده
 بود کرم و موری چند در آن بود لر نخست حشرات را می خورد و می گفت
 اول پیاله و درد ! : نظیر اول کاسه و اشکنه، اول پیاله و بدمستی

اول خویش سپس درویش : نظیر چراغی که بخانه رواست بمسجد حرام است
 اول شب میکشد مفلس چراغ خویشرا درویش از قناعت ناگزیر است
 اول فکر آنکه عمل : نظیر اول اندیشه آنگهی گفتار

اول کاسه و اشکنه رجوع به اول پیاله و درد شود
 اهل ادب را ادیب داند مقدار : نظیر : قدر زر زر گر شناسد قدر گوهر گوهری
 اهل معنی همه یکجا جمعند : بمزاحی آمیخته بخوش آمد بچندتنی که در جائی
 گرد آمده اند گویند

اهل نگردد بعمامه سفید خرنشود از جل دیبا فقیه : نظیر خر ارجل ز اطللس

پنوشد خر است

ای آقای کمر باریک کوچه روشن کن و خانه تاریک : زنان بمزاح بمردی که در خانه تر شروئی کند و در بیرون خانه گشاده روی و خندان باشد گویند
ای برادر کار طفلان است فرفر داشتن : فرفر همان بازیچه طفلان است که امروز آن را فرفره گویند

ای بسا ابلیس آدم رو که هست : ای بسا خرقه که مستوجب آتش باشد
ای بسا درد که باشد بحقیقت درمان : نظیر ای بسا شیر کان ترا آهوست
ای بس آلوده که پاکیزه ردائی دارد : (زهد بانیث پاک است نه با جامه پاک...)
آینه ام من اگر تو زشتی زشتم ورتو نکوئی نگوست سیرت و سالم : از دل بدل راه است

ای خوشا خرقه و خوشا کشگول : خوش فرش بوریا و گدائی و خواب امن
کاین عیش نیست در خور او رنگ خسروی

ای دوست بر جنازه دشمن چو بگذری شادی مکن که بر تو همین ماجرا رود
مکن شادمانی به مرگ کسی که دهرت پس از وی نماند بسی

ای دوست گل شکفته را بادی بس : نظیر : پیران را تبی زمستان را شبی
ایراد بنی اسرائیلی گرفتند : خرده گیریهای بسیار و نابجا کردن
ایزد ندهد ملك جهان جز بسزاوار : نظیر. دولت ندهد خدای کس را بغلط
ایزد هرگز دری نبندد بر تو تا صد دیگر بهتری نگشاید : نظیر : خدا گر ببندد
ز حکمت دری ز رحمت گشاید در دیگری

ای سیر ترا نان جوین خویش ننماید معشوق من است آنکه بنزدیک تو زشت
است : آدم گرسنه سنگ را هم میخورد

ای عزیز من گنه آن به که پنهانی بود : نظیر : گناه کردن پنهان به از عبادت فاش
ای فلک بهمه منقل دادی بما کلك : منقل آتشدان نیست که از آهن و برنج یا سایر
فلزات سازند و کلك آتشدان سفالینه باشد عامه در موقع غبط یارشك بمزاح

بدین جمله از ناسازگاری بخت شکایت کنند

ای قوم سرخار بیابان که کند تیز وان بعرة بزرا که کند گرد بمبعر : چون نادانی در حکمت و فلسفه سخن راندیا از علل واضحه وجود اشیا پرسد با ستهزا بدین شعر تمثل کنند

ای مگس عرضه سیمرغ نه جولانگه تست : نظیر : این دم شیر است بازی مگیر .
این امامزاده ایست که باهم ساختیم : رجوع به . امامزاده ایست که باهم ساختیم ، شود .

این پات را بردار حمال آن پات را بردار حمال : بکاهلان که در رفتار یا انجام کاری دیگر کندی کنند بطور توبیخ و مزاح گویند و گویا اشاره بحمالی است که از بسیاری تنبلی او صاحب بار مجبور بوده است برای برداشتن هر پا و گامی او را فرمانی نو دهد .

این به آن در : نظیر : هر چه عوض دارد گله ندارد .
این بمر بیان را که بکشته این شیر زیان را که بکشته : در استخفاف کاری حقیر گویند .

این تو بمیری از آن تو بمیری : کار این بار باسانی بارهای پیشین نیست .
اینجا آهو سم میاندازد : نظیر : اینجا پشه را (یا) مگس را در هوا نعل می بندند .
اینجا شتر را با نمد داغ می کنند . اینجا کلاغ پر میافکند . اینجا موش با عصا راه میرود . اینجا گره بر باد میزنند .
اینجا اردستان نیست که باج بشغال بدهند : تو ناتوان تر از آنی که بمن زور و اجحاف توانی کرد .

اینجا پشه را در هوا نعل میبندند : رجوع به اینجا آهو سم .... شود .
اینجا شتر را با نمد داغ میکنند : رجوع به آهو سم میاندازد ، شود .
این کاشان نیست که کپه با فعله باشد : از فعله مزدور گلکار را اراده کنند و مراد مثل اینکه ابزار و اخراجات کار و امثال آن با من نیست .

- اینجا کلاغ پرمی افکند : رجوع باینجا آهو سم می اندازد ، شود .
- اینجا گره بهاد میزند : رجوع باینجا آهو سم می اندازد ، شود .
- اینجا موش با عصا راه میرود : با عصا راه رفتن ، مطلقا بمعنی حزم و احتیاط فراوان بکار بردن است .
- اینجا نشد جای دگر ، این خر نشد خر دگر : نظیر : هر جا در شد ما دالا نیم هر جا خر شد ما پالا نیم .
- این چاه و این ریسمان : نظیر : این تخم و این زمین . این گز و این میدان .
- این حرفها برای فاطمی تنبان نمیشه : سخنان تو بی فایده است و درد ما را درمان نمیکند .
- این خر نشد خر دگر : نظیر : اجاره نشین خوش نشین است .
- این خریست که با هم امامزاده ساختیم : رجوع به : امامزاده ایست که باهم ساختیم ، شود .
- این خط و این نشان : رجوع به شاخ و شانه کشیدن ، شود .
- این دست را مبادا بر آن دست احتیاج : رفع حاجت کردن حتی از جانب نزدیکان متضمن نهادن منتهی باشد .
- این دعائی است که مستجاب نمیشود : این کار شدنی نیست .
- این دم را باش : نظیر : نقد را عشق است .
- این دم شیر است بیازی مگیر : رجوع به اینجا آهو سم می اندازد ، شود .
- این دهن را خوب نخواندی : بمزاح : این سخن را خوب نگفتی
- این را بکسی گو که تو را شناسد : لاف و گزافه میگوئی وعادت تو بر این است .
- این رشته سر دراز دارد : نظیر : سر گنده اش زیر لحاف است .
- این ره که تو میروی به تر کستان است : نظیر این ره که تو میروی سرا بست .
- این ره که تو میروی سرا بست : رجوع به : مثل فوق شود .
- این سبو گر نشکند امروز و فردا بشکند : این پیش آمد بدنا گزیر است .

این سخن را در بکوی دیگر است : روش کنونی شما روشی نو و بی سابقه و مولد بد گمانی و سوء ظن باشد .

این طفل یکشنبه ده صد ساله میرود : نظیر : این مرد بسی روزبه و مرتقی است .
این عجوزه عروس هزار داماد است : مصراع را چون بتنهایی گویند اراده کنند زنی بس بی وفاست یا مردی بس منافق و دوروست .

این قافله تا بحشر لنگ است : هر روز در این کار مشکلی نوظاهر میشود . نظیر : پالان خرد جال است .

این کار کار عشق است دخی بدین ندارد : نظیر : کار دل است کار خشت و گل نیست .

این کاسه نیم کاسه در زیر دارد : کار ساده نیست و فریب و فسوسی در آن نهفته است .
این مال من این مال منبر اینهم مال ننه قنبر : معلوم است که منبر هم متعلق به آخوند گوینده و ننه قنبر نیز زن او بوده است . مثل را در موقعیکه قاسم تقسیمی را بالتمام بنفع خود کند آرند .

این مرده به این شیون میرزد : این کس در خور این تعظیم و تکریم یا افسوس و دریغ نیست .

این مرده و این گورستان : رجوع به : این چاه و این ریسمان ، شود .
این منم ؟ تی تیش مامانی بتنم ؟ : تی تیش در زبان اطفال جامه زیبا و رنگین را گویند . و مامانی نیز در زبان آنان بمعنی جمیل و نغز باشد و مثل را در موقعی که نو دولتی برخواسته و دارائی خویش بالد گویند . نظیر : ندیده دید بخودش چید .

این هلو و این گلو : کاری نهایت سهل و آسان است
این هم از پیری است (یا) این هم علت پیری است : پیری فرتوت نزد طبیب رنجوریهای گوناگون خویش می شمرد و او در جواب هر يك می گفت این از پیریست پیر سر انجام بر آشفست و مانند طفلان بطیب دهان کج کرده و

شكلك ساخت طيب بخندید و گفت این هم از پیر است

این هنوز اول نوروز جهان افروز است باش تاخیمه زند دولت نسان وایار

هنوز ابتدای رو آوردن بخت و اقبال بشماست و پس از این روزهای بهتر

خواهید دید

این يك دم نقد را غنیمت می دان : ارزش این لحظات را بدان

این يك دهن را بد خواندی (یا) این یکی را بد خواندی : رجوع به : این

دهن را بد خواندی شود

این یکی را که زائیده ای بزرگ کن : نظیر : با یکدست دو هندوانه نمی شود

برداشت

ب

با آب حمام دوست گرفتن (یا) ضیافت کردن : بچیزی کم بها و بی ارزش بر کسی منت نهادن

با آل علی هر که در افتاد بر افتاد : آنرا که بر اندازند با ماش در اندازند
با آن زبان خوشت یا پول فراوانت یا راه نزدیکت : مردی با خشم پس از دشنامی
چند بدیگری فرمان داد این چند پیشیز بستان و در چند فرسنگی فلان کار
من انجام کن . مأمور بپاسخ گفت ...

با آنهمه هوش بوش، پاشنه ندارد گوشت : نظیر : خودم پیرهن ندارم برارم تنبان
با ایزد تیغ و نیزه بر نتوان داشت : نظیر : بجنگ خدا نمیتوان رفت
با این ریش میروی تجریش : نظیر : باین لباس بمحشر نمود خواهی کرد
با باد نیز مگوی : این راز را سخت پوشیده دار
بابام سمرش را کوبیده : بمزاح مثل را در جائی که کسی با دلیلی ضعیف ادعای
حقی کند گویند

بابت سرپل بودن (یا) بابت گلخن بودن : بچیزی نیرزیدن
با بدان کم نشین که در زمانی خو پذیر است نفس انسانی : رجوع به : آلوچو
بآلو... شود

با بزرگان پیوند کرده است : روباهی بر دماشتی آویخته میرفت . یکی از آشنایان
که این صورت عجیب بدید از روباه پرسید رفیق این چه حالت است روباه
گفت دیگر مرا برفاقت نام مبر چه با بزرگان پیوند کرده ام

با پا راه بروی کفش پاره میشود با سر کلاه : در هر حال این کار خرج
برمیدارد

با پای خود بمرگ رفتن : نظیر : با دست خویش گور خود کردن
با پنبه سر بریدن : با نرمی و لطف بکسی گزند و آسیب رساندن
با پول سرسبیل شاه نقاره میزنند : کنایه از ارزش پول است
با تیغ و کرباس (یا) با تیغ و کفن نزد کسی رفتن : تسلیم فرمان و اراده کسی
شدن

با ج بشغال ندادن : رجوع به اینجا اردستان نیست ... شود
با جی خیرم ده : این مثل که شاید در ابتدا مانند العادة طبیعة خامسه بکار میرفته
است امروز در شکایت یا توبیخ از کم کم و اندک اندک خریدن یا دادن چیزی
مستعمل است

با چرخ سیمیزه چون توان کرد : نظیر : با ایزد تیغ و نیزه بر نتوان داشت
با خدا باش و پادشاهی کن بی خدا باش هر چه خواهی کن نظیر : با خدا
باش خدا با تست

با خرس بجوال رفتن : با مردی خشن و نا ترا شیده در افتادن
با خواب دیدن آستن نشوند : با وهم و پندار و اندیشه محال حقیقتی بدست نشود
با خوردن سیر نشدی با لیسیدن سیر نمی شوی : بمزاح بکودکان که ته ظرفی
را لیسند گویند

باد از جانی آمدن : انگیزشی راسبب شدن
باد آورده را باد می برد : نظیر : هر چه آسان یافتی آسان دهی. پول حرام یا صرف
شراب شور میشود یا شاهد کور

باد آورده را بادش برد باز : رجوع به مثل قبل شود
باد به بروت افکندن : اظهار کبر کردن
باد به پشت کسی خوردن : پس از مدتی کاهلی و بیکاری شروع کار بر او گران آمدن

باد بدست داشتن: از کاری نتیجه و فایده‌تی حاصل نکردن
 باد بزخم کسی خوردن: پس از گذشتن جوش و خروش جنگ احساس رنج جراحی را کردن

باد پیمودن: کاری عبث و بیهوده کردن
 باد در انبان داشتن: با گزافی دل خوش داشتن
 باد در آستین کسی کردن: کسی را غره ساختن نظیر: هندوانه زیر بغل کسی گذاشتن

باد در چنبر بستن: آب با غربال پیمودن
 باد در چنگ داشتن: بمحال و باطلی راضی بودن
 باد در قفس کردن: بعملی بیفایده مشغول شدن
 باد در کلاه افکندن: معجب و متکبر شدن
 باد را آجری پیوند کردن: با وصلت یا آشنائی و دوستی با توانگران ناگزیر از خرجهای گزاف شدن

با درد کسی رسد که دردی دارد: نظیر: غم مرگی برادر را برادر مرده میداند
 با درد کشان هر که در افتاد بر افتاد: رجوع به آنرا که براندازند با ماش... شود
 باد رنگین کردن: خود ستائی کردن، تفاخر به پدران کردن
 با دست پس میزنند با پا پیش می‌کشد: نظیر: من که نمیخورم اما برای هر که کشیده اید کم است. از بام خواندن و از در راندن

با دکانی که معامله نداری ناخنک مزین: ناخنک زدن عبارت از این باشد که خریدار خرده از خوردنیهای دکان بدهان گذارد

با دم گرد و شکستن: نهایت از پیش آمدی خرسند بودن نظیر: بر روی پا بند نبودن، بخدا بنده نبودن، در پوست نگنجیدن

بادنجان بم آفت ندارد: بیشتر مردمان زشت کار و ستمگر دیر زیند.

بادنجان دورقاب چین: چاپلوس و متملق. نظیر: سبزی پاک کن.

با دندان : فعال و کافی

باده از دست دلارام چه شیرین و چه تلخ : نظیر : جواب تلخ ز شیرین مقابل شکر آید .

باده خوردن سنگ به جام انداختن : پس از تمتع کفران و ناسپاسی نعمتی کردن .
بادی در میانه جستن : زمانی کوتاه بین دو کار فاصله شدن .

با دیده اعتبار نباشد شفته را : نظیر : شنیدن کی بود مانند دیدن .
باران آمد ترکها بهم رفت : بصورت توبیخ و استهزاء بعلت غنای لاحق فقر سابق فراموش شد یا با آرایش و پیرایه زشتیها پوشیده گشت .

بار بیمارخانه گرانتر است : غالباً محصول معدن یا کارخانه در خارج کارخانه و معدن ارزانتر باشد .

بار بر خر نهادن : رخت بر بستن ، مردن .

بار بیشتر در جای کردن : در شرب و اکل زیاده روی کردن .

بار سن فلان چیز را باو نتوان بست : از این نسبت بالتمام مبراست .

بارشرا بار کردن : از راهی ، غالباً نامشروع ، غنی شدن .

بارش کردن : بکنایه سقط و دشنام گفتن بالاغ و مزاح گفتنیها را گفتن .

بار کج بمنزل نمیرسد : راستی بهترین روش است .

بارنامه کردن : مباحثات کردن .

باری بهر جهت کردن : گفتاری یا کرداری را با سرعت و بی دقت انجام دادن .

نظیر : سرهم بندی کردن .

باز گردد باصل خود هر چیز : نظیر : کل شیئی یرجع الی اصله .

بازی اشکنک دارد سرشکستنک دارد : مثلی است متداول میان اطفال که برای

تسلیت کودک که در بازی آسیبی باو رسیده است گویند .

بازی بازی آخرش جدی میشود : رجوع به : شوخی شوخی .... شود .

بازی بازی بارش بابا هم بازی : رجوع به با من هم پلاس ، شود .

بازی رشی و ماستی در آوردن : نظیر : جهود بازی در آوردن .

با سَك بجوال رفتن ، با سَك بجوال شدن ، با سَك در جوال بودن : خود را بمهلکه انداختن .

با سوزن چاه‌کنندن : کاری نهایت سخت و صعب انجام کردن

باسیلی صورت خود را سرخ داشتن : نظیر : بادنبه بروت چرب کردن، با تپانچه

روی خود را سرخ کردن

با شاخ گاو سر را بجنگ انداختن : خود را به تهلکه افکندن

با شمشیر چوبین جنگ نتوان کرد : برای پیشرفت هر کار اسباب آن کار باید

با شیطان تخم‌کاشتن : با مردی خبیث و شریر در کاری انبازی کردن رجوع به

با سگ بجوال رفتن شود

با طناب پوشیده کسی بچاه افتادن : با وسائل نا مأمون کسی بزیان یا تهلکه گرفتار آمدن

باغبان را وقت میوه‌گوشها گرمی شود : نظیر : کرمصلحتی دواندارد

باغ تفرج است و بس میوه نمیدهد بکس : خلاف لنگ حمام است هر کس بست

بست

با غم است و کلیدش را دارم : مثل در یزد متداول است و مراد اینکه مالکم و

حق تصرف تمام دارم

با قضاکار زار نتوان کرد : نظیر : با قضای آمده بر نتوان آمد، بجنگ خدا نمیتوان

رفت

با قضای آمده بر نتوان آمد : رجوع به با قضاکار زار نتوان کرد شود

با کد خدا بساز دهر ابتاز : چون با چیره و زبردستی سازش و همداستانی کنی ستم

رانندن بر زیر دستان آسان باشد

با کسان آن‌کن که با خود میکنی : (او نیکوئی کرد و تو بدمی کنی...) رجوع

به آنچه بخود نپسندی ...، شود .

با کسی که علی گفت عمر نمی گوید : با آن کس که دوستی کرد دشمنی نمیکند.
 با گرك دنبه می خورد با چوپان گریه میکند : نظیر : شريك دزد است و رفیق
 قافله .

با گروهی که بخندند و بخندانند
 چون کنم چون نه بخندم نه بخندانم : نظیر : رومسخر گی
 پیشه کن و مطربی آموز
 بالا بالا ها جانست پائین پائین ها هم نمی نشیند : مردی درویش و با درویشی
 خود پسند و متکبر است

بالا بالا ها می نشیند بزرگ بزرگ حرف می زند : گویند پدری بفرزندی ابله
 اندرز را گفت چون بمجلس در آئی بر جایگاهی بر تر نشین و سخنان بزرگ
 گوی تا در چشم ها خطیر نمائی . دیگر روز پسر بمحفلی رفته بر رف و بر
 وارد خانه بر شد و از جانوران تناور چون پیل و کرگدن حکایت کردن
 گرفت ...

بالا را دیدیم زیرت راهم دیدیم : گدائی بر در خانه ای بدریوزه چیزی خواست
 بانو بر بام بود گفت اگر بزیر بودم ترا کف نانی میدادم نوبتی دیگر سائل
 بیامد زن بزیر بود گفت اگر بر بالا بودم ترا ته نانی می افکندم درویش
 گفت ای خاتون ...

بالای سیاهی رنگی نیست : نظیر : آب که از سر گذشت چه يك نی چه صد نی
 بالا نشین کم خرج است : بزرگی مال و خرجی ندارد
 بالای دراز را خرد کم باشد : آدم بلند قد کم عقل است
 بالای سرش عدیله میخواند : عدیله نام دعائیست که بیشتر بر بالین محتضر خوانند
 و مثل را در جائی که کسی خود را ساعتی درازی هیچ عملی بمشاهده بیهوده
 چیزی یا کسی مشغول کند گویند

با ما به از این باش : تعبیری مثلی است که از دوستی با گفتن آن شکایتی آمیخته

بمزاح کنند

با مردم زمانه سلامی و السلام : نظیر : عنان بدست فرومایگان مده زنهار

با من نیز : رجوع به مثل بعد شود

با من هم پلاس : گویند مفلسی قرض مند چون از عهده ادای همه دیون بر آمدن

نمیتوانست باشارت یکی از وامخواهان اظهار جنون را در جواب مطالبت هر

طلبکاری کلمه پلاس میگفت باین شرط که چون دائنان بر دیوانگی او یقین

کرده پراکنده شوند وام او را بگزارد. مردچنین کرد و وامخواهان او را

دیوانه پنداشته کم کم از مطالبت دیون خویش دست بازداشتند. چون وامخواه

نخستین به پیمان رفته به تقاضای دین خویش آمد مفلس در جواب او نیز این

کلمه بگفت و او متحیر مانده گفت با همه پلاس با من هم پلاس؟

بامی از بام ما کوتاه تر ندیده : مرا از همه کس ناتوانتر گمان برده و از آنروستم

میکند

با نردبان بآسمان نتوان رفت : نظیر : بارسن بآسمان نتوان شد

با نمک خودتان بخورید : بمزاح بکسی که گوید این طعام بی نمک است گویند

بانیک نشینی نیک شوی بادیگ نشینی سیاه : به آلو چوبآلو ... رجوع شود

با هر خمری خمار است : رجوع به اندر پس هر خنده

با هر گلی خار است : رجوع به اندر پس هر خنده

با همه بازی است با جان هم : رجوع به با من هم پلاس ... شود

با همه بلی با من هم بلی : رجوع به با من هم پلاس ... شود

با همه پلاس با من هم پلاس : رجوع به با من هم پلاس شود

با همه سالوس و با ما نیز هم : رجوع به با من هم پلاس ... شود

با همه کس پلاس با ما هم : رجوع به با من هم پلاس ... شود

باید حرف گفته نشود : مقصود مثل اینکه مرد هر چند پادامان و بی آلاش باشد

چون بهانه بدست بدگویان دهد با نا پاکان و گناهکاران یکسان و برابر رود

باید زجان گذشت و پنا باد خرده کرد : پنا باد مسکو کی از سیم و معادل دهشاهی
 باشد مثل را بمزاح درجائی که ناچار از خرجی ناچیز و مختصر شوند گویند
 باید گذاشت در کوزه آبش را خورد : این حواله بی محل است ، این وعده وفا
 نخواهد داشت نظیر : حواله روی یخ است ، حواله سر خرمن است
 با یکدست دو هندوانه بر نتوان داشت : نظیر : کس بر نداشته است بدستی دو
 خربزه

با يك گل بهار نشود : رجوع به از يك پرستو . . . شود
 بآب باشد ویران جهان و آبادان : رجوع به آب آبادانی است ... شود
 بآب خود باز آمدن : زیبائی و سلامت رفته را از سر گرفتن
 بآب نرسیده موزه بر مکن : چاه نکنده منار میدزدد
 بآسیا چو شدی پاس دار نوبت را : رجوع به آسیا بنوبت شود
 باهو میگوید بدو بتازی میگوید بگیر : مردی منافق و دورواست
 باشتمهای مردم نمی توان نان خورد : یعنی هر کس باید خود حساب کار خویش
 کند و گفته های دیگران را در کار خود زیاده مداخلت ندهد
 بامید سوزن کلندگم کردن : در آرزوی نا چیز و بی ارزی گرانبھائی را از دست
 دادن

باو نگفته از آنجا پا شو اینجا بنشین : نهایت ، درمطلق اخلاق و بیشتر در ردائل
 صفات و گاهی در شکل و شمائل شبیه باو است
 بایست تا علف زیر پایت سبز شود : نظیر : آنقدر بایست تا علف ...
 بیال دیگری پرواز کردن : با توان و قوت دیگری کاری از پیش بردن
 بپتر جای خود خندیدن : دشنامیست

بیخشد کتک شما را حلاج خورد : وزیر نظام شبی فرمان داد بامداد حلاجی
 بیاورند تا پنبه زند سپس شکایت از ناوائی بدو آوردند که بسنگ کم فروخته
 است گفت او را هم صباح بیاورند تا سیاست کنیم. فردا گماشته بیامد و گفت

کسیرا که دیشب احضار فرموده‌اید بر در است وزیر امر داد چوب و فلک آوردند و مرد را بستند و بسیار بزدند و پس از انجام کار ظاهر شد که او حلاج بوده و به پنبه زدن آمده است در این اثنا فراشان نانوا را نیز بحضور آوردند وزیر رو بنانوا کرده شرمگین و عذرخواهان گفت آقای نانوا ببخشید کتک شما را حلاج خورد

بیده کاری که هیچ نگویند طلبکار شود: مطالبه نکردن از مدیون غالباً سبب زیان و ضرر دائن است

بیر بر پادشه شود گستاخ: تعبیر رؤیای بیر گستاخ شدن بر پادشا هست
بیر زیر ناودان: بمزاح بطفلی که استخوانی را لیسد گویند و بدان تشبیه او را بسگ خواهند

بیرف بشاد آب نمیشود: نهایت بی کفایت و بیکاره است
ببوئی مست است: از یک پیاله مست است

ببینیم و تعریف کنیم: از تعریف تحسین و تمجید اراده کنند و مثل را بر سبیل انکار یا مزاح و گاهی تحریض در جواب کسی که دعوی کند چنین و چنان کنم گویند

بیای چون توئی نباخته‌اند: تو مرد آن نیستی
بیای خود بسلاخ خانه رفتن: نظیر: بیای خود بگور رفتن
بیای خود بگور رفتن: اسباب هلاک و زیان خویش را بدست خود فراهم کردن
بپوستین کسی افتادن: از کسی بد گوئی و غیبت کردن
بتریح قبای کسی بر خوردن: چیزی بر کسی گران و ناگوار آمدن و تریح در لهجه عامیان امروز همان تریز باشد

بجان عمور جب نمی جنبم یکو جب: در شکایت از افراد سمج گویند
بجای شمع کافوری چراغ نفت می سوزد: جانشین و قائم مقام مرتبت جمال یا کمال مبدل منه را ندارد

بجائی که رستم گریزد ز جنگ   مرا و تورانیست پای درنگ: رجوع به

جائی که عقاب پر بریزد . : شود

بجنگ خدا نمیتوان رفت: نظیر: با ایزد تیغ و نیزه بر نتوان داشت

بچاه زمزم شاشیدن: خود را با کاری زشت شهره کردن

بچشم برادری، بچشم خواهری: چون زیبایی و حسن بیگانه را ستودن خواهند

سخن را بدین جمله آغاز کنند و از گفته آن خواهند که من در او با چشم

ریبه ندیده‌ام و آنرا بیشتر زنان گویند

بچشمش فتیله گذاشته است: بملامت یا مزاح بکودکانیکه بامید خوردنی یا چیزی

دیگر بگاه نخواهند گویند

بچشم عجب و تکبر نظر بخلاق مکن که دوستان خدا ممکنند در او باش: نظیر:

در هیچ سری نیست که سری ز خدا نیست

بچشم و گوش و دهان آدمی نباشد مرد که هست صورت دیوار را همین تمثال

رجوع به اگر آدمی بچشم است و ... شود

بچه بزرگتر می‌خواهد: کودک را چون مربی و سرپرستی نباشد بدخو و زشت

کار بر آید.

بچه حکم طوطی دارد: نزد کودکان باید از گفتار زشت پرهیز کرد، چه زود فرا

گیرند و شنیده را بر زبان آرند.

بچه داری بداری. بچه داری سرداری: زنان از سختی پرستاری کودکان بدین

گفته عبارت کنند.

بچه در شکم و نامش مظفر: نظیر: نه بدار است نه بیمار است نامش عمو علی

یار است.

بچه روده‌اش در می‌آید باروده‌اش بازی می‌کند: مثلی عامیانه است که گوید چون

اندک نشانه بیماری در کودکان دیده شد باید در تیمار آنان کوشید و بازی کردن

آنان بر تندرستی‌شان دلیل نکند.

بچه ریش دار: بتوبیخ بمردی که کودکی کند گویند.

بچه سرپیری زنگوله پای تابوت است: درپیری ازبچه آوردن پرهیز سزاوارتر باشد. چه بیشتر در خردسالی بی سرپرست مانند.

بچه سرراهی برداشتم پیرم بشود شوهرم شد: درشکایت ازبر آورده و بر کشیده ناسپاس گویند.

بچه که دامن شناخت بر زمین ننشیند: کودکی را که باغوش و دامن خو گرفت و معتاد شد چون بر زمین نهند گریستن آغازد.

بچه مان زبان باز کرده است: بمزاح بکسی که در ادای گفتاری لکنتی بر زبانش ظاهر شود گویند.

بچه مربی میخواهد: طفل بی آموزگار و پرستار بی ادب شود.

بحسن خلق توان کرد صید اهل نظر بدام و دانه نگیرند مرغ دانا را. رجوع به: زبان خوش مار را از سوراخ برمیآورد، شود.

بخت را عوض کن: شکایت تو از دیگران بی جاست.

بخت چون عالی بود بنماید از آغاز کار روز روشنی پیدا کند وقت سحر نظیر: سالی که نکوست از بهارش پیداست.

بخر خود سوار بودن: بحقی و بایسته رسیده بودن.

بخر دستش نمی رسد پالانش رامیزند: حرف قرآن را ضریحان معدند خر نبینند و پالان برزنند.

بخشتك شلوار نشستن: پیاده بودن، بر زمین نشستن:

بخشیدم اگر چه مصلحت ندیدم: هنگام قبول عذری بمزاح گفته میشود

بخط رفتن، بخط شدن، در خط شدن، در خط رفتن: آزرده و خشمگین شدن.

بخوان کسان که خدائی مکن: نظیر: تو خر بزه خوری یا بستان جو. توانگور

خور زباغ مپرس.

بخور آش بشکن جاش: نظیر: نمک خوردن و نمکدان شکستن! دست در کاسه مشت

برپیشانی !

بخورد و بمرد به از آرمان بگور : نظیر : سرفدای شکم .
 بخور نان خود بر سر خوان خویش : نظیر : نان خود را بر سفره مردم مخور .
 بخور و بخواب کار من است خدا نگهدار من است : بمزاح و استهزا ، بکاهلان
 گویند . نظیر : وقت خوردن قولچماقم وقت کار کردن چلاقم .
 بخیه با بدوغ زدن : مثلی عامیانه است که از آن ارتکاب بی نتیجه را اراده کنند .
 بخیه بر روی کار افتادن : عیب نهانی کاری آشکارا شدن .

بدانگ جوی نیز زیدن : بیقدر و ناچیز بودن .

بد از پیش خدا نیاید : غالباً این مثل را در جواب تحذیرهای خرافی گویند .

مثال : قمر در عقرب است مسافرت خودتان را بروز دیگر بگذارید .

بد از نیک نادر شناسد غریب : نظیر : غریبی بود عذرخواهی بزرگ .

بد بخت اگر مسجد آدینه بسازد یا طاق فرود آید و یا قبله کج آید :

آدم بد طالع و بد شانس بهر کار که دست بزند باشکست رو برو خواهد شد .

بد بختی که باز آید بادگاه نماز آید :

بد بد است : کار زشت زشت است .

بدخواه کسان هیچ بمقصد نرسد : نظیر : از مکافات عمل غافل مشو ...

بددهنی خواندی : این خواهش یا این گفتار نه بجای خود بود .

بدرا باید بد گفت خوب را خوب : اگر پیش از این کارهای بدی کرده است این

یک کارش خوب بوده .

بدر میگویم دیوار تو گوش کن : در مواقعی که بخواهند بطور غیر مستقیم بکسی

چیزی گویند گفته شود .

بدر و راحت ندهند منگالت را که نمیگیرند : درین اقدام اگر سود نبری زیانی

نخواهی کرد .

بدرویش گفتند بساط بر چین دست بر دهان گذاشت : مقصود از درویش در این جا

سخنور و هنگامه گیر است .

بدریا برود خشك میشود : نافر خنده پی و بد قدم یا بی طالع است
بدست تهی بر نیاید امید   بزر بر کنی چشم دیو سپید: رجوع به : از تو
حرکت

بدست خود کفن دوختن : نظیر : بیای خود بگورفتن
بدست راست خفتن: آرامش دل و اطمینانی تمام داشتن
بدستش شاشیده است : مزاحیست که حریفان قمار بآنکه نقش نیک پیایی آرد
گویند

بدست و پای مردن : بسیار ترسان شدن
بدشت آهوی ناگرفته مبخش: چیزی را که در تملك نداری نبخش
بدعای کسی نیامده ایم که بنفرین کسی برویم: نظیر : بدسگال دیگر خواهد و
کرد گاردیگر، بدعای گربه سیاه باران نمی آید
بدعای گربه سیاه باران نمی آید : رجوع به مثل قبل شود
بد کردار بد اندیش بود: نظیر: کافر همه را بکیش خود پندارد، بد گمان باشد همیشه
زشت کار

بد مکن که بد افتی چه مکن که خود افتی: رجوع به از مکافات عمل ... شود
بد میکنی و نیک طمع میداری؟: با آنکه خداوند کریمست و رحیم گندم
ندهد بار چو جومیکاری

بدندان اسب پیش کشی نگاه نمیکنند: نظیر: ازدست دوست هر چه میرسد نیکوست
بدوزد شره دیده هوشمند   در آرد طمع مرغ و ماهی ببند: نظیر: وقت
خشم و وقت شهوت مرد کو

بدونیک را هر دو پاداشن است   خنك آنکه جانش از خرد روشن است:
رجوع به از مکافات عمل ... شود

بده کار را که بحال خود گذاشتی طلبکار می شود: در وصول طلب باید سختی

وپافشاری کرد

بد همه را بد داند: نظیر: کافر همه را بکیش خود پندارد

بدهن شیر میرود: بسیار دلیر است

بدی ببد خواه رسد: نظیر: از مکافات عمل غافل مشو.

بدیزی گفته ام هر کاره: دیزی و هر کاره دو قسم دیک باشد و از مثل چنین ظاهر است

که هر کاره از دیزی کوچکتر و پست تر است نظیر: سنگ برودخانه خدا

انداخته است، باسب شاه یا بو گفته است

بدیوار میگویم: چون از مصیبتی و بخصوص پاره از امراض صعب و بیدرمان نام

بردن خواهند بعقیدتی خرافی گمان کنند که مخاطب بدان مصیبت یا مرض

گرفتار آید و تعوید آن را بجمله مزبور و نظائر آن توسل جویند نظیر:

گوش شیطان کرهفت قرآن در میان، هفت کوه در میان

بدی یا بدگوداری: تهمت هر چند بی اصل باشد در شنونده ایجاد بدگمانی نسبت

بمنهم کند

برابر خرجو پاك می کند: این مثل در تداول عامه بجای سرود یا دمستان دادن

و امثال آن بکار میرود

بر آب نوشتن: کاری بیهوده کردن، وعده دروغ دادن

برات بریخ نوشتن: وعده دروغ دادن، ناامید کردن

برات عاشقان بر شاخ آهوست: برات بر شاخ آهو را بمعنی وعده دروغ و امر محال

تعبیر کنند

براحتی نرسید آنکه زحمتی نکشید: رجوع به از تو حرکت... شود

برادر آن بود که روز سختی ترا یاری کند در تنگبختی: نظیر: این دغل

دوستان که می بینی... شود

برادران جنگ کنند ابلهان باور کنند جنگ و نزاع برادران واقعی و حقیقی

نیست.

برادری بجا بزغاله یکی هفتصد دینار : دوستی بجای خود باشد ولی قیمت را کمتر نمیکنم

برادری برابری : دو برادر بایکدیگر مساوی باشند، دو برادر سهم هموار و مساوی برند
بر آن کدخدا زار باید گریست که دخلش بود نوزده خرج بیست : اسراف حرام است

برای بدبخت (یا) برای مرد بدبخت از در و دیوار می بارد : بشکایت از تهاجم و از دحام مصائب در گاه بدبختی گویند

برای بیماری که تیمارش دارند پزشك ناخوانده آید : مثل زنند که آید طبیب ناخوانده چو تندرستی تیمار دارد از بیمار

برای خری لنگ کاروان بار نمیفکند : نظیر : برای يك بی نماز در مسجد را نمی بندند
برای شلخته ها فاطمه زهرا دور کعت نماز کرده : چون زنی نا کدبانو و بیکار و خوشبخت باشد دیگران این مثل را گویند و مرادشان اینکه همیشه اینگونه زنان سعید باشند

برای شیطان پاپوش می دوزد : بسیار فریبنده و مکار است
برای عید بود گوسفند قربانی : نظیر : مرغ را در عروسی و عزا هر دو سر میبرند
برای فاطمی تنبان نمیشود : نظیر : از این چیزها قبر آقا درست نمیشود، بدردنهار سرتیپ نمیخورد

برای کسی بمیر که برای توتب کند : غم آن کسی خوردن آئین بود که او بر غمت نیز غمگین بود

برای مصلحت بدم خر زنند : گویند یکی از حکمای یونان بر پای جابری بوسه داد
زبان بطعن او گشادند که افتادن بر پای لئیمی نا سزاوار بود حکیم بشنید و گفت اگر گوش در پاست بیغاره من چراست

برای من آب ندارد برای تو هم نان ندارد : رجوع به آب برای من ... شود
برای هر خری آخر نمی بندند : این کس در خور اکرامی که میخواهد یا

- نیست . نظیر : این مرده باین شیون نیرزد .
- برای همه مادر است برای من زن بابا : با همه مهر بان و بامن بکین است .
- برای يك دستمال قیصریه را آتش میزند : در نفع جوئی نهایت بی رحم و قسی است .
- برای يك شكم دو منت نکشند : در نعمتی بیش از منتی از معطی راستی آن تحمل منت دیگر نباید کرد .
- بر باد رود هر آنچه از باد آید : نظیر : باد آورده را بادش برد باز .
- بر بسته دگر باشد و بسته دگر : فطری و طبیعی را برمصنع و بر ساخته برتری باشد .
- بر پشت خفتن : نهایت مطمئن و آسوده خاطر بودن
- بر چشم کور سر مه کشیدن چه فایده : کس نتواند گرفت دامن دولت بزور کوشش بیفایده است و سمه برابروی کور .
- بر خداوند از رهی چون و چرا باشد محال : نظیر : بنده چه دعوی کند حکم خداوند راست . جاهل را بر عالم بحثی نیست .
- بر خدا ایمان هیچ وام نمانده : و بمثل پیر زنان در است که چون کار ساخته نیاید گویند بر خدا ایمان هیچ وام نماند .
- بر خر خود نشاندن (یا) بر خر نشاندن : کار زشت کسیرا کیفر دادن ، بیشی جوئی را بر جای سزاوار خویش نشاندن .
- بر خر مگس معر که لعنت : از خر مگس معر که کسی را اراده کنند که بر گفتار هنگامه گیران اعتراض آرد .
- بر خفته قلم نیست : خفتگان را بگناهی نگیرند .
- بر خلق خدا حکم چنان کن که اگر آن بر تو کند کسی تو راضی باشی . رجوع به آنچه بخود نپسندی ...
- برد بیمن بردن : نظیر : زیره بکرمان بردن .
- برد کشتی آنجا که خواهد خدا اگر جامه بر تن درد ناخدای

مشیت الهی را نمیتوان تغییر داد .

برسر غربال بودن : عزیز و محبوب بودن .

بر شیر از آن شدند بزرگان دین سوار کاهسته ترز مور گذشتند بر زمین .

نظیر : از تواضع بزرگوارشوی .

بر طاق نهادن . بر طاق نسیان نهادن : ترك گفتن . یکباره فراموش کردن .

بر ظاهرش عیب نمی بینم و در باطنش غیب نمیدانم : یکی از بزرگان گفت

پارسائی را که چگوئی در حق فلان عابد که دیگران در حق او بطعنه سخنها

گفتند . گفت ... هر که را جامه پارسا بینی پارسادان و نیک مردانگار و

ندانی که در نهادش چیست محتسب را درون خانه چکار .

برعکس نهند نام زندگی کافور : بکسی نام بی مسمائی دادن .

بر فاب دادن : کلمه بر فاب چنانکه صورت آن حکایت میکند شاید ابتداء بمعنی آب

برف یا چیزی مانند پالوده امروزین بوده است . و سپس بر فاب دادن بمعنی

حسرت بسیار دادن یا مایه شیفتگی و میل و افرشیدن ، آمده است .

برکت در حرکت است : رجوع به : از توحیرت ... شود .

بر کس مپسند آنچه تو را نیست پسند : رجوع به : آنچه بخود پسندی .

بر کس نیست از آموختن عار : نظیر : هر که ز آموختن ندارد ننگ

در بر آرد ز آب و لعل از سنگ .

بر گذشته حسرت آوردن خطا است : بر گذشته افسوس نخورند .

برگ سبز است تحفه درویش چکند بینوا همین دارد : نظیر : ارمغان مور

پای ملخ باشد .

برگ مرده نیست نزنند : نظیر : مرده از بیشتر مترسانش .

بر مشاطه عروس آراستن نود : نظیر : مرده شوی ضامن بهشت و دوزخ نیست .

بر منکرش لعنت : بمزاح و گاهی باستهزاء ، این وعده دروغ است .

بر آستین هم ز پیراهن است : نظیر : مژه بچشم زیادتی نمیکند . گوش عزیز است

گوشواره هم عزیز است .

بروباه گفتند شاهدت کیست گفت دنبم : این گواه مغرض و در امر ذیتفع است .

نظیر : دهر و به گواه رو با هست .

بر و دنیل رسیدی مخر و در و راب : نظیر : بر لب جیحون کس تشنه نباشد هرگز

بر هر که بنگری به همین دردمبتلا است : همه گرفتار این ناراحتی هستند .

بره گرفتن : فریفتن .

بر همکار بد لعنت : این تعبیر مثلی ابتداء در اظهار کراهت و نفرت از همکاران بد

استعمال میشده ولی امروز بمزاح ، چون هنگام خواندن خواننده ، خاصه

ناخوش آواز نهیقی شنیده شود گفته میشود . و مراد تشبیه آواز خواننده بصورت

خر باشد .

برهنه آمده ایم و برهنه نیز خواهیم رفت : مراد از آمدن و رفتن زادن و مردن

باشد .

بر هیچ و هیچ : بنا چیز و بی ارزی دل مشغول مدار .

بریخ حوالت کردن ، بریخ نوشتن : قطع امید کردن .

بزاهد فربه و پزشک نزار مگر وید : فر بهی زاهد علامت مرتاض نبودن او و نزاری

پزشک نشان ندادانی بعلم طب باشد .

بز اخفش : رجوع به مثل بز اخفش ، شود .

بز بسته ملا نصرالدین است : گویند ملا را دو بز بود یکی از آن دو بگریخت ملا

هر چند کوشید گرفتن آن نتوانست بر گشت و بز بسته را بزدن گرفت سبب

پرسیدند گفت شما ندانید اگر این بسته نبود از دیگری چابکتر میگریخت :

لیکن این مثل را در آن مورد استعمال کنند که مثل دستش بخر نمیرسد پالاتش

را میزند .

بز دل : جبان و ترسنده .

بز را چراغ پامیکند : چراغ پا حالت ایستادن حیوان چارپا بر روی دو پای پسین

باشد . ومعنی تعبیر مثلی آنکه با کارهای زشت خویش مرد را آشفته و خشمگین
یا متحیر و سرگردان میسازد .

بزرگان سیه مهره بازی کنند : در بازی نردیا شطرنج و گذاشتن مهره های سیاه
بحریف نوعی ازا احترام باشد .

بزرگی بایدت بخشندگی کن : نظیر : زردا دشمن دار تا مردمان ترا دوست گیرند .
بزرگی خرج دارد : برای نگاهداشتن مقامی بلند تهیه اسباب و درخور آن بخشش و
دهش بکار است .

بزرگی دست خود آدم است : بیشتر بمزاح بکسی که در صدر مجلس نشیند یا کاری
از آن قبیل کند گویند .

بزرگی سراسر بگفتار نیست دوصد گفته چون نیم کردار نیست : رجوع
به : دوصد گفته .... شود .

بزرگی يك دمهش آبست يك دمهش آتش : جباران گاهی دشنام دهند و گاهی احسان
کنند .

بزرگی مال و خرجی ندارد : رجوع به : بزرگی دست خود آدم است ، شود .
بزرگ نمیر بهار می آید کنیزه و خیار می آید وفای این وعده بسیار دور
است و کار احتیاج به عجله و شتاب دارد .

بزرگه گر گین شد از گله بردن باید کرد : رجوع به : آلوچوبه آلو .... شود .
بزرگ از سر چشمه آب میخورد : کبر و عجب ناسزایان غالباً بیش از دیگران باشد .
نظیر : هر میمون که زشت تر است بازیش بیشتر است .

بزرگرفتن : در استعمال امروزی بمعنی ارزان خریدن چیزی گران بهاست چون
فروشنده از قیمت آن بی خبر باشد .

بزرگیری کردن : رجوع به : بزرگرفتن شود .

بزلای یار برخوردن : بطنز ، وهنی بر کسی وارد آمدن .
بزمین سخت نشاشیده است : هنوز روزهای تنگی ندیده است . هنوز مقاومت زور آوران

را در برابر خود مشاهده نکرده است .

بزی را بیای خود بستن : نظیر : از بدو نیک کسی را چه .

بزی بر زمین در چه گوه‌هر چه سنگ کزو خورد و پوشش نباید بچنگ .

نظیر : زراز بهر خوردن بود ای پسر برای نهادن چه سنگ و چه زر .

بزی که صاحبش بر سر نباشد نرزايد : نظیر : نفس ارباب بهتر از نواله آرد جو است .

بسا عشقا که نادیدن زدوده است چنان کز اصل گوئی خود نبوده است

نظیر : ازدل برود هر آنکه ازدیده دوست .

بسا مراد که در ضمن نامرادیهاست : نظیر : الخیر فی ماوقع

بستان بی‌س و خر : نظیر : عید بی روستائی مجلس آزادگان را از گرانی چاره نیست

بس تجربه کردیم در این دیر مکافات با درد کشان هر که در افتاد بر افتاد

رجوع به با درد کشان ... شود

بسخن ابله گیرند اما رها نکنند : فاعل گیرند حاکم و قاضی و امثال آندو باشد

بسر مناره اشتر رود و فغان بر آرد که نهان شد ستم اینجا مکنیدم آشکارا

نظیر : شتر سواری و خم خم

بسفارش حج قبول نشود : پاره کارها بمباشرت انجام نپذیرد .

بسکه گفتم زبان من فرسود : نظیر . بسکه گفتم زبانم مو بر آورد

بسند است از نباشد هیچ پندی پدر پند تو و تو پند فرزند : نظیر : مرگ

همسایه و اعظمتوبس است

بسیار بد باشد از بد بتر : نظیر : روزی اگر غمی رسد تنگدل مباش روشکر کن

مباد که از بد بتر شود .

بسیار خوشبو است دم بادهم می نشیند : نظیر : میمون هر چه زشت تر است اطوار

و بازیش بیشتر است

بسیار زیان باشد اندک نگرش : خرده نگرش و اندک نگرش و اندک بین بمعنی

کوتاه نظر در صرف مال باشد

بسیار سفر باید تا پخته شود خامی : سفر مرد را پخته سازد
بسیار فرق باشد از اندیشه تا حصول : نظیر : حلوا حلوا دهن شیرین نمیشود
بسی باشد سیه را نام کافور : رجوع به برعکس نهند نام ... شود
بسیری مردن به که بگرسنگی جان سپردن : نظیر : در آب مرده بهتر که در
انتظار آبی

بسیم سیه تا چه خواهی خرید که خواهی دل از مهر یوسف برید : نظیر :
دین بدنیا فروشان خرنند یوسف را فروشند تا چه خرنند
بشتر گفتند شاشت از پس است گفت چه چیزم مثل همه کس است : عیب منحصر
بآنچه میگویند نیست نظیر : بشتر گفتند گردنت کجست گفت کجام راستست
بشتر مرغ گویند بار کش گوید مرغم گویند پرواز کن گوید اشترم : رجوع به
مثل شتر مرغ شود

بشدر افتادن به مضیقه و تنگنایی سخت دچار شدن
بشکار شغال روی سامان شیر کن : نظیر : سامان شیر کن بشکار شغال رو
بشنو باور نکن : نظیر : بر منکرش لعنت
بشیرین زبان دل مردم پیر گردد جوان : به زبان خوش مار ... شود
بشیرین زبانی و لطف و خوشی توانی که پیلی به موئی کشی : رجوع به زبان
خوش مار را ... شود

بشیشه تهری در خواب کردن : فریب دادن
بصاحبش چه واک کرد که بمن کند : نظیر : مال مرده عقب مرده میرود
بصندوق گوش که خورشید زاید از نفست که از دروغ سیه روی گشت صبح یخست
نظیر : دم صبح کاذب بود زود میر ولی صبح صادق شد آفاق گیر
بضاعت مزجات بحضرت عزیز آوردن : شبه در بازار جوهریان جوی نیر زد
چراغ در پرتو آفتاب رونقی ندارد

بطایانچه روی خود سرخ داشتن : با فقر و تنگدستی صورت ظاهر سامان خود را

چون توانگران آراستن نظیر : با سیلی روی خود را سرخ داشتن

بعد از تنه خبردار : نظیر : بعد از مردن سهراب نوشدارو

بعد از چهل سال گدائی ، شب جمعه را نمیداند : هنوز هم نا آزموده و بی مهارت است

بعد از چهل سال مهتری دیگر تو بره گم نمیکند : بمزاح دیگر حالا آزموده و مجرب است

بعد از رنج راحت است : رجوع به از تو حرکت ... و رجوع به از پی هر گریه آخر ... شود

بعد از سیری چهل لقمه (یا) بعد از سیری شصت لقمه : مثل را بکسی که به بهانه سیری از خوردن امتناع دارد گویند و مراد آنکه پس از سیری نیز چهل یا شصت لقمه توان خورد

بعد سیری لقمه پنج سیری : کنایه است از پر خوری کسی پس از سیری
بعد از مردن سهراب نوشدارو ! : در زبان عوام بجای کلمه نوشدارو بیهوشدارو متداول است نظیر : داروپس مرگ کی دهد سود

بعد از هفت کره ادعای بکارت : ادعای دروغ کردن

بعشق شیطان در چاه چهل ذرعی افعی گرفتن ، بعشق عمر یامعاویه از چاه بچهل گزی مار گرفتن : بدخواه نا کسی بی مزدی یا با مزدی ناچیز کاری دشوار و و خطیر انجام کردن

بعمل کار بر آید بسخندانی نیست : رجوع به دو صد گفته ... شود

بغداد خراب است : بمزاح گرسنه ام یا گرسنه است

بغمخوارگی چون سر انگشت من نخارد کس اندر جهان پشت من : نظیر :
کس نخارد پشت من جز ناخن انگشت من

بفرجام بر بد کنش بدرسد : رجوع به از مکافات عمل ... شود

بقاطر گفتند پدرت کیست گفت اسب آفادائیم است : نژاد تو تو خوددانی که چون است بهنگام بلندی سرنگون است تواز گوهر همی مانی باستر چوپرسند از

تو فخر آری بمادر

بقال بیکار پله و زن میکند: نظیر: کور بیکار مژه خود را میکند

بقدر دوغش مشکه میزنند: رجوع به ارزان خری ... شود

بقدر دوغش میزنند پنبه: رجوع به ارزان خری ... شود

بقدر گلیمت بکن پادراز: رجوع به پایت را باندازه ... شود

بقدر نهارت گون کنده ام: از نهار طعام چاشت اراده شده است. رجوع به ارزان

خری ... شود

بکار خانه خدا نمی توان دست برد: حکم مشیتهای خدا را نمیتوان دانست

بکاهل کار فرما پند بشنو: چون از تن آسایان و تن پروران انجام کاری خواهند

بر بیهودگی و زیانهای آن کار علل و بهانه های بسیار آرند

بکاهل گفتند کوچ بخواب رفت: نظیر: تازی خوب وقت شکار بازیش میگیرد

بکاه و کمای کسی زیان ندارد (یا) بکاه و کنگر کسی ضرر نبخشد: بر این کار

ضرری مترتب نیست

بکچل گفتند شستی! گفت بافتم: مردیا زن کچل، در استحمام کارش سهل است

بکدام دست بر خاسته ای: برخلاف هر روز امروز در تو خوئی زشت و خلقی

درشت دیده میشود

بکدام سارت برقصد: بر رائی مستقیم نیستی

بکس چون رایگان چیزی نبخشند چه کبر است این خداوندان زر را: نظیر:

عروس هفت تا تنبان دارد مفت خودش

بکشید و خوشگلم کنید: مزاحیست در بین زنان و بزنی که با مشقت و کوشش

سخت به پیرایش و آرایش خود پردازد گفته می شود

بکن کار و کرده بیزدان سپار: نظیر: اعقل و تو کل

بکن نیکی و در دریاش انداز که روزی در کنارت آورد باز: رجوع به از
مکافات عمل غافل مشو

بکوچه، علی چپ زدن: با چرب زبانی و چالاکی تجاهرل کردن یا موضوع گفتار
را تغییر دادن

بکیش عشق پرستش رواست جانانرا: نظیر: مذهب عاشق زمذهبها جداست
بگاو و گوسفند کسی ضرر ندارد؟: مردی شهری حاجتی را بمیان یکی از طوایف
شاهسون رفت. چون گاه اذان گفتن رسید با آواز بلند اذان گفت یکی از
شاهسونان که تا آنگاه اذان نشنیده بود پرسید که این مرد چه میکند. گفتند
اذان میگوید پرسید این کار بگاوان و گوسفندان زیانی ندارد گفتند نه گفت
پس هر چه میخواهد بگوید

بگدا گفتند خوش آمد تو بره اش را کشید پیش آمد: با کمتر مباسطتی گستاخ
شد نظیر: روستائی را که رو دادی کفش بالا میکند
بگدای سامره ناند: بسیار مبرم و سمج است

بگذار خودم را جا کنم ببین با تو چها کنم: بنرمی و مسالمت کنونی او منگر
آنگاه که حقی بدست کرد درشتی و خشونت او هویدا شود

بگر به گفتند فضلهات درمان است بخاک کرد: چیزیرا که از تو خواستم چندان
عزیز و گران بها نبود که دریغ و مضایقت کردی

شنا بر چوبی آشنا را گرد چوزیرك نباشد نخست او مرد: در سباحهت رهاندن
غریق را فنی خاص است و تا شناوری آن فن نداند خود را نیز بهلاکت افکند
بگرد تا بگردیم: عبارتست که در میدان جنگ مبارز بخصم میگفته و از آن دعوت
بشروع جنگ را میخواسته است

بگردن آنها که میگویند: با استهزائی زننده البته اینکار واقع شده است
بگرسنگی مردن بهتر که نان فرومایگان خوردن: نظیر آب رو آب جو نباید
کرد

بگفت غماز گیرند اما رها نکنند: نظیر: حاکم بحرف روستائی گیرد اما رها نکند
 بگل چگونه توان روی آفتاب نهفت: نظیر: آفتاب را بگل نتوان اندود
 بگمانش علی آباد شهر است: نظیر: بگمانش پشت تل خیار زار است
 بگمانم خانم بود: خروش کردم و گفتم بهوش بی بی نیست
 بگمراه گفتند نامت چیست گفت رهبر: مثل زدند که گمراه راهی گفتند اگر توئی
 بچه نامی بگفت من رهبر

بگنجشک گفتند منار بشکمت گفت چیزی بگو بگنجد: نهایت گزافه میگوید
 بگوش خر یاسین خواندن: بناشوائی پند و اندرز گفتن
 بگوش گفتند چرا فر به نشوی گفت ز بس سخنان عجیب شنوم: نظیر: آدمی
 فر به شود از راه گوش

بگوشهادت تاسرت راز تن جدا سازم: چون بمزاح و به دروغ کودکان با دست یا
 کاردی چوبین بتقلید اشقیای کر بلا سرهم بازی خویش را برند این شعر شبیه
 را خوانند

بگیر خدا برکتش را میدهد: بگیر خدا عوضش را میدهد: بمزاح بگوید کی
 که آب بینی بر آمده دارد گویند

بگیر و به بند و بده دست پهلوان: حالا که رنج کاری بسی دیگران پایان رسید
 او که هیچ کوشش نکرده و تعبی نبرده است در همان کار فرمان ها میدهد.
 یا از حاصل آن فایده می جوید

بلال که مرد از آن گو قحط نمیشود: بدیل و عوضی بجای شما یافتن آسانست
 بلای طویل بر سر میمون: نظیر سگ خانه باش کوچك خانه مباش
 بلبل مرده بهار بیار خبر بد بوم باز گذار: نظیر: خبری که دانی دل
 بیازارد مگوی تادیگری بیارد

بلبلان خاموش و خر در عرعر است: نظیر: حیف بابات که مرد. حیف از بابات
 که مرد آواز تورا نشنید

بلبل بیدل تو عمر خواه که آخر   باغ شود سبز و سرخ و گل بدر آید:

نظیر: دلبر نه چنین ماند دلدار شود روزی

بلبل هفت بچه میگذارد یکی بلبل میشود: از فرزندان يك پدر و مادر غالباً یکی رشید و هنری شود

بلبلیش بلبل است یا لندوك است پر نیاورده یا پیر است پر ریزانده:

گویند قزوینیان غو کی دیدند و از شناختن نوع آن عاجز ماندند دخورا خبر کردند او پیامد و گفت... یعنی در بلبل بودن آن شکی نیست. مثل را در موردی گویند که حدس زننده در هر دوشق تردید بخطر رود

بلد نیستم راحت جان است: اینکه گوئی ندانم برای فرار از رنج کار کردن باشد

بلعنت خدا نمی ارزد: مردی یا چیزی بی ارزا است. نظیر: بمفت نمی ارزد.

بلقمان حکمت آموزی چه باشد: نظیر: حکمت بلقمان آموختن غلط است.

بلکه را کاشتند سبز نشد: از مقدماتی احتمالی نتیجه یقینی و جازم نتوان گرفت.

بلکه من کاریده بودم بلکه شتر تو هم چریده بود: ساربانان در روستای یزد شتر

خویش بزمینی بایر سرداد. مردی یزدی پیامد و شتر را بزدن گرفت. شتر دار

گفت در این زمین زرع و کشتی نیست زدن حیوان بی سببی چراست؟ گفت

بلکه من این زمین را کاریده بودم بلکه شتر تو هم چریده بود. رجوع به:

بلکه را کاشتند سبز نشد، شود

بلندی شمشیر چه باید گامی پیش نه: یونانیان می نویسند که جوانی از مردم

اسپارتی از کوتاهی شمشیر خویش شکایت میکرد مادر گفت از صف گامی پیش

نه. لیکن ظاهراً این مثل در ایران نیز متداول بوده و عامیان امروز گویند

بلندی قداره بی فایده است یکقدم جلو

بله دیگ بله چغندر: مثل مرکب از کلمه تر کی است که معنی چنین میدهد و

دیگ و چغندر فارسی. گویند تر کی میگفت، مسگران الكه مادیگها سازند

هر يك چند خانه‌ای . شنونده گفت در روستای ما چغندرهای آید هر يك
همچند خرواری . ترك گفت چنین چغندر را در کداميك پزند . گفت درديگ
مسگران الكه شما

بلی قربان : چاپلوس . نظیر : آقا بلی چس . بادنجان دور قاب چین . سبزی
پاك كن

بماه میگوید تو در دنیا تامن در آیم : تعبیری است که عامیان از کمال زیبائی
کسی کنند

بمايه توان ای پسر سود کرد چه سود افتد آنرا که سرمايه خورد :
نظیر : مایه نگاه می باید داشت و سود طلب کرد

بمرز خود راه رفتن : بداشته خود خرسند بودن و بحق دیگران تجاوز نکردن .
بمرغشان کیش نمیتوان گفت : بسیار متکبر یا نهایت هنگامه جوهستند
بمرگ میگیرد تا به تب راضی شود : زیاده طلبی میکند تا ممتنع بعد سزاوار
تن دهد

بمفت نمی ارزد : ناچیز و بی ارزش است . نظیر : رایگان گرانست . بلغت خدانمی
ارزد . بنانی نیرزد

بمیر و بدم : طفلی را بشاگردی آهنگری بردند . استاد تمرین را نخست عمل دمیدن
بوی محول کرد . طفل سهولت و آسانی کار استخفاف میکرد . لیکن پس
از زمانی کوتاه تعب بر او راه یافت از استاد پرسید بنشینم و بدم ؟ استاد گفت
بنشین و بدم . باز ساعتی دیگر ماندگی بیشتر غلبه کرده گفت به پهلوا فتم و بدم ؟
استاد گفت به پهلوا فتم و بدم . بار سوم سؤال کرد بخوابم و بدم . استاد بر آشفت
و گفت بمیر و بدم . مثل را حالا در مقام شکایت از اجبار بکاری متعب با ضعف یا
مرض یا پیری گویند

بنا آزموده کار مفرما و با آزموده استادی مکن : نظیر : بنا کار دیده مفرمای
کار

بناپاک زاده مدارید امید که زنگی بشستن نگرود سفید

نظیر : ازمارنژ اید جزماربچه

بناکار دیده مفرمای کار : نظیر : نکرده کار رامبر بکار

بناگوش آکنده : احمق کندفهم

بنام ما بگام تو : نظیر : مادر بنام بچه میخورد قندو کلوچه

بنایافت رنجه مکن خویشتن که تیمار جان باشد و رنج تن :

نظیر : اگر خواهی تورا دیوانه سارنشمرند آنچه نایافتنیست مجوی

بند را آب برد : عمده سرمایه از دست رفت.

بنده شناس خداست : نظیر : هر چه نقل کنند از بشر درامکان است.

بنگ از سر کسی پریدن : نظیر : آب دردهان خشک شدن

بود قطره آب طوفان مور : نظیر : درخانه مور شب نمی طوفان است.

بودور که واردور : جزاین نتواند بود . جزاین نخواهم کرد . چه پسندیده شما

باشد و چه نباشد تغییری در آن داده نخواهد شد

بودهم پیشه باهم پیشه دشمن : نظیر : همکار همکار را نمیتواند دید

بور یا بیت چند گز نیست : تابدانیم تاب و توان تو چند است تابیا بیم که این دعوی تو چه

اندازه اش راست است

بوق روی حمام است : هر کس حمامی را خرد بوق حمام نیز از اوست

بوق زدن در هزیمت : گویا بوق بنشانه پیروزی و ظفر میزده اند

بول و قولش یکیمست : بنویدهای او دل نتوان بست

بوی حلواش می آید : نظیر : آفتاب لب بام است

بوی خون از گفتار کسی آمدن : سخنانی که گوینده را بهلاکت کشاند یا شنونده

را تهدید بمرگ کند

بهر چمن که رسیدی گلی بچمن و برو : نظیر : یهیچ یارمده خاطر و بهیچ دیار

بهر خود چه میکنی اندازه کن گرد خود چون کرم پیمله بر متن :

رجوع به : ازمکافات عمل ... شود

بهر سختی تا بود جان بجای   نباید بریدن امید از خدای :

نظیر : آدمی بامید زنده است

بهر کجا که روی آسمان همین رنگ است : نظیر . هر جا که شد کسی چو زملکش

برون نشد

بہزار دلیل اولش آنکه باروت نداشتم : سرتیپی از سرباز مؤاخذه و بازپرسی

میکرد که چرا هنگام نزدیک شدن دشمن توپ نینداخته است . سرباز گفت

بہزار دلیل . سرتیپ گفت دلایل خود را بشمار . گفت اولش اینکه باروت

نداشتم . گفت ادله دیگر ضرور نیست .

بہشت در پای مادران باشد : الجنة تحت اقدام امہات

بہمہ بلی بہنہم بلی : رجوع بہ . بامن ہم پلاس ...، شود

بہمہ پلاس بہنہم پلاس : رجوع بہ . بامن ہم پلاس ...، شود

بہ میدہد دہ بگیرد : نظیر : لقمہ چہل و شش شاہیست

بہیچ آبی نمی خیسد : صعب القبول است نظیر : گوشت گاو است

بی آبی نمودن : ناسپاسی یابد لعابی نمودن

بیادگار بمانی کہ بوی او داری : نظیر : خاک او عمر تو بادا کہ بدومیمانی

بی آرد میشود بسوی خانہ زاسیا   آنکو نبرده گندم و جو باسیا شدہ است :

نظیر : ای تہی دست رفتہ در بازار   ترسمت پر نیاوری دستار

بپاکہ رونق این کارخانہ کم نشود   ز زہد ہ، چو توئی با زفسق ہمچو منی

نظیر : گر جملہ کاینات کافر گردند   بر دامن کبر یاش ننشیند گرد

بیاور لقمہ نانی کہ تا تازہ کنم جانی : بمزاح برای خواستن طعام خوانند

بی آہو کسی نیست اندر جہان   چہ در آشکار و چہ اندر نہان

نظیر : ہمہ حمال عیب خویشتم   طعنہ بر عیب دیگران چہ زنیم گل بی عیب

خداست ، آنکس کہ چو من نیست در این شہر کدام است

بی ابر باران کردن : نهایت بهانه جو و هنگامه طلب بودن

بی بوی نه مشک است مشک سارا : نظیر : بوی است نه عین و نون باو را نام معروف
عنبر سارا

بی بولی است و حلقه بگوش فلک کند : نظیر : آنکه شیران را کند روبه مزاج
احتیاجست احتیاجست احتیاج

بیت حوادث : کنایه از دنیا است

بی چشم و رو : بی حیا

بیدی نیست که از این بادهای بلرزد : شخصی قوی و با عزم است

بیرگ است : غیور نیست نظیر : زرده گوش است، سیب زمینی است

بیروغن سرخ میکند : نهایت زیرک است

بیرون این جهان جهانی دیگر است : نظیر : آخرت هم حساب است

بیژن را از چاه بر آورده : نظیر : سر آورده است

بیستون را عشق کند و شهرتش فرهاد برد : نظیر : کار کردن خر خوردن
یا بو

بیسواد کور است : آدم بیسواد چون توانائی خواندن و نوشتن ندارد چون کوران
باشد

بیضه در کلاه شکستن : رسوا کردن، عیب کسی را فاش کردن، حيله‌ای را آشکار
کردن

بی عیب خدا است : کسیکه بی عیب است فقط ذات پروردگار است

بی عیب قمی : گویند مردی از اهل قم خانه خود بفروخت و درضمن عقد بمقدار

جای میخی از خانه استثنا کرد سپس که خانه بمشتری تحویل کرد فروشنده

لاشه سکی گنده آورده بمیخ بیاویخت و چون بموجب شرط این حق را

داشت تا آنگاه این کار خویش را ادامه داد که خریدار خانه را بشمنی بخش

باو فروخت

بیغمی خوش ولا یتیمست و لیک   زیر فرمان کس نمی آید : نظیر : اگر غم
 را چو آتش دود بودی   جهان تاریک بودی جاودانه
 بیکار نمی توان نشستن : نظیر : بیگاری به که بیکاری
 بیک بانگ علم منه : نظیر : بیک حمله سپر میفکن
 بیک پول سیاه نمی ارزد : بمفت نمی ارزد
 بیک پول سیاه نیز زیدن : بمفت نیارزیدن
 بیک پیاله مست است : آدم کم جنبه ای است .
 بیک تیر دو نشان زدن : نظیر : بیک گزدوفاخته زدن . بیک کرشمه دوکار کردن
 بیک جونیر زیدن، بدانگ جونیر زیدن : بمفت نیارزیدن
 بیک حمله سپر میفکن : بیک بانگ علم منه
 بیک دست نتوان گرفتن دو به : بایک دست دوهندوانه نمیتوان برداشت
 بیک روی در دو محراب بودن : منافق و دورو بودن .
 بیک کرشمه دوکار کردن : نظیر : بیک تیر دو نشان زدن
 بیک کف دست سیر است ، بیک کف دست گرسنه : احتیاج کثیر ندارد
 بیک گزدوفاخته زدن : رجوع به : یک تیر دو نشان ... شود
 بیک مرد گردد شکسته سپاه   همیدوش یک مرد دارد نگاه :
 نظیر : جنگ را یک تن میکند شکست را یک تن میخورد
 بیگاری به که بیگاری : نظیر : بیکار نمی توان نشستن
 بیلش هزار من آب بر میدارد : بسیار معتبر یا متمول است
 بیمار تیمار میخواهد : ناتندرست و ناخوش مزاج را پرستار و دارو و خورش باید
 بیمایه فطیر است : رجوع به : ارزان خری ... شود
 بی می خمر کردن : بی رسانیدن لذتی المی را سبب شدن . بی راحتی رنجی رسانیدن
 بی ناخن : آنکه از حق دیگران حتی مقداری اندک را نیز ندهد .
 بینوایی در گدائیست : نظیر کدخدائی خدائیست برنج

بینی بدیوار آمدن : ناامید شدن

بینیش را بگیری جانش درمیرود : نهایت ناتوان و نزار است

بینی و نی خوری: بلهجه لران، می بینی و نمی خوری؟ لری شهر ندیده در شهر بدر دکان قنادی رسید. دید قناد از حلواهای گوناگون که درپیش دارد چیزی نمی خورد. آهسته نزدیک شد و انگشتی بچشم او برد. مرد ترسان خود را عقب کشیده خشمگین پرسید چرا چنین کردی؟ گفت خواستم بدانم می بینی و نمی خوری!

بیوه را که دست به بندبری درد دلش باز میشود: زنان بیوه همیشه از روزگار شکایت کنند

بی هنر آنکس که حاسد نیستش: نظیر: بی هنر آنکه در آفاق کسش نیست حسود

پ

پا باندازه گلیم دراز باید کرد : نظیر: پایت را باندازه گلیمت دراز کن
 پاپای خر، دست دست یاسه، باینکار عقالم نمی ماسه : مادر شوئی ازا کرا دخمی دوشاب
 داشت، روزی حاجتی را از خانه غیبت میگردآبی فراوان بر زمین خانه پاشید
 تا اگر عروس بخوردن دوشاب رود پی وایز بر جای ماند. چون از خانه بشد،
 عروس او که نامش یاسه بود بر خر نشسته بسر خم شد. و کاسه چند از دوشاب
 بر گرفت و اثر دست او بر خم بماند. چون مادر شوهر بخانه برگشت و رد پای
 خرتا نزدیک خم بدید و نشان دست عروس بر خم مشاهده کرد متحیر ماند
 و گفت ...

پاپوش برای شیطان میدوزد: بسیار محیل و مکار است
 پاچه ورمالیده: بی ادب و ناتراشیده
 پاداران را خورم بی پایان سر جاش است: رجوع به: اول پاداران را خورم ...
 شود

پا در کفش کسی کردن: دخالت در کار کسی کردن از کسی بد گفتن
 پادرها گفتن: دعاوی بی دلیل کردن
 پا در یک کفش کردن: لجاج و اصرار در کاری ورزیدن
 پارا باندازه گلیم دراز کن: رجوع به: پایت را باندازه .. شود
 پاردم سائیده: پاردم دوالی از سازاسب باشد که بزیر دم افتد. معاشرت های سوء فراوان
 کرده. بکارهای زشت بسیار پرداخته است
 پارسال دوست امسال آشنا: این مثل را بصورت مضبوط امروز بمزاح بدوست یا
 آشنائی که مدتی دراز غیبت کرده است در گاه دیدار گویند و اصل مثل پار

دوست یادی دوست وامسال یا اکنون نا آشنا یا ناشنا بوده است

باروی حق گذاشتن: انکار حقیقی یادر بایستی کردن

باروی دم مار نهادن: رجوع به کام شیرخاریدن، شود

بارۀ بزرگش، یا، تکه بزرگش گوشش بود، یا، گوشش شد: بهنگام تهدید
وارعاب گویند

پا ز حد خویشتن بیرون نمی باید نهاد: نظیر: پایت را باندازه...

پاشکسته: عاجز و ناتوان

پاشنه اشرا یواش کشیدم: عذر لنگی است که کشنده مردی باتفنگ می آورده است

پاشنه دهن کشیدن: دشنام و سقط فراوان گفتن

پاشنه های کسی را کشیدن: بکاری تهییج و ترغیب کردن

پافشردی بردی: استقامت مایه پیشرفت مقصود است

پاکبازی: راستی و درستی در قمار. باختن همه دارائی

پاکدل را زیان بتن نرسد و رر رسد جز به پیرهن نرسد:

سربی گناه پای دار میرود اما سردار نمیرود

بالان خردجال است: گویند دجال را خری است بی پالان و هر روز برای خروج

خود پالانی بهر آن راست کند و هر شب دوخته ها بخودی خود بشکافد. تاروز

معلوم، که خروج او مقدر است

بالانش کجست: عقیف نیست. دینی یا مذهبی باطل دارد

بالوده بازار: بمعنی خوش ظاهر و بد باطن است

پایان بیکاری افسردگیست: نظیر: بیکار نمیتوان نشستن

پایان شب سیه سفید است: نظیر: از پی هر گریه آخر خنده ایست

پای از خط بیرون نهادن: نافرمانی کردن

پایت را باندازه گلیمت دراز کن: باندازه امکانات زندگی کن

پای چراغ تاریک است: رجوع به: چراغ پای خود... شود

پای خر یکبار بچاله می رود : نظیر : هر کسی انگشت خود یکره کند
پایش بر پوست خر بزه است : در مقام خویش محکم و پای بر جانیست
پایش بسنک خورد ، یا ، پایش بسنک آمد : بعلت برخوردن به مانعی سخت ،
نومید شد

پایش لب گور است : نظیر : آفتاب سردیوار است
پای شمع تاریک است : نظیر : چراغ پای خود روشنائی نمیدهد
پای مار و چشم مورو نان ملاکس ندید : کنایه از خست ملایان است
پایه پایه بر توان رفتن بام : نظیر نردبان پله پله
پایه پایه رفت باید سوی بام : رجوع به نردبان پله پله شود
پایه و مقدار عقل مردم در حالت حیرت پدید شود : نظیر : اگر خود هفت سبع
از بر بخوانی چو آشتی الف با تاندانی
پایی در پیش و پایی باز پس داشتن : دو دل و مردد بودن
پایین پایین ها نمی نشیند بالا بالا ها هم جانیست : رجوع به بالا بالا ها... شود
پایینت را هم دیدیم بالات را هم دیدیم : رجوع به بالات را دیدیم... شود
پایین تف کنی ریش است بالاسبیل : هر دو شق تردید کاری نشدنی یابد است
پته اش روی آب افتاد : رسوا شد ، رازش آشکار گردید
پخته خوار : غارتگر آنکه از دست رنج دیگران خورد
پخته کردن کاریرا : لوازم و اسباب آنرا جمع کردن ، مقتضی ها را فراهم و موانع
را بر داشتن

پدر پیشه تبر تیشه : به تحقیر و استخفاف بکسی که روز به نیست و با جمعیت اسباب
ترقی باز بحرفت یا مرتبت پست خانواده و پدران خود باقی ماند گویند
پدر زنده و پور جویای گاه ! از این خامتر نیز کاری نخواه
نظیر : پدر زنده و پور جویای گاه چگونه بود نیست آئین و راه
پدرش نجدی مادرش عربی : بسیار دیر و مشکل پسند هستید

پدر و مادر با اولاد بسته اند اولاد به سگ: نظیر: پدر و مادر عاشق بیعارند

پدر و مادر عاشق بیعارند: رجوع به مثل قبل شود

پدر و مادر میوه نا یا بند: نظیر: اولاد پیدا می شود پدر و مادر پیدا نمیشود

پرده کس را مدر تا پرده ات ماند بجای: تا توانی پرده کس را مدر تا ندرد پرده ات را پرده در

پرده مردم مدر تا پرده ات ماند بجای: رجوع به مثل قبل شود

پرسان پرسان بکعبه بتوان رفتن: برای یافتن جائی دانستن و شناختن ضرور

نیست میتوان پرسید و رسید. پرسان پرسان میروند هندوستان

بر افکندن: مانده و عاجز شدن

بر ریختن: مانده و عاجز شدن

بر گفتن بقرآن خوش است: چه ضرور است که زیاده بگویم مختصر و کوتاه میکنم

بر من است که بر من است: نظیر: از ماست که بر ماست

بز عالی جیب خالی: کلمه پز از زبان فرانسه گرفته شده است و کنایه از کسی است

که لباسهای فاخر برتن دارد ولی از مال و منال بی بهره است

بس اخ و تف: گویند زنی در پاکیزگی خانه و کالای آن نهایت کوشش داشت و

برخلاف بپاکی روی و جامه خویش بی اعتنا بود. روزی شوی او آب دهان

انداختن میخواست بهر سوی نظر افکند از غایت نظافت دریغش آمد جائی از

آنخانه را بخیو آلودن روی زن را از هر جای شوخ کن تر یافت و گفت پس

اخ تف و بزاز بر روی زن افکند

بس از هر غمی نوبت شادی است گرفتار رارخ در آزادی است

نظیر: از پی هر گریه آخر خنده ایست

پستان مادرش را گاز گرفته: بسیار شریر و بد سریرت است

پسر خاله دست دیزی: بی قرابت نسبی و سببی

- پسر زائیدم برای رندان دختر زائیدم برای مردان خودم ماندم سفیل و سرگردان : پسران من زنان خویش را دوست دارند و دختران شوهران را و هیچیک را با من مهری نیست
- پسر کو رها کرد رسم پدر تو بیگانه خوان و مخوانش پسر
- پسر آنست پدر را که بماند پدر
- پسر نوح با بدان بنشست خاندان نبوتش گم شد : رجوع به آلوچو آلو نگرد ... شود
- پس زانو منشین و غم بیهوده مخور که زغم خوردن تو رزق نگر دد کم و بیش نظیر : بکوب بکوب همانست که دیدی
- پس شیر رفته مینداز سنگ : نظیر فتنه در خواب است بیدارش مکن
- پشت پا زدن : با تحقیر و استخفاف ترك گفتن
- پشت بندش آس است : تکیه گاهی قوی دارد
- پشت تاپو بزرگ شدن : بواسطه کمی خلط و معاشرت بی آزمونست
- پشت چشم نازك کردن : کبر و ناز نمودن
- پشت چشمهایم باز میماند : از نشدن اینکار ابداً متالم نمیشوم
- پشت دست خائیدن : بسیار پشیمان شدن
- پشت دست داغ کردن : با خود ملتزم شدن که بار دیگر فلان کار نکند
- پشت دست گزیدن : پشیمان شدن
- پشت سر شاه به پدر شاه : به توبیخ در غیبت همه کس بی ترس بدی توان گفت
- پشت سر مرده دروغ میگویند : در صورتیکه من زنده و حاضرم چگونه از زبان من دروغ میسازند
- پشتش باد خورده : پس از مدتی بیکاری در گاه شروع نوین بکار کاهل شده است
- پشتش بکوهست : پشتیبانی توانا دارد
- پشت قبالة مادرش انداخته اند : مال او نیست، حق بر آن ندارد

پشت گرمی بچیزی داشتن : به تکیه گاه و پشتیبانی دل قوی داشتن

پشت گوش انداختن : اجرای فرمان و کاریرا بتأخیر افکندن

پشت و روش معلوم نیست : دو رو و منافق است

پشگل داخل موینز کردن : با پستی و ناچیزی خود را در ردیف بزرگان بشمار آوردن

پشم در کلاه نداشتن : در خور بیم و هراس نبودن

پشه چه بر شد بزندیل را : رجوع به آری باتفاق جهان ... ، شود

پشه لگدش زده است : مریض نیست و از نازك طبعی و ناز گمان ناتندرستی بخود می برد

پشیمانی سودی ندارد : نظیر : علاج واقعه ...

پل آنسوی جوی : بیهوده و نابجا

پل آنسر آب است : بیهوده است، نابجاست

پل خربگیری : محل امتحان و آزمایش

پلوی معاویه چربتر است : باستهزا او متمول است و از اینرو باو تملق کند یا یاری دهد

پلمته بر تر کردن : مدعا زیاده کردن

پنبه در گوش کسی کردن : خود را بکری زدن

پنبه در گوش نهادن : خود را به کری زدن، گران گوشی نمودن

پنبه کشتی طمع بماش مدار جو بکاری عدس نیارد بار

رجوع به از مکافات عمل ... ، شود

پنبه لحاف کهنه باد دادن : باذلت و فقر خویش بآباء خود بالیدن

پنج انگشت برادرند برابر نیستند : رجوع به ده انگشت را خدا ... ، شود

پنج انگشت یکی نمیشود : رجوع به ده انگشت را خدا ... ، شود

پنج نوبت زدن : اقتدار و سروری داشتن

پنجه باساعد سیمین چونیندازی به: نظیر: پنجه نهان کن چوبشیران رسی

ابله آنکس کوبخواری جنگ باخارا کند

پنجه با شیر و مشت با شمشیر زدن کار خرد مندان نیست: رجوع به مثل قبل شود

پنجه خون نیست: بسیار هنگامه جوو غوغا طلب است

پندارم سگ خورد: از فقدان آن اندوهگین نیستم. نظیر: پندارم که آبش برده

پشت چشم باز میماند؟ کلاغه سیاه می پوشند

پندارم که آبش برده: رجوع به مثل قبل شود

پنداری بیالوده خوردن میروند: با اینکه خطر و مصیبتی عظیم درپیش دارند نهایت

آسوده دل هستند

پوست باز کرده: صریح و بی پرده

پوست خرس نرده می فروشد: نظیر: آهوی نا گرفته می بخشد

پوست سگ بروی کشیدن: برای پیشرفت مقصدی نیک یا بد نهایت ابرام کردن

پوست شتر بار خراست: با همه ضعف و ناتوانی بر چون توئی یا اوئی فایق است

پوستین با شکوه کردن: از سیرت و سان پیشین باز گشتن

پوستمین گازر کردن: بهلاک و تباهی و تلف دادن

پوستین بهر دی آمدنی بهار: نظیر: هر چیزی بجای خویش نیکوست

پوستین کردن: عیب جوئی یا ملامت کردن

پوستین کسی دریدن: بسختی و شدت بد کسی گفتن

پولاد بهند بردن: نظیر: زیره بکرمان بردن

پول است نه جان است که آسان بتوان داد: باستهزا بکسی که درادای مالی بخل

و امساک ورزد گویند

پول بی زبان را بآدم زباندار دادن: چون وامی بکسی دهند و او در ادای آن

تعلل ورزد گویند پول بی زبان را بآدم زباندار دادم

پول پیدا کردن آسان لیکن نگاهداشتنش مشکل است: نظیر: مال را هر کسی

بدست آرد رنجش اندر نگاهداشتن است

پول حلال یا خرج شراب شور میشود یا شاهد کور : از پول حلال بطنز پول

حرام اراده کنند نظیر : باد آورده را باد برد

پول داده ام میخورمش : رجوع به اگر زاقی کنی ... شود

پول دارد که آواز خروس نشنیده است : زروسیم فراوان خویش را در خاک پنهان

کرده است

پول دارم قرض نمیدهم و ممنون هم باش : بکسی گفتند فلان مبلغ بمن قرض ده گفت ...

پول را از کاغذ نمیرند : در خرج نباید اسراف کرد

پولش از پارو بالا میرود : مالی فراوان دارد

پول علف خرس است : زروسیم را بهر خواهند نمیتوان داد نظیر : پول را از

کاغذ نمی برند

پول غول است و ما بسم الله : چنانکه غول با بسم الله فراهم نیایند پول نیز نزد ما

یافت نشود

پول قلب به هر جا رود باز گردد : نظیر : سکه شاه ولایت هر جا رود پس آید

پول کم سلیقه بسیار : مقصود از سلیقه مشکل پسندی است

پول گرد بازار دراز : اگر شما از بخشیدن یا فروختن این چیز امتناع دارید من

خود توانم خرید

پول کاسه همسایه نمیشود : پول را برایگان ندهند

پول ما سکه عمر دارد ! : با آنکه ما هم باندازه دیگران پول میدهم آن خدمت

یا احترام که بسایرین میکنند بما روا نمی دارند

پول نداده و میان لحاف خوابیده : گویند دو مرد بشر اکت لحافی خریدند مردی

اصفهانی شب بی بالاپوش بود نزد آن دو آمده گفت هر يك از شما چون

پول داده اید در زیر دوطرف لحاف بخوابید ولی من چون سهمی نداده ام در

تنگنای وسط لحاف میخوابم

پهلوان از پر فنی بزمین میخورد : غالباً مردمان گریز و محتال بمقصد نمیرسند
یا ، رعایت تمام دقایق فنی از تازگی و طراوت کار میکاهد

پهلوان پنبه : نمودی بی بود

پهلوان زنده راعشق است : این مثل را بیشتر در تعبیر بیوفائی اشخاص نسبت بمخدوم
معزول و امثال آن استعمال کنند

پرهنای گلیم را بکسی نمودن : کیفر و باد افراه دادن

پهن پا زدن : بیکار و بی شغل بودن نظیر : خیابان گز میکند

پیاده شو با هم راه برویم : بسیار متکبر شده ای ، در دعوی نهایت گزاف میگوئی
پیار آدم هر جائی کونه نمی بندد : آنکه پیایی تغییر مخدوم یا شغل دهد فقیر و بی
چیز ماند نظیر : سکونی بدست آور ای بی ثبات که بر سنگ غلطان

نروید نبات

پیار هم خود را داخل میوه ها کرده است : نظیر : اگر همه گفتند نان و پنیر تو

سرت را بگذار و بمیر ، چغندر هم جزو میوه شده است

پی بگر به گم میکنم : چون خواهند گریه ای را از خانه ای بیرون کنند آنرا بمحلات

دور برند تاراه گم کرده دیگر بار راه بخانه نبرد . وعامه درینوقت آنرا بکیسه

کنند و در کیسه محکم سازند بدین گمان که گریه بروز و شب ستارگانرا بیند

و بهدایت آنان از راه دور نیز بمسکن مألوف باز گردد . گویند مردی قزوینی

بدین قصد گریه ای در کیسه می برد ، آشنائی بدو رسیده پرسید کجا روی .

گفت بدروازه ری گفت توهنوز دروازه ری نشناخته ای این راه به دروازه رشت

رود . قزوینی آهسته گفت : آرام ! پی بگر به گم میکنم

پی خر مرده میگردد که نعلش را بکشد : محتاج و بی کار است

پیدا ترا ز خال بر روی نکو : بسیار هویدا و روشن

پیران را تبی زمستان راشبی : نظیر : ای دوست گل شکفته را بادی بس

پیراهن عثمان کردن : صورت حق را وسیلهٔ پیشرفت باطلی ساختن
 پیراهن قبا کردن : چاک و گریبان جامه را در مصیبت و دردی تابپای دریدن
 پیر بی خواب است : نظیر : به چشمهایش فتیله گذاشته است
 پیر را بخر خریدن و جوان را بزن گرفتن مفرست : جوان هر زن را زیبا و پیر هر
 چاروارا راهوار بیند

پیر را تعلیم دادن مشکل است : نظیر : چوب تر را چنانکه خواهی پیچ
 نشود خشک جز بآتش راست

پیر زن نمرود تا روز بارانی : نظیر : احمدك استا نرفت روزی که رفت آدینه بود
 پیر من خس است اعتماد من بس است : کار اعتقاد درست دارد
 پیر نابالغ : بچه ریش دار

پیرهن قبا کردن : رجوع به : پیرهن قبا کردن ، شود
 پیرهنم را پشت و پیش کردم سرم را رشک و شپش کردم :

بمزاح و استهزا با احترام این کس بسیار خود را آراستم
 پیری است و هزار عیب : رجوع به : پیری و صد عیب ... ، شود
 پیری به هزار علت آراسته است : رجوع به : پیری و صد عیب ... ، شود
 پیری شدی گریزی نزدی : هنوز فلان کاریکه عادتاً مطلوب دیگران است از من سر
 نزده است

پیری و صد عیب چنین گفته اند : نظیر : پیریست و هزار عیب . پیری به هزار علت
 آراسته است . اینهم علت پیریست

پیر بهالان کسی گذاشتن : بقصد فریب ، کسی را تجلیل کردن . نظیر : سبزی پاک
 کردن

پی شاخ شد گوش بر باد داد : نظیر : مسکین خرك آرزوی دم کرد

پیشانی : شوخی و بیشرمی

پیشانی پلنگ خاریدن : کاری دشوار کردن

پیشانی شیر خاریدن : نظیر : مثل بالا

پیش از آخوند منبر مرو : رجوع به : پیش از استاد ...، شود
پیش از آنکه دشمن بر تو شام خورد تو بروی چاشت خور : در جنگ بردشمن
پیشی باید گرفت

پیش از روضه خوان گریه میکند : نظیر : پیش از مرگ واویلا
پیش از لقمه دهن باز کردن : رجوع به : آب ندیده موزه کشیدن ...، شود
پیش از مرگ واویلا : رجوع به : پیش از روضه خوان ...، شود
پیش دزد رویم سفید است : رجوع به : اگر پیش همه ...، شود
پیش رو خاله پشت رو چاله : دورو
پیش گوساله نشاید که قرآن خوانی : یاسین بگوش خر خواندن
پیش لوطی و معلق : بنادانی گفته میشود که در مقابل ارباب فضل اظهار فضل
کند

پیشواز گرگ رفتن : مردن

پیغمبران را تکبر نیست : مردی متنبی را گفتند بگوی تافلان درخت به پیش تو
آید . او بدرخت گفت پیش من آی و البته نیامد . متنبی گفت پیغمبران را
تکبری نیست . چون تو پیش ما نیائی ما پیش تو آئیم

پیغمبر حکم بظاهر میکند : تجسس از اسرار و رازهای مردم سزاوار نباشد

پیغمبر دیده را ندیده نگرفت : رجوع به مثل قبل شود

پی قوطی بگیر بنشان فرستادن : چون مادر مشغول کاری باشد و کودک خردسال
او با گریه یا بازیگوشی او را از کار بازدارد مادر او را باطاق یا خانه دیگر
فرستاده گوید برو قوطی بگیر بنشان را بیاور . طفل چون معنی این جمله
نداند برود و پیغام بگوید . شنونده داند که مادر او مشغول کاریست و طفل را
باید مدتی در آنجا سرگرم و مشغول داشت . و مثل را درجائی گویند که کسیرا
ببهبانه ارجاع کاری از سر باز کنند . نظیر : پی نخود سیاه فرستادن : سرش را

بیخ طاق کوبیدن

پیمان به تیر جا کند آنگاه بر نشان : نظیر : تا که از خود نگذری از دیگران نتوان گذشت

پی گم کردن : نشانی از خود بر جای نگذاشتی

پیل بر نردبان بردن : قصد امری ~~ممنوع~~ کردن

پیل شاهیت لیک باهیت همه کس ترسناک از این صولات :

تعبیر رؤیای پیل پادشاه باهیت باشد

پیل یاد هندوستان کرده است : معشوقیرا که زمانی کوتاه فراموش کرده بود بخاطر آورده است

پیمانه پر شدن : شکبائی پایان آمدن : اجل رسیدن

پیمانه چو پر شود چه شیرین و چه تلخ : چون عمر بسر رسد چه بغداد و چه بلخ

پی نخود سیاه فرستادن : پی قوطی بگیر بنشان ... شود

پیه زیادی را پاشنه میمالند : چون بسیار دارد اسراف میکند

پیه گرگ مالیدن : عوام گمان کنند چون بر تن یا جامه کسی پیه گرگ مالند از

نظرها افتد و متفرد دلها شود

ت

تا ابله در جهان است مفلس در نمی ماند : ابلهان عشو و کالای فاسد خرندوزیر کان
سود بر ند

تا از محاسبه خود نپرداخته بمحاسبه دیگران آغاز مکن : رجوع به : کور
خود ... شود

تا این آب میرود من نیز نان میخورم : عربی در بغداد دیناری بخیازداد تا او را يك
نوبت از نان سیر کند و خود بر کنار دجله نشست . نانوا چندین راه نان بدو
برد، و او هر بار بخورد و باز مطالبه کرد . نانوا گفت ای سبحان الله ! آخر مرا
نگوئی تا چند نان خوری ؟ اشاره به رود کرده و گفت...

تا بآب نرنی شناگر نمی شوی : رجوع به : ز ترسنده مردم بر آید ... شود
تا ببینیم سرانجام چه خواهد بودن : نظیر : تا خود فلك از پرده چه آرد بیرون،
تا ببینیم که از غیب چه آید بیرون

تا ببینیم که از غیب چه آید بیرون : رجوع به مثل قبل شود
تا بدامان قیامت ، (یا) تا بدامنه قیامت : همیشه . الی الابد نظیر : تا دنیا دنیا است
تا بستان پدر یتیمان است : در تابستان بینوایان محتاج بجامه و خانه گرم نباشند
تا بوشرا هم بدوش او نمی گذارند : کسان دختر او را باین خواستگار ندهند
تا بوق سگ : تا نزدیک بامداد

تا بیائید شما بیائید : این خوشامد را به کسی که آید و خبری خوش یا هدیه آرد
گویند

تا پای مردم سگ نمهند نگزد : علت شکایت یا کج خلقی من آزار واذیتی است که

از شما یا از او بمن میرسد

تا پریشان نشود کار بسامان فرسد: نظیر: کی شود بستان و کشت و برگ و برگ

تا نگردد نظم آن زیر وزیر

تا پو پشت و رو ندارد: تا پو خمی است از گل ناپخته که در آن آرد و امثال آن کنند

و مثل مزاح گونه ایست که بجای گل پشت و رو ندارد استعمال کنند و گاه تا پو

چشم و رو ندارد گویند. و از آن شوخی و بی آزر می ممتل را خواهند

تا تانای تمت: تمت مخفف تمت الکتاب است که در پایان کتب و نامه ها گذارند و معنی

مثل تا آخر، باشد

تا تریاق از عراق آرند مار گزیده مرده باشد: ترجمه: الی آن یحیی التریاق

قدمات الملسوع

تا تنور گرم است نان در بند (یا) تا تنور گرم است نان توان بست، (یا) باید نان بست:

تا اسباب و وسائل هست باید در بر آمدن مقصود کوشید

تا توانستم ندانستم چه سود چونکه دانستی توانستم نبود:

نظیر: در جوانی مستی در پیروی سستی پس خدا را کی پرستی

تا تو باشی که دگر آرخ بیخانزنی: سزای این کردار بد خویش دیدی و البته سپس

نخواهی کرد

تا توره بهوا پاشیده اند: چرا مردمان دیدنی هارا نمی بینند و یا دانستی هارا درک

نمی کنند

تا جان هست امید هست: نظیر: تا نفس هست امید هست. تا دم باقیست امید باقیست

تا چراغ روشن است جانوران بیرون آیند: تا آنگه که مجالس سور و ضیافت

بر پاست طفیلیان و کاسه لیسان گرد آیند

تا چرخ فلک بر سر دور است هر شب همین طور است: نظمی ساخته عامه

است که با آن شکایت از بدبختی دائم خویش کنند

تا چه آید از پس پرده برون: نظیر: سحر تاچه زاید

تا چه اندیشه کند رای جهان آرایت : نظیر : همه بند گانیم و خسرو پرست
تا خاکساری تو بجا سروری بجاست : نظیر : از سستی آدمیزاد گرک آدمی خوار
پیدا میشود

تا خود فلک از پرده چه آرد بیرون : رجوع به سحر تا چه زاید
تا دامنه قیامت : نظیر : تا بدامان قیامت

تا در میانه خواسته کردگار چیست : رجوع به سحر تا چه زاید شود
تا دنیا دنیا است : رجوع به تا دامان قیامت شود

تار و باه شده بود بچنین سوراخی در نمانده بود : بمضيقه و تنگنایی سخت دچار
شده است

تا روغن بر جاست چراغ نمیرد : تا در علل مبقیه چیزی خلل نرسد باقی ماند
تاریکی نشسته روشنائی را می باید : در گوشه عزلت خود مواظب دقت در اعمال
مردمان باشد

تازه می پرسد لیلی نر بود یا ماده : سؤال را ابلهی پس از شنیدن تمام قصه لیلی و
مجنون کرده است

تازی خوب هنگام شکار بازیش می گیرد : از تازی خوب تازی بداراده کنند .
و مثل را بتوبیخ بآنکه در گاه کاری فوری به امری ناضروری مشغول شود یا
بهانه آرد گویند

تازی را بزور بشکار نتوان برد : برای هر کار شوق عامل بکار است
تاسال دگر می که خورد زنده که ماند : نظیر : که مرده که زنده !
تاس اگر نیک نشیند همه کس نراد است : تاس کعبتین نرد است . و مراد مثل
آنکه با جمعیت اسباب یارو کردن بخت هر کار مشکل آسان باشد

تاشاه رگم می جنبد : تازنده ام

تاش نسائی ندهد بوی مشک : نظیر : عود بر آتش نهند و مشک بسایند
تافلان کار بشود دم شتر بزمین می آید : نظیر : تا گوساله گاو شود دل صاحبش

آب شود

تاکار بزر بر آید جان در خطر افکندن شاید : نظیر : پول سفید برای روز سیاه خوب است

تاک فروختن و چرخشت خریدن : نظیر : خردادن و خیار ستدن

تاک لاغ بچه دار شد مرد ارسیر نخورد : بمزاح ، مادران را کودکان از خوردن مانع آیند

تاکور شود هر آنکه نتواند دید : من خاک کف پای تودر دیده کشم تا کور شود هر آنکه نتواند دید

تاکه احمق باقی است اندر جهان مرد مفلس کی شود محتاج نان

رجوع به تا ابله در جهان است ... شود

تاکه از جانب معشوقه نباشد کشتی کوشش عاشق بیچاره بجائی نرسد

نظیر : کشتش چون بود از آن سو چه سود کوشیدن

تاکه از خود نگذری از دیگران نتوان گذشت : رجوع به يك سوزن بخود بزن .. شود

تا گفته غلام توام می فروشت : نظیر : تاخم شده بار گذارند به پشت

تاگفتی دنگی بر میدارد لنگی (یا) بر نمیدارد لنگی : جلف و سبکسار یا صاحب سنگ و وقار است

تاگفتی فامیداند فرح زاد است : از عنوان مضمون نامه خواندن

تاگوساله گاو شود دل مادرش آب شود : جگر ها خون شود تا يك پسر مثل پدر گردد ، تافلان کار بشود دم شتر بزمین می آید

تا مار راست نشود بسوراخ نمیرود : رجوع به اگر خواهی از هر دو سر ... شود

تا نباشد چیز کی مردم نگویند چیز ها : بیشتر اوقات مشهورات مبتنی بر حقیقت و اصلی باشد

تا نخواهند مرو : نا خواننده بخانه خدا نتوان رفت

تا ندهی نستانی : رجوع به از مکافات عمل ، شود
 تا نفس هست امید هست : از بیمار تا نفس آخر دست شستن نشاید و هر چند رنجوری
 شدید باشد به تیمار باید کوشید

تا نهال تر است باید راست کرد : تربیت در خردی و کودکی سودمند است
 تاوان قمار را قمار میدهد : مثلی زشت و خلاف اخلاق حسنه است که از آن
 تشویق بقمار را خواهند و مراد مثل این است که قمار باز باید قمار را ادامه
 دهد تا آنگاه که با برد جای باختها را پر کند

تاوان نصفه می رسد : برخلاف قاعده اتلاف که ادای تمامت تاوان را بر عهده متلف
 نهد هر چند که از روی قصد نباشد این مثل عرفی است که عوام همیشه بدان
 عمل کنند و مراد از آن این که چون نادانسته و بغیر قصد کسی بر دیگری
 زیانی رساند تنها تاوان نیمی از زیان بر سبب است

تا هستم بریش تو بستم : بستم مخفف بسته ام است
 تا هم فیها خالدون : تا پایان چیزی طویل را اراده کنند

تا یار کرا خواهد و میلش به که باشد : رجوع به سحر تا چه زاید
 تب تند زود عرقش می آید : دوستی و عشق های سوزان غالباً بزودی با سردی و یا
 دشمنی بدل شود

تپاله گاو است نه بود دارد نه خاصیت (یا) نه بود دارد نه سو : کنایه از چیزی
 بی خاصیت

تحصیل حاصل محال است : مایه تحصیل یار و یار در دل بوده است حاصل تحصیل
 ما تحصیل حاصل بوده است

تخته از سر گرفتن : کاری مانند درس و مشق خط و غیره را بعلت غلط و خبطی از
 نو و دوباره کردن

تخته بر سر استاد زدن : بیشتر بطعنه و طنز از استاد خود بهتر عملی بدرا دانستن
 تخم در شوره افشاندن : رنجی نه در جای خویش بردن

تخم دزد شتر دزد می شود: پسری در خرد سالی تخم مرغی دزدید بمادر آورد مادر او را بنواخت و کرده او بستود پسر چون بحد رشد و مردی رسید شتری بسرقت برد. عوانان شحنه او را بگرفتند و پادشاه امر به کشتن او فرمود. پسر هنگام مرگ از جلاد التماس دیدار مادر کرد تا وداع باز پسین بجای آرد مادر را بیاوردند پسر بمادر گفت آرزوی من آنست که زبان تو ببوسم زال زبان بیرون کرد و پسر زبان او با دندان از بن بکند و گفت ...

تخم دو زرده می کند (یا) تخم دو زرده نمی کند: بسیار عزیز و با ارزش است تخم لغ در دهان کسی شکستن: بنوید گونه کسی را بطمع خام انداختن تخم مرغش زرده ندارد: مرد شید و دغل و تزویر است

تخم نکرد روزی هم که کرد در کاهدان!: رجوع به احمدك استانرفت.. شود تداخل اجسام محال است: قاعده از حکمت طبیعی است ترازوی قیامت را سنگ کم نیست: در قیامت سزای هر کس را باندازه عمل دهند ترب و شلغم در مالی کاشتن: بتبذیر در مصارف بیهوده خرج کردن نظیر: آب در مالی بستن، توپ بمالی بستن

ترب هم از مرکبات شده: پیاز هم خود را داخل میوه ها کرده است **ترجیح بلامرجح محال است:** فزونی و برتری دادن چیزی سبب و موجب خواهد

ترحم بر پلنگ تیز دندان ستمکاری بود بر گوسفندان **نظیر: مجرم را بگناه عقوبت فرمودن** چنان باشد که بیگناه را معاقب داشتن **تردید بین نفی و اثبات شق ثالث ندارد:** چون گوئی یا این باشد یا غیر این، سیمی در میان نتواند بود

ترسنده همواره تندرست باشد:

بدریا در منافع بیشمار است و گر خواهی سلامت بر کنار است **ترفت از دست مده بر طمع قند کسان** **ترف خود خوش خور و از طمع**

تبر گاز بقند : نظیر : کهن جامه خویش پیراستن

ترك عادت موجب مرض است : العادة طبيعه خامسة

ترکی تو ترك است نه دوغ ترکمانی : نظیر : فلان است نه برگ چغندر

ترکی را بده راه نمی دادند گفت تیر و ترکش مرا بخانه رئیس برید (یا)
کدخدا برید : نظیر : یکی را بده راه نمی دادند خانه کدخدا را می پرسید

ترمزش را بیچ : خشمگیر

ترمزش را پیچیدن : با تهدید و تخویفی او را از کاری باز داشتن

تره بتخمش می رود حسنی بیابا : نظیر : سوبسو میرود چغندر پی کونه

تره بنان نرسیده : بی برگ و نوا بودن

تره خریدم قاتق نانم بشد قاتل جانم شد : ناسزائی را بر کشیدم و اوبجای من

بدی و ناسپاسی کرد

تره در کوه بریان است : نظیر : جائی که گوشت نیست چغندر پهلوان است، در

بیابان لنگه کفش کهنه نعمت خداست

نشت و آب خواه : بآنچه رسیده ای بسنده کن

تعارف آب حمام است : رجوع به تعارف شاه عبدالعظیمی ، شود

تعارف آمد و نیامد دارد : اگر گمان کرده بودید که اواحسن شما را نمی پذیرد

بر خلاف پذیرفت

تعارف شاه عبدالعظیمی است : اینکه بزبان گوید بمنزل من آئید یا فلان متاع

از شما باشد از دل راضی نیست

تغاری بشکند ماستی بریزد شود دنیا بگام کاسه لیسان

نظیر : هائی شد و هوئی شد کل بنوائی رسید

تکلام قرینه است ثنا است : وقتی گوینده بدی وزشتی را در دیگران بنکوهد طبعاً خود را

از آن زشتی و بدی مبرا شمارد

تکه بزرگش گوشش شده : بقطعات کوچک پاره پاره گردید

تکه چهل و شش شاهی است : چیزی بی ارزش داده است و عوض گران وارزنده چشم دارد نظیر : به میدهد ده بگیرد

تکیه بر آب کردن : چیزی بی اساس متکی بودن

تلی پاك نگذاشته است : نظیر : دره پاك نگذاشته است

تمام غرق گناهیم و يك حسين داریم : در مقام خوشامد گوئی از کسی این مصراع را استعمال کنند

تنبان مرد که دو تا شد فکر زن نومی افتد : پیش از این که تعدد زوجات در ایران متداول بود البته زنان سعی میکردند که شوهر را همیشه با خرجهای گزاف محتاج و تنگدست نگاهدارند و دلیل شان حقاً همین مثل سایر بود امروز

تنبل برو بسایه سایه خودش میایه : نظیر : جان نکنده بتن است ، رفیق هم سوخت تنت را چرب کن : آماده خرجی گزاف یا آسیب و گزند سخت باش تنش میخارد : کار او متعاقب بشکنجه و عقوبتی است

تن عور و آتش بازی : نظیر : تو را که خانه تئین است بازی نه این است تنگه اشرا نمیتوان خرد کرد : نظیر : کمانشرا نمیتوان کشید

تنها بداور رفته است (با) تنها بقاضی رفته است : نظیر : هر که تنها به قاضی توانگری بی نیازی است : نیاز بمعنی احتیاج است و مراد مثل آنکه غنا در کاستن حاجات باشد

تو بد، مستیش پای خودم : مردی از او باش پشیزی چند بخمار برده شراب خواست خمار از ناچیزی آن در شگفتی مانده گفت این مایه شراب چه مستی آرد ؟ گفت توبده ... نظیر : از يك پیاله مست است

توبهتر دانی یا پیغمبر خدا : عجوزی فرتوت را پسر در زنبیلی نهاده بزیارت پیغمبر زمان برد پیغمبر بمزاح پسر را فرمود مادرت را بشوی ده جوان گفت با این پیری شوهر کردن او چگونه میسر و سزاوار باشد مادر بر آشفت و

به پسر بانگ زد که...

توبه قحبه : باز گشتی بی ثبات. نظیر : توبه گرگ مرگ است
توبه گرگ مرگ است : نظیر : گرگ را گرفتند پندش دهند گفت سرم دهید گله
رفت رجوع به توبه قحبه شود

تو بینداز من بردارم : اندرزی مشوب به غرض است و مقصود پند دهنده اینکه
مرتکب را منع کرده و خود ارتکاب ممنوع کند

توپاك باش و زنا پاك هیچ باك مدار : نظیر : آن را که حساب پاك است...
توپاكباش و مدار ای برادر از کس باك : نظیر : آن را که حساب پاك است
تو خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل : من از مفصل این باب مجملی گفتم تو
خود ز مجمل من رومفصلی برخوان

تو را با سخنهاى شاهان چكار : رجوع به مثل بعد شود
تو را با نبرد دایران چكار : حماسه‌ای بمزاح که حریفان نرد و شطرنج در گاه
بازی بیکدیگر گویند

توش خودش را میکشد بیر و نش مردم را : با اینکه در حقیقت درویش و بی نواست
چون ظاهر خود را غنی می نماید بر اورشگ می برند
تو که نی زن بودی چرا آقاداتیت بحصبه مرد : قدما برای توضیح اخلاط در این رجوری
آواز ساز را یکی از درمانها می شمردند

تو کی مردی ما تابوت حاضر نکردیم : مزاحی است در جواب آن کس که از
دوستان یا بستگان شکایتی کند

تو هم بمطلب خود میرسی شتاب مکن : بمزاح بدختری که از چهار یا شوهر
رفتن عروسی شکایت کنند گویند

تو هم يك تنبان قرمز پیش خدا داری : تو نیز مأیوس مباش
توی این هیر و ویر بیا زیر ابروم را بگیر : هیر و ویر غوغا باشد و ویر ابرو
گرفتن عمل پیراستن ابرو بامقاش و امثل آن است مزاحی امیخته بملامت است

و بکسیکه در اثناء کارها و مشغله‌های مهم کاری ناچیز و بی‌ارز را از مشغول طلبد گویند

توی دالان میخوایم صاحب خانه نگذار برم زیر پالان میخوایم صاحب خانه نگذار برم: نظیر: هوا ابر و گل است مهمان نمیداند برد
توی دعوا حلوا بخش نمیکنند: ناچار در گاه ستیزه سخنان درشت از دوسوی گفته شود.

توی دهن شیر میرود: نظیر: بدهن شیر میرود
توی قالب است: دعوی بی‌جامی‌کنی. تو با من بر نیایی
توی لوله‌هین رفتن: مجاب شدن، بیمناک و هراسان گردیدن
تیر از شست بشدن: رجوع به: مثل بعد شود
تیر از کمان رفتن: وقت تدارك امری گذشتن
تیر همیشه بنشانه نمیاید: مقدمه همواره به نتیجه و ساعی بمقصد نرسد
تیری بتاریکی انداختن: بگمان و حدس نتیجه و سودی کاری کردن
تیشه بریشه خود زدن: رجوع به: بپای خود بگور... شود
تیشه رو بخود: آنکه همیشه سود خودخواهد و دیگران را از تمتع محروم گذارد

ج

- جا تر است و بچه نیست : آنچه را که طلبش میکردیم برده‌اند
- جادو رفتار زن است : با رفتار نیک شوی و کسانرا مهربان توان کرد و جادو و سحر بیهوده است
- جادو زبان زن است : سحر و جادو نتیجه نبخشد بلکه دل مردمان یا شوهر را با گفتار فریبنده و اخلاق خوش بدست توان آورد
- جاسوسی جاپیچی است : جاپیچی قوادی باشد
- جا گرم کردن : در محلی مستقر شدن
- جام در راه است : احتیاط کن نظیر : گهر نشکنی تیشه آهسته دار
- جامه بدندان گرفتن : گریختن ، در رفتار شتاب کردن
- جامه قبا کردن : نظیر : پیراهن قبا کردن
- جامه نو ز دولت انبوهست : تعبیر خواب جامه نو ، دولت فراوان باشد
- جانا سخن از زبان مامیگوئی : گله و شکایتی بی جا از من دارید و من خود بگله کردن از شما اولی هستم
- جان بهزرائیل نمیدهد : بسیار بخیل و ممسک است
- جان پدر تو سفره بی نان ندیده‌ای : شما هنوز جوانید و قدر مال نمیدانید
- جان در یکقالب : دو تن نهایت با یکدیگر دوست و شفیق
- جان عزیز است : اگر در حفظ جان خود میکوشد جای ملامت نیست
- جان کردی میکند : در اداء مالی که عاقبت از دادن آن ناگزیر است سختی میکند

جان کسیرا بلب آوردن : انتظار دراز دادن

جان نکنده بتن است : بتوبیخ بکاهلان و تن آسایان گویند و از آن این خواهند که چون کار کردن از قوت بدن بکاهد کاهل از آن رو از کار تن زند

جاهل را در جهان بحثی نیست : نظیر : در بساط نکته دانان خود فروشی شرط نیست جای ارزن نیست : همه مجلس یا محل انباشته مردم است

جای شکرش باقیست : باید سپاس داشت که از این سخت تر و بدتر نشده است

جایی رفت که عرب نی انداخت : بآنجا رفت که باز گشتی برای او نیست

جاییکه گوشت نیست چغندر پهلوانست : در نبودن راجحی مرجوحی مطلوب باشد

جاییکه میوه نیست چغندر سلطان مرکبات است : رجوع به مثل قبل شود

جایی نمیخواهد که آب زیرش برود : او را نتوان فریفت

جزای گران فروش نخریدن است : بد گفتن و تشدد با بازار گانان گران فروش

و دندان گرد ضرور نباشد تنها باید از خریدن کالای آنان صرف نظر کرد

جزء تابع کل است : احکام طاریه بر کل جزء را نیز فرا گیرد

جستن چشم راست از شادی خبرت گوید و ز آزادی :

اختلاج چشم راست بر رسیدن بشادی و آزادی دلیل کند

جستن سر نشان جاه بود و ان پایت دلیل راه بود :

جستن سر نشانه بلندی و مهتری و اختلاج پا دلیل مسافرت باشد

جغد آن به که آبادی نبیند : نظیر : جغد شایسته تر آمد بخراب

جغد شایسته تر آمد بخراب : به فقره قبل رجوع شود

جفتش را بیارمفتش ببر : «بی نظیر و بی عدیل است»

جفت و جلا کردن . نظیر : ریش و گیس بهم بافتن

جگر خوردن : اندوه و غمی فراوان بردن

جگرش برای فلان چیز لك زده است : نهایت آرزومند خوردن یا داشتن آنست

جل بر گاو بستن : نظیر : رخت بر خر نهادن

جن دعایش را آورده است : پس از مغبوض بودن در نزد کسی اینک بار دیگر

محبوب شده است

جنقولك بازی در آوردن : رجوع به كچلك بازی در آوردن ، شود

جنگ از سرشخم آشتی از سرخرمن : نظیر : وقت کار کردن چلاقم وقت خوردن

قول چماقم

جنگ اول گشته شد : دیر است که چیز خورده شده ، مال بمصرف رسیده یا مرد

بشده است

جنگ بانهگ کردن و در دریا ماندن : نظیر : در کشتی نشستن و با ناخدا جنگیدن

جنگ دو سر دارد : جنگ گاهی پیروزی گاهی شکست انجام شود

جنگ را شمشیر میکند سودارا پول : بی سرمایه سود نتوان برد

جنگ زرگری : نزاع و جدال صوری و دروغین که دوتن برای فریفتن دیگری با

هم کنند

جنگل مولا است : جماعتی نامتناسب در يك جا گرد آمده اند

جن هایش رفتند : خشمش فرو نشست

جواب ترکی بترکی : سزای درشتی و خشونت درشتی و خشنی باشد

جواب دندان شکن : پاسخی موجه و فاضل

جواب زور را زور میدهد : هیچ دلیل و برهانی چون قوت و زور قاطع نباشد

جوان را مفرست بزَن گرفتَن پیر را مفرست بخر خریدن : در چشم جوان همه

زنان جمیل و زیبا و برای پیر هر لاشه خری رهوار و تیزرو است

جوانیست و هزار چم و خم : جوانان آرایش را دوست گیرند

جوانی کجائی که یادت بخیر : نظیر : دریغا جوانی دریغا جوانی

جوبای کتل سودی ندهد : حیوان از پیش از قرب زمان مشقت باید قوی کرد .

بدست آوردن دل یاران پیش از رسیدن گاه یاری خواستن ضرور باشد

جوجه را در آخر پایوز می‌شمرند : یعنی جوجه‌های بهاره تا پاییز رسند عده‌ای

از آنان در چاه و چاله‌ها افتند وعده‌ای را مرغان شکاری و شغال و روباه رباید
 جوجه همیشه زیر سبد نمی‌ماند : کودکان تا سنی معلوم چشم و گوش بسته مانند
 جو دو خر را بخش ندانند کرد : بسیار ناکافی و بیکاره است
 جورا از دیوار راست بالا می‌برد : در جادوی و ساحری نهایت ماهر است
 جو فروش گندم نما : آنکه ظاهر گفتار و عمل نیکو دارد و نهان و باطن زشت و تباه
 جو کی بیکار ماند در فشی بر خود زد : نظیر : کور بیکار مژده خود را می‌کند
 جوی پیش دریا بردن : رجوع به : زیره بکرمان بردن ، شود
 جوی و جر : موانع و سختیها

جهان دیدن به از جهان خوردن است : در سیر آفاق تمتع آدمی بیش از تمتعی
 است که از خورش و پوشش و خواسته و کالا برد
 جهان دیده بسیار گوید دروغ : نظیر : لاف در غربت آواز در بازار مسگران
 جهان را بامید خورده‌اند : آدمی بامید زنده است
 جهانرا جهاندار دارد خراب : نظیر : آب از سر چشمه گل است . آب از بنه تیره است
 جهانرا صاحبی باشد خدا نام : کارهای زشت را کیفر هست
 جهان گشتن به از جهان خوردن است : تجارت در سفر کامل شود
 جهنم هم باین گرمی نیست : تصور شما گزاف و با اغراق است
 جهود بازی در آوردن : نظیر : نه نه من غریبم در آوردن
 جهود خون دیده است : برای المی خرد و ناچیز جزع و نا شکیبائی بسیار میکند
 جهود دعا سرا آورده است : نظیر جنها دعایش را آورده‌اند
 جهود هم خیلی پول دارد : نظیر : سگ که چاق شد قرمه‌اش نمی‌کنند
 جهود هم چنین شده بود : بمزاح ، آسیب و گزند که بتو رسیده است بسیار
 سخت نیست

جیبش را تار عنکبوت گرفته است : دیر است که نقدی در جیب ندارد
 جیره کسی را بریخ نوشتن : رجوع به : برات بریخ نوشتن ... ، شود

چ

چادر قلعه زن است : چون زن در چادر باشد بر گفتگو و خرید و فروش او بامردان بیگانه بحثی نیست

چار پهللو شدن : با خوردن بسیار آماس سخت در شکم پیدا آمدن

چار تکبیر خواندن : از چیزی یکباره چشم پوشیدن

چار دیواری اختیاری : این مثل عامیانه اصل مصونیت مسا کن را خواهد

چار میخ کردن : استوار کردن

چاقو دسته خودش را نبرد : نزدیکان و دوستان بیکدیگر زیان و آسیب نرسانند

چاقو دسته کردن : در سرما گرم شدن را چمباتمه و بر پاشنه نشستن

چاه بی داد : نهایت عمیق که آواز بتك آن نرسد

چاه نکنده مناز دزدیدن : نظیر : پیش از آب موزه کشیدن

چاه ویل است : چاه ویل را گویند چاهیست در قعر جهنم که هر چند گناهکار در آن

ریزند پر نشود

چاهی که آب ندارد با آب ریختن آبدار نشود : برای قبول تربیت ، استعداد فطری

ضرور است

چپ از راست شناختن : بسن رشد و تمیز رسیدن

چپ دادن : رد کردن . نپسندیدن

چپ زدن : سیلی و تپانچه زدن

چرا تو بچی نشدی ! بمزاح بکسی که از آوازی بلند و ناگهانی ترسد گویند

چراغ از چراغ گیرد نور : رجوع به : آلوچوبالو ... ، شود
 چراغ از روغن نور گیرد و باز از زیادتی روغن بمیرد : اسراف حرام است
 چراغ پیاپی خود روشنائی ندهد : نزدیکان از سود و بهره علم یا مال کسان خود
 بی بخش مانند

چراغ پشت روشنائی نبخشد : میراث و خیرات وارث اجر و حسنه اش برای مرده
 کم باشد

چراغ خاموش است و آسیا میگردد : مدیری در کار نیست
 چراغ کسی تا صبح نمیسوزد : خوشبختیهای این جهانی دایم و پایدار نباشد
 چراغ مرده که جاشمع آفتاب کجا : نظیر : لاشه خر را بتازی چه نسبت
 چراغ میداند که روغنش از کجاست : نظیر : هر کسی مصلحت خویش نکومیداند
 چراغی که بخانه رواست بمسجد حرام است : رجوع به : اول خویش ... شود
 چرب آخر : جایی باخصب و رغد و فراوانی

چرب پهاو : کسی که از او تمتع و فایده مالی فراوان توان برد
 چرت پاره شدن : معتادان بآفیون در حال نشوه از این سم شوم چون آوازی بلند
 و ناگهانی شنوند بهراسند و آنانرا افاقه گونه دست دهد که آنرا ناگواردارند.
 و از آن بچرت پاره شدن عبارت کنند . و این تعبیر را در نظایر این مورد نیز
 بمزاح گویند

چراغ کسی را چنبر کردن : با ابرام و اصرار بآمری ، کسیرا رنج دادن
 چشته خوار شدن : رجوع به : مسته خوار شدن ، شود
 چشم بازار را در آوردن : چیزی بسیار بد خریده است نظیر : لربازار نرود
 بازار می گندد

چشم باز غیب میگوید : بطور مزاح بکسیکه از چیزی روشن و بدیهی آگاهی
 دهد گویند

چشم براه داشتن : در انتظار چیزی یا کسی بودن

چشم بر پشت پا داشتن : شرم را سرافکنده بودن

چشم بزرگان تنك میشود : بطنزو استهزاء کبرغناي شما سبب است که مرا ندیدید
یا مرا نشناختید .

چشم بلا را خاریدن : چیزی یا کسی مودی و زیانکار را که اکنون آزارش نمیرسد
بعمد بایداد و آزار و اضرار خویش برانگیختن

چشم پنگان کردن : بچشم یا شگفتی چشمان را بیش از اندازه گشادن .

چشمهت را درویش کن : دیده را ندیده گیر . نظیر : شتردیدي ندیدی .

چشم چشم را نمی بیند : بسیار تاریکست .

چشم چهار کردن : رجوع به : چشمها را چهار کردن ، شود .

چشم را بهرم گذاشتن و دهان را باز کردن : بی آزر می، دشنام و سقط فراوان گفتن

چشم زخم میرزا مهدیخانی : شکستی فاحش . گویند در جنگ نخستین نادر با

تر کمان عثمانی که شکست بلشکر ایران رسید نادر بمیرزا مهدیخان گفت

بولایات و ایالات و رؤسای قبایل و عشایر ایران ماجرا بنویسد و عده و عده

بخواهد میرزا مهدیخان با سلوبدره شرحی بنگاشت و پس از تمجید و تبجیل

فراوان از او پیروزیهای لشکر ظفر نمون نوشت اندك چشم زخمی بقسمی از

سپاه سپهر دستگاه ... رسید . و چون نوشته بسمع نادر رسانید سردار ایران

بر آشت و گفت این دروغ و یافه چراست بنویس دمار ازما بر آوردند و

چشمش بروشنائی افتاده است : بمزاح ، نفعی یا مالی در جائی گمان برده و طمع

کرده است

چشمش چشمها دیده است : آمیزش و معاشرتهای سوء بسیار کرده و از این رو

بیشرم و آزر شده است

چشمش کرایه میخواهد : بیشتر بمزاح بکودکانیکه هر آنچه را بینند خواهند، گفته

میشود .

چشمش محك است : با دیدن صورت ظاهر کسی سریره او را شناسد . وزن چیزی

ناخته و ناسنجیده را با چشم تمیز دهد
چشمش هزار کار میکند که ابروش نمیداند : بنهفته کاری و کردار پوشی خوگر
و معتاد است

چشم که بچشم افتد شرم کند : حیا در چشم است
چشم ما شور بود ؟ چرا تا من آمدم شما قصد رفتن دارید ؟
چشم و چراغ : گزیده و منتخب . محبوب و مطلوب

چشم و دل پاک است : امین و قابل اعتماد است
چشم و دل دوییدن : در مطامعی پست بی طاقت و تاب شدن
چشم و دل سیر است : بی اعتنا به مال و بلند نظر است

چشمها دارد نو خودچی ابرو ندارد هیچی : جمله ایست که مادران با کودکان
شیرخوار خود گویند : و از آن با مهربانی و لطف بدگلی و زشتی او را عبارت
کنند

چشمه را چهار کردن . چشمه های چهار شدن : انتظار شدید بردن . نهایت متعجب
شدن . فراوان دقت کردن

چشمه های آلو با الو گیلان میچینند : از بیخوابی یا خیرگی در تأثیر نور یا بعلت
دردی در دیدگان ، اشیاء را در هم و غیر متمایز می بیند

چشمه های سرش رفته است : نهایت متکبر و معجب شده است
چشمه های بکله اش رفته است : رجوع به مثل قبل شود

چشمه پیش دریا بردن : زیره بکرمان بردن
چشمه خورشید بگل اندودن : حقیقتی روشن و آشکارا بباطلی پوشیدن

چغانه زدن : برای گرم شدن چمباتمه یا بردوپاشنه پا نشستن
چنار در خانه شانرا نمی بیند : نهایت متکبر شده است

چنان او را شناخته ام که فرنگی ساعتش را شناخته : تعبیری عامیانه است که گوید
بحیل و فسونهای او آگاه می باشم

چنان برو، یا، آنچنان برو که با بام رفت : سقط و نفرینی است که گوید چنان
خواهم که بازنگردی . از خدای خواهم که بمیری

چنان بمن نگر که سماو چرم گر نگرد : با خشم و کین بسیار درمن بیند

چنان نماند و چنین نیز هم نخواهد ماند : نظیر : دم دنیا دراز است

چنته خالی شدن : همه فضائل خویش بگفت و بنمود و دیگر چیزی از گفتنی و

نمودنی ندارد

چند کلمه از مادر عروس بشنو : بتحقیر و استخفاف ، حالا دیگر نوبت هرزه لائی او

شده است

چند مرده علاج است : رجوع به بوریات چند گز نیست ، شود

چنگال شیر خاریدن : کام شیر خاریدن

چوب بدست خرس دادن آسان است پس ستمن مشکل : بهانه و دستاویزی به قوی

یانا تراشیده و خشنی نباید داد .

چوب بلانۀ زنبور کرده اند : عده کثیری بیکبار از جائی بیرون آمده اند .

چوب خدا صدا ندارد دهر که خورده دوا ندارد : از صدا صوت و آواز اراده میشود .

و رجوع به : از مکافات عمل ... ، شود

چوب دوسر طلاست (یا) دوسر نجس است : در پیش دو طرف دعوی ، یا دو خصم ،

منفور و مکروه است . از این جا رانده از آن جا مانده

چوب را از پهنای پرتاب کردن : با قصد عجله و شتاب در کاری عمل را قسمی بجای

آوردن که سبب کندی آن شود

چوب را که برداشتی گربه دزده میگریزد : رجوع به : آنرا که حساب پاک است

چوبك در میانه شکستن : خط و نشان کشیدن

چود خلت نیست خرج آهسته تر کن : اسراف حرامست

چو صیدی جست صیادش ز اول سخت تر گیرد : نظیر : بدست آوردن آزادی اگر گاهی آسان باشد تحصیل آزادی از دست داده همیشه مشکل است
چو کفر از کعبه برخیزد کجا ماند مسلمانی : نظیر : هر چه بگنجد نمکش میزنند
چو بشکار شغال روی سامان شیر کن : احتیاط را ساز و آمادگی بیش از آنچه ضرور مینماید داشته باش

چو تور را نوحست کشتیمان ز طوفان غم مخور : نظیر : چه باك از موج بحر آنرا که دارد نوح کشتیمان

چو سال نيك باشد پیدا بود اثر : رجوع به : سالی که نکوست... شود
چون گل بردیوار زنی اگر در نگیرد نقش آن لامحاله بماند : تهمت و افترا هر چند بر متهم ثابت نشود لیکن او را در چشمها خفیف و حقیر کند . نظیر : حرف باید گفته نشود . بدی یا بد گو داری ؟

چهارپا را چهار روز آزمایند و دوپارا دوروز : سیرت و سریرت آدمی زود شناخته آید

چهارشاهش بچهار آس خورد : چون حریف حیل و قوتی زیاده داشت، دست از او برد

چه جمعه و چه آدینه : جمعه و آدینه یکیست

چه خرم بگل خوابیده است : رغبت یا احتیاجی باین کار ندارم و از این روستختنها و گرانیهای آنرا بر خود هموار نکنم .

چه فرمان یزدان چه فرمان شاه : نظیر : امر سلطان چو حکم یزدان است .

چه ماند از کار پوستین يك بر گه و دو آستین : این کار بسی دیر کشید .

چه مکن که خود افتی بد مکن که بدافتی : رجوع به : از مکافات عمل . . . .
شود .

چیزی بارش نیست : ساده لوحی است

چیزی در بار ندارد : چیزی بارش نیست

چیزی که از خدا پنهان نیست از بنده چه پنهان: معترفم
 چیزی که عوض دارد گله ندارد: این بآن در
 چیزی که هرگز نیایی مجوی: نظیر: چیز ناموجود کی جوید حکیم
 چینه‌دان کسی را تکه‌ان دادن: با زیر کی کسی را وادار به بیان رازهای خود
 کردن.

ح

حاجت مشاطه نیست روی دلارام را: چه حاجت است بمشاطه روی زیبا را
 حاجی ارزانی: بمزاح، گران فروش
 حاجی حاجی را بمکه بیند: این وعدو نوید را خرام ووفائی نیست، یا انجام آن
 دیر کشد

حارث! میزنی وارث: نظیر: یکدست خیر است یکدست شر
 حاسب نفسك قبل ان تحاسب: نظیر: آدم حسابش را پیش خودش میکند
 حالا چند کلامه از مادر عروس بشنو: نظیر: حالا دیگر این دولرا بگیر
 حالا دیگر این دولرا بگیر: رجوع به: مثل قبل شود
 حالا دیگر خاله گردن دراز آمده است: خاله گردن دراز لقب اشتر است. و مراد
 مثل اینکه دیگر از قبول شفاعت و میانگی چون منی ناگزیر باشی
 حالا که تالان تالان است صد تومان هم زیر پالان است: جمعی دزدان بخانه یکی از
 اهل کاشان ریخته اموال او را بتاراج و یغما میبردند. مرد چون دید همه
 کالا و خواسته او بغارت رفته صد تومان تقدینه خود را نیز که زیر پالان نهفته
 داشت بدزدان نموده و گفت...

حالا که دست مردك را بیریدند ده او نمیخواهم ده او نمیخواهم: مردی روستائی
 نخستین بار به شبیه رفت. سکینه بنت الحسین علیها سلام چند نوبت از تشنگی
 خدمت عموشکایت برد، عباس بشریعه رفت و با دو دست بریده به خیام حرم
 باز گشت. سکینه فریاد بر آورد که: عباس عمو جانم من آب نمیخواهم. روستائی

درینوقت بی تاب از جا برخاست و بطرف سکیپنه شبیه شتافته مشتی بر سر او کوفت و گفت : فلان و فلان . تا حالا ده او میخوام ده او میخوام

حالا که ماست نشد شیر بده : مقصودی معین ندارد

حالا من میو : گربه ای سخت گرسنه در کنار سفره ای بنای مومو گذاشت ، صاحب سفره پاره ای باو انداخته و لقمه ای برای خود برمیداشت . و هنوز مرد لقمه خود را نجائیده گربه سهم خویش را فرو برده فریاد از سرمیگرفت . پس از چندبار تکرار عمل ، مرد برخاست و گربه را به جای خویش نشانیده و خود چهارپا بجای گربه نشسته گفت :

حالا هم نوبت رقاصی من است : خری و اشتری دور از آبادی به آزادی میزیستند . نیم شبی چران و چمان بشارع عام نزدیک شدند . اشتر گفت رفیق ساعتی دم فرو بند تا از آد미ان دور شویم ، نباید گرفتار آئیم . خر گفت این نتواند بود درست همین ساعت نوبت آواز معتاد من است و در ترك عادت رنج جان و بیم هلاك تن . و بی محابا نهیق برداشت . کاروانیان باثر بیامدند و هر دو را در قطار کشیده بار نهادند . فردا آبی عمیق پیش آمد که عبره خر از آن میسر نبود . خر را بر اشتر نشانیده اشتر را بآب راندند چون بار گیر بمیان آب رسید دستی بر می افشاند و پائنی میکوفت . خر گفت رفیق این مکن و گر نه من در آب افتم و غرقه شوم . گفت چنانکه دوش نوبت آواز بهنگام خر بود امروز گاه رقص ناساز اشتر است . و یا جنبشی دیگر خر را از پشت بینداخت و غرقه ساخت .

حبه را قبه کردن : نظیر : يك كلاغ را چهل كلاغ کردن

حج را بدل بعمره کردن : کاری دراز و سخت را با کوتاه و آسانی بدل کردن .

حرامزادگی مایه نمیخواهد : فریب را همه کس داند

حرامی باش حرامی سفره مباش : حرامی دزد است و از حرامی سفره مراد آن کس باشد که هر چه در سفره هست خود خورد و بدیگر حاضران چیزی

نگذارد .

حرف او و چاقوی جیب سگ : بر قول او اعتماد نیست .
 حرف باید گفته نشود : چون گل بر دیوار زنی اگر درنگیرد نقش آن لامحاله بماند
 حرف بوقتش میکشد : درست در همین ساعت روز یا شب بود که فلان کار واقع شد
 حرف حسابی جواب ندارد : سخن درست پاسخ بر نتابد
 حرف حق بر زبان شود جاری : گاهی گفتاری راست بی اراده متکلم بر زبان آید
 حرف حق نزن سرت را می برند : نظیر : هر راستی را نباید گفت
 حرف درست و زبان سست : نظیر : چون دل پاک است زبان بی باک است
 حرف را باید هفت دفعه قورت داد : نظیر : شتر گلوباش
 حرف راست را از بچه بپرس : این مثل حاکی است که کودک همیشه آنچه را دیده گوید
 حرف شنیدن ادب است : اطاعت بزرگان و عقلا از محامد صفت است
 حرف مرد يك كلمه است : مرد از گفتار خویش باز نگردد
 حرف مرد یکیست : رجوع به : فقره قبل شود
 حرفات مفت کفشهاست جفت : نظیر : راه باز جاده دراز
 حرکت از تو برکت از خدا : رجوع به : از تو حرکت...، شود
 حساب بزرگر را در آغل میکنند : نظیر : جوجه را در پائیز می شمارند
 حساب حساب است کاکا برادر : در سودا خویشاوندی و دوستی بکار نیست . نظیر :
 برادری بجا بزغاله یکی هفتصد دینار .
 حساب دوستان در دل است : چون داد و ستدی میان دو دوست باشد اگر حساب
 آنرا باید داشت بر زبان نباید آورد چه سبب کدورت و دلسردی آندو شود.
 حسابش با کرام الکاتبین است : مثلی است که از آن بی بند و باری و عدم اعتداد
 به قواعد و رسوم را در ممثل خواهند .
 حق بحقدار میرسد : سزا بخش و بهر سزاوار است .
 حق بمرکز قرار گرفت : رجوع به : حق بحقدار رسید . شود.

حکم بچه از حکم شاه روانتر است : بیشتر کودکان چون چیزی را خواهند با گریه و زاری در حصول آن ابرام کنند

حکم بچه روان است : رجوع به : مثل قبل شود .

حکمت بلقمان آموختن غلط است : نظیر پیش کولی و کله معلق

حکیمها شیرادر ازکنید : طبیب، ترکی رادستورتنقیه داد. ترك طریقه آن پرسید. طبیب بگفت . ترك بر آشفت که مرا ؟ طبیب هراسان گفت مرا . طبیب را خفته کردند . قضا را ترك بهبودی یافت . سپس در هر بیماری ترك با طبیب

همین معاملات میرفت

حکیم فرمود : نظیر : عیسی رشته مریم بافته

حکیم مجرم است : طبیب را بر معاینه تن زنان بیگانه در گاه معالجه اجازت است
حلال حلالش بآسمان رفت : مادری پیر از فرزند که راهزنی و عیاری پیشه داشت در خواست که برای او کفنی از مال حلال بدست کند، پسر طالب علمی رادر بیابان بدید دستار او بر بود . و گفت این را بر من حلال کن و او امتناع میورزید راهزن چو بدست بر کشید و مرد را بزدن گرفت و سپس او هر چند فریاد میکرد حلال کردم دست باز نمیداشت آخر الامر دزدان دیگر میانگی کرده او را رها ساختند . دزد دستار بمادر آورد. مادر از چگونگی حلیت دستار پرسید . گفت آنقدر زدم که

حلال زاده نمی بیند : بمزاح، وجود خارجی ندارد

حلالش چه وفا دارد که حرامش داشته باشد : اموال دنیا پایدار نباشد

حلالش میکنم میخورم : گویند شغالی خروس آخوندی را خفه کرده میبرد و

آخوند در پی او می شتافت . رفیقش گفت بیهوده چه میدوی . خروس اینك

میته و خوردن آن نارواست . آخوند گفت تو ندانی من خود شغال را نیز

حلال کرده بخورم . شغال از پیش و شیخ بدنبال از آبادی دور شدند . نیمه شب

شغال از رفتار بازماند، شیخ او را با خروس بگرفت . البته گرسنگی بر او

غالب و قریه دور و حفظ نفس واجب مینمود آتشی بر افروخت و خروس را از راه اکل میته خورده و بجای بخفت. فردا نیز در آن مکان توقف کرده روز را بگر سنگی بسر برد، و ضرورت اباحه محظور کرده شغال از طریق حیل اکل محرم کباب کرده بخروس محق ساخت

حلقه بر در شدن: ملازمت و مواظبت آستان کردن

حلقه بگوش: چون غلامان نهایت مطیع

حلوا حلوا دهن شیرین نمیشود: حلوا حلوا اگر بگوئی صد سال بی خوردن حلوا نشود شیرین کام

حلوا گفتن دهان شیرین نکند: رجوع به حلوا حلوا ۰۰۰، شود

حمام بی عرق نمیشود: در این کار دادن رشوتی ضرور است

حمام جای خربستن نیست: رجوع به مسجد جای ۰۰۰، شود

حمام جن است: یکی از دیگری بلند ترند. گویند مردی شبانه بگمان اینکه

فجر دمیده بحمام رفت درب حمام بازو کار گران بجای خویش بودند بخدمت

او پرداختند مرد از دلاک پرسید: آیا هوا روشن شده است دلاک بالا بر کشید

و سر از روزن سقف بدر کرده گفت هنوز روشنائی پدید نیست؟ مرد از دیدار

این شگفتی هراسان بسر بینه دوید جامه دار پرسید بیم تو از چیست؟ مرد

ماجرا حکایت کرد جامه دار گفت بنگر تا من در از تر آیم یا دلاک، و

باندازه دو بالای دلاک قد بر کشید مرد از هوش برفت و بیفتاد تا با مداد مردمان

بیامدند و او را بهوش آورده بخانه بردند بر حسب او هام و خرافات عامه

طایفه جن در تاریکی شب به حمامها و سر چشمه ها و بیشه و جنگل گرد آیند

حمام زنانه شده است: به انبوهی از مردمان که هر دو تن جدا با آواز بلند با

یکدیگر گفتگو کنند گویند نظیر: طاس گم شده است

حمام نرفتن بی بی از بی چادری است: نظیر: مستوری بی بی از بی چادری

است.

حمامی بحمامی میرسد صندوق می بوسد : دو همکار باید حرمت یکدیگر نگاه دارند

حنایش رنگی ندارد : محبوب و منظور نیست

حواله روی یخ است : نظیر : باید گذاشت در کوزه آبشرا خورد

حواله سر خرمن است : رجوع به فقره قبل شود

حیا در چشم است : بیشتر دروغگو و تهمت زننده در غیاب کسی چون با او رویا روی و مواجهه شود از افترا و تهمت خود داری کند

حیاشرا خورده آبروشرا قورت داد : نهایت بی آرم است

حیای خود را در دست خود نگاهدار : اگر خواهی حرمت تو نگاه دارند حرمت دیگران نگاهدار

حیف آنها که مردند و آواز ترا نشنیدند : باسرها ، آواز تو منکر و کریه است
حیف از تو که خط داری و سواد نداری : بمزاح بخطاطان که غالباً عامی بوده اند گویند

حیف از طلا که خرج مطلا کند کسی : نظیر : فرع زیاده بر اصل است

حیف بابات که مرد و آواز ترا نشنید : رجوع به حیف آنها ... ، شود

حیف بابام بود که مرد : بر فقدان این چیز یا این کس اسف نخورم

خ

خار به گلستان بردن : زیره بکرمان بردن

خار در موزه کسی افتادن : بوسواس یا هراس و بیمی دچار شدن

خار گذاشتن بر : خار نهادن

خار نهادن بر : چیست جرم چه کرده‌ام باری

که نهی هر دم ز نو خاری

خاشاک بگاله ارزانی شنبه بجهود: نظیر : سر خرو دندان سگ

خاشاک نیز بر در دریا گذر کند : نظیر : سلیمان با چنان حشمت نظر ها بود
با مورش

خاک بر آن خورده که تنها خوری: نظیر : تنها خور بردار شیطان است

خاک برایش خبر نبرد: تعبیری است مثلی که چون از مرده‌ای بد گفتن خواهند
کلامرا بدین جمله آغاز کنند

خاک پاک بی گندم : مزاحیست که بصورت گزافه در مغشوش بودن دانه ها و غلات
گویند

خاک پاک میکند: گناه مرد گانرا عفو کنند

خاکشی مزاج است : ومعنی مثل آنکه او با هر کس تواند زیست و گاهی نیز بمعنی
او نظر باز است ، آید

خاک کوچه برای باد سودا خوب است ! : باسرها بزنانیکه بکوچه گردی مایل
باشند گویند

خاک مرده پاشیده : سکوت و خاموشی کامل در آنجا هست

خاک نمک آوردن : بنشانه آشتی و صلح

خاک خاک انداز : بمزاح فلان

خاله خواهرفته : زن لاقید و بی علاقه در امر پیرایش و آرایش خویش ، و مرد بی اعتنا به لذات و شهوات

خاله خوش وعده : زن یا مردی که در آمد و رفت و زیارت دوستان و اقربا پای بست مراسم دعوت و امثال آن نباشد و بی تکلفی بخانه خویشان و مهربانان رود خاله را خایه بدی خالوشدی : رجوع به اگر خاله‌ام ... شود

خاله را می‌خواهند برای درز و دوز اگر نه چه خاله و چه یوز : محبتی که بمن یا او اظهار میکنید مبتنی بر احتیاجی است که بکار و خدمت مادارید خاله رورو : باسته‌زا یا مزاح‌بآنکه بسیار آید و رود گویند

خاله وارس : کنجکاو و متجسس

خام درائی : ژاژ خائی و هرزه لائی باشد

خاموشی نشان رضاست : رجوع به مثل بعد شود

خاموشی همداستانیست : نظیر : خاموشی نشان رضاست. سکوت علامت رضاست خانم پاشنه‌تر کیده آقا طلبیده : چون زنی را شوهر او بخواند زنان دیگر بمزاح باو گویند

خانه پر از دشمن باشد بهتر است تا خالی باشد : چون مردم خانه کم باشد دالگیر و نیز مطمع‌دزدان و اشرار شود

خانه خرس و بادیه مس ! : رجوع به از دیک چوبین ... شود خانه خودت نشسته‌ای حرف مرد مرا چرا میزنی : نظیر : نان خودش را می‌خورد غیبت مرد مرا میکند

خانه ساخته جامه دوخته : مثلی است که گوید ساختن خانه و دوختن جامه تعب و رنجی فراوان دارد

خانه شوهر هفت خمره زرداب دارد : عروس را سزاوار است تا چندی تحمل

سوء اخلاق شوی و کسان او کند
خانه قاضی گردد بسیار است اما شماره دارد: اگر او مالی بسیار دارد مرا از آن بهره‌ای نیست

خبر با واگون عقبیست: بمزاح هر قدر منتظر باشید ثمری ندارد

ختنه سوران قاضی است: اجتماعی بیجا و بیمحل است

خدا از دلت بپرسد: شرم یا لجاج ترا بر آن داشته که گوئی فلان چیز یا فلان کسرا نخواهم و دل تو جز آن گوید

خدا از دهنت بشنود: ایکاش چنان شود که تو گوئی

خدا از موی سپید شرم میکند: حرمت پیران را نگاه باید داشت

خدا این چشم را بآن چشم محتاج نکند: احتیاج و نیاز خواری و زبونی آرد

خدا بآدم چشم داده: چرا بد انتخاب کرده‌اید

خدا بآدم دست داده: کارهای خویش را بدیگران نباید گذاشت

خدا بآدم شعور داده، خدا بآدم عقل داده، خدا بآدم هوش داده
 بتوبیخ چرا بد گزینی یا چرا نیک نسنجی و ندانی

خدا بخت بدهد: این تعبیر نزد زنان متداول است و بر شک و حسد در باره زنی که نزد شوی یا کسان خویش محبوب باشد گویند

خدا برف بقدر بام میدهد: نظیر: هر که بامش بیش برفش بیشتر

خدا بزرگ است: هنوز باید امیدوار بود

خدا بقدر قلب هر کس میدهد: حسود غالباً فقیر و بی بضاعت باشد نظیر: هر کس آب دلش را میخورد

خدایی عیب است: نظیر: گل بی عیب خداست

خدا جامه دهد کو اندام نان دهد کودکان: مردی بی ارزااست و در خورد دولت و نعمتی که دارد نیست

خدا جای حق نشسته است: ستمکار بکیفر زشتکاری خود رسید

خدا خر را دید شاخش نداد: رجوع به آن دو شاخ گاو ... شود
 خدا خواسته است اگر حضرت عباس بگذارد: بمزاح این دولت باقی نماند
 خدا دیرگیر است اما سخت گیر است: نظیر: لطف حق با تو مساواها کند
 چونکه از حد بگذرد رسوا کند
 خدا را بگویند کفر نیست: چرا از بر شمردن عیبه‌ها و آهوه‌های شما بر شما
 آزرده میشوید
 خدا را کسی ندیده بدلیل عقل شناخته‌اند: حدس من در این امر صائب است
 خدا زیاد کند: نان یا غذائی بسیار بد است مرد یا زنی سخت زشت و کریه المنظر
 است
 خدا ساخته اگر حضرت عباس بگذارد: رجوع به خدا خواسته ... شود
 خدا سرما را بقدر بالاپوش میدهد: نظیر: خدا درد را باندازه طاقت میدهد
 خدا شاه خلها را بیامرزد: بمزاح این کار شما از روی کودکی و سبکساریست
 خدا شاه دیواری خراب کند که این چاله‌ها پر شود: برای خرجهایی که درپیش
 است مالی گزاف ضرور است
 خدا کی می‌دهد عمر دوباره: نظیر: آدم دو دفعه دنیا نمی‌آید
 خدا میان دانه‌های گندم خط گذاشته است: مرد باید به بخش خویش خرسند باشد
 و بسهم دیگران تجاوز و تعدی نکند
 خدا نجار نیست اما در و تخته را خوب بهم می‌اندازد: این دو رفیق یا دو قرین
 در نهاد و منش بسیار بیکدیگر مانده‌اند
 خدا همان قدر بنده بد دارد بنده خوب هم دارد: نظیر: دنیا خالی نیست
 خدا یار تنبلهاست: بمزاح پینشامدهای خوب بیشتر کاهلان را نصیب شود
 خدا یار شلخته‌هاست: رجوع بفقره قبل شود
 خدا یا زین معما پرده بردار: امری روشن و ساده نیست
 خر آخر خود را گم نمی‌کند: نظیر: کور بکار خود بیناست

خر آسب است : راه خود را میداند

خر از گاو فرق نمی کند : نهایت نادان است

خر بخراسان بردن : زیره بکرمان بردن

خر بزه خور تو را بیسالیز چکار : نظیر : تو خر بزه خور یا بستان جو

خر بیار و باقلی بار کن : نظیر : خربیار و معر که بار کن

خر بی یال و دم : مردی نهایت احمق

خر تب میکند : بالاپوشی ستبر و گنده و فصل گرم است

خرت را بران : باسترزاء یا توبیخ بسرزنش و عیب جوئی دیگران محلی نگذار

خر تو خراست : بی نظمی و هرج و مرجی تمام است

خرج از کیسه خلیفه است : رجوع به از کیسه خلیفه شود

خرج دروغ نمیشود : بی سرمایه و نقدی زندگی نتوان کرد

خرج کور است : مالی بسیار، کم کم و در مصارف خرد ازمیان رود

خر جوئی گاه نیز بجو : زن و فرزند و خدم را نان و جامه و جای باید

خر چنگ در مغز داشتن : دیوانه بودن

خر چه داند قیمت نقل و نبات : نظیر : شبه فروش چه داند بهای در ثمین را

خرچی خبر در ده چه خبر : بمزاح ای سخن چین خبر نوچه داری؟

خر خود را از پل گذرانده : با عدم اعتنا و اعتداد بخواش و نفع دیگران بسود

یا غرض خویش رسیدن

خردان و خیار ستن : چون گولان گرانی را به ارزانی بدل دادن

خر داغ میکند : کبابی در کار نیست

خرد جال ظهور کرده است : از دحام و جنجالی عظیم است

خر را جایی می بندند که صاحب خر راضی باشد : بر خلاف میل صاحب غرض

و نفع ارتکاب عملی ناسزاوار باشد

خر را سر بار می کشد جوان را ماشاءالله : با تحسین و آفرین ابلهان را بکارهای

صعب و امید دارند

خر رنگ کن است : منسوجی بی ارز است

خر سنگ در راه انداختن : ایجاد مانعی در راه پیشرفت مقصود کسی کردن

خر سواری را حساب نمیکند : گویند ملا نصرالدین را ده خر بوده روزی بر یکی

از آنها سوار شد و خران خویشرا شمردن گرفت چون مر کوب را بحساب

نمی آورد شمار نه بر آمد سپس پیاده شده شماره کرد شمار درست و تمام بود

چندین بار در سواری و پیادگی عمل تکرار یافت عاقبت پیاده شد و گفت سواری

به گم شدن يك خر نیز زد

خر سواری عیب از خر زمین خوردن دو عیب : ارتکابی نابجای بود و اینک نا

تمام گذاشتن آن نیز بر ضعف و ناتوانی دلیل کند

خرسی شاهي پالان دو هزار : آفتا به خرج لحیم است

خرش از پل گذشت : چون کارش بیاری من یا دیگری بانجام رسید اکنون بیاری

دهندگان واقعی نهند

خرش افتادن : کسیرا پیشامدی ناگوار روی دادن

خرش بگل مانده : وامانده و ناتوان شدن

خر عیسی با آسمان نرود : تنها با بستگی و انتساب به بزرگان بزرگ نتوان شد

خر کریم را نعل کردن : رشوه دادن

خر که جو دیدگاه نمیخورد : نظیر : نو که آمد بیازار کهنه میشود دل آزار

خر کی بار کرده است : بیش از حد خورده و از آن روی سنگین شده و بتعب افتاده

است

خر ما از کرگی دم نداشت : از بیم زیانی بزرگتر از دعوی خسارت پیشین گذاشتم

خر مگس معرکه شدن : با بذله ها و لطیفه ها گفتار خطیب و سخنوری را بریدن

خر نر را از خایه شناسد : بمزاح ابله است

خروار نمک است مثقال هم نمک است : از دهش و بخشش های خرد و کم ارز

نیز سپاسگزاری باید

خر و اسب را که یکجا بندند اگر همبو نشوند همخو شوند

رجوع به آلو چو بآلو ... شود

خروس بی محل : آنکه گفتار و کردار نه بجای خویش دارد

خروس را در عزا و عروسی هر دو سر میبرند: ضعیف و ناتوان در هر حال در رنج و تعب باشد

خروسی را که شغال صبح میبرد بگذار سرشب ببرد: تعلل و توانی در تحمل زیان و ضرری ناگزیر ناسزاوار باشد

خر و گاو را بیک چوب میراند: رعایت مقام ها و مرتبت ها را نمیکند

خر همان خر است پالانش دیگر است: بمزاح لباس نو پوشیده است صاحب مقام و مرتبتی بلند شده است

خری زاد و خری زید و خری مرد: در تمام عمر نادان و ابله بود

خریست که با هم امامزاده ساختیم: رجوع به امامزاده ایست که با هم ... شود

خری که از خری واماند یال و دمش را باید برید: غالباً بمزاح من از تو عقب نمانم من با تو بر آییم

حسن و حسین هر سه دختران مغاویه: یکی میگفت حسن و حسین هر سه دختران

مغاویه را در مدینه گرگ خورد گفتند حسن و حسین نبود حسن و حسین

بود و دختران مغاویه نبودند پسران علی علیه السلام بودند در مدینه گرگ

نخورد بلکه حسن ابن علی مسموم شد و حسین علیه السلام را شمر در کربلا

بشهادت رسانید

خشت از جای رفتن: امید اصلاح نماندن

خشت بر آب زدن: کاری بیهوده و عبث کردن

خشت مالیدن: دعویهای دروغ کردن

خشك جنبان: حرکت یا کاری بیفایده

خضر راه کسی شدن : هدایت و راهنمایی کردن

خط و نشان کشیدن : نظیر : شاخ و شانه کشیدن، چوبك درمیان شستن

خفته‌ای برخیز : عجله و شتاب کن

خم رنگری برگشته است : اخبار دروغ منتشر شده

خم رنگری نیست : باین زودی که شما خواهید این کار انجام نشود

خمرة اتو کشی است : سری بزرگ و بد شکل است

خمرة پیه زده است : نظیر : دود از کنده خیزد

خواب بی تعبیر است : آرزو و امیدی بی حاصل است

خواب خرگوش دادن : عشوه دادن

خواب دیدن : بطمع خام افتادن

خواب دیو است : خوابی گرانست

خواب زن چپ است : گزاره رؤیا های بدزن نيك و ميمون باشد

خواب میگزارد : باطل و بیهوده چه گوئی

خوابی برای کسی دیدن : طمعی در او بستن

خواجه بده رسان : مردی کنجکاو و متجسس یا سخن چین و نمام

خواستن توانستن است : از تو حرکت از خدا برکت

خوانا بیناست : نظیر : بیسواد کور است

خواهان کسی باش که خواهان تو باشد : رجوع به برای کسی بمیر که ... شود

خوبی گم نشود : نظیر : خیر در خانه صاحبش را میشناسد

خوپذیر است نفس انسانی : خوپذیر است نفس انسانی آنچنان گردد او که

گردانی

خود را بآب و آتش زدن : برای نیل بمقصود و آرزویی بهمه وسائل حتی وسیله

های پر خطر و هول دست بردن

خود را بکوچه علی چپ زدن : برای جلب نفعی یا احتراز از زیانی تجاهل کردن

خود را به موش مردگی زدن : برای مصلحتی تمارض یا اظهار ضعف کردن
خودش است و دو گوش : در خانه هیچکس را ندارد
خود کرده را تدبیر نیست یا چاره نیست : نظیر : خود کشته را تعزیت نمیدارند
خودم کردم که لعنت بر خودم باد

خود کرده را چه درمان : رجوع به فقره قبل شود
خود کشته را تعزیت نمیدارند : خود کرده را تدبیر نیست
خوردن خوبی دارد پس دادن بدی : غذائی لذیذ و نا گوار است
خوردن و شکستن : به لذایذ عیش مشغول بودن

خوردن و يك آب هم بالاش : غصب کردن و صرف کردن
خورشید بگل نشاید اندوه : رجوع به آفتاب را بگل شود
خورشید را بگل نتوان اندوه : رجوع به آفتاب را بگل نتوان ... شود
خورشید را بیوز گرفتن : باشکارسر گرمی دیگر زمان را گذراندن روز را شب کردن
خورشید را چون توانی نهفت : رجوع به خورشید را بگل ... شود
خوشا چاهی که آب از خود بر آرد : نظیر : خوش آن چاهی که آبش خود بجوشد
خوش خوردن شفتالو قرقر در پی است هالو : از لذات بیشتر اوقات ناتندرستی
یا زیان دیگر خیزد

خوش ظاهر بد باطن : پیش رو خاله پشت سر چاله
خوشی زیر دلش میزند : نظیر : لگد به بخت خود میزند
خون آمد و لش برد : جنگ و جدالی عظیم برخاست
خون از بینی کسی نیامد : در امری که عادتاً لازمه آن خونریزی و کشتار بود
زیانی جانی بکس نرسید

خون نخسبد (یا) خون ناحق نخسبد : کشنده بکیفر رسد
خون بر در آستانه می بین و می پرس : نظیر : رنگم را بین حالم را پرس
خون را بآب شویند خون را بخون نشویند : رجوع به مثل بعد شود

خون را با خون نشویند: سیئه را با سیئه پاداش ندهند

خون زن شوم است: کشتن زن ناخجسته باشد

خون سگ شوم است: کشتن سگ کشنده را نافر خنده و بفال بد باشد

خون سیاوش بجوش آمده است: کینی کهن و دیرینه از نوبخاطرها آمده است

خونش خونشرا خوردن: بسیار خشمگین شدن

خون کسیرا (یا) خون مرد مرا به شیشه گرفت: گران فروختن، خرج بسیار شدن

خون نکرده است: گناهی بزرگ مرتکب نشده ام تا سزاوار این کیفر باشم

خویشی بخوشی سودا برضا: اگر راضی باین معامله یا وصلت نیستید کسی را بر

شما بحثی نیست

خیابان ذرع میکند (یا) خیابان گز میکند: بی کاری و شغلی روز میگذارد

خیال پلو است: طمع خام است

خیال پلو چرب ترک: آرزویی بر نیامدنی را سعه و بسط میدهد

خیانت کار ترسناک بود: نظیر: الخائن خائف، چوب را که برداشتی گر به دزد میگریزد

خیبر گیر نیست: در مانده کار بر نیاید

خیر الامور اوسطها: در خیر الامور او ساطها مانع آمدن از اختلال اخلاطها

د

داخل لیل و نهار شدن: نظیر: سر میان سرها آوردن

دار و بس مرگ کی کند سود: نظیر: دارو که پس از هلاک باشد

بر جای حریر خاک باشد

دار و منبر پیش داشتن: بیم و امید را در یک حال دارا بودن

داشته آید بکار، گرچه بود زهر مار: نظیر: هر چه در نظرت خوار آید نگهدار که روزی بکار آید

داغ شکم از داغ عزیزان بدتر است: در توبیخ کودکانی که برای خوردنی گریند

دامن با کسی بستن: با او دایم همراه و قرین بودن

دامن بدامن دوختن یا، بستن یا، گره گردن: یار و همدست شدن

دامن بدندان گرفتن: تیز گریختن

دامن در دامن بستن: نهایت گرم یکدیگر را یاری دادن

دانائی بینائی است: رجوع به آنکس که داناتر است ... شود

دانائی توانائی است: رجوع به آنکس که داناتر است ... شود

دان درشت جمع کرده است: پیش از این منافع فراوان برده و بسود و فایده

قلیل کنونی قناعت نکند

دانه دیدی دام ندیدی: بامید نفع یا لذتی در زیان یا تعب افتادی

دایره ناکج نبود راست نیست: نظیر: از کثری راستی کمان آمد

دایه از مادر مهر بانقر: نظیر: اگر تو عمه‌ای من مادرستم، کاسه از آش گرم‌تر

دختر بتو میگویم عروس تو بشنو: نظیر: در بتو میگویم دیوار تو گوش کن
 دختر تخم تر تیزك است: دختران در مدت کوتاه بزرگی و بلند بالا شوند
 دختر سعدیست: سعدی نامی دختری داشته که بیشتر در خانه اقوام و همسایگان بسر
 می برده و کمتر در خانه خویش دیده میشده است
 در آب مردن به که از غوك زنهار خواستن: بخویشاوندان کم از خویش محتاج
 بودن مصیبتی عظیم دان که در آب مردن به که از غوك زنهار خواستن
 در اردستان باج بشغال میدهند: من باین مرد چیزی نخواهم داد شما احتیاجی
 باو ندارید یا او در خور این نیست که باور شوه دهید
 در بیابان لنگه کفش کهنه نعمت خداست: در آنجا که چیزها کمیاب یا
 نایاب باشد ناچیز نیز بجیزی است
 در پس هر گریه آخر خنده است: نظیر: خنده ها در گریه پنهان و کتیم
 گنج در ویرانه ها جوای کلیم
 در پوست نگجیدن: از رسیدن بآرزوئی بسیار شاد بودن
 در پیراهن نگجیدن: بسی شادمان بودن
 در پیش خرد شنبه و آدینه یکیست: نظیر: هر روز روز خداست
 در تاریکی رقصیدن: نظیر: تنها بقاضی رفتن
 در جنگ حلوا بخش نمیکنند: ضرب و شتم در نزاع طبیعی باشد
 در جوال بودن: رجوع به اندر جوال کردن شود
 در جهنم نشسته است: ضررها و خسارتها نزد او مایه اسف و افسوس نشود
 در جیبش را تار عنکبوت گرفته است: زمانی دراز است که نقدی در جیب ندارد
 در خاک چه تأثیر بود گنج دفین را: نظیر: برای نهادن چه سنگ و چه زر
 در خاک اگر کس است يك حرف بس است: آنکس است اهل بشارت داند
 در خانه بیعارها ساز و نقاره میزنند: در منازل مردمانی که بفسوق و فجور
 مشغولند خورش و پوشش یافت نشود

در خانه شلوغ است : بمزاح آمد و شدی بسیار هست
 در خانه قاضی گردو بسیار است اما شماره دارد : فراوانی مال کسی بر آن دلیل
 نکند که از آن بدیگری نیز خواهد داد
 در خانه مور شبنمی طوفان است : زیانی خرد مسکین درویشی را بزرگ و صعب
 باشد

درد کوه را آب می کند : لاغری و نزاری در بیماری شگفت نباشد
 در دلو شدن : از پای در آمدن
 درد هر کس در دل خودش است : گمان میکنید که من یا او را غم و اندوهی
 نیست

درده کس نیست : مردی ناچیز و بی ارزش است
 در دیزی باز است حیای گر به کجارفته است : نظیر : در مسجد باز است حیای سگ
 کجا رفته

درز گرفتن : بکوتاهی و اختصار آن پرداختن
 در زمستان آلو به از پلو است : نظیر : در زمستان دود به از دم است
 درشدر افتادن : بمشکل و معضلی دچار شدن
 در طاق نهادن : متروک و فراموش کردن

در عیب نظر مکن که بی عیب خداست : نظیر : گل بی عیب خداست
 در کار خیر حاجت هیچ استخاره نیست : خیر تأخیر بر نمی تابد
 خنک آنکس که خیر در یابد

در کوزه بگذار آبشرا بخور : رجوع به برات بریخ نوشتن شود
 در لوزینه سیر خوردن : در ظاهر و صورتی زیبا و فریبا و بمعنی و باطنی زشت و زیانکار
 دچار آمدن

در مثل مناقشه نیست : نظیر : مثل عین ممثل نیست
 در مسجد باز است حیای سگ کجارفته : رجوع به در دیزی باز ... شود

در معامله را گذاشتن : مصلحتی را در امری سکوت اختیار کردن
 در میان جنگ نرخ مشخص کردن : باز رنگی و جلادتی باطلی را حقی نمودن با
 زبر دستی و چالاکی در گفتار تصدیقی ضمنی از خصم گرفتن
 در نمک ریختن بدیگ باید پشت بمرد کرد: مثلی زنانه است و از آن این خواهند
 که مرد تحمل دیدار مخارج جزئی را نیز نتواند کرد
 درودگری کار بوزینه نیست: ناید از گرگ پوستین دوزی
 دروغگو خود خود را رسوا کند: دروغگو کم حافظ است
 دروغ مصلحت آمیز به از راست فتنه انگیز: دروغی که حالی دلت خوش کند
 به از راستی کت مشوش کند

دروغ هر چند چربتر بهتر: نظیر: خیال پلو چربتر
 درویشی دلخوشی: رجوع به آسوده کسی که ... شود
 درهٔ پاک نگذاشته است: روباهی از درد شکم بطیب شکایت برد طبیب گفت از خاک
 آن دره که ملوث نکرده باشی خور روباه تأملی کرده گفت اگر دارو منحصر
 است مرگ من ناگزیر باشد چه درهٔ پاک بجای نمانده ام
 درهرزیانی زیر کیست: نظیر: هر ضرری عقلی زیاده میکند
 در هر سری سر نیست: نظیر: در هیچ سری نیست که سری ز خدا نیست
 در هر که بنگری بهمین درد مبتلا است: تنها نه من بخال لب مبتلا شدم درهر
 که بنگری بهمین درد مبتلاست

در هفت آسمان يك ستاره ندارد: نهایت درویش است
 در همیشه بیک پاشنه نمیگردد: نظیر: هر نشیبی را فرازی هر فرازی را نشیب
 در هیچ سری نیست که سری ز خدا نیست: نظیر: در هر سری سر نیست
 دریغ از يك هل پوچ: هیچ چیز نداد
 دزد آمد هیچ چیز نبرد: بعد از بیم و هراس از تصور توجه ضرری یا گم کردن
 چیزی با تحقیق و حساب معلم شد که تصوری نابجا و خطا بوده است

دزد باش و مرد باش: مروت و جوانمردی در دزدی نیز ستوده است:

دزد حاضر و بز حاضر: نظیر: طرفین دعودی رویا رویند و حقیقت زود پیدا شود
دزد بدزد که میرسد جماع خود را میدزد: همکاران را نگاهداشتن حرمت یکدیگر
لازمه ادب باشد. نظیر: حمامی حمامی را می بیند صندوق می بوسد.

دزد مال گران میخورد: غالباً صاحب مال مسروق در تعیین مقدار آن اغراق گوید
دزد مشتاقتر از صاحب کالا باشد: کالای مسروق نهایت ناچیز و بی ارزش است
دزد نادان بکاهدان میزند: ناشی و تازه کار بدست کار نکند

دزد نگرفته پادشاه است: نظیر: دزد نگرفته سلطان است و پس از گرفتاری گریان
است.

دزد يك راه میرود و صاحب کالا هزار راه: نظیر: مال یکجا میرود ایمان
هزار جا

دزدی که نسیم را بدزدد دزد است: نظیر: اسرق من بر جان
دستار بر ترنه که روزی خدای میدهد: وقتی بر سر منبر تذکیر میگفت و سخن
گرم شده بود و پیوسته عادت داشتی که دستار بر میان دوا برو نهادی و در آن
غلو کردی رقعهای نبشتند بجهت تخجیل او را که: دستار بر ترنه که روزی
خدای میدهد

دست (یا) دستی از آستین بیرون آوردن: باقوتی از قوت خویش بر تر بدعوی یا
عمل، برابری خواستن

دست از من، برکت از خدا: دعائیست که پیشه وران در آغاز کاری گویند.

دست از جان شستن: برای مقصودی بمرگ خویش تن دادن

دست بیرزدن: دست بر بر زدن: خود را مصمم نمودن.

دست بچه یتیم دراز: مزاحیست که، همان کند در موقعی که میزبان نزل را به میهمان
نزدیکتر کند.

دست بدامنش نمیرسد: بواسطه کبر و عجبی از مقام و جاهی، کمتر او را توان دید

دست بدامن کسی شدن : باوالتجا کردن .

دست بدست کردن : تعلل و تسامح ورزیدن .

دست بدست مالیدن : دفع الوقت کردن . پشیمان شدن

دست بدندان گزیدن : پشیمان شدن .

دست بدهن : بی چیز، نیازمند

دست برانکیش نمیرسد : مزاحی نزدیک بدشنام است که بجای دست بدامنش نمیرسد گویند .

دست بردست سودن، سالدن، مالیدن : به علامت تأسف دستهای خود را بر یکدیگر سودن .

دست بررگ کسی نهادن : بچاپلوسی کسی را مطیع اراده و خواهش خود کردن

دست بررگل و گوش کسی کشیدن : نوازش کردن .

دست برسروروی (یا) برسر و گوش کسی کشیدن : نوازش کردن :

دست بسته : بی قوت و وسیله

دست بسرش کردن : بی نخود سیاه فرستادن

دست بعصا راه رفتن : نهایت حازم و محتاط بودن

دست بکیسه عشق بدروازه : عاشق دروغین آنگاه که بیدل مالی در راه معشوقه ناگزیر شود عشق را فراموش کند .

دست پیش را گرفته است : در صورتیکه خود جابر و جافی است حریف مظلوم و ستم دیده خود را ستمگر و جفا کار مینماید .

دستت چرب است بمال بسرت : من یا او محتاج دستگیری و اعانت تو نیستم و تو خود بیاری دیگران محتاج تری

دستت چونمیرسد به بی بی دریاب کنیز مطبخی را : دستت چونمیرسد به کو کو خشکه پلورا فرو کو .

دستت چو نمیرسد به کو کو خشکه پلو را فرو کو: رجوع به : فقره قبل شود :
دست چپ از راست شناختن (یا) شناختن : تمیز نیک از بد و خیر از شر نکردن ،
یا کردن.

دست چربی بسر کسی کشیدن: او را مساعدت و مددی یا نوازشی کردن.
دست خر کوتاه : دست درازی موقوف
دست خشك بر چوب بستن : او را از تمام کارها یا فوائد محروم و بی نصیب کردن.
دست دست کسی بودن : روز و نوبت قدرت و برتری او بودن
دست دکاندار، دست فروشنده ، دست کاسب تلخ است : هر متاعی را که فروشنده
برای خریدار انتخاب کند مشتری غیر آنرا بهتر گمان برد
دست راستش زیر سر شما (یا) زیر سرما باشد : مایا شما هم امید است باین خوش
بختی برسیم.

دست رد بر سینه کسی نهادن: خواهش و التماس او را پذیرفتن.
دستش از پادراز تر آمدن : مایوس بر گشتن. بی نیل مقصود باز آمدن
دستش به پشتش نمیرسد : چون داخل خانه شود در را نه بندد
دستش بدم گاو بند شده است : کاری که با آن امرار معاش متوسط تواند کرد پیدا
کرده. نظیر: دستش بعرب و عجم بند شده
دستش بعرب و عجم بند شده است: رجوع به : فقره قبل شود.
دستش بدهنش میرسد : تاحدی متمول است.
دستش شیره ایست : عادت بدزدی دارد.

دست شکسته و بال گردن : از تحمل بدی خوی و روش خویشاوندان یا از اعانت و
دستگیری بستگان درویش و بی چیز گزیر نیست.

دست غیب : یاری و مددی از سوی خدای تعالی
دست کار میکند چشم میترسد: هر کار صعب و دراز را بمرور زمان انجام توان
کرد

دستک بز نید که هر چه بردند بردند : نظیر : حالا که تالان تالان است صد تومان هم زیر پالان است.

دست کسیرا بزیر سنگ آوردن : بیم ضرری یا خطری در آنکس ایجاد کرده و از آنرو او را مطیع خود کردن

دست کسیرا در حنا گذاشتن : او را از ادامه کاری برای بیم ضرری ناگزیر کردن

دستکش را در کردن : عیبی را بازرنگی و استادی در گفتار پوشیدن دروغی را با مهارت راست نمودن.

دست کفچه کردن : دست بسؤال و گدائی دراز کردن

دست که بچوب بردی گربه دزد حساب کار خود را می کند : نظیر : الخائن خائف

دست که بسیار شد برکت کم است : تعددهمدستان در صنعت و حرفتی مایه کم شدن سود هم کاران باشد .

دست ما کوتاه و خرما بر نخیل : نظیر : حظ جزیل بین شدقی ضیغم
دستم میخارد - پول گیرت میاید : چون شست کسی خارد آنرا بفال گیرند و برسیدن بمالی دلیل کنند

دستم نمک ندارد (یا) دستم بی نمک است : بهر کس نیکی کنم سپاس ندارد یا بجای من بدی کند.

دست و روت را بشوی مرا هم بخور : نظیر : دوقورت و نیمش هم باقیست.

دست و روش را بآب مرده شوخانه شسته است : نهایت بی شرم و آزر است

دست و روش شسته است : بی ادب و خشن است

دسته چاقو ساختن : برپاشنه پانشتن که عوام آنرا چنبا تمه گویند و سر در میان زانوها فرو بردن

دسته گل بآب دادن : کاری ناسزا و مرتکب شدن. فتنه یافسادی را باعث گشتن

دستی ازدور بر آتش داری : بتمام رنج و تعب کار آگاه نیستی
دستی از قنداقه بر آوردن : بیش از حد مکانت و منزلت خویش بجسارت و تهور رفتن

دشمن دانا به از نادان دوست : رجوع به آلوچوبآلو نگردد ... شود
دشمن نتوان حقیر و بیچاره شمرد : دشمن را خوار ناید داشت هر چند حقیر دشمنی بود

دعاخانه صاحبشرا میشناسد : نظیر : خیر راه بخانه صاحب برد
دعوی سر لحاف ملانصرالدین بود : گویند ملانیمه شب غوغائی شنید لحاف بر خود پیچیده برای تحقیق از خانه بیرون شد . یکی از تماشائیان لحاف را ربوده بگریخت . ملا بخانه برگشت زن پرسید غوغا بر سر چه بود؟ گفت بر سر لحاف ما بود که ربودند و بنشست

دکانداری کردن : کالای دکان خویش را ستودن
دکان مال تو اما ناخنک مزن : اینکه بزبان گوید همه چیز من تر است عمل او بر خلاف آن باشد

دل بدریا زدن : باخطر و بیم هلاک مصمم کاری شدن
دل بدل راه دارد : دوستی و مهرهماره از دو سر باشد
دل بصد راه ، به هزار راه رفتن : در امری گمانهای گوناگون بودن
دلت را شاه کن و زیرش را قلو هات : بمزاح در این امر مصمم شو و از دیگران استشارت مکن

دل خالی کردن : از رنج و تعب دشمن شاد شدن ، با گفتارهای سخت یا دشنام کین خودستدن

دل دادن و قلوه گرفتن : شیفته گونه سخنان کسی را استماع کردن
دل دل کردن : مردد بودن

دلش طاقچه ندارد : نهایت رک گو و صریح لهجه است

دلق از بیم شپش نتوان گذاشت: نظیر: بهر کیکی گلیم نتوان سوخت
دل من و شما یکی بود: در آن واحد يك گفته بر زبان من و شما جاری شد
دل میانجی فراخ است: نظیر: حاشیه نشین دلش گشاده است

دل نخواستۀ عذر بسیار: نظیر: ماهی را نمیخواهی دمش را بگیر
دل نزدیک باشد: بعد مکانی در دوستی زیان و خلل نیارد

دلو حاج میرزا آقاسی است: یکیش همیشه بالاست یکیش پائین
دم جنبانیدن: نظیر: دم لابه کردن

دم دادن دم گرم کردن: نوید کردن

دم در آوردن: بمزاح جسور شدن

دم دنیا دراز است: هر کس بکیفر و پاداش کرده خویش رسد

دم رو به گواه روباه است: نظیر: بروباه گفتند شاهدت کیست گفت دنبم

دم شتر بزمین میاید: این امر نهایت دیر بر آید

دمش را دیدن: مالی یا نویدی او را دادن

دمش را روی کولش گذاشتن: مأیوس یا مغلوب رفتن

دمش را گره کردن: ترسیدن و از گفته یا کرده باز ایستادن

دم علم کردن: بدعوی بر خاستن

دم کسی را خوردن: فریب خوردن

دم کسیرا در بشقاب گذاشتن: ناسزائی را نهایت حرمت کردن

دم کسیرالای تله گذاشتن: او را به تنگنا و مضيقه دچار کرده و از قبول خواسته

خود ناگزیر کردن

دم کننده شده: خفیف و خوار شدن

دم لابه کردن: چون سگان که دم خود را بنشانۀ مسکنت جنبانند، با گفته یا کرده

ها خوش آوردن

دمی بخم، دمی بخمره، زدن: در نهان مسکری کم نوشیدن

دنبه بگرگ سپردن : نظیر : گوشت را بگر به سپردن ، گوسفند را بگرگ سپردن
 دندان اسب پیشکی را نه بینند : رجوع به اسب پیشکشی ... ، شود
 دندان بجگر ، دندان روی جگر گذاشتن : با بردباری و شکیبائی و بی عجز رنجی
 را بر خویش هموار کردن

دندان بر کشیدن : امید یا طمع بچیزی بستن

دندان تیز کردن : طمع بچیزی بستن

دندان سپید کردن : خشمگین شدن ، بر آشفتن

دندانش کند بودن : بعلتی از قبیل رشوه از اظهار حق باز ایستادن

دندان طمع کردن : امید بریدن از

دندان گرد بودن : بر متاع ها و کالاهای خویش نرخی گران گذاشتن

دندان نمودن : سیاست کردن ، تهدید کردن

دندان بکینه با کسی داشتن : خصم او بودن ، دشمنی او دردل داشتن

دندانی که درد میکند باید کشید : زن یا دوست یا خادم بد را باید ترك گفت

دنده بقضا دادن : در پیش آمدن سوء بردبار و شکیب شدن

دنیا با مالش عزیز است : زندگی با نیازمندی و فقر بچیزی نیست

دنیا بامید برپاست ، دنیا بامید قائم است : نظیر : آدمی بامید زنده است .

دنیا پنج روز است : دنیا دو روز است

دنیا دار مکافات است : رجوع به از مکافات ... شود

دنیا دوروز است : باید از لذت و خوشیهای زندگی کامیاب شد نظیر : دنیا پنج

روز است

دنیا دون پرور است : نظیر : دنیا رذل پسند است

دنیا را آب ببرد او را خواب برده : نهایت لاقید و بی اعتناء بامور است

دنیا را بامید خورده اند : نظیر آدمی بامید زنده است

دنیا را هر دو دستی گرفتن : بستگی و حب بسیار با موال و زخارف دنیا داشتن

دنیا رذل پسند است: نظیر: دنیا دون پرور است

دنیاش مثل آخرت یزید است: بمزاح، نهایت درویش و تهیدست است

دنیا محل گذر است: باید بر بدی کنندگان و دشمنان بخشود

دنیا هزار رو دارد: در هر امری صور و شقوة، مختلفه پیشامدها را باید در نظر گرفته و احتیاط از دست بگذاشت

دوالک باختن دوالک بازی: فسون و نیرنگ و ترفند و گریزی و دستان و مانند آنها

دو بادام در یک پوست بودن: بایکدیگر دوست یکدل و یگانه بودن

دو برهنه بحمام خوشند: بمزاح بزن و شوهری که با محبت یکدیگر خرسند بوده و از سایر ضروریات چشم پوشیده اند گویند

دو پایه بدو روز و چهار روز شناخته شود: رجوع به چهار پا را چهار روز آزمایند ... شود

دو پا داشت دو پا هم قرض کرد: بجلدی گریخت

دو پارا در یک کفش کردن که: سماجت و ابرام در خواهشی کردن

دوتا در را که پهلوی هم میگذارند برای اینست که بدردهم برسند:

همسایگانراست که یاری و غمگساری هم کنند

دو چشم چهار کردن: نهایت مراقب و مواظب بودن، انتظار بسیار بردن

دو چشم داشتن دو تا هم قرض کردن: رجوع به چشم ها را چهار کردن شود

دو چشم کسی را چهار کردن: بسیار انتظار دادن، دیری چشم بر راه گذاشتن

دو چشم که بهم افتد یکی را شرم آید: نظیر: حیا در چشم است

دود از سر برخاستن: نهایت متعجب و متحیر شدن

دود از کنده برخیزد: رجوع به آنچه در آینه ... و رجوع به: آتش از

چنار ... شود

دود چراغ خوردن: برای تحصیل دانش یا چیزی چون آن رنج ممتد و فراوان

بردن

دود در زمستان به از دم است : نظیر : در زمستان الو به از پلو است
 دو دست از دو پا دراز تر آمدن : بی نیل مرام و مأیوس باز گشتن
 دو دستماله میرقصد : بمنافقیکه با هر دو طرف دعوی یا دو خصم اظهار دوستی
 و همدردی کند گویند

دودش بچشم خودت میرود : کيفر و باد افراه این کار زشت را خودخواهی دید
 دود شدن و به هوا رفتن : درمدتی اندک پرسیدن و آخر شدن
 دو دفعه آب جای یکدفعه نان را میگیرد : مزاحی است با کسی که در گرسنگی
 آب نوشد

دو دو تا چهار تا است : امری بدیهی است
 دو دو زه می بازد : نظیر : دو دستماله میرقصد
 دوده نیم بهتر از یکده يك است : بازگان باید بنفع کم از مشتری قناعت کند
 دور از جان خر . دور از جناب خر : چون کسی گوید من خر نیستم بمزاح
 بدو گویند

دور باش کور باش : گفتاریست که شاطران پیشاپیش مو کب پادشاهان و حرم
 آنان میگفتند

دوری و دوستی : میخواهی عزیز شوی یا دور شو یا کور شو
 دوستی بدوستی جو بیار زردآلو ببر : نظیر : برادری بجایزغاله یکی هفتصد دینار
 دوستی خاله خرسه : محبت جاهلانه که بضرر محبوب منجر شود
 دو سلام گفتن : از چیزی بالمره مأیوس شدن . بیکبارگی از آن دست شستن
 دو صد گفته چون نیم کردار نیست : بعمل کار بر آید بسخندانی نیست
 دو ضربه زدن : از دو جای متمتع شدن

دوغ در خانه ترش است : چیزها یا اشخاص نزدیک و در دسترس را قدر و منزلتی
 نهند نظیر : مرغ همسایه بنظر قاز می آید

دوغ دوشاب یکیست : نظیر : قبا سفید قبا سفید است

دو قرت و نیمش باقیست : گویند سلیمان نبی علیه السلام متکی بسعه ملك و بسطت دستگاه روزی مجموع جانوران دنیا را بضيافت خواند پیش از همه ماهی یا غوکی سراز آب بر کرد و حصه خویش از سفره عام بخواست لقمه او را بیفکندند بخورد و باز طلب کرد باز بدادند باز خواستار شد تا آنگاه که همه آمادگی های میهمانی بکار او رفت و جانور همچنان آزمندی مینمود سلیمان در کار او فرو ماند و پرسید رزق تو روزانه چند باشد ؟ گفت سه جرعه که اکنون نیم جرعه آن مرا داده اند و دو جرعه و نیم دیگر را انتظار می برم . و مثل را بآنکس که با تمتعی فراوان از کسی یا چیزی هنوز ناسپاس است گویند دولت تیز را بقا نبود : نظیر : هر چه زود بر آید دیر نپاید، تب تند زود عرقش می آید

دو لنگه یکخروار است : هر دو صورت کار را يك نتیجه باشد

دو مار از يك سوراخ در نمی آید یکیش ترکی بخواند یکیش فارسی

فرزندان يك پدر و مادر برابرند و یکی را بر دیگری برتری نیست

دو مغز در يك پوست بودن : نهایت یگانه و متحد بودن

دو مویر بهتر از يك خرماست : نظیر : دود نیم بهتر از یکده است

ده انگشت را خدا برابر خلق نکرده : نظیر : بلبل هفت بچه میگذارد یکیش بلبل

میشود، پنج انگشت برادرند برابر نیستند

ده زبان : منافق

ده مرده حلاج است : نهایت زیرک یا کاریست

ده می بینی و فرسنگ می پرسی : چرا ده بینم و فرسنگ پرسم

دهن دریده : آنکه بایی آزر می عادت بدشنام و ناسزا گفتن دارد

دهن سگ همیشه باز است : بکسی که همیشه ناسزا گوید و غیبت کند گویند

دهنش آرد گرفته : با اینکه گفتن او ضرور است چیزی نمیگوید

دهنش آستر دارد : غذاهای بسیار گرم را بسهولة میخورد

دهنش بوی شیر میدهد : هنوز از شیر آلوده دهانت
دهنش چاك و بست ندارد : راز پوشیده ندارد بزودی و بیجهتی ناسزا و سقط میگوید
دهنش ماست گرفته : رجوع به دهنش آرد گرفته شود

دهن مرد مرا نمی شود بست : ردائل بود تا مردم بد نتوانند گفت
دهنه جیبش را تار عنكبوت گرفته : دیر است که نقدی در جیب ندارد
ده و پنج با کسی داشتن : با او نزاع و جدال داشتن
دیبا بروم بردن : رجوع به زیره بکرمان ... ، شود

دیر آمده است زود می خواهد برود : در صورتیکه دیگران بر او مقدم و راجحند
عجله و شتابی عجیب دارد

دیزی از کار در آمده است : نظیر : خمره پیه زده است
دیگ بدیگ گوید رویت سیاه : نظیر : آبکش بکفگیر میگوید نه سوراخ داری
دیگدانش سرد بودن : امساک و بخل داشتن

دیگران کاشتند ما خوردیم مامیکاریم دیگران بخورند : آسایش فعلی ما از
رنج گذشتگان و بالطبع راحت آیندگان منوط بسعی و خیمت ماست
دیگر چه فرمود آن مرحوم : نظیر : مال و وقف است تعلق بدعا گو دارد
دیگ شراکت بجوش نیاید : دو کس نیز در يك عمل ضایعند
که ديك شراکت نیاید بجوش

دیگ ملا نصرالدین است : گویند ملاچند بار از همسایه دیگی بعاریت خواست و
هر بار دیگچه ای درون آن گذاشته باز پس داد همسایه می پرسید دیگچه از
کجا است ؟ می گفت دیگ آبتن بود و در خانه ما بزائید بنوبتی دیگی
بزرگ بامانت گرفت و پس از چند روز بصاحب آن گفت دیگ بمرد گفت
دیگ چگونه تواند مرد ؟ گفت دیگی که تواند زایید البته نیز تواند مرد
دیگی که زائید سر زاهم می رود، مردن هم دارد : رجوع به دیگ ملا نصرالدین شود
دیوار حاشا بلند است : انکار کردن سهل کاری باشد

دیوار هیچکس کوتاه نباشد: خدا کند که هیچ کس ضعیف نباشد چه همه ظلمها را

با و روا دارند یا نسبتهای سوء او را دهند

دیواری از دیوار ما کوتاهتر ندیده: ما را از همه ضعیف تر دیده و از انرو بما ستم

روا میداد

دیوان بلخ است: در اینجا قانون و عدالتی برای رسیدگی بمظالم نیست

دیوانه بکار خویشتن هشیار است: نظیر: اگر دیوانهای خود را از بام بینداز

ذ

ذره بخورشید بردن : رجوع به زیره بکرمان ... : شود
ذکر عیش نصف عوش است : وصف العیش نصف العیش

ر

راحتی نیست در آن خانه که بیماری هست: نظیر: زبیماری بتر بیمار داریست
 راستی کمان در کژیست: نظیر: راستی ابرو در کجی آنست
 راوی سنی است: بمزاح آنچه میگوئید یا شنیده‌اید مطابق واقع نمی‌باشد
 راه بز ن راه خداهم ببین: نظیر: دزد باش و مرد باش
 راه دویده کفش دریده: رنجی بیهوده و زیان کار
 راه را نزدیک کردن: بمزاح، مردن، در گذشتن.
 راه می بینی چرا فرسنگ می برسی: نظیر: می بینم و می پرسم
 رایگان خوار بالا نشین: نظیر: گدای آزاد خان. پول نداده و میان لحاف
 خوابیده.

رایگان گران است: نظیر: بمفت نمی‌ارزد
 رایگان گران نیست: نظیر: بدندان اسب بیش کشی نگاه نمی‌کنند.
 رخت بر بستن، رخت بستن: مردن.
 رخت بر خرنهادن: رحلت کردن.
 رخت بر صحرا نهادن: مردن، در گذشتن
 رخت بر گاو نهادن: رحلت کردن، بشدن
 رخت دو جاری در یک طشت نمی‌شود شست: زنهای دوبرادر همیشه رقیب و حسود
 یکدیگرند

رعیت درخت جواهر است: کشاورزان و دهقانان برای مالک قریه سودی بسیار
 دارند

رفت آنجا که نی انداخت عرب : هلاك شد . رفت بجائی که باز گشت او سخت مشکل است

رفت ابرو سرا درست کند چشمش را کور کرد : نظیر : ای وای که بد نشد بترشد رفت بهترش کند بدترشد

رفتم ثواب کنم کباب شدم : درازاء نیکی بدی دیدم

رفتیم باخودم آمدنم با خدا : ندانم کی بازگردم

رکاب گران شدن : بر نشستن ، سوار شدن

رکیب از عنان نشاختن : سواره بشتابی تمام رفتن

رمه دور برسیدن : وقت کاری گزشتن

رنگ گلیم ما بگیلان کردند : سالهای دراز بر این امر گذشته است

روباه بازی در آوردن : زرق و حیلت کردن

روباه بگردون گرفتن : با صبر و شکیبائی کاری صعب انجام کردن

روده بزرگه روده کوچیکه را خورد : از گرسنگی ، بسیاری تاب شده است

روز امید بس دراز بود : نظیر : الانتظار اشد من الموت

روز بردا برد کسی بودن : روز قدرت و کار یا پادشاهی و ولایت راندن کسی بودن

روز بهار هفت بار نهار : در ایام بهار مردمان را اشتهای بطعام زیادت شود

روز نو روزی نو : نظیر : یوم جدید و رزق جدید

روز وانفسی است : هر کس بخود مشغول است و بدیگری نمی پردازد

روژه بی نماز ، عروس بی جهاز ، تورمه بی پیاز : چیزی ناقص . امری ناتمام

روژه شك دار گرفتن : رجوع به : آدم چرا روزه . . . شود

روژه گنجشکی گرفتن : تانیم روز روزه بودن و سپس شکستن . و این کار را کودکان

بتمرین کنند

روژه نماز سرا درست نمیکرده است : البته در این مدت طویل رنج بردن چیزی

آموخته است یا عملی را پایان برده است

روزی کس کس نمیخورد: نظیر: خدامیان گندم خط گذاشته است

روستائیرا حمام خوش آمد: نظیر: علف بدی نیست اسفناج

روستائی رسوائی است: روستائیان بیشتر آبدهان و چغل باشند

روغن بریگ ریختن: کاری عبث و بیهوده کردن

روغن ریخته جمع نمی شود: نظیر: پول عاشقی بکیسه بر نمیگردد

روغن قازمالیدن: نظیر: بادر آستین کسی کردن. پاشندهای کسی را کشیدن

رو نیست سنك پاست: نهایت بی شرم است. نظیر: رو نیست چدن است. پوست

کر گدن است

روهست از زور بدتر: نظیر: با اصرار آدمی را بهر کار و ادارند. من کم رو بچه های

محلله پررو

روی آفتاب را باغربال پوشیدن: نظیر: مشك در آستین نهفتن. آفتاب بگل

اندودن

ریاست بی سیاست نتوان کرد: نظیر: اگر چوب حاکم نباشد زپی کند زنگی مست

در کعبه قی

ریش اوزرد است اینهم يك دليل: برهان و حجتی ناموجه است. نظیر: شبهای

چهارشنبه هم غش می کند

ریشش را در آسیا سفید کرده است (یا) نکرده است: صاحب تجربتی نیست

یا آزموده و مجرب است

ریش سكه مرد است: از سكه اعتبار و حرمت اراده میشود.

ریشش در آمده: مبتذل شده است

ریش کنندن: تشویش بی فایده کردن

ریش گاو: ابله، گول

ریش گاوی: گولی. ابلهی

ز

زاغ سیاهش را چوب زدن : تجسس از حال کسی کردن و آگاهی از او بدست آوردن

زاغ و مازوئی خرجش نکرده ایم : زیان و ضرری ما را نیست
 زبان خر را خلیج داند : این دو کس بخو و خلق یکدیگر آشنا باشند
 زبان خلق تازیانه خداست : شهرتهای سوء کیفر اعمال زشت است، آنچه را مردم خواهند حاکی از اراده حق تعالی است

زبان دهان کسی گذاشتن : او را بگفتن چیزی که نمیخواسته یا متنبه نبوده است واداشتن

زبان سرخ سر سبز میدهد برباد : نظیر : بهوش باش که سر در سر زبان نکنی .

زبان سست و حرف درست : نظیر : دل که پاک است زبان بی باک است
 زبانش با سرش بازی میکند : با گفتارهایی که کیفر آن مرگ و هلاکت است جلب خطر میکند

زبانم مودر آورد : بسیار گفتم و مانده شدم
 زخم سر سگ سگ کند علاج : گویند چون سر سگی خستگی و جراحت یابد سگ دیگر آنرا لیسد و به شود

زدیم گرفت : شاه عباس کبیر در شکار گاهی دهقانی را دید که آثار درویشی و فقر از صورت حال او هویدا بود شاه گفت مگر سه را به نه نزدی ؟ (یعنی مگر

سه ماه مدت زرع را کشت نکردی تا برای نه ماه دیگر سال آسوده باشی)
 دهقان گفت زدیم و نگرفت. (یعنی کار کردم ولیکن آفات سماوی چون سرما
 و ملخ و سن رنج و کوشش مرا بیحاصل کرد.)
 زربکشتن دهد: نظیر: زربجهنم برد.

زرباک از محک نمیترسد: نظیر: زرباک از محک چه دارد بآک. زرخالص است و
 بآک نمیدارد از محک. طلا که پاک است چه محنتش بخاک است.

زرسفید برای روزسیاهست: نظیر: پول سفید برای روزسیاه خوب است.
 زکوة تخم مرغ یک پنبه دانه است: این اصل را فرعی چون خود حقیر است.
 زمانه سفله پرور است: نظیر: دنیادون پرور است

زمانه هم بکاریست: همه آن نیست که مامی اندیشیم، باشد که کار دیگر گون
 شود

زمرد و چشم افعی: گویند افعی چون زمرد بیند نابینا شود
 زمستان جای گوزه روغن تنگ است: درموسم سرما مهمانی که شب در خانه میزبان
 خفتن خواهد غالباً بر صاحب خانه گران و ناگوار باشد
 زمستانرا شبی پیران را تبی: پیران در زمستان تحمل سورت سرما را کم توانند
 کرد

زمستان رفت روسیاهی بزغال ماند: با اینکه یاری و مددی نکرد کار و مقصود چنانکه
 منظور بود انجام یافت.

زمستان هر روز باشد زمستانی خودش را میکند: نظیر: نه زمستان خدا با آسمان
 میماند نه مالیات دولت بزمین

زمین ترکید و پیدا شد سرخر: گرانی نابیوسان برسد.
 زمین خالی نیست: نظیر: زمین بی حجت نیست

زمین سخت آسمان دور: هیچ چاره و درمانی ممکن و متصور نبود.

زن رضا شلخته است زنها همه چنینند : نقص و عیب عام است و هیچیک را بر دیگری

حق عیب جوئی نیست

زنگوله پای تابوت : اطفال خردسال مردی پیر .

زود بازی کن بد بازی کن : مزاحیست که بین حریفان نرد و شطرنج متداول است

و بحرینی که در بازی دیر کند و طرف را منتظر گذارد گویند و مقلوب گونه

از مثل دیر آی و درست آی باشد.

زور جای حساب را میگیرد : نظیر : زور که آمد حساب برخاست

زور قبض و برات نمیخواهد : نظیر ، زور جای حساب را می گیرد

زهر خود را بر کسی ریختن : پس از کینه مکتوم و شدید دشنام یا کیفری سخت

دادن.

زیر بغل کسی هندوانه دادن : او را با گفتارهای دروغین و چاپلوسی به نخوت و عجب

دچار کردن

زیر آب کسی رازدن : او را نزد کسی متغور کردن ، کسی را متهم به بی دینی و سوء

عقیدت کردن

زیر پای کسی پوست خربزه گذاشتن : او را بفریب دچار خطری کردن

زیر پای کسی را کشیدن : بامهارت او را بابر از راز خویش وادار کردن

زیر پای کسی صابون مالیدن : رجوع بزیر پای کسی پوست .... شود

زیر پای کسی نشستن : او را بنهانی با گفتارهای دروغی یا وعده های دروغ

فریفتن

زیر شالش را قرص کردن : شکمش را سیر کردن

زیر و بالا گفتن : هرزه لائی کردن ، دشنامهای سخت زشت گفتن

زین بر گاو بستن : رجوع به : رخت بر گاو نهادن ، شود

زینب زیاد است : محل و مکانی ندارد

زینب ستم کش است : بزن یا دختری که غالب زحمات خانه بر عهده اوست یا بیشتر

غم‌های عائله را تحمل کند گویند
زینب قازچران : زنی بلند بالا و سبک ساز

س

سال سال دروغ از دهان سال روزی در کجاست ظیر : چونک آید سال نو گویم
 دروغ از دهان سال
 سبزی پاک کردن : تعلق و پیوستگی
 سبزی پاک کن : ظیر : باغچه‌بان نورغان چین
 سبزی کو از من زردی من از تو : زمان روزی هم تو روزی من را اگر کند و
 ونگون این عبارت را گویند
 سبیلش را چرب کردن : بار دشوه دادن
 سبیلش او بران قلند : پس از یاس از مقصودی بر آشفتن
 سیر افکندن : سیر انداختن : تسلیم شدن
 سبیلش آید وزن زاید و قهقهه‌مان هر وقت برسد : سبیلش کشتایدست متداول عوام
 و بعضی هجوم دنج یا سبیلش پای و دهنم باشد : ظیر : او من آرد گویم سیر از
 دهنم هم دهنش است : آیم است و گایم است : نوبت آسایم است
 سبیلکاری : ظلم : سب

سنگاره بر روز یکی نمودن : کبیری سخت باور دادن
 سنگاره را بالای سر خود نمیتواند دید : نهایت حضور یا بسیار مشکوک خود باشد
 سنگاره : سنگ

سنگاره سبیل است : هر قدر بزرگتر توان دیدن : غریبه‌های نو در از و ظیری باشد
 سنگاره : سنگ
 سنگاره کسی آهسته‌آهسته : کینه گناه اوست
 سنگاره پنهانی : شوم دیده : لجاج

س

سال بسال دریغ از پارسال : روزبهی درکار نیست. نظیر: چونکه آید سال نو گویم
دریغ از پارسال

سبزی پاک کردن : تملق و پستی کردن

سبزی پاک کن : نظیر: بادنجان دورقاب چین

سبزی تو از من زردی من از تو : زنان روز سیزدهم نوروز سبزه‌ها را گره کنند و
بشگون این عبارت را گویند

سبیلش را چرب کردن : باو رشوه دادن

سبیلش آویزان شدن : پس از یأس از مقصودی برآشفتن

سپرافکندن، سپر انداختن: تسلیم شدن

سپشت آید وزن زاید و مهمان عزیزت برسد : سپشت کلمه‌ایست متداول عوام

و بمعنی هجوم رنج یا مصیبت‌های پیایی و درهم باشد. نظیر: اوم می آد گوم میزاد

زنم هم دردش است. آیم است و گایم است، نوبت آسیابم است

سپیدکاری : ظلم، ستم.

ستاره بروز بکسی نمودن : کیفری سخت باو دادن

ستاره را بالای سر خود نمیتواند دید : نهایت حسود یا بسیار متکبر و خودپسند
است.

ستاره سهیل است : دیر دیر او را توان دیدن. غیبت‌های او دراز و طویل باشد

ستم از ریش کسی آهنجیدن : کیفره گناه اودادن

سخت پیشانی: شوخ دیده، لجوج

سخت کمان ، سخت کمائی: نیرومند، نیرومندی

سخن شنیدن ادب است: نظیر: حرف شنیدن ادب است

سراپا گوش بودن: بامراقبتی تمام شنودن

سر آفتابه لکن بزرگ: مزاحی است که با آنکه آبدست خواهد کنند. و مراد از

آفتابه لکن بزرگ حوض باشد

سر باشد کلاه بسیار است: نظیر: سر باشد سامان کم نیاید

سر بسربی درد سر: نظیر: الرحمن سر بسر

سر بسنگ خوردن: نظیر: سر بدیوار آمدن

سر بشکند در چار قد دست بشکند در آستین: بیگانه را شاید بچنگ و نزاع خانگی

مطلع کردن

سر بشکند در کلاه دست بشکند در آستین: رجوع به: فقره قبل شود

سر بصحرا نهادن: درغم و اندوهی چون دیوانگان راه بیابان گرفتن

سر بهوا: آنکه در اعمال و افکار به جد نباشد

سر بیصاحب می تراشد: با آنکه نمیداند طریقی را که برای غائب اتخاذ میشود آیا

قبول میکند یا نه رایی در کار او میدهد و ظن عدم قبول غائب است

سر بیگناه بالای دار نمیرود: رجوع به: فقره بعد شود

سر بیگناه پای دار میرود اما سر دار نمیرود: بیگناه ممکن است مدتی متهم و بهتان

زده ماند لیکن عاقبت بی تقصیری او آشکارا شود

سرپیری داغ امیری: نظیر: سرپیری معر که گیری

سرپیری معر که گیری: رجوع به: مثل قبل شود

سر جهاز کسی بودن: سر جهازی غلام یا کنیز است که با جهاز دختر توأم سازند

و گاهی از سر جهازی بودن بمزاح، با کسی همیشه همراه رفتن و یا انتقال

او از جائی بجائی یا از خدمتی و شغلی بخدمت و شغل دیگر متابعت او کردن

باشد

سر چرخ خاله پیره زن جمع شدن: بمزاح، درجائی تنگ بعده بسیار پیرامون کسی گرد آمدن.

سر حلیم روغن میرویم: چرا باید صبح بدین زودی بدانجا رفت
سر خاریدن: نظیر: تنش خاریدن. سرش به تنش زیادتی کردن
سر خر: منغص نشاط و سرور یاران

سرخی تو از من زردی من از تو: جمله ایست که زنان در شب چهارشنبه آخر سال شمسی در عبور از آتش که بشگون افروزند گویند

سر در سر چیزی کردن: در راه مقصودی جان خود را از دست دادن
سردستی گرفتن: خرد شمردن. بحقارت دیدن

سر دندان سفید کردن: تبسم کردن
سردنیا را با جگن نپوشانیده اند: حقایق را مردان دانند. دروغ زن از راست گو
و ستمگر از ستکش شناخته آید

سرد و گرم روزگار چشیده بودن: آزمون و تجربتی بسزا در کارها داشتن
سر را از پا نشناختن: شیفته گونه شتاب کردن

سر را قمی میشکند تاوانش را کاشی میدهد: نظیر: گاو خرابی می کند گوش
خر را می برند

سر رشته گم کردن: راه نیل بمقصود را از دست دادن

سر شاخ شکستن (یا) سر شاخ گرفتن: با ضرب و شتمی برای مصالحتی او را
ترسانیدن

سرشان بشکم هم: بگذار تا هر دو بکیفر نشینند اندرز گرفتار آیند

سرش از خودش نیست: نهایت جوانمرد و بخشنده است

سرش برای فلان کار درد میکند: هوس و میلی همیشگی بدین کار دارد

سرش برود زبانش نمیرود: جوابهای بجا و حق را هر چند مورد ضرری باشد
بشجاعت میگوید

سرش برود شکمش نمیرود : نهایت در خوبی و بسیاری غذا اصرار دارد
 سرش بسنگ خوردن : نظیر : سربدیوار آمدن
 سرش بوی قرمه سبزی میدهد : نظیر : رانکیش بومیدهد
 سرش را پیراهنش هم نمیداند : نهایت خوددار است
 سرش را میان دو گوشش گذاشتن : تمویه در تهدیه است و بمزاح کودکان را گویند
 سر فدای شکم : بتعرض با بیماری که پرهیز نگاه ندارد گویند .
 سر کچل و عرقچین : نظیر : وسمه برابر وی کور .
 سر کسیرا از شیشه تهی چرب کردن : او را با ظاهری خوش بی حقیقت و راستی
 فریفتن

سرگسی را در چنبر ، (یا) در چنبر و حلقه ، کشیدن : مطیع و متقاد کردن
 سرکش و سرکب : دوخیاگر که بدانان درمهارت فن مثل زنند
 سرکه برابر و داشتن : روی ترش کردن
 سرکه فروختن : روی ترش بودن
 سرکه مفت شیرین تراز عسل است : آنچه برایگان دهند خوش و گوارا باشد
 سرگنجشک خورده است : بسیار دراز میگوید : بسی پر گوشت
 سرگنده اش زیر لحاف است : قسمت اعظم کار هنوز ناتمام است
 سرمخار : شتاب کن

سرمه را از چشم میر باید ، (یا) میزند : بسیار در دزدی چابک و چست است
 سر نارا از سرگشادش زدن : کار را نه براه و روش آن کردن
 سروته يك كرباسيم : همه يك نوع هستیم
 سرو گوش آب دادن : آگاهی و اطلاعی اندك حاصل کردن
 سرهم بندی کردن : نظیر : باری بهر جهت کردن
 سری ازهم جدا هستند : نهایت باهم دوست و مهر بانند

سری در میان سرها آوردن : نظیر: داخل لیل و نهار شدن
 سفره اش همیشه پهن است: همیشه از بدی اوضاع خود شکایت کند
 سفره رنگین کن است: قیمتی ندارد لیکن خوان را آرایش دهد
 سفره نیفتاده، يك عیب دارد سفره افتاده، هزار عیب: کاری را که مرد به کمال
 نتواند کرد بهتر آنکه آن کار نکند

سگ باش برادر خرد مباش: غالباً کارهای خانه را برادر خرد محول کنند
 سگ باش کوچک خانه مباش: رجوع به فقره قبل شود
 سگ بدستش نمیتوان داداخته کند: نظیر: سرمه را از چشم می زنند
 سگ حسن دله: کسیکه همیشه بی هیچ مقصودی از جایی بجایی و از خانه ای بخانه ای
 رود

سگ خانه باش کوچک خانه مباش: غالباً انجام کارهای خانه را با صغیر افراد خانواده
 فرمان دهند

سگ خورده: بر فقدان آن دریغ نباید خورد
 سگ در خانه خود شیر است: نظیر: سگ ماده بلانه شیر نر است. سگ در خانه
 صاحبش پارس میکند. سگ در خانه صاحبش شیر است. بشهر خویش هر کس
 شهریار است

سگ در خانه صاحبش پارس میکند: رجوع به: مثل قبل شود
 سگ زرد برادر شغال است: نه قم خوب است نه کاشان لعنت بهر دو تا شان
 سگ سیر قلیه ترش: اعتراض بدی غذا ناشی از سیری و بی اشتهائی معترض است
 سگش به از خودش است: تحسین و تمجیدی است که از کودکی کنند
 سگ صاحبش را نمی شناسد: ازدحام مردمان در آنجا بسیار است
 سگ صفت: برخلاف طبیعت سگ که بویفا مشهور است
 سگ کجالانه کجا: نظیر: خانه خرس و بادیه مس

سک میزند : نظیر : مگس میپرانند. خیابان گزمیکند.
 سک هارم نگرفته است : این پر خاش و شتم یا این غرب و سیاست بی علتی نیست
 سم قاطر خورده است : با ستم زاء زنی ناز است
 سنبه پر زور است : مقاومتی سخت میشود. یا حریف قوی است
 سنگ بدر بسته میآید : نظیر : هر جا سنگ است پای لنگ است
 سنگ بردل نهاده : صبر و شکیبائی کردن
 سنگ بردندان آمدن : برخلاف میل جوابی موجه شنیدن
 سنگ برسوزدن : با احتمال ضرر و خطری آزمون کردن
 سنگ برود خانه خدا انداخته : بمزاح و انکار ، گناهی بزرگ مرتکب نشده
 است

سنگ بزرگ برداشتن نشانه نزدن است : او اینکار را نخواهد کرد
 سنگ روی یخ شدن : در پیش همگنان از بر نیامدن حاجت شرمسار گشتن
 سنگ کسی ، یا چیزی ، را بسینه زدن : از او هواداری و حمایت کردن
 سنگ و آبگینه : دو ناهمتا. دو فراهم نیامدنی
 سنگ و رجمو : دوزد ، دو جمع نشدنی
 سودا بختن ، سودای خام بختن : آرزوئی ممتنع کردن
 سوداگر دزد مال خود است : تجار با امید نفع با نسید دادن یا تجارت دریایا سوداهای
 محتمل الضرر دیگر زیان بینند.
 سودای خام بختن رجوع به : آب باغربال... شود
 سوراخ دعا را گم کرده است : اشتباه میکند
 سه را به نه زدن . سه تا را بنه تا زدن : سه ماه سال را برای آسایش نه ماه دیگر
 زراعت کردن
 سه ضربه زدن : پیشی و سبقت گرفتن
 سیاه کام : آنکه هر چه بفال بد گوید چنان شود

سیاه گلیم، سیاه سلیمی: تیره بخت، شقی. تیره بختی، شقاوت
سیاهی لشکر است: نمودی بی سود است

سیب زمینی است: نظیر: بی رنگ است، زرد گوش است

سید علی را پیا: مرد دزد است ملتفت باشید چیزی بسرقت نبرد

سیرغم گرسنه نخورد: سیراز گرسنه خبر ندارد

سیری شما روسفید ماست: بمزاج، شما بخورید

سیلی خور باد شدن چراغ: خاموش شدن

سیلی خور روزگار شدن: سیلی روزگار خوردن: به بلیات و مصائب دچار
گشتن

سیلی نقد به از حلوای نسیمه: نظیر: سر که نقد به از حلوای

سینه کردن: اظهار کبر کردن. عجب فروختن

سینه کرگدن خاریدن: رجوع به: کام شیر خاریدن، شود

سی هم بالای غم سی: رجوع به: آب که از سر گذشت

ش

شاخ بر آوردن : رسوا شدن

شاخ بشاخ پریدن : به بهانه‌های مختلف توسل جستن

شاخ بشاخ کسی شدن ، شاخ بشاخ کسی گذاشتن : معارضه و مجادله خاصه با قوی

تراز خود کردن

شاخ و شانه کشیدن : تهدید کردن

شاد باید زیستن ، ناشاد باید زیستن : نظیر : زمانه با تو نسازد تو بازمانه بساز

شاه اندازی کردن : لاف زدن ، درباره خود گزاف گفتن

شاه بالله اش بازی میکند : حریف رعایت قواعد بازیرا در موقعی که بتفع او نیست

نمیکند

شاه گلدی شده است : آمدنش بس دیر می کشد!

شاه میداند که شیروانی سنی است : ابا از اعتراف باین معنی ندارم

شب از روز فرق نکردن : بعلت ازدحام مصائب و رزایا خاطری بغایت پریشان

داشتن

شب شد و ارزان شد : جمله‌ای که شبانگاه میوه فروشان گویند و در نظایر بمزاح

گفته شود.

شب عید گدائست : نظیر : عید عیب است . عید نیست عیب است

شبه در بازار جوهریان جوی میرزد : نظیر : چراغ پیش آفتاب نور و پرتوی

ندارد

شپش شبی هفت بالین میگردد : پلشت و پلیدی را که این حشره زیانکار وزشت در

جامه باشد هم نشینان خویش را دچار رنج دارد
شپش منیره خانم است: اشیاء یا اشخاص منسوب بخود را زیاده محترم و گرامی
میشمارد

شپش لحاف کهنه است: نهایت مبرم است
شتر بر نردبان: هویدا و آشکار رسوا
شتر در خواب بیند بنبه دانه: نظیر: آدمی گرسنه نان خواب می بیند. آدمی برهنه
کر باس پهنادار خواب می بیند.

شتر در قطار دیگران خوش نماید: نظیر: مرغ همسایه بنظر قازمی آید
شتر دزدی و خم خم: رجوع به: شتر سواری .... شود
شتر دیدی ندیدی: دیده را ندیده انگار
شتر را چه بعلاقه بندی: نظیر: دست و پای شتر و علاقہ بندی
شتر سواری و خم خم: نظیر: دست و پای شتر و علاقہ بندی
شتر سواری و دولا دولا: رجوع به: فقره قبل شود
شتر کینه: آنکه در نگاهداشتن بغض و عداوت دشمنان بدل حد و انداز نگاه
ندارد

شتر گاو پلنگ: ترکیبی نامتناسب
شتر گربه: نازیبا، نامتناسب
شتر گلو باید بود: نظیر: حرف را باید هفت دفعه بدهان آورده فروبرد
شتر نقاره خانه است: گفته‌های تود را و اثر نکند
شراب زده را شراب دواست: نظیر: راحت کژدم زده کشته کژدم بود
شرط تقدیر است امکان داشتن: نظیر اراده خدا تعلق بر محال نگیرد
شرم شیر: شیر بحیا مشهور است و گرگ بوقاحت مذکور
شریک دزد و رفیق قافله: مردی دوروی
شش ماهه بدنیا آمده: نهایت در کارها عجول است

شکمی از عزادر آوردن : پس از گرسنگی دراز غذائی گوارا و بسیار بدست کرده خوردن

شکم بآب زن : نظیر : گشاد بازی کردن

شکم چهارپهلوی کردن : بسیار خوردن

شکم چار سو کردن : بافراط خوردن

شکم چرب کردن : بخود نوید و وعده خوردنی لذیذ و گوارا دادن

شکم گرسنه آروغ فندقی : با فقر و درویشی کبر و پندار

شلم شلوار : بی نظم و ترتیب

شمر جلو دارش نمیشود : نهایت از این پیش آمد شادان است

شمشیر خطیب : صورتی بی معنی، نمودی بی اثر

شمشیرش با بر میرسد : بسیار مقتدر و توانا است

شمع را پشت در گذاشت : روزش برسد

شورش را در آوردن : زیاده روی و از حد در گذشتن در امری

شهر ناپرسانست : نظم و ترتیبی در کارها نیست

شیر به پستان کسی آوردن : او را بهوس و میل آوردن

شیر برفی : نظیر : رستم در حمام

شیر خشتی مزاجست : نظر باز است . با همه کس تواند زیست

شیر علم : صورت و ظاهری هول و سهمگین با معنی و باطنی جبان و ترسنده

شیر گیر شدن : جری و گستاخ و بی پروا شدن

شیر مرغ : چیزی نایاب

شیر مرغ و جان آدم : هر چه از خوردنی در تصور آید

شیرین شدن چیزی : تنگیاب و گران شدن آن

شیری یا روبا : کامروا باز گشته ای یا ناکام

شیشه جان : آنکه بسیار احتیاط سلامت و جان خویش کند

ص

صایون زیر پای کسی مالیدن: او را فریفتن .
 صابونش بجامه کسی خوردن: زیان و آسیبش باو رسیدن .
 صابونش بجامه همه خورده است: همه کس را فریفته است . بهمه زیان رسانیده
 است . نظیر: تل پاک نگذاشته .

صبح آوازش بلند میشود: دزدی پی دیوار خانه را بآرامی میکند صاحب خانه
 سر از بام بر کرده پرسید چه میکنی؟: گفت دهل میزنم. سؤال کرد بدین
 آهستگی چرا؟ جواب داد...

صبر کوتاه خدا سی سال است: نظیر: خدا دیر گیر است لکن سخت گیر است .
 صحرا که نمانده اید: چرا با اینکه شب رسیده است یا برف یا باران می آید بمنزل
 خود میروید و در خانه ما نمی مانید.

صدا از تك چاه بر آمدن: آواز آهسته و ضعیف دادن .

صد تخته به پهلوی او زده: نظیر: دستهای او را به پشت بسته .

صد من بر قویکمشت نیست: نظیر: صد گنجشك با زاق و زيقش یکمن است .

صد من گوشت شکار بيك ناز تازی نمیارزد: بهشت بسرزنش نمیارزد .

صفر کردن: خشمگین شدن.

صيد حرم: مصون از تعرض .

ض

ضرب خورده جراح است: نظیر: حکیم آنست که سر خودش آمده باشد.
 ضیافت پای پس هم دارد: نظیر: کاسه همسایه دوپا دارد.

ط

طاس گم شده است : عیاهو و غوغائی سخت بسیار است. نظیر: حمام زنا نه شده است.
 طاق و جفت باختن : غیر از بازی معروف کودکان، بمعنی ملاحظه با خویش نیز باشد.
 طبع شیر خشتی داشتن : با همه کس زیستن توانستن. نظر باز بودن.
 طبل خوار : پر خوار. شکم خواره. مفت خوار.
 طبیعت دزد است آدمی بی التفات خود دیده ها و شنیده ها را پیروی و تقلید کند.
 طشت از بام افتادن کسی را : راز افشاش شدن. رسوا گشتن.
 طناب گدائی کسی را بزیدن : چیز را که باو باید داد یکبارگی دادن.
 طوطیش یاد هندوستان کرده : نظیر : فیل خواب هندوستان دیده. فیل یاد هندوستان کرده.

طوطی وار یا طوطی واری : گفتاری بی تعقل.

طوق بر گردن : متقاد. مطیع.

طی نکرده گز مکن : نسجیده اقدام مکن.

ظ

ظالم از مظلوم باشد شکوه چیست: نظیر: از سستی آدمیزاد گرگی آدمیخوار پیدا میشود.

ظالم دست کوتاه: زبون گیر.

ظالم است: نظیر: بادنجان بد آفت ندارد.

ظاهر و باطنش یکیست: مردی بی ریا و یک رو و یکدل است.

ظریف حریف خود را نمیتواند دید: نظیر: همکار همکار را نمیتواند ببیند.

ظلم را نیز حدیست، یا، غایبست: نظیر: ستم را میان و کرانه بود.

ع

عاقبتش مثل عاقبت یزید: در آخر کار، یا عمر بسیار بدبخت و سیه روزگار است.

عاقلان دانند: هر که داند داند.

عالم عالم اسباب است: نظیر: ز بی آلتان کار ناید درست.

عبای ملا نصرالدین است: چند تن بنوبت این يك جامه را می پوشند.

عرق کردن - یا عرق نکردن: با رنج و تعب تمام چیز کمی بکسی دادن

عروس حمام بر است: نسیجی بی دوام لکن خوش ظاهر است.

عزیز پدر و مادر: بطنز حمالان را گویند و تعبیر است که با آن منع از گرامی

داشتن فرزندان و تحریض به سعی در تربیت و تعلیم آنان کنند.

عسل نیست که انگشت کنند: چرا نمی گذارید بدانجا برود.

عطسه کسی یا چیزی بودن: شبا هتی تام باو داشتن.

عقل آدمیزاد از عقب سرش می آید: نظیر: روستائیرا عقل از پس میرسد.

عقلت را عوض کن: هیچ ندانی.

عقلش بچشمش است: تا بچشم نه بیند نداند.

عقلش پارسنگ بردن: دیوانه بودن.

عقلش گرد است. (یا) مدور است: نظیر: يك تخته اش کم است. عقلش پارسنگ

می برد.

عقل مردم در چشمشان است: غالباً مردمان آنچه را ببینند تقلید کنند.

عقل هر چیز به از آدمیزاد است: شما یا او نيك دریافتید (یا) خوب رأی دادید.

عقیده آزاد است : این مثلی کهن و باستانی است که نزد عوام و خواص ایرانی متداول است و از آن اصل آزادی اندیشه و دین را اراده می کنند.

علت قمی : رجوع به : میخ قمی ، شود .

علف بدهان بزی شیرین می آید : نظیر : آب دهن هر کس بدهن خودش مزه میدهد.

علف خرس نیست : پول علف خرس نیست .

علم بر بام زدن : فاش کردن امر را .

علی اصغر بزبان آمده است : بمزاح و استهزاء بکسی که ناگاه لکنتی در زبان او پدید شود گویند .

علی ماندو و حوضش ، علی میماند و حوضش : عالمی بر منبر مجلس میگفت و

برای استحقاق آب کوثر که ساقی آن علی علیه السلام است شرایطی صعب و

دراز می شمرد چون سخن درین معنی پایان برد لری از مستمعین برخاست و

گفت ای شیخ اگر اینها که گوئی راست است پس ...

عمر سفر کوتاه است : در مقام تسلیت بکسی که یکی از دوستان یا خویشان او بسفر

رود گویند .

عمر نوح : مراد عمر نوح نبی علیه السلام است که بفرموده قرآن کریم نهصد و پنجاه

سال میان قوم زیسته است .

عاملش صالح بود یکسر رفت به بهشت : گویند ترکی جنازه برادر خویش بیک

از مشاهد برد . گور کن گور را در همسایگی آبخانه ای بکند چون جسد در

خاک بنهادند چاه آبخانه بشکافت و مرده بدرون افتاد . مرد فریاد بر آورد که

برادر مرا چه رسید! گور کن گفت ...

عنان از رکیب شناختن : به تندی اسب تاختن

عنانش سبک شدن : تیر راندن

عنان گران کردن : آهسته راندن

عنقا مغرب : وجودی و همی یا نایاب .

عهد بابا آدم : رجوع به : فقره بعد شود .

عهد پادشاه وزوزك : نظیر : عهد دقیانوس . عهد بابا آدم .

عهد دقیانوس : رجوع به : عهد پادشاه ....، شود .

عهد نوح : رجوع به : عهد پادشاه ....، شود .

عیب درویش و تو انگر بکم و بیش بد است : نظیر : زنهار کسی را نکنی عیب که عیب است :

عید بی روستائی : نظیر : بستان بی سرخر !

عید می آید عیبها را آشکارا میکند : مثلی متداول فقر است و مراد آنکه چون عید

نوروز لباس نو برای زنان و کودکان و شیرینی برای مهمان و چیزهای دیگر

باید درویشی و بی نوائی نیازمندان آنگاه آشکار شود .

غ

غریبیل کردن : سوراخ سوراخ کردن .
 غلط مشهور به از صحیح مہجور : این مثل خالی از اغراقی و در همه جا مطرد
 نتواند بود .

غلیان بکشیم یا خجالت : بمزاح و عذر خواهی بکسی که غلیانی آورده گویند .
 غم نداری بزبخر : نظیر : کور بیکارمژده خود را می کند . ملا نصرالدین است وقتی
 بیکار می ماند جوالدوز بخود میزند .

غوره فشردن : گریستن .

غوره نشده مویش شده است : کودکی یا جوانی که کار مردان کند .

غول بی شاخ و دم : مردی درشت اندام و ابله .

غیضی از فیضی : نظیر : قطره ای از دریائی .

ف

فاطمه زهرا برای شلخته ها دور کعت نماز خوانده : بطنز: زنایکه خانه داری
و کدبانوئی نتوانند غالباً پیش شوهران خود محبوب ترند یا مال بیشتر دارند.
نظیر : خدایار شلخته هاست . خدایار تنبل هاست .

فال امام جعفر صادق است، بد ندارد : همیشه با همه کس حتی دوزخ موافق است.
نظیر: خاکشی مزاج است .

فال بد بر زبان بد باشد : فال بدزدن حاکی از بدی دل باشد .

فراخ شلوار : تن پرور، کاهل .

فراخ کندوری : سخی و دست گشاده .

فردا من این ده را زیرورو کنم : روستائی برای محصل دیوانی شیر برنج برد و
خود نیز با او بخوردن نشست محصل شیر را بقسمتی از ظرف که بجانب خود
داشت ریخت روستائی را درپند و اندرز او به مدارات با اهل ده سخن بدینجا
رسیده بود که خدا میان گندم خط گذاشته است و خطی با قاشق خود از سمت
محصل بسوی خویش کشید و شیر به طرف روستائی دوید محصل گفت من عامل
دیوانم و از خدا و گفته و کرده او هیچ ندانم و فردا این ده را زیرورو کنم
و آتش را با قاشق بشورید .

فردا هم روز خداست : ضرور نیست همه کارها را امروز انجام دهید .

فرع زیاده بر اصل است : نظیر : آفتابه خرج لحیم است .

فرو چاه کسی شدن : فریب او خوردن .

فقیری عیب نیست : نظیر : الفقر فخری

فوت کاسه گری : نهانی و دقیق ترین قسمت فنی .

فیل مرده و زنده ندارد : نظیر : فیل زنده اش هزار تومان است مرده اش هم هزار تومان .

فیل و فنجان : دو چیز سخت نا متناسب در کلانی و خردی .

فیل یاد هندستان (یا) هندوستان کرده : چون آن پیل که در دیار غربتش هندوستان یاد آید از شون کشش آن نزهتگاه زمام قرار و سکون با او نماند .

ق

قاپ قمارخانه: مردی آشنا بهمۀ کارهای زشت. نظیر: همه فن حریف.
 قاشق نان خود بهم رساند: خرفت هر چند ناچیز باشد صاحب حرفه را مرفه دارد.
 قاضی بدو گواه راضی است: قاضی جز صحت صورت دعوی را مطالبت نکند.
 قاطر پیش آهنگ آخرش تو بره کش میشود: رشد زیادی مایۀ جوانمرگی است.

قاف تا قاف: از یک سرتاسر دیگر این جهان.

قافیه تنگ شدن: کار به تنگنا افتادن.

قانون کور است: نظیر: قاضی بدو گواه راضی است.

قباتنک آمدن: کار سخت شدن.

قبا سفید قبا سفید است: باید ملبوس در ظاهر زیبا باشد و گران بهائی آن ضرور نیست.
 و بمزاح بکسیکه تمیز خوب و بد نکند گویند.

قباله کهنه جایی بودن: از ابتداء امر بهمۀ چیز آن آگاه بودن.

قبای بعد از عید برای گل منار خوب است: هر چیز در زمان معین بکار است.

قبایبست برقاهات او دوخته: این کار بدو زیبا و برازنده است.

قدر نانرا گرسنه میداند: ارزش هر چیز وقتی معلوم میشود که بآن چیز احتیاج پیدا شود.

قرض خانه را خدا میدهد: تخریضی است که در ساختن خانه کنند.

قرض عروسی را خدا میدهد: در تشویق به زن کردن گویند.

قرمزی زیرش آمد بروش: از کینه یا حسد رخساره اش سرخ شد.

قزوینی قازبینی: قزوینی اندک نگرش باشد.

قسم بزرگش بسر فلان است : بسیار او را دوست گیرد.
قسمت را باور کنم یادم خروس را : ظاهر و مشهود یا ادله برخلاف انکار و ادعای
تست .

قسمش نده : چیزی در تک ظرف نمانده دیگر چه لیس؟ نظیر : سوراخش کن بینداز
گردنت .

قضای بی خهر و برکت : بمزاح ، صدمتی بر تو یا او وارد نیامد .
قطره ای از دریا : نظیر : مشتی از خروار . یکی از هزار . اندکی از بسیار .
قفیز بر آمد . قفیز سر آمدن : پیمانده لبریز شدن . کنایه از مردن و کشته شدن و
مطلق سپری شدن چیزی باشد .

قلت شر کا مطلوب است : نظیر : دست که زیاد شد برکت کم است .

قلم در کف دشمن است : آنچه میگوید یا میکند مبتنی بر عداوت است .
قلندر دیده گوید : راست می گویم . پنهان نمی کنم .
قلی هم در سرناش میگفت : این امر راز و پوشیده نیست و همه کس آنرا دانند :
قنق گرگ : آیا میهمان باید .

قوز بالا قوز : رنج و تعب بر رنج و تعب .

قیامت کردن : کاری را با فراط بردن .

قیامت هم باین گرمی نیست : نظیر : جهنم هم باین گرمی نیست .

ک

- کاجی به از هیچی است : نظیر : وجود ناقص به از عدم صرف است
- کار آب و آتش است : مطبوع گاهی نیز خوش و لذیذ نشود
- کار امروز بفردا ممکن : نظیر : از امر و کاری بفردا ممان ...
- کار بکار خانه گرانتر است : چیزها را در خارج معادن ارزانتر توان خرید نظیر : بار بیمارخانه گرانتر است .
- کار بمردم افتد : استعانت از دیگران عیب نباشد . یاری و مدد بدیگران پسندیده است
- کار پخته کردن : تیار و بسامان کردن
- کارت را بده بجولا : مزاحی است که در جواب آنکه برای نرفتن بجائی یا نکردن کاری به داشتن کار معذرت شود
- کار چون زر شدن : پخته و بسامان و بدلخواه شدن
- کار چون انگار بودن (یا) شدن : بکمال منتظر رسیدن
- کار حضرت فیل است : کاری بس دشوار است
- کارد باستخوان رسیدن : نظیر : کارد از گوشت گذشتن، کار بجان رسیدن
- کار دست را دل می کند : نظیر : دست شکسته بکار میرود دل شکسته بکار دمی رود
- کاردش بزنی خورش در نمی آید : نهایت خشمگین است
- کارد مطبخ است : همه کاری می خورد
- کاردیو است (یا) کار دیو است و وارونه : کار دیو وارونه است
- کار دیو وارونه است : به فقره قبل رجوع شود
- کار را با کاردان باید سپرد : نظیر : کار بکاردان سپارید

کار کردن خر خوردن یا بو : نظیر : شتر بان درود آنچه خر بنده کشت
کار که رسید بچانه عروس را ببین بخانه : چون کار معامله‌ای بمما کسه رسید انجام
شده گیرش

کار نباشد زرنگ است : بمزاح کاهل است

کار نشد ندارد : مرگ چاره ندارد

کار هر بز نیست خرمن کوفتن : نظیر از هر کسی کاری ... شود

کار یکبار میشود (یا) کاریک بار اتفاق می افتد : باید در کارها محتاط بود

کاریکه چشم قی کند ابرو نمیکند : از هر کسی کاری ساخته است

کاری هزار گانی : نهایت خوب و آراسته

کاسبی گاه سابی است : باید در کسب از سودهای خرد و سودهای اندک نیز چشم

نپوشید

کاسه از آتش گرمتر : رجوع به کاسه گرمتر ... شود

کاسه بچین بردن : رجوع به زیره بکرمان ... شود

کاسه چکنم در دست داشتن : همیشه مردد و همیشه از بخت شاکی بودن

کاسه را کاشی می شکند تاوانش را قمی می دهد : نظیر : خر خرابی می کند گوش

گاو را می برند

کاسه گرمتر از آتش : نظیر : دایه از مادر مهربانتر

کاسه و سوزنه را بر کسی شکستن : بآبی گناهی او همه تقصیر هارا بدو نسبت کردن

کاسه همسایه دو پا دارد : رجوع به از مکافات عمل ... شود

کاشان کپه با فعله است : با تحمل رنج کار تحمل خرج آن نتوان کرد

کاش پاهایم شکسته بود : اگر نتیجه سوء رفتن را میدانستم نمیرفتم

کاش دو غلو بودی : بسیار بی مزه و خنکی

کاشکی را کاشتند سبز نشد : رجوع به اگر را با مگر ... شود

کاظم آقا را کاظم آقا خواندن : چیزها را خلط کردن

کاغذ از عمرم نیاورده‌ام : طول امل مرا چه باید
 کافر بودم مسلمان شدم : چرا مرا چندین آزار دهی
 کافر همه را بکیش خود پندارد : هر که نقش خویشتن بیند در آب
 کالابدزد سپردن : نظیر : دنبه بگرگ (یا) بگربه سپردن
 کالبد مردان همه یکیست : مردمان بزرگ همه بهم مانده‌اند
 کام افعی خاریدن : دشمنی صعب را بخشم آوردن
 کام دشمن خاریدن : دشمن را با عمل ناپسند خود امیدوار کردن
 کام شیر آژدن : رجوع به کام شیر خاریدن شود
 کام شیر خاریدن : نظیر : پیشانی شیر خاریدن، کام شیر آژدن، بدم مار خفته پا گذاشتن
 چشم بالا را خاریدن، دنبال ببر خائیدن، جبهه شیر، چنگال شیر، سینه کر گدن
 کام افعی خاریدن، کام شیر آژدن، پاروی دم مار نهادن، گردن ضیغم غصبان
 خاریدن

کام کسی خاریدن : میلی مفرط بچیزی داشتن
 کان بگوهر شدن (یا) کان بگوهر رسیدن : بمطلوب و مراد نایل آمدن
 کاه برده‌ها ن گرفتن : عملی بعلامت زنه‌ها خواهی است
 کاه پارینه بباد دادن : خود فروشی را از اعتبار و دولت گذشته سخن گفتن
 کاه پوسیده باد دادن : بدولتی گذشته فخر آوردن
 کاه پیش سگ و استخوان پیش خر نهادن : آلت زر گر بدست کفش گر
 همچو دانه کشت کرده ریگ در

کاهرا پیش سگ و استخوان را پیش خر ریختن : کار را وارونه کردن
 کباب پخته نگردد مگر بگردیدن : نظیر : بسیار سفر باید تا پخته شود خامی
 کباده کاری یا مقامی کشیدن : مدعی لیاقت آن بودن
 کبر پلنگ : این حیوان به نخوت و خویشتن بینی مثل است
 كبك زهره : ترسنده

کبکش میخواند ، (یا) کبکش خروس میخواند : نهایت شاد و مسرور است

کبوتر با کبوتر باز با باز: کند همجنس با همجنس پرواز

کبوتر پرقیچی : کسی که بواسطه او دیگران را جلب و جذب کنند

کبوتر جلو: نظیر : کبوتر پرقیچی

کبوتر حرم: ایمن و مصون

کبوتر دو بر چه: آنکه برای اتکال بدو کس بهیچیک اطاعتی بسزا نکند

کبوتر دو بامه: رجوع به فقره قبل شود

کبوتر کاظمین است: در کاظمین میخورد و در المعظم قضای حاجت میکند

کبه دوز است: بصحبت امردان گراید

کجا خوش است؟ آنجا که دل خوش است: نظیر بهشت آنجا است کازاری نباشد

کج پلاس: بدرفتار، بدمعامله

کج دار و مریز: جامی که بدست تست کج دار و مریز

کچل چه گفت؟ وای سرم: نظیر: هر چه دیه گوید از درد گیه گوید

کچلک بازی در آوردن: نظیر: جنقولک بازی در آوردن

کچلش کم آوازش: رویهمرفته بد نیست

کچه گل کردن: رازی آشکار شدن

کدام گور او را تن میگیرد: نهایت شقی و گناهکار است

کدام گور می خوابد: رجوع به فقره قبل شود

کدخدای کوهستان: بمزاح خرس

کدخدای کیگا: احول و چپ

کردی خوردی زندگی کردن: پس انداز و ذخیره ای نداشتن

کر کرش هم حساب است: زنی فرتوت هر شام از پسر پرسیدی امروز در بازار چه

میگفتند. روزی پسر بمزاح گفت فرمان رفته که همه پیر زنان را که غربالی

گاه از زمین توانند بر داشت بشوی دهند. پیر زن که این قوت و توانائی

را نیز در خود نمیدید پس از تفکری پرسید کر کرش هم حساب است؟ یعنی اگر زن بتواند غربال کاه را تنها بزمین بکشانند او را نیز بشوی خواهند داد **کرم کار است**: مهارت و آگاهی بسزا دارد

کرم کشی کردن: کنایه از ملاحظه و دست بازی است

کرم نیست ازدهاست: نهایت حسود است

کره خر از خربت پیش پیش مادر است: نظیر: رجاله ز پیش وشه ز دنبال آید **کره هارا روغن کردن**: در عهد یکی از پادشاهان صفوی هزار من کره برسم خراج بردیهی آمنه نام نوشتند بزرگان قریه که مردمانی ساده دل بودند چاره جوئی و داد خواهی را نزد سلطان رفته گفتند ما بینوایان مردمانی درویشیم و ادای این مالیات هنگفت بر نتابیم لیکن اگر فرمان رود از دادن هزار من روغن دریغ ندادیم شاه بخندید و پذیرفت و زعمای دیه شادمان باز گشتند و از آن روز آن قریه را احمقیه نام نهاده‌اند

کڑی بهتر از راستی در کمان: نظیر: راستی ابرو در کجی است

کس گفتار دارد: این کلمه نام نوعی مهره ایست که عامیان جهت جلب محبت آن با خود را دارند و معنی آنکه همه کس او را دوست دارد

کشک چه پشم چه: در انکار گفته یا کرده‌ای گویند

کش کش است چه زر کش چه کوت کش: نظیر: قبا سفید قبا سفید است دوغ و دوشاب یکیست

کف پاش میخواره: نظیر: تنش میخارد

کف دستم را بو نکرده بودم: غیب نمیدانستم

کفرش بالا آمدن: نهایت خشمگین شدن

کفش پارا میشناسد: چرا کفش دیگران را می‌پوشید

کفش‌های جفت حرف‌های مفت: بمزاج و عتاب گفته‌های تو نه نیوشم و حضور تو را نیز نخواهم

کفشها را میجوری: خواجه نیکو خدمتی غلام خویش را بر سرانجمن میستود و میگفت بدان پایه در خدمت مواظب است که وقتی او را بجائی فرستم چون در راه بچیزی توجه ندارد لحظه‌ای رجعتش را نیز پیش بینی توانم کرد. حضار درخواست مشاهده امر عجب کردند خواجه غلام را مأمور ارسال پیام بمحلتی دور کرد. غلام برفت. خواجه بتخمین می گفت اکنون بفلان کوی رسیده از فلان برزن عبور کرد به بازاری چنین فروشد و از در بندی چنان بر آمد از آن محلت بگذشت پیغام بگذاشت و باز گشت و بهمان گذر رسید و اینک بر دراست. غلام را آواز داد غلام حاضر بود. خواجه دیگر حضور داشت. شب ماجری بغلام سیاه خود قصه کرد و او را سرزنش فرمود غلام گفت در جائی شما نیز همین دعوی کنید تا بدانید که من از او کم نیایم. خواجه متکی بوعده غلام دیگر روز در مجلسی این ادعا کرد و بحاضرین بعمل اثبات کردن خواست و غلام را بنهج معهود براهی دور فرستاده و پیوسته بحضار مسافت پیموده غلام را تعیین کرد و پس از ساعتی گفت اینک غلام حاضر است و غلام را بخواند غلام بر در بود خواجه نهایت خرسند شده پرسید فرمان انجام کردی؟ گفت آقا از آنوقت... یعنی هنوز کفشهایم را میان کفشها تجسس میکنم و نمی یابم.

کفگیر ته دیک خورده است: نظیر: چپته اش خالی شده است
 کفم نه سرم نه: نظیر: بی مایه فطیر است از شما عباسی از مارقاصی
 کلاغ امساله است: گویند کلاغی بجوجه خود گفت چون یکی از آدمیان خم شود بید رنگ پرواز کن چه باشد که زدن تورا از زمین سنگ بردارد جوجه گفت با دیدن آدمی پریدن باید چه تواند بود از پیش سنگ در آستین نهان داشته باشد

کلاغ سر لانه خودش قارقار نمیکند: نفرین به خویشان و اقربا سزاوار نباشد
 کلاغها سیاه می پوشند: نظیر: پشت چشمهام باز میماند

کلاه بسر کسی گذاشتن : گول زدن، فریفتن
 کلاهت را بالا بگذار : بطنز و عتاب مسامحه شما در امر مواظبت فلان منسوب با
 زیر دست موجب این رسوائی شد

کلاه درهم رفتن : پنداشتی و خلافی در میان آمدن
 کلاهرا برای سرما و گرماسر نمیگذارند : مرد باید غیور باشد
 کلاهرا قاضی کردن : انصاف از خویش دادن

کلاهش پشم نداشتن : مهابتی نداشتن، نیازمند بودن
 کلاهش را پس مهر که گذاشتن : مغلوب کردن، بی بهره کردن
 کلاه کسی را برداشتن : مالش را با قصد عدم اداء بقرض گرفتن
 کلاهک دل : ترسنده

کله پز برخاست (یا) باشد سگ جایش نشست : بدتری جای بدی را گرفت و بمزاح
 با هر آنکه بعد از برخاستن کسی بر جای وی نشیند گویند
 کله خر : نادان

کله شق : معجب و نادان
 کله گنجشگ خورده است : پرمیگوید

کل یا بس زکی : نظیر : خشک بخشک نمی چسبد
 کمان رستم را شکسته : سر آورده

کم بگو سنجیده بگو : نظیر : آن خشت بود که پر توان زد
 کم بود جن و پری یکی هم از دیوار پرید : نظیر : سر ناچی کم بود یکی هم از
 غوغه آمد

کم چیزی یا کسی گرفتن : آنرا بچیزی نشمردن
 کمر بستن : ازار بستن

کمر سخت : ثابت رأی، ستیز کار
 کم زدن : کافر و منافق بودن، در قمار نقش کم زدن صاحب تدبیر و رای بودن و

بخود عظمی ندادن

کنده دوزخ: پیر حریص و باطول امل

کوچه نسبه خورها: بیراهه و کم آمد و شد

کور اخترگو: نادانی با دعوی

کور اوغلی خواندن: با دعاوی نا حق و گفته‌های باطل حقی را انکار کردن

کور ببازار کچل بحمام: رسوا

کور بیکار جوالدوز بخایه خود زند: نظیر: کور بیکار مژگان‌شرا میکند

کوری دگر عصاکش کوری دگر شود: نظیر: آن عصاکش که گزیدی در سفر

باز بین کوهست از تو کورتر

کوره نو آب خنک دارد: نظیر: نو که آمد ببازار کهنه شود دل آزار

کوسه ریش پهن: متناقضین

کوفته همسایه تخم قاز دارد: نظیر: مرغ همسایه قاز مینماید

کوفرت: مردی پوست هندوانه‌ای بر سر چوبی کرده و در حالیکه آب از بینیش

روان بود آنرا بتندی چرخ میداد و خود نیز میدوید عابری گفت بینی پاک کن

مرد بیاسخ گفت

کوک و کملک کردن: با تعب و مهارت اسباب کاری را فراهم ساختن

کون ترازو زمین زدن: برای گران فروختن یا عزیز کردن چیزی در بیع یا انتقال

تعلل و تسامح کردن

کون خر: احمق. ابله

کون نداری هلیله چرا خوری: ایفا نتوانی کرد وعده چرا کنی

کوه و دریا را چه باك از سایه پردباب: نظیر: سایه بر دریای چین چون افکند پر

دباب

کوه و گاه پیش او یکسان است: مردی نادان یا بخشنده وراد است

کهنه نوکر است: اشاره بمثل ترکی کهنه نو کرم هم سحرم هم قاچارام

کیسه دوختن کیسه برای چیزی (یا) برای کسی دوختن: طمع بستن
 کی کار شیطان است: بمزاح در جواب سوآل کی گویند
 کیک در شلوار کسی افتادن یا افکندن: مشوق و شوریده و هراسان شدن یا کردن
 کیکش نگزیدن: اصلاً متألم و متأثر نشدن
 کینه شتری: کینه سخت

کینه شکم تا چهل سال است: نظیر: داغ شکم از داغ عزیزان بدتر است

گ

گاو بمهتر لکد بطاق طویل: به طنز با کسی که گاز گیرد و لگد زند گویند و مراد آنکه این دو کار ستور است

گاز رشت (و) و گازی: نهایت پاک

گاو آمد و خورد دفتر پارین را: رجوع به آن دفتر ها را گاو ... شود

گاو از کفه دور: کفه خوشه های گندم و جو است که در خرمن بار اول کوفته نشده باشد نظیر: دست خر کوتاه

گاو باشد دلیل سال فراخ: تعبیر رؤیای گاو فراخی سال است

گاو بچرم اندر بودن: پایان کار آشکار نبودن

گاو بکشتیم گوسفند بکشتیم سگ بریند میان این چی میا که شما بخوردید: میهمان از میزبان روستائی عذر زحمت دوشین میخواست روستائی گفت

گاو بی شاخ و دم: نهایت نادان

گاو پیشانی سفید است: همه کس و در همه جا او را شناسند

گاو حاج میرزا آقاسی کسی را که بیخبر و سرزده بهمه جا وارد میشود باین گاو تشبیه کنند

گاو خوش علف: آنکه هیچ خوردنی را مکروه ندارد

گاو دل: ترسنده

گاو دوشا، گاوشیرده: گویند فلان گاو شیرده بهمان است یعنی معاش و گذرانش بی عوضی از کیسه او باشد

گاو ریش : ابله، نادان

گاو هرزه : ترسنده

گاوش زائیده است : بخت بدو رو آورده

گاوش نلیسیده است : تجربه ندارد

گاو علی دوستی است : نظیر : گاو حاج میرزا آقاسی است

گاو مان دو گوساله زائیده است : رجوع به گاوش زائیده است ، شود

گاو مان زائیده است : ضرر رویا خرجی متوجه ما شده است و رجوع به گاوش زائیده است شود

گاو م است و آ بم است و نوبت آسیایم است : نظیر : گاو م میزاید آ بم میآید

زنم هم دردش است : رجوع به آ بم است و ... شود

گاو نر را هزار جریب به تخمش : مردی زورمند است

گاو نه من شیر است : نیکی های کرده خویش را بیدی ختم کند

گاو که پیر شد گوساله اش عزیز تر میشود : آدمی در پیری فرزند خود را بیشتر دوست دارد

گدا بگدا رحمت بخدا : نظیر : کوری دگر عصا کش کورد گر شود

گدا چشم (یا) گدا دیده : اندک نگرش

گداها را میگیرند : امیدی نیست

گذشت آنچه گذشت : نظیر : رفت آنچه رفت

گذشت آنکه عرب طعنه بر عجم میزد : رجوع به آن دفترها را گاو خورد شود

گذشت برگشت ندارد : بخشیده را و انستانند

گران است ارزانش میکنیم : مردی بزن گفت خربزه گرانست زن گفت ارزانش

میکنیم مرد پرسید این چگونه تواند بود گفت چون کم خریم و کم خوریم

ارزان آید

گر به از بغل افکندن : فریب و دغل را ترك گفتن

گربه خانه هم باید مقبول باشد : از مقبول زیبا و خوب اراده کنند

گربه در انبان داشتن گربه در انبان فروختن : نیرنگ بکار داشتن . تدلیس و تلبیس بکار بردن

گربه در بغل داشتن : فسون و نیرنگ آوردن

گربه دنبه خواب بیند : نظیر : شتر خواب بیند پنبه دانه

گربه را در حجله باید کشت : زهرچشم را باید از اول گرفت

گربه را سه تکه اندازه گوشش : برای سیر کردن گربه سه لقمه که هر يك باندازه گوش گربه باشد کافیت

گربه رقصاندن : نظیر : کچلک بازی در آوردن

گربه روغن میخورد بی بی دهان مرا بومیکند : غلامی دهان بی بی میبوسید خواجه بدید غلام گفت ...

گربه شانندن : فریفته شدن

گربه کشتن شب اول : رجوع به گربه را در حجله ... شود

گربه هفت جان دارد : گربه صدمه ها و زخمهای سخت برتابد

گرد پای حوض گردیدن : کنایه از آنست که سردر گم و مبهم در جای بگردد بواسطه ساختن کاری و بدست آوردن مطلبی

گرد کردن (یا) گرد خاستن : بردادن . ثمر بخشیدن

گردن خاریدن : دفع الوقت کردن

گرسنه چشم : قحط دیده . حریص

گرگ آشتی : صلحی به نفاق

گرگ آشنائی : رجوع به گرگ آشتی ، شود

گرگ مست : نیم مست

گرگ و میش گرگ و گوسفند از یکجا آب میخورند (یا) با هم در یکجا آب میخورند : عدل و امنی به کمال است

گره بر آب زدن : سخت فسونکار بودن جادوئی محتال بودن

گزنکرده پاره مکن : بریدی تو نا کرده گز جامه را
گفت از خود تو میترسم : لالائی زشت کودک خواجه در آغوش داشت کودک زاری
بی قراری می کرد لالا گفت چون بامنی از چه میترسی
گلاب برو تن : نظیر : دو رازرو دور از جناب
گلاب تلخ : کنایه از اشک است

گل از خار بر آمدن : تا گلت از خار و خارت از پای بدر آمد
گل بدست داری مبوی : نهایت شتاب کن
گل بر سرداری مشوی : سخت شتاب کن
گل بریزد بوقت سیرابی : سعدی نظیر : فواره چون بلند شود سرنگون شود
گل بی عیب خداست : نظیر : همه حمال عیب خویشتنیم طعنه بر عیب دیگران
چه زنیم

گل زن و شوهر را از یک تغار برداشته اند (یا) در یک تغار سرشته اند
خدا نچار نیست اما در و تخته را خوب بهم میاندازد

گل سرسبد : سرآمد جمعی، گزیده طایفه ای
گلگیرها ت ب سرم عروسی ب سرم : بمزاح ، سپس پاداش رنج شما هم خواهم داد
گل نمیدیده را آبی تمام است : نظیر ایدوست گل سرشته را آبی بس
گلو گیر آمدن : مایه حسد و بغض شدن

گلو هفت بند دارد : نظیر : اول اندیشه انگهی گفتار . شتر گلو باش

گله مردم و غم شبان بر خاست : نظیر : حاجی مرد شتر خلاص

گلی از هزار گلشن نشکفته : در عنقوان شباب است

گلی برای کسی آب گرفتن : او را دچار زیانی یارنجی کردن

گلیم خود را از آب بر آوردن : از عهده واجبات با لوازم معاش بر آمدن

گلیم کهنه را جندره چه کند : جندره چوبیست که برای هموار کردن خوت

بکار برند

گنج در خراب است: رجوع به گنج در ویرانه است، شود

گنج در ویرانه است: دین ز درویشان طلب زیرا که شاهان را مقیم رسم باشد

گنجها در جای ویران داشتن

گنجشك روزی بودن: نظیر: رزق جدید یوم جدید. دست بدهن بودن کردی

خوردی زندگی کردن، روز نو و روزی نو

گندم خوردیم از بهشت بیرونمان کردند: به طنز گناهی را مرتکب نشده‌ام تا

مستوجب عتاب یا پنداشتی باشم

گندم که سه پایه بست اندر تا پوست: بعد از شاخ شدن ریشه کمتر آفت و آسیبی

بگندم رسد

گندم نما و جو فروش: نظیر: ارزن نما و ریک پیم. رجوع به جو فروش گندم

نما، شود

گوز بر گنبد افشاندن: کاری بیهوده و عبث کردن

گوز سد بانو صدا ندارد: عیوب اغنیا و اقویا غالباً پوشیده ماند

گوساله بسته ملا نصرالدین است: گویند ملا دو گوساله یا دو بز داشت یکی از آن

دو بگریخت ملا پس از کوشش بسیار از گرفتن حیوان عاجز آمده باز گشت

و بزیا گوساله بسته را بزدن گرفت. گفتند چرا چنین کنی گفت شما ندانید

اگر این يك بسته نبود از دیگری چابکتر میدوید

گوسفند را بگرگ سپردن: نظیر: گوشت را بگره سپردن

گوش باشد گوشواره بسیار است: نظیر: سر باشد کلاه بسیار است

گوش بدر بودن، گوش بر در داشتن: انتظار ورود کسی را بردن

گوش بر فرمان بودن: مطیع و فرمانبردار بودن

گوش بریدن: قرض کردن

گوش بزنگ بودن: نزول کسی یا حدوث امری را چشم داشتن

گوشت بدست گر به سپردن : نظیر : دنبه را بگرگ سپردن ، گوسفند را بگرگ سپردن

گوشت جوان لب طاقچه است : هزالی که پس از بیماری برای جوان پیدا شود زرد بفر بهی بدل گردد

گوشترا از ناخن (یا) استخوان جدا نمیتوان کرد : فرزند را از مادر کسان و خویشان را از یکدیگر نتوان برید

گوشترا باید از بغل گاو برید: سود و بهره از مال فقیران بردن سزاوار نباشد
گوشت گاو وزعفران : در قدیم باریشه‌های گوشت خشک شده گاو عطاران در زعفران غش می کرده‌اند

گوشت و پوستش از تو استخوانش از من : وصیتی بود که پدران و مادران معلم و استاد را میکردند آنگاه که کودک خویش بدبستان می‌سپردند

گوشت یکدیگر را بخورند استخوانشانرا پیش غریبه نمایند ازند (یا) دور نمایند ازند: اجنبی را به اسرار خود راه ندهند

گوش چهار شدن (یا) چهار کردن: با نهایت شیفتگی و دقت گوش فرا دادن گوش خر : بیهوده

گوش شیطان کر: نظیر : هفت قرآن در میان ، هفت کوه در میان بدیوار می‌گویم هفت الله اکبر

گوی از آب برداشتن : در جنگ نیزه یا شمشیر نهایت چرب دست بودن

گوی از میدان ربودن: بر دیگران برتری یافتن

گوی بردن از: بر او پیشی گرفتن

گویی پی آتش آمده است گویی بسؤال آتش آمده است: بمحض آمدن مراجعت کردن میخواهد

گویی تاوان میدهد : بسیار دیر میکشد

گیس آب دلرا میخورد : بعقیده عامه هر قدر دل خرم و شادتر گیسوان بلند تر و

شادابتر باشد

ل

لا ابالی چکند دفتر دانی را: نظیر: چه بمن گوچه بدر گوچه بخر گو
 لا تو بماه نرسد: دست و زبان بدو نرسد کس را آری بما بر نرسد لا تو
 لاف در غربت آواز در بازار مسگران: رجوع به: مثل بعد شدو
 لاف در غربت آواز (یا) گزاف در آسیا: نظیر لاف در غربت آواز در بازار مسگران
 غریبی گرت ماست پیش آورد دو پیمانه آبست ویک کمچه دوغ
 لاف کار اجلاف است: هنر باید از کار کرده نه لاف
 لاله را شب روشن میکنند: ملاعبه و مداعبه زن و شوهر در حضور دیگران از ادب
 و عفاف نیست نظیر: شوخ را زیر لحاف میکنند
 لام کشیدن: باعنبر و مشک و سپند سوخته و نیل و لاجورد و امثال آن دفع چشم
 زخم را بر پیشانی و چهره اطفال نقش کردن
 لایق آب ریختن بدست او نیست: نظیر: لایق جفت کردن کفش او نیست لایق
 نهادن تره بر خوان او نیست
 لایق جفت کردن کفش او نیست: رجوع به لایق آب ریختن ... شود
 لایق هر خر نباشد زعفران: رجوع به خرچه داند قیمت
 لباده بر گاو نهادن: رجوع به رخت بر گاو نهادن شود
 لب بود که دندان آمد: من یا او بر شما پیشی و از آنرو بیشی داریم
 لب روزی: کم روزی و تنگ معاش
 لب زیرین بالا کردن: بالب اشارت کردن
 لبش بوی شیر میدهد: هنوز کودکی بیش نیست

لبش را تو گذاشتن : تمام یا قسمتی از گفتار را برای مصلحتی مسکوت گزاردن
نظیر : مطلب را درز گرفتن

لب گزیدن : نهایت پشیمان شدن

لحمك لحمی بودن با کسی : با او یگانه بودن

لر بازار نرود بازار می گنجد : نظیر : چشم بازار را در آورده است

لعل بکان بردن : رجوع به زیره بکرمان ... شود

لعل بکان بردن : رجوع به زیره بکرمان ... شود

لعنت بکار دستپاچه : بجد و بمزاج مستعمل

لعنت بهمکار بد : بمزاج بخواننده ای که در حین خواندن او نهیق یا نعیبی شنیده
شود گویند

لفتش دادن : کاری را به دیر و دراز کشیدن ناز کردن

لفتش مده غجمه مره : بلهجه خراسانیان زیر و زبر مکن تا تباه و فاسد نشود

لقمه بز رگش گوشش بود : پیاره های خرد از یکدیگر جدا شد

لقمه بقمه است : بقمه کلمه تر کی است و معنی آن گلو گیر و خفه کننده باشد.
و مراد مثل همانست که از این مصراع اراده شده سخنش تلخ نخواهی دهش

شیرین کن

لقمه چهل و شش شاه نیست : نظیر : به میدهد بگیرد

لقمه را از پشت سر دهان گذاشتن : نظیر : اکل از قفا کردن

لقمه را دور سر گردانیدن : رجوع به فقره قبل شود

لقمه را هم باید جوید : هر نفعی مستلزم تحمل رنجی است

لقمه سر سیری است : نظیر : ماهی را نخواهی دمش را بگیر

لقمه گلو گیری است : مثال : اهل شهر برد سیر را هیچ لقمه ای از این گلو گیر تر
نیامد .

لنگد بگور حاتم زده است : بطنز و استهزا بی نهایت بخیل و ممسك است

لنگه مادیان بنریان دردنکنند. نظیر زن وشوهر جنگه کنند ابلهان باور
 لنگ انداختن: عادتى كه برسم آشتى دادن و اصلاح ، میان مشت زنان و كشتى
 گیران معمول بوده است و تعبیر مثلى بمعنی میانگى كردن استعمال میشود
 لنگر انداختن : درجائی تن آسانی را دیر ماندن
 لنگی را برهواری پوشیدن: با چربدستی و چابکی عیبی را پنهان داشتن
 لیلاج است: قمار بازی ماهر است هر چه دارد بقمار میبازد

م

ما از آن خانه (یا) از آن سرای ، برخاسته ایم : ما رایش آن هوا و عشق دیرینه

نیست

ما چت نبود موچت نبود دندانها گازگت چه بود : زنی فرتوت هر شام از پسر خبر
بازار پرسیدی فرزندی ماجری دوستی را به شکایت حکایت کرد رفیق گفت
مادر توشوی خواهد و سؤال ها از آن بود تجربت را امشب در جواب بگوی
حماکم شوهر کردن فرتوتان را امر داده است ، پسر چنان کرد و مادر را
نهایت شادان یافت . گفت فردا بحمام شود که شب بخانه شوی شبانگاه مادر
را بر چاروائی نشانده بصحرا برد و درمغازه ای بنشانند و گفت باش تا داماد
باستقبال آید و خود باز گشت پیرزن با خود می سرود : « به بینی خطبه را
خواهندند برند خیسانندند آیا مردك جوان است آیا ابر و کمان است . » پس
از ساعتی از دور دو روشنائی دید گفت آری اینك مشعلها را آوردند . شعله ها
از چشم گرگی میتافت که بجانب او میشتافت گرگی نزدیک شد پیرزن دستهای
گرگی را در گردن دیده پنداشت داماد است لیکن گرک دندانها بگلو او فشرده
و زال گفت

مادر زنت دوست داشت : بگاہ آمدی از حضر هنوز برای تو چیزی برجاست
مادر زنت دوست نداشت : دیر رسیدی آنچه بود خورده اند
مادر عاشق بیعار است : هر چند فرزند بی مهر باشد مادر را مهر نکاهد
مادر هفت تا : کنایه از سگ است و زنان بزنهاي کثیر الاولاد به حسد گویند
ما دست از خيك پنیر برداشتیم خيك از ما دست بر نمیدارد : من دست ز چشم

داشتم مدتهاست چون چشم زمن دست ندارد چکنم .
 ما را از مدرسه بیرون میرویم : طالب علمی را از مدرسه برانندند و او رخت بر گرفته
 میرفت کسی از او پرسید تو را چه رسیده است گفت ...
 ما را اصفهان بس : گفته را بسلطان حسین صفوی نسبت کنند آنگاه که افغانان تا
 حومه شهر برگرفته بودند.

ما را بس و همه ترشیز را : نظیر : به هفت پشت ما هم بس است .
 ماران کنند رودان کشند : نتیجه اعمال مادران را فرزندان بینند .
 مار افسون بردار نیست : نصیح و اندرز و یا ابرام دروی اثر نکند
 مار خاك هر زمینی را خورد بر نك آن خاك شود : نظیر : مال کافر را میخورند .
 بالاش شمشیر می زنند .

مار خفته را نمیزند : خفته و غافل را رنج رسانیدن از جوانمردی نیست .
 مار خوردن : تحمل گفته و کرده زشت و زننده کردن .
 مار در آستین پروردن : بد گهری را یاری دادن .
 مار دم کننده : دشمنی آسیب دیده .

مار که آزرده شد سر کوفتن واجب آید :
 مار را چون دم گسستی سر بیايد کوفتن
 کار مار دم گسسته نیست کار سر سر

نظیر : مار که زخمی شد باید از سوراخ بیرون آورد .
 مار که زخمی شد باید از سوراخ بیرون آورد : رجوع به : مار که آزرده شد ...
 مار گزیده از ريسمان دورنك (یا) از ريسمان اليجه (یا) از ريسمان سیاه و
 سفید (یا) از پیسه رسن می ترسد :

زمام عقل بدست هوای نفس مده

که گرد عشق نگردند مردم هشیار

چنان زمرک بترس از سیه سپیدی موی

که مردمار گزیده ز شکل پیسه رسن

مارگیر را در آخر مار کشد: نظیر: سب و براه آب می شکند

ما ریگ جوئیم دیگران آب گذرا: ما با تو پائیم و دیگران تو را بگذارند

مازندرانی از این بیش نمیرد: گویند غریبی بمازندران گوری را دید کنده و

مردمانی بر آن گرد آمده و در میانه پیری گریان از پیر پرسید بر که میگری

گفت برخود که اینک مرا بخاک سپارند مرد متعجب از حاضران پرسید زنده

زنده را چگونه بگور کنید گفتند تو غریبی و ندانی که

ماز و نیل در جائی گران شدن: کنایه از کثرت سوگواری و عزاداری در جائی

باشد.

ماست بدهانش مایه زده اند (یا) مایه کرده اند: نظیر: آرد بدهانش گرفته

ماست مالی کردن: مصلحت را، حقیقتی را پوشیدن

ماست و دروازه هر دمی بندند: نظیر: بز و شمشیر هر دو در کمرند

ماستها را کیسه کردن: مرعوب شدن.

ما سه نفر بلا در خوردیم آند و دیوانه شدند اما مرا بحمد الله باکی نیست.

سه آخوند حدت ذهن و قوت حافظه را در خوردن بلاد افراط کرده و هر سه

دیوانه شده سر ب صحرا نهادند یکی از آنان پس از چند روز عریان، عمامه بزرک

بر سر و عصائی بلند در دست با طمانینه و وقاری تمام بمدرسه باز گشت. طلاب

بر او گرد آمدند و پرسیدند تو و یاران را چه رسید گفت...: انتهی خوردن

بلاد بقصد مذکور عادت می نمود مرسوم طلاب بوده چنان که کندر نیز برای این مقصود

میخورده اند

ماش هر آش است: نظیر: نخود هر آش است

مال بچه یتیم نیست: بمزاح بمیهمان گویند و مراد اینکه چرا چیزی از ما حاضر

نخورد

مال بدبریش صاحبش : نظیر سکه شاه ولایت هر جارود پسر آید . کالای بد بریش خاوند

مال را بروی صاحبش خرند : فروشنده را گشاده روئی و چرب سخنی باید مالیات دولت نباید زمین بماند : رجوع به : سوخت را بود کردن ، شود مأمور دولت است حقش را باید داد : نیمه شب زمستان در حالیکه بوران و برفی شدید بود طبیبی را از دیهی باستعلاج حاکم بردند پایمزدی بدو نداد و درگاه باز گشتن فراش از طبیب بسخنی حق طلب کرد طبیب نزد حاکم رفت و قصه برداشت حاکم گفت

مأمور معذور است : رجوع به : المأمور معذور ، شود ماوشمائی در کار نبودن (یا) نماندن : نهایت صداقت و یگانگی در میان بودن ماهتاب پیمون (یا) ماهتاب گز کردن : بگز مهتاب پیمائی بگل خورشید اندائی ماهتاب نرخ کرباس را می شکند : مثل بهمین صورت و بصورت فقره بعد معمول است . و مراد آنکه چیزی خوب بازار بدی را کاسد کند ولی تناسب کرباس یا ماست را با مهتاب ندانستم

ماهتاب و کتان : گویند ماهتاب کتان را بسوزد و شعرا این تعبیر را بسیار بکار برند ماهیرا نمیخواهی دمش را بگیر : نظیر : لقمه سر سیر است

مایه را خایه کردن : مثال : مایهها را خایه کرد . خایه بمعنی تخم مرغ است مایه نه من شیر است : نهایت فتنه انگیز و مفسد است

مبارک مرده آزاد میکند : نظیر : روغن چراغ ریخته وقف امامزاده

مترس خرمن : رجوع به : آواز دهل از دور شود

مته بخشخاش گذاشتن : خرده نگرش بودن

مثل آب : مطلبی روان و نیک آموخته . چای یا آبگوشت یا خریزه بی مزه و مانند آن

مثل آب اماله : در آمد و شدی دایم

- مثل آب انبار: اصواتی گنگ و بلند
 مثل آب جفت: چایی کم رنگ
 مثل آب حمام: شربتی که در آن سردی باید، گرم.
 مثل آب حنا: چایی پس آب
 مثل آب حوض: بی مزه و گرم.
 مثل آب حیات: زندگی بخش
 مثل آب دهن مرده: مرکبی کم رنگ
 مثل آب زر: آراسته و بدلخواه
 مثل آب زیپو: چیزی سرد و بی مزه مانند آبگوشت و چای
 مثل آبستنان میرود: آب در دلش تکان نمیخورد
 مثل آب سیرابی: آبگوشتی کم گوشت و کم چربی
 مثل آب ظرفشوری: چایی پس آب
 مثل آب گاه: چایی کم رنگ
 مثل آب کش: سوراخ سوراخ. چکنده
 مثل آب کله پاچه: آبگوشتی بد
 مثل آبنوس: شب، زلف معشوق
 مثل آب و آتش: دوزخ، دوفرهم نیامدنی
 مثل آب و روغن: نیامیختنی
 مثل آب و شکر، مثل و آب: گدازان
 مثل آبی که روی آتش ریزند: هر چیز سریع الاثر خاصه دواهای مبرد و جوابهای
 نومید کننده
 مثل آتش: نهایت گرم باتبی سوزان، خودخور
 مثل آتش افروز: با جامه‌هایی بلند و کوتاه. با آرایشی مضحك
 مثل آتش بر قله کوه: پدیدار و روشن

مثل آتش پاره : جلد و چابک

مثل آتش و پنبه : دو جمع نشدنی

مثل آتش و سپند : دو گرد نیامدنی

مثل آدم : مؤدب . آهسته

مثل آدم مقوائی : بی جنبش

مثل آرد : متلاشی

مثل آرنارود : زنی هول و بدخوی

مثل آستین رنگ رز : رنگارنگ

مثل آسمان غرغره : غراغری سخت در امعاء

مثل آتش سرخ حصار : آمیغی از چیزهای نامتناسب

مثل آتش شله قلمکار : رجوع به : فقره قبل شود

مثل آتش قجرها : رجوع به مثل آتش سرخ حصار شود

مثل آشیان عقاب : بلند . رفیع

مثل آغور : ماستی غلیظ و سطر

مثل آفتاب : آشکار . روشن

مثل آفتاب در رابعه نهار : نهایت روشن و آشکار

مثل آقاها : مؤدب . نظیر : مثل آدم

مثل آکله : مثال : مال یتیم چون آکله است یعنی چون مرد آنرا با مال خویش

آمیزد مال خود او نیز تباه و نابود گردد

مثل آل : زنی بدخوی و مهیب و بلندبالا

مثل آهک : پشمینه بید زده و از هم پاشیده

مثل آهن : سخت

مثل آهو : چشمی شهلا، تندرو، معشوقه سبکسار و رمنده

مثل آینه : دلی پاک و روشن فلزی صیقل زده هوایی صحو و صافی

مثل آینه دق: عبوس . غمگین

مثل ابابیل: بمزاج هیچ نمیخورد

مثل ابر: سیاهی و تاریکی که گاهی در چشم حادث شود

مثل ابر بهار: گریستن به افراط

مثل ابر سیاه: حایل و حاجب

مثل ابریشم: لبی نازک . رشته باریک

مثل ابلیس از لاحول گریختن: دیوی که بوقت افسون چون ابلیس از لاحول بگریختی

مثل ابن سعد: خشمگین بر اسبی بلند نشسته

مثل اجل معلق: رسیدن کسی را خواهند که از او کراهت دارند

مثل ارغوان: شرابی سرخ، رخساره‌ای گل رنگ

مثل اره: دست و یا زبانی خشن و درشت

مثل ازرق شامی: باموئی زرد و چشمی آسمانگونی . قسی ، سنگدل

مثل استخوان: نانی نهایت خشک

مثل اسفند مثل اسفند بر آتش: بی قرار، مضطرب

مثل اسکلت: بسیار لاغر

مثل اشتر بر نردبان: هویدا

مثل اشتر پیر گوش بدرای داشتن: منتظر فرمان بودن

مثل اشتر درو حل: بی جنبش ، ناتوان

مثل اشتر دولاب: سرگردان

مثل اشعب طماع: بسیار امیدوار و پر آرزو

مثل اشک چشم: آب یا روغنی صافی

مثل اطلس: رخساری از خجل سرخ شده

مثل افعی: زنی سلیطه و مودبی

مثل اقایای هندی: تنگ یاب

مثل الاغ: کانا، ابله باربردار و از الاغ خراباراده شده است

مثل الف: راست برهنه

مثل الف کوفی: برهنه کج، خمیده

مثل الماس: سخت برنده، بسیار ترش زیاده سرد رخشان، گرانها

مثل الولوی سرخرمن: نظیر: مثل مترس خرمن

مثل امامزاده جل بندی: جامه های کوتاه و بلند و یا دریده پوشیده

مثل امام زین العابدین بیمار: نحیف، لاغر

مثل انار: سرخ، کفیده

مثل انبان: سخت، سست

مثل انبان ابوهریره: آمیغی از هر چیز

مثل انبانه: کفشی بد چرمی بی فوت

مثل انتر: گلگونه سیر و تند بر خسار مالیده

مثل انچوچک یا انچکک: چشمی ریزه

مثل انگشت پیچ: شربتی سطر و زفت

مثل انگشت لیشه: بتمامی عریان

مثل اوایل میر: خطی بد

مثل اهل کوفه: بی وفا، زندهارخوار

مثل این بود که طشتی آتش بسر من ریختند: سخت ترسیدم

مثل اینکه بی آتش آمده، یا بسؤال آتش آمده: فی الفور و بمحض رسیدن باز

گشتن میخواهد

مثل اینکه مویش را آتش زدند: در جائی غفلتاً و بی آگاهی حاضر گشت

مثل باد: چابک، تند

مثل بادام: چشمی کشیده و زیبا

مثل بادبادك : قلبی طپنده در گاه رفتن از مرض، تنی نهایت لاغر

مثل باد صرصر : تند، سریع

مثل باد نجان : بتفش از غلبه خون یا سورت سرما

مثل باد وپشه: دو فراهم نیامدنی

مثل باران: اشکی بسیار تیر یا گلوله و افر وریزنده

مثل بارفتن: سفید و لطیف

مثل باروت : توتون یا تنبا کوئی تند، روغنی تیز شده

مثل بازار شام: اسباب و ادواتی آشفته و درهم نظیر : مثل بنگه لولی

مثل باغ ارم : باطراوت

مثل بال کبوتر : دلی طپنده

مثل بال مرغ: رجوع به فقره قبل شود

مثل بام غلطان : کوتاه بالائی سخت فربه

مثل ببر: شدید در حمله

مثل بت قندهار: بسی زیبا

مثل بت نوشاد : بسیار جمیل

مثل بچه: ناشکیبا، سبکسار

مثل بچه آدم: مؤدب بی‌هیاو

مثل بچه رقاصها: با آرایش و پیرایشی قبیح و ناسزاوار

مثل بچه شوهر: متفور

مثل بچه مکتبی‌ها: گریزان از کار، دیر آموز، کند در خواندن

مثل بچه هوو، مکروه، مبعوض

مثل بچه‌ها: زودرنج زود آشتی سبکسار متلون

مثل بخت النصر: معجب، خشمگین

مثل بختك: با سنگینی جثه بر روی چیزی یا کسی افتادن

مثل برادر: بسیار مهربان

مثل برادران یوسف: بی مهر

مثل برامکه: سخی صاحب هروت

مثل بربط: گوشمال دیدن

مثل برج باروت: مثل برج زهرمار: نهایت خشمگین

مثل برزنگی: مردی با گردنی سطر و بروتی انبوه و گنده

مثل برف: بسیار سفید

مثل برف و خون: سرخی باسپیدی آمیخته

مثل برق: تند و چالاک

مثل برک خزان: جمع کثیری در مرگامرگی یا جنک مریض یا مجروح و قتل افتاده.

مثل برگ بید: لرزان، زرد

مثل برگ درخت: رجوع به مثل برگ خزان شود

مثل برگ گل: چهره، بدن، نان یا بناگوشی نازک و لطیف

مثل بره: نهایت رام و آرام

مثل بره بزغاله: جمعی پراکنده بر زمین خفته

مثل بره دوماوری (یا) دو مادره: فربه

مثل بز: چست و چابک خیز

مثل بز اخفش: آنکه بی فهم و درک همیشه شنیده ها را تصدیق کند گویند اخفش

درس خود را بر بز خویش تکرار کردی

مثل بز مجه: چالاک در جست و خیز

مثل بغل بز: گیسو یا زلفی پر از رشک

مثل بقال هرزه بیل: آنکه در دکان هیچ ندارد یا از معنائی بنامی خرسند است

مثل بغار: چرم یا پارچه محکم که آب پس ندهد

مثل بلبل : خوش آواز، خوش بیان

مثل بلور : بسیار سفید

مثل بنات النعش : پراکنده

مثل بند تنبان کوتاه : آنچه پس از آمدن فی الفور برود

مثل بند قبا : رشته درشت بریده

مثل بنفشه : سوگوار، بنفش، سرافکنده

مثل بنگه لوری (یا) لولی : با کالائی آشفته و شوریده

مثل بوبکر سبزوار : خوار و زبون

مثل بوته زرگر : درخشان، زرین

مثل بوتیمار : غمنده، سر بسینه فرو کرده . ترسان از پرسیدن چیز های بسیار و

فراوان

مثل بوجار لنجان : مردی متملق و بی عقیده

مثل بوق . کلاهی مقوای آن تمام شکسته

مثل بیوقلمون : متلون، آنکه بر یک خونباشد

مثل بهار شوشتر : هوائی صافی و خوش

مثل به پخته : رخساره زرد و تیره و با آماس

مثل بهشت : نیک آراسته . با هوائی خوش

مثل بهشت شداد : قصری بچندین اشکوب بر آمده

مثل بهله : بی آستین

مثل بی بی افتنگو : دخترچه چادر چاقچور کرده نظیر مثل غبیده بادام

مثل بید : سخت لرزان

مثل بیل : ناخنی نا گرفته و دراز

مثل بارو : قلمی بد تراشیده ، دندانانی بس کلان و دراز

مثل پاره آجر : نان سخت

مثل پاره سمرقند : نهایت شیرین . پاره قسمی حلو است

مثل پاشنه شتر : نانی سیاه و سخت

مثل پالان : جامه سطر

مثل پالان خردجال : کاریکه انجامش به دیر و به درازا کشیده است

مثل پدر : مهربان، ناصح

مثل پر پرستو : سخت سیاه

مثل پر حواصل : سخت سپید

مثل پرده بر درمادن : راه بدرون نداشتن

مثل پرده زنبوری : پارچه مندرس و سوراخ سوراخ

مثل پر زاغ : نهایت سیاه، سخت تاریک

مثل پر غراب : سیاه تاریک

مثل پر کلاغ : گیسویی سخت سیاه، ابروانی باوسمه میروند

مثل پرگار : نهایت آراسته و نیک، کج و ویر گشته

مثل پروین : پیوسته و مجموع

مثل پسته : دهانی خرد، خندان، سرخ و سبز، زنگاری

مثل پشت خر : ریش گر گین

مثل پشت ماهی : باموجی نرم

مثل پشگل : ریز و حرد، بسیار وارزان

مثل پشمک : ابریشمی افشان، موئی نرم و زیبا، برنجی بصنعت پخته

مثل پشه و باد : دو گرد نیامدنی

مثل پفک : سبک و میان تهی

مثل پلنگ : متکبر

مثل پنبه : دستی یا سیبی نرم، گیسوان یاریشی سفید

مثل پنجره : سوراخ سوراخ

مثل پنجه آفتاب: بارخساری بی اندازه جمیل

مثل پنیر: ماستی سطر

مثل پوست: کاغذ یا پارچه محکم

مثل پوست پیاز: قماش یا جامه نازک و تنک

مثل پوست خر: سخت

مثل پوست خر بزه: کفشی بی خساق چون نعلین و صاغری طلاب

مثل پوست گرگدن: بسیار سخت

مثل پوستین تابستان: بی قدر

مثل پول: سخت سرخ از آتش یا از تب، خرد شده بقطعات کوچک

مثل پهرین: فراوان و ارزان

مثل پیال: چشمی گشاده و فراخ

مثل پیراهن عثمان: دستاويز تهمت و شکوی

مثل پیراهن عمر: جامه فراخ و بی اندام

مثل پیل گرمابه: صورتی بی معنی، نمودی بی بود

مثل پوه: روغنی. بد چربی میش یا بز که بدست ماسد. هندوانه نارس، ریشی پلید

که سفید شود

مثل پیه دان: ساعتی بدکار

مثل پیه گرگ: روغنی تیز

مثل تابداری: پارچه سست بافته

مثل تابوت خشکه: بسی نزار

مثل تایو: باشکمی بزرگ

مثل قاتوره: نهایت تلخ

مثل تار ریمان: بسی لاغر

مثل تار عنکبوت: بسیار نحیف

مثل تازی: سخت لاغر

مثل تافتان: نرم و سطر تافتان قسمی نان باشد

مثل تاپاله: بسیار کاهل و کند

مثل تپانچه: آوازی مهیب و ناگهانی

مثل تخت بزازان: رنگارنگ

مثل تخت روان: اسب یا استری نرم رو و خوش خرام

مثل تخت عروس: بصنعت آراسته

مثل تخمه: پارچه محکم

مثل تخم تر تیزك: بذری زود روینده

مثل تخم ماهی: دانه های بسیار در ظاهر بشره پیدا شده

مثل تخمه خربزه: چشمی تنگ و خرد

مثل ترازو: دوسر

مثل تربد: میان تهی

مثل ترقه: ناگهان خشم گرفتن

مثل نرقه فرنگی: رجوع به فقره قبل شود

مثل ترکمنها: با گونه هایی پر گوشت

مثل تریاك: تلخ، ترش روی

مثل تسمه: بسی محکم، بسی سخت جان

مثل تغار: دهانی فراخ

مثل تقویم کهن: منسوخ، بی حاصل و از کار افتاده، بی قدر

مثل تگرگ: تیرها یا گلوله های پران و بسیار، آبی سخت سرد

مثل تنباکو: حاصلی نابهنگام خشک و زرد شده از بی آبی و گرما

مثل تنگ بلور: تنی سپید با فریبی میانه

مثل تنگ طلا: طالبی و یا گرمکی خوب، تنی با اعضای موزون

مثل تنور : نهایت گرم

مثل تو بره : ریشی دراز و انبوه

مثل تو بره گداها : مخلوطی از چیزهای گوناگون

مثل توپ : آوازی بلند، تنی فربه با گوشتی محکم و پیچیده

مثل توت، مثل توت سیاه : رنگی سیاه شده از غضب یا مرض

مثل توتیا : نرم کوفته، نرم سوده

مثل تو گودیها : گود، یا گود زنبوک خانه محلتی پست از طهران است که زنان

دستوری در آن میزیستند. گلگونه و سپیدی به افراط کرده، و سمه تند کشیده

مثل توله : با مهر یا چاپلوسی هماره در پی کسی دویدن

مثل توله تفلیسی : رجوع به : فقره قبل، شود

مثل تون حمام، مکانی بد هوا و زیاده گرم

مثل تیر مثل تیر از شست، مثل تیر از کمان : نهایت راست بر طبق آرزو با کمال

سرعت، رفتنی بی بازگشت

مثل تیر شهاب، بسیار سریع

مثل ریشه رو بخود : آنکه همه نفع ها را برای خود خواهد

مثل جاجیم : پارچه محکم

مثل جاروب، مثل جاروب فراشی، سبلی دراز و سطر

مثل جامع اصفهان، بسیار دراز

مثل جامه عباسیان : سیاه

مثل جانخانی : پارچه بدوست بافته، جامه فراخ و بی اندام

مثل جانی مرده شور : زنی بی حیا

مثل جبه خانه : خانه پر از اسباب

مثل جریقه : بچستی از جای جهنده

مثل جزغاله : گوشتی بالتمام سوخته

مثل جغد : با چشمی گرد و برجسته

مثل جگر زلیخا : رنگی سرخ و تیره در قماش

مثل جگر سیاه : زبانی یا لبی از سرخی بسیاهی گرائیده

مثل جل : جامه یا پارچه سخت ترنجیده

مثل جل ظرفشوری : بسی شوخگن

مثل جل قاب شو : رجوع به فقره قبل شود

مثل جن بو داده : چالاک و چست در حرکات

مثل جو : برنجی نیم پخته و بد پخته

مثل جوال دوز : موئی درشت و تیز

مثل جواهر : مردم یا چیزی خوب

مثل جوجه : لرزان، خرد از نزاری یا پیری

مثل جوجه مرغ : لرزان

مثل جوزا : بخدمت کمر بسته

مثل جو کیرها : با حرکات یا جامه ناسزاوار

مثل جهنم : مکانی بسیار گرم

مثل جهود : متمول

مثل جهود خیبری : ترسان، ممسک

مثل چادر سفید : درختهای انبوه با گلهای سپید

مثل چار وادارها : آنکه لقمه‌های بزرگ بر دارد

مثل چاه ویل : که هیچ چیز او را بسنده نباشد

مثل چراغ : خوشه انگوری درخشان

مثل چراغ دزدان : کم نور

مثل چراغ سوختن : درخشان بودن

مثل چراغ آسیا : سرگشته

مثل چرخ فلک : گردان

مثل چرم : گوشت نپخته

مثل چرم گاو : نانی مانده

مثل چرم همدان : نانی شب مانده

مثل چشم آهو : چشمی شہلا

مثل چشم خروس : سرخ . لعل رنگ

مثل چشم سوزن . مثل چشمه سوزن : بسیار تنک

مثل چشم کور : سخت تنک

مثل چغندر : سخت سرخ

مثل چل بند رقا صہا . جامہ هائی بلند و کوتاه بر روی یکدیگر پوشیده کہ زبرین

کوتاه تر از زیرین باشد

مثل چاچله بادمی خورد : بمزاح هیچ نمی خورد

مثل چنار : بالائی بلند

مثل چنبرد ف حلقه بر گوش : فرمان بردار

مثل چنگ : آراسته

مثل چنگل باز : موئی پیچان

مثل چوب : خشک بی حرکت

مثل چوب خشک : دهانی بی رطوبت

مثل چیت : پیراهن و یا پارچه سفید

مثل چین قبا در هم افتادن : با هم دست بگریبان شدن

مثل حاتم : سخی

مثل حاتم طائی (یا) مثل حاتم طی : با دستی گشاده

مثل حارث : قسی و بی رحم

مثل حباب : تہی معز ، کم عمر ، بی قرار

مثل حب نبات : دختر بچه خرد و زیبا

مثل حرمله : سنگ دل . زشت روی

مثل حریر : بسیار نرم کوفته

مثل حسان : فصیح . گشاده زبان .

مثل حلقه انگشتر : محاط

مثل حلقه خاتم : تنگ

مثل حلقه میم : مضیق ، تنگ

مثل حلوا : شیرین

مثل حمالها : که لقمه بزرگ بر میدارد

مثل حمام : جامه یا مکانی گرم

مثل حمام زنانه : جائی پرهیاهو

مثل حمامیها : بی شرم . گرد کننده و برنده غذاها از سفره

مثل خاتون پنجره : زنی بی حیا

مثل خاصه ململ : پارچه سست و بی دوام

مثل خاك : بیقدر و قیمت . افتاده و فروتن . باوقار و درنگ

مثل خاکشی : بینهایت خرد شده

مثل خاله خرسه : زنی فربه جامه‌های بسیار پوشیده

مثل خاله خمره : زنی فربه با شکمی بزرگ

مثل خاله سوسکه : دختری خرد چادر کرده

مثل خانمها : مودب

مثل خانه خدا : بی فرش و اسباب .

مثل خانه زنبور : سوراخ سوراخ

مثل خایه حلاج : لرزان

مثل خر : نادان . بردبار

مثل خر آسیا : در کار و تعب همیشگی .

مثل خر بریخ ماندن : بیش جنبیدن نتوانستن

مثل خر چنگ : کجرو واپس رو .

مثل خر چنگ قور باغه : خطی بد

مثل خرد جال : آنکه گاه رفتن جمعی غوغا گونه بدنبال دارد

مثل خرد دل : نهایت خرد

مثل خر زخمی : با ریش و جراحتی بسیار

مثل خرس : فربه . پر خوار

مثل خرس تیر خورده : بسیار خشمگین

مثل خرس خونسار : ناتراشیده

مثل خر کوش : گاهی ماده گاهی نر

مثل خرما : دانه های توت درشت و شاداب

مثل خرمن گیسوانی انبوه و دراز .

مثل خروس بی محل : آنکه سخن نه بجای گوید و خواهش نه بوقت کند

مثل خروس جنگی : هنگامیکه جو ، غوغا طلب

مثل خریکه بنعلبند بیند : با نظری خشمگین .

مثل حزا دکن : بسیار نرم و خوش

مثل خشت : ماستی سطر و زفت

مثل خدخاش : ریز ریز . با جزائی بسیار خرد بخش شده

مثل خط ترسا : کجرو

مثل خط حن . خطی بد

مثل خط میر : خط یا هر چیز خوب

مثل خلال : نحیف . باریک

مثل خمره : شکمی بزرگ

مثل خمره اتو کشی : سری بزرگ و بد شکل

مثل خنجر : جوابی سخت . گفتاری نافذ . مژگانی تیز

مثل خنده برق : کوتاه . بی دوام

مثل خواب بیاد آمدن : بسیار مبهم چیزی را بخاطر داشتن

مثل خوارزمیان : شکم خواره .

مثل خواهر : مهربان

مثل خوک : بی ادب . خشمگین

مثل خون : هندوانه سرخ

مثل خون کبوتر : سرخ . لعلگون

مثل خون ناحق : بی مقدمه بمطالبه چیزی برخیزنده .

مثل خون و برف : رخسار یا بدنی سرخ و سفید .

مثل خیار : انگشتانی دراز و فربه .

مثل خیاطه ابریشم : رشته باریک . لپی نازک .

مثل خیک : با ورم . با آماس . شکمی بزرگ .

مثل خیمک نفت : شکمی کلان و سیاه .

مثل خیل زنبور : جماعت بطرفی حمله برده .

مثل خیمه : چارقدی بزرگ

مثل داغ گازر : نرفتنی محو نشدنی

مثل دانه برتابه : ناشکیبا

مثل دایره : بی پا و سر . سرگردان .

مثل دایره : قماش با آهار زیاد

مثل دبه : سیاه پر باد .

مثل دبه روغن چراغ : بسیار شوخگن .

مثل دختر کور : نهایت محجوب و شرمگین

مثل دده مطبخی : چر کین ، شوخگن .

مثل در : دندان سفید

مثل درخت : پافشارنده و ثابت

مثل دردی بجام : بجای مانده .

مثل در شاهوار : دندان‌هایی سخت سپید و به اندازه .

مثل دریا : پهناور ، جوشان ، خروشان .

مثل دست سوخته داشتن : نهایت رعایت و نواخت کردن

مثل دستگاه کفشگران : بسیار پریشان

مثل دسته جارو : سبلی بزرگ و آویخته .

مثل دسته گل : کودکی پاکیزه .

مثل دسته هاون : بتوبیخ ، بچه در قنناق و بغل .

مثل دف تر : بی آواز .

مثل دف سوز : بی گناه مأخوذ و معاقب

مثل دلق صوفیان : ریش ریش

مثل دلوحاج میرزا آقاسی : یکی در درون و یکی بیرون .

مثل دمامه : دختری خوش بیان که گاه تکلم دستها را به اشاره حرکت دهد .

مثل دم کژدم : پر گره .

مثل دم مار : نانی تلخ

مثل دنبه : نرم سفید . چون پشت دست

مثل دندان فیل : دندان بزرگ .

مثل دندان گراز : دندان بزرگ

مثل دواسب کالسکه : همراه . شبیه

مثل دوال بر آتش : بیجان .

مثل دوال پا : خود را بدیگری پیچنده .

- مثل دو بادام در پوستی : نهایت صديق . تنگ در آغوش يکديگر .
- مثل دود : سريع و تند . زود صرف شده .
- مثل دوده مرکب : بسيار سياه شده .
- مثل دو طفلان مسلم : غريب ، مظلوم .
- مثل دوک : لاغر .
- مثل دوک سياه : از لاغری سياه شده
- مثل دهاتيرها : بی ادب .
- مثل دهان ناخوشها : تلخ . بدمزه
- مثل ديگ : ظرفی سياه
- مثل ديگ بر آتش : جوشان ، خروشان
- مثل ديلاغ : قامتی بلند و لاغر
- مثل دينار : زرد
- مثل ديو : با جثه کلان
- مثل ديوار : ساکت . بی جنبش
- مثل ديوار گوستی : حاجب ماوراء
- مثل ديو سفيد : بلندبالا و فربه و سفيد
- مثل ذغال : سياه
- مثل راه بازار : پر آمد شد
- مثل رباب : ديگران از او در خوشی و خود در رنج بودن
- مثل رخش : اسبی خوب . مردی بلندبالا و فراخ سينه
- مثل رستم : قوی بلندبالا و تتومند .
- مثل رستم در حمام : صورتی بی معنی
- مثل رسن تاب مثل رسن گر : ناروزه . با ترقی معکوس
- مثل رطب : توتی درشت و آبدار .

مثل رعد : سخت غران .

مثل رقاصرها : سبك . با لباسی کوتاه . با زلفی نه برسم پیراسته

مثل روباه : حيله گر

مثل روز : روشن و آشكار

مثل ریش بز : ریشی کوتاه و سرتیز

مثل ریگ : فراوان .

مثل زاغه . مثل زاغه گوسفند : جایی تنگ و گود و تاریک

مثل زالو : چسبنده

مثل زانوی شتر : پینه بسته

مثل زبانه شاهین : راست

مثل زر : بر طبق مراد .

مثل زرد چوبه : سخت زرد .

مثل زرده تخم مرغ : سیب زمینی پخته زعفرانی رنگ .

مثل زره : پر گره

مثل زعفران قاین : کمیاب . تنگیاب

مثل زفت : چسبنده .

مثل زقوم : سخت ترش

مثل زمرد : چمن یا مزرعی سبز

مثل زمهریر : سخت سرد .

مثل زن آستن : کندرو .

مثل زن بچه مرده : گریان و نالان .

مثل زنجیر : بهم پیوسته

مثل زنها : بزاری گریان . نشگون گیرنده .

مثل زهر : بسیار تلخ .

مثل زهرمار : نهایت تلخ

مثل زهره‌لاهل : سخت تلخ

مثل زیر : سخت نزار

مثل زینت قازچران : زنی بلندبالا و سبکسار

مثل سایه : پس دیوارماندن. پیوسته دنبال کسی بودن

مثل ستاره سهیل : آنکه او را پس از ماهها یا سالها توان دیدن

مثل سحیان : سخت گشاده زبان و فصیح

مثل سداب : سبز

مثل سد سکندر : سخت مقاوم

مثل سرب : دستی سنگین. خطی قرص و محکم

مثل سربریان : خندان

مثل سردم دارها : باکارهایی ناسزاوار

مثل سرطان : کج رو واپس خز

مثل سرکه : بسی ترش

مثل سرکه هفت ساله : نهایت ترش

مثل سرگردنه : جائی که در آن همه چیزها را دزدند

مثل سرمه : نرم کوبیده

مثل سرنا : بینی بزرگ و دراز

مثل سرو : قامتی رعنا

مثل سرو سهری : قدی رعنا

مثل سفره : رسن بگردن

مثل سقز : چسبنده

مثل سگ : خشمگین

مثل سگ پا سوخته : بهر جانب دوان

مثل سنگ پاشنه همه را گرفتن : بهمه بدو دشنام گفتن

مثل سنگ جان کندن. بسیار رنج بردن

مثل سنگ حسن دله : آنکه بی باعشی بهر خانه رود

مثل سنگ دهان بسته : آنکه روزه گیرد و غیبت یا گناهان دیگر کند

مثل سنگ زوزه کشیدن : ناله و افغان کردن

مثل سنگ سلاخ خانه : دونده

مثل سنگ سوزن خورده : دائم در آمد و شد

مثل سنگ قاسم آباد : آنکه راه بسیار رود

مثل سنگ لاس : چاپلوس و متملق

مثل سنگ موس موس کردن : بتملق و چاپلوسی دنبال یا پیرامون کسی گشتن

مثل سنگ و گربه : دو تن همیشه با یکدیگر بجدال

مثل سنگ هار : دائماً خشمگین

مثل سنگ : گران خواب. دل سخت. سنگین

مثل سنگ آسیا : مدور و گران

مثل سنگ پا : درشت زبر و خشن

مثل سنگ پشت : سربکف کشنده

مثل سنگ و آبگینه : دو فراهم نیامدنی

مثل سواد اسب چوبین : پیاده سوار نما

مثل سوال : مقدم

مثل سوراخ سوزن : سخت تنگ

مثل سوزمانیها : با پیرایه قبیح. سخت بی آزارم

مثل سوزن : تنگ چشم

مثل سوسک سیاه : بمزاح کودکان سیه چرده را بدان تشبیه کنند

مثل سوسن : ده زبان

مثل سیمب سرخ : گونه سرخ

مثل سیمب زمینی : بی رگ بی مردانگی و غیرت

مثل سیمی که از میان دو نیم کرده باشد : دو چیز یا دو کس سخت بیکد گرمانده

مثل سیر : برهنه. عریان

مثل سیر و سرکه دل جوشیدن : نهایت مضطرب بودن

مثل سمل : اشک یا عرق یا باران یا خونی فراوان

مثل سیماب : لرزان. گران. سبکسار

مثل سیماب در کف مفلوج : سخت بی قرار

مثل سیمرغ : اسمی بی مسمی. تنها. بی همدم

مثل سیم قلب : برجای مانده خوار

مثل شاخ آهو : بی بر

مثل شاخ شمشاد : بالائی رعنا

مثل شاخه گل : گردنی به اندام و نغز

مثل شاخ گوزن : بی بر

مثل شاش خر : چایی سرد ورنک گردانیده

مثل شاش موش : آبی باریک

مثل شاگرد آشپزها : شوخگن، چرکین

مثل شاگرد مکتبی : مؤدب. شنوا

مثل شام غریبان : شبی غمناک

مثل شانه : صد زبان. شاخ شاخ

مثل شاهدانه : چشمی سرد

مثل شاهزاده ها : مؤدب و جمیل

مثل شاه شطرنج : ضعیف

مثل شاه موشان : خردجته

مثل شب آدینه اطفال: شبی خوش

مثل شبه: مویی سیاه

مثل شپش لحاف کمره: مبرم. بستوه آورنده

مثل شتر: دائم نشخوار کردن

مثل شتر: آنکه گاه رفتن لك و جنبان رود

مثل شتر: پر کینه

مثل شتر از پس شاشیدن: روز بهوراقی نبودن

مثل شتر بر نردبان: آشکار رسوا

مثل شتر شاه: پا برهنه

مثل شتر زنبورکخانه: آنکه از آواز مهیب ترسد

مثل شتر لك (یا) لوك: جلف و سبکسار. بی وقار در رفتن

مثل شتر نقاره خانه: رجوع به مثل شتر زنبورک خانه، شود

مثل شداد: بیداد

مثل شرر: زودمیر کوتاه عمر

مثل شرف جنگال: پرهیا هو

مثل شغال: زوزه کشیدن

مثل شفته: پلویا کوفته آبدار و بدپخته

مثل شفق: سرخ شرمنده

مثل شکر: گفتاری دل نشین

مثل شکمبه: پارچه سست بافته شده

مثل شکم قاقم: سخت نرم

مثل شکم ماهی: موجی نرم

مثل شکوفه: جامه پاک و نیک شسته

مثل شله قلمکار: شله قلمکار قسمی آش است

مثل شمر : بی رحم

مثل شمشاد: قدی موزون

مثل شمشیر : آبی سرد

مثل شمشیر خطیب : روشن

مثل شمع : هیزمی خشک گاه سوختن. خندان و گریان

مثل شنگرف : لیبی سرخ

مثل شوربای ناخوشها : غذائی بی نمک یا بی مزه

مثل شیر: دلیر

مثل شیر: سفید. خوب شسته

مثل شیرازیرها : با گفتاری تهی بالان و نازان

مثل شیر برفی : نمودی دروغین

مثل شیر خشت : بدنی سرد بعد از بریدن تب

مثل شیر دایه مثل شیر مادر : روا حلال

مثل شیر شادروان : صورتی بی معنی

مثل شیر و شکر: باعشقی تمام درهم آمیخته

مثل شیر خنک: تنی سرد پس از بریدن تب.

مثل شیشه: ترد، زودشکن

مثل شیطان: محیل، مکار

مثل صابون سلطانی بر کسی ماندن : گویا صابون سلطانی صابونی بوده که بطرح

میداده اند و چون بدبوده کسی نمیخریده است

مثل صبح: خندان. رسوا

مثل صراحی: گردن کش. گردن دراز کرده

مثل صنوبر: قدی رعنا. نظیر: مثل سرو. مثل عرعر

مثل طاوس : خوش خرام.

مثل طاوس مست : خوش خرام

مثل طاوس نر : زیبا

مثل طبل : شکمی آماس کرده

مثل طبل (یا) طبله عطار : خوشبوی

مثل طلا : با ارزش

مثل طنبور : بدنی آماس کرده .

مثل طوق لعنت : بدوزشتی پاینده

مثل طومار : در نوشته و در پیچیده

مثل طویله : خانه ناروخته . از طویله اصطبل اراده شده است

مثل ظلمات : بسیار تاریک

مثل عاج : دندان، گردن، دست یاسینه‌ای سفید

مثل عاشق بی سیم : خوار. بی ارزش

مثل عباس دوس : گدائی مبرم و مصر

مثل عثمان لنگ : لنگان را بشوخی چنین تشبیه کنند

مثل عدس : چشمی خرد

مثل عروس : مزین. اسبی خوش اندام

مثل عروس خفته : بناز و براحت بخواب رفته

مثل عروس قلندران : بی حفاظ. بی عفاف

مثل عزرائیل : مهیب

مثل عسل : روغنی خوب . میوه و مخصوص خر بزه شیرین ، کود کی شیرین زبان

مثل عقرب . با گفتاری دلخراش ، زلفی پیچان

مثل عقیق : لبی سرخ .

مثل علم بر بام : آشکار

مثل علم عید : عیان . مرئی

مثل علم یزید : بالائی بلند وزشت

مثل علی بهانه گیر : آنکه بهر چیز عیبی نهد و بهیچ چیز خورسند نشود

مثل عمر : خشمناک . پر آشفته

مثل عمر حباب : کوتاه

مثل عمر سعد : خشمگین

مثل عمر و عاص : محیل ، مکار ، هوشیار

مثل عناب : لبی سرخ

مثل عنبر : روغنی خوب . زلف معشوق

مثل عنقا : نایاب

مثل عوج : باقدی بسیار بلند

مثل عهد گل : کوتاه

مثل غربال : سوراخ سوراخ هزار چشم

مثل غربال بندها : شوخ دیده بی حیا . بد زبان . دهان دریده

مثل غریبها : دور از جمع با گردنی کج نشسته

مثل غلغلۀ روم : مردمی بسیار و باهمه زیاد

مثل غنچه : دهانی کوچک

مثل غول : بلند و فربه

مثل غول بیابانی : بسیار بلندقد

مثل غول بی شاخ و دم : باجته بزرگ و عقل و ادبی کم . نظیر : گاوبی شاخ و دم .

مثل فاحشه ها : هر جائی

مثل فاخته : بی وفا . ویا وفادار

مثل فانوس تاشدن : در اثر ضربت و زخمی درهم نشستن

مثل فراش هر سینی : که در مطالبت تشدید کند و هیچ عذر نپذیرد. هر سین یکی از قراء همدان است

مثل فر فره : تند، چابک، جلد، چست، چالاک

مثل فرنگی : بارنگی سپید و موئی خاکستری و چشمانی آبی

مثل فشقه از جا در رفتن : رجوع به : مثل ترقه ، شود .

مثل فعله ها : لقمه بزرگ بردارنده

مثل فلفل : تیز، تند، چالاک

مثل فلفل فرنگی : چست، چالاک

مثل فواره : خونی جهان و بسیار

مثل فیل : باجتهای بزرگ

مثل فیل کوچک : زنی کوتاه قد و فر به

مثل فیل منگله : بسیار کلان و فر به

مثل فیل همیشه باید بسرش زدن : با کمتر غفلتی خوی پیشین پیدا کند

مثل قاپ قمارخانه : به تمامی حیل زشت و کارهای ناپسند آشنا

مثل قاشق نشسته : دختر یا پسری بی حیا که جواب همه حضار مجلس را گوید

مثل قاطر : کسی که زنجیرهای گران از طلا و نقره و زینتهای دیگر بر خود آویزد

مثل قاطر چیرها : بی ادب

مثل قاقم : بسیار نرم

مثل قبای بعد از عید : نوشداروی پس از مرگ سهراب ، قبای بعد از عید برای گل

منار خوب است

مثل قبر : جائی تنگ

مثل قبر بچه : کفشی بزرگ

مثل قبرستان : شهر یا قریه یا محلی کم جمعیت

مثل قحبه زشت : کسی که نه دنیا دارد نه آخرت

مثل قرآن بی عیب: هیچ نقصی در وجودش پیدا نشود

مثل قرص ماه، مثل قرص قمر: چهره گرد و زیبا

مثل قرقی: ربایند

مثل قزوینیان هفت دبه را حلال دانستن: رجوع به قزوینی ... شود

مثل قشون بی سردار: دل شکسته بی آگائی به تکلیف

مثل قشون شکسته: تکتک و بتفاریق آمدن جمعی

مثل قصه چهل طوطی: حکایتی که تمامی ندارد

مثل قطامه: زنی سفت بدخو

مثل قفص: تنگ

مثل قفل بر در بودن: سرگردان بودن

مثل قلم: انگشت یا بینی ظریف و باریک

مثل قلم: دو زبان بسر رونده بسته میان بریده سر

مثل قند: لبی شکرین. میوه‌ای شیرین

مثل قندرون: نانی شب مانده و بیات

مثل قوچ: جنگی

مثل قوتی: خانه کوچک و دارای همه لوازم با پاکیزگی و ظرافتی بسیار

مثل قهوه قجری: بسیار تلخ

مثل قیر: سیاه چسبنده

مثل کارد مطبخ: که بهمه کاری خورد

مثل کارد و پنیر: دو نفر که با یکدیگر دشمنند

مثل کاروانسرا: خانه‌ای که همه کس بی سوال و اجازت و بی نظم و ترتیبی در آن آیند و روند

مثل کاسه غریبان: حلقه بگوش

مثل کاسه خون: چشمی سرخ شده

مثل کاشیرها: ترسنده

مثل کاغذ: نانی سفید و پهن: دوروی

مثل کاکا سیاه ها: آشفته مو بالبی کلفت

مثل گاه: گوشتی با آب پخته بی مزه بی آب خشک: رویی زود

مثل گاه و کهر با: یکی مجذوب دیگری

مثل کبریت احمر: نادر، نایاب

مثل کبک: خوش خرام

مثل کبک دری: رجوع به فقره قبل شود

مثل کبک سرش را زیر برف کرده: گمان کند که عیب های او را نه بینند

مثل کبوتر: دلی طپنده

مثل کج بیل: ناخنی بلند

مثل کدخدای کیگا: دو بین

مثل کدو: سری بی مو سری برهنه

مثل کدو تنبل: هندوانه و یا خربزه بی مزه و بزرگ

مثل کرد دوغ ندیده: باشتاب و حرصی تمام چیز را خوردن

مثل کرم خاکی: نزار وزرد و مکروه

مثل کرم سرکه: بی خبر از شیرینی عسل

مثل کرم معده: لاغر و سفید و دل آشوب

مثل کره: پنیری چرب

مثل کریم شیرهای: با حرکاتی مضحک و خوش آیند

مثل کشک: پنیری بی چربی

مثل کشکول عزرائیل: کرجی یا کشتی یا اتوموبیل و کالسکه شکسته و خطرناک

مثل کفتار: در سوراخ نهان شده

مثل کیف دست: هموار بتمامت: غارت شده

- مثل کفگیر : همه چشم شدن . سوراخ سوراخ بودن
 مثل کف موسی : درخشان
 مثل کلبتین : دندان تیز
 مثل کلم : گوشتی بسیار و روی هم خوابیده در بدن
 مثل کلوچ پنبه : بسیار سفید
 مثل کله خیک ممد : (کر بلائی خیک محمد) سخت فربه و برگ شکم
 مثل کماج : نرم و سطبر و برجسته
 مثل کمان : ابروانی مقوس . پشتی خمیده
 مثل کمانچه : باقدی خمیده و کوژ
 مثل کمند : گیسوان بلند
 مثل کنده دوزخ : پیری بزه کار . پیری ممسک
 مثل کنه : مبرم . چسبنده
 مثل کنیز حاج باقر : لندلندان . نظیر : مثل کاکای حاج محمدزمان
 مثل کنیز ملا باقر : رجوع به : فقره قبل شود
 مثل کوچ کولی : با انبوهی و جمعیت بجائی رفتن . همه باهم با آواز بلند سخن گفتن
 مثل کوره : تنی از تب سوزان
 مثل کوره : باد از جای دیگر خوردن
 مثل کوره حدادی : تنی از تب سوزان
 مثل کوفته : برنجی آبدار و بدپخته . بینی بزرگ . پیری فرتوت
 مثل کوفیهها : بیوفا
 مثل کولیهها : زنی بسیار سخن و دشنام گوی
 مثل کون انتر : با چهره سرخ
 مثل کون خروس : چشمی خرد و به گودی فرو رفته با پلکهای سرخ
 مثل کون مرغ : چشمی خرد با پلکهای سرخ

- مثل کوه : پای برجای
 مثل کوه احد : بسیار بزرگ
 مثل کوه البرز : گران و بزرگ . باوقار . حلیم
 مثل کوه الوند : رجوع به : فقره قبل شود
 مثل کهر با : رنگی پریده
 مثل کیمیا : لوچ . احوال
 مثل کیمیا : نامی محض
 مثل گماز : دهان باز کرده
 مثل گماه : دهانی فراخ
 مثل گماو : نادان . پر خوار . نعره زن
 مثل گماو بچرم گرنگرستن : بانگاهی خشم آلود دیدن
 مثل گماو حاج میرزا آقاسی : آنکه بی اجازت بهر خانه در آید
 مثل گماو عصار : بدون پیشرفت . درجا زدن
 مثل گماو نه نه حسین : آنکه بی خبری و سرزده داخل خانه دیگران شود
 مثل گمچ : رنگی پریده
 مثل گدا آزاد خان : هم باید پولش داد و هم دستش را بوسید
 مثل گدای ارمنی نه دنیا دارد نه آخرت
 مثل گدای سامره : مبرم . بستوه آرنده
 مثل گربه از هردست بیندازش با پا بزمین می آید : نهایت زیرک است
 مثل گربه بروی کسی براق شدن : باخشم بسوی او چشم دوختن و گردن افروختن
 مثل گربه دزد : رجوع به . چوب را که برداشتی
 مثل گربه عزیز بی جهت :
 مثل گربه کوره : ناسپاس
 مثل گردن قاز : گردنی باریک دراز

مثل گرگ : سخت جان و زیانکار

مثل گرگ گرسنه : باشره و آزی تمام

مثل گرگ یوسف : بی گناه و بدنام

مثل گریبان : بی سر

مثل گل : بدعهد . بی وفا . چاك . پاك

مثل گل بتون : گیسویی نرم و افشان

مثل گل آتش : سرخی از تب یا مرضی بر گونه یا قسمتی دیگر از تن

مثل گل ازهم باز شدن : نظیر : مثل گل شگفتن

مثل گل انار : رخسار گلگون . هندوانه سرخ و رسیده

مثل گل سرخ : گونه گلرنگ هندوانه سرخ

مثل گل شگفتن : خندان و خرم شدن

مثل گلقلند : لبی شکرین و لعل رنگ

مثل گل گاوزبان : چایی جوشیده و مانده

مثل گلوله : سریع

مثل گلوله توپ : سخت فربه با گوشتی محکم و درهم پیچیده

مثل گنبد دوار : عمامه بزرگ

مثل گنج درویرانه : عزیزی نه بجای سزاوار خویش

مثل گنجشك : ضعیف و خرد

مثل گندم : برهنه

مثل گندم برشته : ناشکیبا . سبکسار

مثل گندم روی تابه : بی قرار مضطرب

مثل گنه گنه : تلخ . تروشرو . بدخلق

مثل گوساله مادر حسن : آنکه بی اذن و اجازتی همه جا درشود . احمق

مثل گوسفند : احمق

- مثل گوسفند سر بریده : چشمی گسیخته
- مثل گوشت پخته : میوه‌ای که شاداب نباشد
- مثل گوشت قربانی : که هر جزء آنرا کسی برد
- مثل گوشت گاو : کسی که زود رام نگردد : بدلیل تسلیم نشود ، دیر فریب خورد ، نصیحت نپذیرد . چیزی که دیر پزد.
- مثل گوش روزه دار بر الله اکبر : انتظاری بانهایت بی تابی و بیقراری
- مثل گوگرد احمر : نایاب
- مثل گوی : سر گشته ، سرازیا شناخته
- مثل گیاه بام : بی اصل
- مثل لاش . مثل لاش مرده : گنده . عفن
- مثل لاک پشت : مثل سنک پشت
- مثل لاله : گونه سرخ . گوشتی سرخ شده از تب
- مثل لانه زنبور : سوراخ سوراخ
- مثل لای دیوار : باقدی بلند و موزون
- مثل لب شتر : سطر
- مثل لب کاکها : رجوع به : فقره قبل شود
- مثل لبلمو سرخ
- مثل لبمو : رجوع به : فقره قبل شود
- مثل لپه : جای گزیدگی پشه و ساس و کنه و غیره
- مثل لعل : شرابی سرخ ، انگوری سرخ . لبی گلگون
- مثل لنگه کفش کهنه : گوشت یابادنجانی خوب پخته
- مثل لوله آفتابه : خونی بوفور از بینی روان
- مثل لیلی و مجنون : سخت شیفته یکدیگر
- مثل لیمو : پستانی کوچک و برجسته

مثل مادر : مهربان

مثل مادر و هب : زنی جنگاور

مثل مادر هفت تا : بمزاح، مثل مك با کودکان بسیار

مثل مار: برخورد پیچیدن . پوست افکندن . دو زبان بودن . سفت نشکن گرفتن .
سخنهای زننده گفتن

مثل مارخوش خط و خال : باظاهری خوب و باطنی زشت

مثل مار دم کوفته : پیچان

مثل مار زخم خورده : کینه‌ور

مثل مار گزیده : برخورد پیچان

مثل مازو : سری كوچك باتار کی باریك

مثل ماست : رنگی پریده از ترس

مثل ماسوره : لاغر و باریك

مثل مالك دوزخ : باجامه‌ای ازدود یا چیزی مانند آن سیاه شده

مثل ماه : چهره‌ای بسیار نیکو

مثل ماه نو : انگشت نما

مثل ماهی از آب بیرون افتاده : بی قرار، آشفته، مضطرب

مثل ماهی بر تابه : بی قرار، ناشکیبا

مثل ماهی در شست : طپنده

مثل ماهی سقنقور : نرم

مثل ماهی شیم : نرم . پرنگار

مثل مثل سایر : جهان گرد . درافواه افتاد

مثل مجسمه بر جای حشاك شدن : بی جنبش و حرکتی ماندن

مثل مجنون : آشفته . پریشان . نزار

مثل مخمل : نرم . چون قالی خوب . سرخ : چون چهره گلناری از خجل

مثل مر بای آلو : در جائیکه از شأن و مکانت او برتر است جدا و تنها نشسته

مثل مرجان : سرخ

مثل مرد : دلیر . رك گوی . آزاد گوی

مثل مرده : بی حرکت . ضعیف . مانده

مثل مرده شورها : رجوع به : مثل حمامیها شود

مثل مرده گبرها : راست و بیحرکت

مثل مرده متحرك : سخت و ناتوان و سست

مثل مرغ : زود خوابنده در اول شب

مثل مرغ آسیابان : مبرم و شوخ دیده

مثل مرغ بسمل . (یا) نیم بسمل : طپان . پیچان

مثل مرغ حق : شب و روز نفرین کنان

مثل مرغ كرك (یا) كرج : بریکجا مقیم

مثل مرغ نیم بسمل : طپان

مثل مرقع صوفی : رقعہ بر رقعہ دوخته

مثل مرکب : چهره‌ای تیره از خشم یا از توجه خون . چایی پر رنگ

مثل مروارید : دندانی سفید گندم و یا برنجی خوب

مثل مژده مار : برنجی نازك . قیطانی . پارچه‌ای خوب بافته شده یا تار و پودی تنك

مثل مس : آواز سینه در سرما خورد گیهای سخت

مثل مسترها : که پیلہ میکند . که سرازپا نمیشناسد

مثل مسجد : تهی . بی اسباب

مثل مسجد خدا : رجوع به : فقره قبل شود

مثل مسجد در گز : نه شیعه در آن نماز گزارد نه سنی

مثل مسلم : غریب و تنها

مثل مشك : غماز

مثل مشگ : پستانی بزرگ

مثل مشگ سقا : گاهی فربه و گاهی لاغر

مثل مصحف در خانه زندق : مظلوم

مثل مغز حرام : طعامی بی نمک

مثل مغز خر : غذایی بی نمک

مثل مغز قلم : بادنجان یا کدویی نیک پخته

مثل مقراض : دو زبان

مثل مگس : دست برداشتن دست بر سر ماندن دودست بر سر زدن

مثل ملائکه : پارسا و بی گناه

مثل ملانصرالدین : خرسواری را حساب نمیکند . یا صد دینار میگیرد خروس اخته

میکند یکعباسی میدهد حمام میرود

مثل ملخ : لاغر . باریک و دراز . روی هم سوار شده

مثل مو : رجوع به : مثل موی

مثل مور : حریص

مثل مورچه : آذوقه و زاد و نوا و توشه گرد کننده . عده کثیر

مثل مورچه سواری : بی سکون . دائم الحر که

مثل مور و ملخ : جمعی کثیر

مثل موش : ظریف . ترسیده

مثل موش آب کشیده : بمزاح ، بیاران تصادف کرده و تر شده

مثل موش روی قالب صابون : بمزاح ، جمع و مؤدب نشسته

مثل موم : نرم رام مطیع

مثل موم و مرهم : سخت مانده بغایت نرم شده نهایت مطیع

مثل موی : نزار و نحیف

مثل موی از خمیر (یا) از شیر (یا) ماست بر آوردن (یا) کشیدن : بانهایت آسانی

مثل موی در چشم : آزارنده

مثل موی دیلم : انبوه . گشاده . درهم شکسته

مثل موی زنگی : آشفته . درهم . شکسته

مثل مهتاب : رنگ رخساره پریده

مثل مهتر نسیم عیار : شیرین کار، نازک کار، جلد، چالاک

مثل مهدی حمال : پر خوار . لقمه های بزرگ بردارنده

مثل میان مور : نهایت لاغر

مثل میت : بی حرکت بارنگی پریده

مثل میخ طویله پای عروس : قدی بسیار کوتاه

مثل میمون : باحرکاتی مضحک باصورتی زشت

مثل می و شیر : سرخ و سپید بهم آمیخته . سازگار

مثل ناردان . مثل ناردانه : سرخ

مثل ناقوس : سرفه سخت با آوازی خاص

مثل نان تافتان : رجوع به : مثل تافتان شود

مثل نان ساج : که پشت و رویش شناخته نشود . که دوستی و دشمنی او را نتوان دانست

مثل نان کماج : رجوع به : مثل تافتان شود

مثل نان گدائی : خرد خرد . گوناگون

مثل نان و سوزن : محسوس . آشکار

مثل ناودان : خونی بوفور روان

مثل نبات : انگوری شیرین

مثل نخودچی : چشمانی خرد

مثل نخود درشله زرد : برجسته ، پدیدار

مثل نردبان : قدی دراز

مثل نردبان دزدها : بالائی بلند و باریک

مثل نر گس : چشمی شهلا. سرافکنده

مثل نر گس شهلا : چشمی فریبا

مثل نسترن : سپید

مثل نسناس : چهره وقامتی زشت

مثل نعلش مرحب. باجئه کلان، مرضی جزئی یاماندگی مختصر را کاهلانه بدرازا خفته

مثل نقره : سخت سپید. بخوبی و پاکیزگی شسته

مثل نقره خام. تنی سفید

مثل نقش بردیوار : رجوع به : مثل نقش شاهنامه، شود

مثل نقش شاهنامه : بی حرکت، بی اثر

مثل نمد : خربزه یا هندوانه کم آب. مویی بسیار آشفته و شانه نشده

مثل نمرود : ستمگر مستکبر

مثل نمک بر آتش : افغان کنان. نالان

مثل نهنک : زنی دلیر و زبان آور

مثل نی : نحیف. لاغر

مثل نیستر : نوک تیز

مثل نی غلیان : باریک و نزار

مثل نیم سوز : تنی سخت سیاه

مثل وروره جادو : بازبانی چرب

مثل وسنی : بسیار حسود. سخت دشمن

مثل وهابیرها : پر خوار. ربایند

مثل هبو (یا) هوو : رجوع به : مثل وسنی، شود

مثل هریسه : بخوبی پخته

مثل هزار لای گو-فند : عمامه یا چیزی مانند آن آشفته و شوریده

مثل هفتاد و دو تن : عده از مردمان بی نظم و ترتیبی در جائی پراکنده خفته

مثل هلاهل : رجوع به : مثل زهر هلال ، شود

مثل هلو : رجوع به . فقره بعد شود

مثل هلموی پوست کنده : چهره یاتنی سرخ و سفید و تازه تر

مثل حمزه وصل : نامی محض

مثل هند جگر خوار : همیشه ناخورسند

مثل هندو : دزد . ترسنده . گریزپا . پر خواب . پاسبان

مثل هوار : (آوار) باجئه گران بر روی کسی افتاده

مثل یابو : که سرشرا پیش انداخته میرود وزیر پای خود را نگاه نمیکند

مثل یاس : جامه نیک شسته . گردن و بناگوشی سخت سپید

مثل یاقوت : شراب ، لب ، انگور یا اشکی سرخ

مثل یخچال : جائی سرد . دهانی یا گفتاری که نمک و گرمی ندارد

مثل یزید : رجوع به : مثل شمر شود

مثل یوز : گوژپشت

مثل یوسف : نهایت زیبا

مثل یوسف وزلیخا : شیفته یکدیگر

مجبور مسئول نتواند بود

محبت در چشم است : رجوع به : ازدل برود . . شود

محبت دوسر دارد : نظیر : دل بدل راه دارد

محبت محبت آورد : رجوع به : فقره قبل شود

محتسب در بازار است : خدا ستمکاران را هم در دنیا کیفر دهد

محتسب در بازار است نه در خانه : رجوع به : فقره بعد شود

مختسب را درون خانه چه کار : نظیر : چار دیواری اختیاری . محتسب در بازار است

نه در خانه . پیغمبر مأمور بظاهر بود . در ظاهرش عیب نمی بینم ولی در باطنش عیب نمیدانم

محرم بیک نقطه مجرم است : میان دوستان یکدل فرط گستاخی موجب ملال و کدورت شود

محصل بی چوب : متقاضی طبعی . حاجت خواهی ناشنوا و ناشکیبا ، چون طفل و زن

محضر بر آب نوشتن : نظیر : بریخ نوشتن

محك داند که زر چیست : نظیر . کس عیار زر حالص شناسد چو محك

محل قابل و آنکه نصیحت قایل : نظیر . گناه تخم چه باشد زمین چو قابل نیست مدزد و مفرس . رجوع به : آنرا که حساب پاك است ... شود

مدعی ست و گواه چیست : نظیر : ز مادر مهر با نتردایه خاتون ! کاسه از آتش گرمتر

مدعی که برای مدعی قرآن نمیخواند : نظیر : در جنگ حلوا پخش نمیکنند

مده فیل را یاد هندوستان : رجوع به : فیل یاد هندوستان . . . شود

مذهب عاشق ز مذهبها جداست : نظیر : کار دل است کار خشت و گل نیست

مرا بقبر (یا) گور شما نمیگذارند : رجوع به : از بدو نيك کس ... شود

مردار سکانرا و سکان هم آنرا : خاشاك بگاله ارزانی شنبه بجهود

مرد این میدان نیست : نظیر : مرغ این انجیر نیست

مرغ دندانش را داده سبزی گرفته : مرغهای خانگی بسیار سبزی دوست دارند

مرغ را بشغال سپردن : نظیر : گوشت را بگر به سپردن . مشك را بیاد سپردن

مرغ گرسنه ارزن در خواب بیند : رجوع به : آدم گرسنه نان خواب میبیند ، شود

مرغ نیست که پایش را ببندم : كودك یا جوان را از نزدیکان و کسان مواظب دایم باید

مرغ هر چه فربه تر تخمدانش تنگتر : رجوع به : آنان که غنی تر ... شود

مرغ یکپا دارد : عقیدت دیگر نکنم . رای نگردانم

مرغی که انجیر میخورد نوکش کج است : نظیر : شغالی که مرغ میگیرد بیخ گوشش

زرد است

مرغ برای او و گلابی برای بیمار : بسیار بدبخت باشد

مرگ بفقیر و غنی نگاه نکند : رجوع به : از مرگ خود چاره نیست

مرگ شتری است که در هر خانه‌ای می‌خواهد : رجوع به : از مرگ خود چاره شود

مرگ می‌خواهی برو بگیلان : کار بد نخواه تو شد، پس ترا شکایت نباید کردن

مرگ نوت مبارک باد : بدبختی دیگری فرارسید

مرگ یکبار (یا) یکدفعه ، شیون یکبار (یا) یکدفعه : مصیبتی ناگزیر هر چه

زودتر واقع شود بهتر است

مرهم ریشم نه‌ای ز نیشم بگذر : رجوع به : اگر باری زدوشم ... شود

مزه دهن کسیرا دانستن : مقصود او را از گفته او فهم کردن

مزه لوطی خاک است : بمزاح بکسی که شراب بی مزه و نقلی خورد گویند

مژه بچشم زیادتى نکند : همیشه برای کسان و نزدیکان در خانه خویشان و پیوندان

جای باشد

مستحق محروم است : همی دانندگان را هست معلوم که باشد مستحق

پیوسته محروم

مست خفته را پندگان مزن : نظیر : سرود یاد مستان دادن

مستراح چوپر گشت گنده تر گردد : نظیر : شاخ گل چوتھی گشت بارور گردد

مستوری بی بی (با) مریم ، از بی چادر است : حمام نرفتن بی بی از بی چادر است

مسته خورشیدن : نظیر : چشته خور شدن

مستی و راستی : بمستی توان در اسرار سفت که در بیخودی راز نتوان نهفت

مسجد را نساخته کور عصا شرا زد : نظیر : حوض نساخته قورباغه پیدا شد

مسلمان نشنود کافر نمیند : سؤال و جواب شمر و یزید در شبیه ورود بشام

مشبه به از مبشه اقوی باید : نظیر : کسی بهشت نگوید بیوستان ماند

مشتاقی به که ملولی : نظیر : دوری و دوستی

مشت بادرفش زدن : مشت و درفش

مشت باز شدن کسی را : آشکارا شدن ضعیف و ناتوانی یا دروغ و یا عیبی دیگر از او

مشت در کونی : زیان و آسیبی خرد پس از زیان و آسیبی بزرگ

مشتی آخر شب خورش پای خودش است : در آخر شب چون احتیاج بخیریدن

متاعی از تنها دکان بازمانده پیدا شود دکاندار گران فروش

مشت نمونه خروار است : نظیر : اندک بر بسیار دلیل باشد

مشت و درفش : دوزخ . دو فراهم نشدنی

مشت و سندان : رجوع به : مشت و درفش شود

مشک آنست که خود ببوید نه آنکه عطار بگوید : نظیر : عروسیرا که مادر ستاید

برای دائی خوب است

مشک به ختن بردن : رجوع به : زیره بکرمان بردن، شود

مشک پر باد : دروغ زن

مشک را بباد سپردن : نظیر : گوشت بگر به ، دنبه بگر گ ، گله بگر گ سپردن

مشک ریزد بویش نریزد : بزرگ زاده درویش تواند شد لیکن اصالت و بزرگی او

همیشه برجاست

مشک و کافور : دوزخ

مطهره بگرو رفته است : بمزاح بمهمان گویند و مراد اینکه طعام مهیا است برای

صرف آن در منزل من بمانید

معامله نقد بوی مشک میدهد : نظیر : نسیه آخر بدعوی رسیده . کفم نه سرم نه

معدده جوان سنک را آب میکند : جوانان گاهی طعام دیر هضم و نا گوار را با سانی

هضم میکنند

مغز خر خورده است . مغز خر خوردش داده اند : بسی ابله و کانا است

مغز خر خورده است : رجوع به : مغز خر خورده است شود

مغز گنجشک خورده : بس دراز میگوید

مفت را که گفت : کسی برایگان کسی را چیزی ندهد

مفرداتش خوب است اما مرده شور تر کیشش را ببرد : سبحانی نام درویشی

معدودی کلمات حکمت و عرفان را بمسخره بدون ربطی بین آنها روان -

می گفت و شنونده تا زمانی دراز گمان میبرد که بجد میگوید و فهم آن بر

شنونده دشوار است روزی ناشناس در حلقه درس میرزا ابوالحسن حکیم معروف

بجلوه حاضر شد و در میان مباحثه همان الفاظ مسلسل گفتن گرفت حکیم چند

لحظه متحیر ماند و نگریسته و سپس بفر است هزال بودن او را دریافت و گفت...

مفلس در امان خداست : رجوع به : کف دست که مو ندارد

مقدس نهروان : بمزاح : مرائی و اهل سمعه

مقدمه واجب واجب است : قاعده عقلی و اصولیست

مکش مادرش همین یکی را دارد : باستهزاء با کسی که بکشتن کسی تهدید کند

گویند

مکش مرگ ما : ظریف . آراسته و پیراسته

مکوب در کسی را تا نکوبند درت را : انگشت مکن رنجه بدر کوفتن کس

تا کس نکند رنجه بدر کوفتن مشت

مگر آب آورده است : چرا بافراط صرف کنی . چرا اسراف روا داری

مگر آب اماله است : چای بدین زیادتی چه آشامی

مگر آدمی از خاک سیر بشود : آز آدمی را نهایت نباشد

مگر آرد بدهنت گرفته ای : چرا عقیدت خود اظهار نکنی

مگر آسودگی شاخ بشکمت میزند : چرا بی حاجتی خود را به تعب اندازی

مگر آتش داغ بدهنت گرفته ای : از چه بدین شتاب سخن کنی

مگر اجالت رسیده است : چرا از خطر نپرهیزی

مگر از روستا آمده : بسی نادان و ابله

مگر این روعن غاز دارد : آنچه توداری نیز نیک باشد و بی علتی آرزوی این دیگر

کنی

مگر باسب شاه یا بو گفته‌ام : گفته من راست و حقیقی باشد
 مگر بچه‌ات می‌افتد : اگر از این خوردنی نخوری چه شود
 مگر بخدا خدا بگویند بدش می‌آید : این عیب چون در توهست از نام بردن آن
 چه رنجی

مگر بوران آمده است : از چه این همه جامه پوشی یا از چه اینقدر بآتش نزدیک شوی
 مگر پایم بچوب است : اجباری برای من در اقدام بدینه کار نیست
 مگر پایم بحناست : خود برمیخیزم ، خود میروم مرا به تو حاجتی نیست
 مگر پشت شمس العماره لب لبو گفته‌ام : بطنز ، گناهی عظیم نکرده‌ام . نظیر : مگر
 برو دخانه خدا سنگ انداخته‌ام

مگر پشت گوشت (یا) پشت گوشم داغ لازم دارد : دیوانه نیستم که چنین کنم
 مگر پشت گوشت را ببینی : هرگز آنرا نخواهی دید
 مگر پول را از کاغذ میبرند : چرا اسراف روا داری
 مگر پول ماسکه عمر دارد : از چه با آنکه بهمان قیمت دیگران خرم بمن نفروشی
 مگر پی آتش آمده‌اید : چرا بدین زودی میروید
 مگر تخم دوزرده میکند : وجود او مهم نیست
 مگر تخم میکند : چرا چیز به عاریت گرفته یا وام کرده را بمالك آن رد نکنی
 مگر ترکی : چرا بجوابی حسابی قانع نشوی
 مگر جوال کاهست : چرا بسیار خوری ! چرا اینهمه اورا زنی
 مگر جهود گیر آورده‌اید : بمزاح ، از چه اورا بسیار زنید
 مگر چشم بند نیست : شید و مکاری در کار نیست

مگر حکیم جوجه خروس فرموده است : بایز پسر که هنوز طفلی است شوی نکنم
 مگر خاک چشم اورا (یا) تورا پر کند : آزار و حرص او باتو سخت بسیار است
 مگر خاکشی نبات بحلقم کرده‌ای : بمزاح ، بجان من از چه سو گند خوردی

مگر خدا بجانم گذاشته است : در این کار اجباری ندارم

مگر خرم بگل مانده : چه ضرور است که این تعب یا این زیان را بر خود روا دارم

مگر خر میخرد : در کابین و شیربهای عروس چرا مما کسه کنید

مگر خم رنجر زیست : انجام آن بدین سرعت که خواهی میسر نباشد

مگر خوشی زیر دلم ، (یا) زیر دات میزند : از چه وضع نیک خود را بوضع بد بدل

کنی

مگر دده سیاهی : چرا اینهمه دنی هستی

مگر دنیا الله الله است : بزور و بی حجتی مال دیگران را نتوان برد

مگر دیوان بلخ است : حکومتی بجور است

مگر راحتی زیر دات میزند : رجوع به : مگر خوشی ... ، شود

مگر روغن زرد فروخته ای : چیز را که برایگان خواهی از چه باشدت طلبی

مگر ریشت را در آسیاب سفید کرده ای : چونستکه باپیری خرد و آزمونی بسزا

نداری

مگر زبانت درد می آید : چرا از گفتن چیزی که تورا زیان ندارد امتناع ورزی

مگر سر حلیم روغن میرویم : از چه صبح بدین زودی بخانه اورویم

مگر سردنیا را با جگن پوشانده اند : این ظلم و اجحاف را کیفر دهند. جگن پیز

است

مگر سر کچالم را چاق کرده : او را بر من منتهی نیست. چاق کردن شفا بخشیدن باشد

مگر سرگردنه است . دزدی و سرقتی بس آشکار و بی پرده است .

مگر سر را داغ کرده اند : دیوانه نیستم تا چنین کنم

مگر سگ هارم گرفته است : بی علتی چرا بد گویم یا بدی کنم

مگر شاه بالله اش بازی میکند : چرا رعایت قواعد بازی را نکنی

مگر شاه مردیست : زور و اجحاف نتوان کرد

مرگ شتر خالی نمیرود : اگر چیزی کم در ظرف بزرگ نهاده اند عیبی نیست

مگر شما به بدنیا آمده‌ای : بسی شتاب و عجله کنی
مگر شما از عقدی هستید ما از صیغه : دلیلی بر استعلا و برتری جستن بر ما
ندارید

مگر شما را خانم زائیده ما را کنیز : چرا خود را بر ما برتری نهید. برای چه
سهم بیشتر خود را خواهید .

مگر شما را شما به زائیده‌اند : چرا اینهمه شتاب در کارها روا دارید
مگر شهر هرت است : مال یا حق صاحب مال یا مستحق را بزور نتوان برد
مگر صاحبش مرده است : بدین ارزانی که شما خواهید هر گز نفروشم
مگر صحرا مانده‌اید : از چه در اینوقت که باران آید یا دیری از شب گذشته رفتن
میخواهید

مگر عقب سرت کرده‌اند : بدین شتاب چرا خوری
مگر علف خرس است : چون قدر و قیمت آن ندانی زیادت طلبی
مگر قرآن غلط شده : هر چند بر شما گران آمده است ولی حقیقتی گفته شده است
و یا بصوابی عمل شده

مگر کار وانسر است : از چه بی‌رخصتی داخل خانه من شوید
مگر کف دستم را بو کرده بودم : غیب نمیدانستم
مگر کنیز حاجی مالا باقری : چرا همواره ژکان و دنان باشی
مگر گرت میخارد ؟ : چرا فتنه را بر خود بیدار کنی
مگر گیسو را در آسیا سفید کرده‌ای : مخاطب زنان باشند
مگر ما از زن پدریم : چرا با ما چون دیگران مهر نورزی
مگر ما از صیغه‌ایم شما از عقدی : از چه سهم بهتر را برای خویش خواهید چرا
حرمت مانگاه ندارید

مگر ماست بدهانت مایه زده‌اند : چرا جواب او نگوئی
مگر مال خودت از گلوی خودت فرو نمی‌رود : از چه مال خویش بدو دهی

مگر مال دزدی است : بدین ثمن بخش هر گز نفروشم

مگر مغز گنجشک خورده‌ای : بسیار دراز گوئی

مگر من برمکی هستم : چرا بر من جور روا دارید

مگر موش‌ها را شیر داده‌ای : صبح بدین زودی چون است گرسنه شده‌ای

مگر ناخن را میشود از گوشت جدا کرد : فرزند را از مادر نتوان برید

مگس چیزی نیست اما دل را چرکین میکند : نظیر : مگس حرام نیست لیکن

دل بهم زند

مگس را در هوا رگ زدن : دچار عسرت و تنگدستی بودن

مگس می‌پرانند : نظیر : سگ میزند . شپش قلیه میکند . خیابان گزمیکند .

پهین پا میزند

مگرهای خایه خر را می‌شمردم : مادری دختر خویش را پندی دراز می‌گفت پس

از انجام گفتار پرسید ا کنون دانستی چسان بایدت ؟ گفت ای مادر هیچ ندانستم

چه از آنگاه که تو بسخن شدی من ...

مگو هالو ندانست دوشابت بی‌مزه بود : لری آب تغار پاره دوزیرا که عادتاً

چرمهای کهنه در آن آغازند بدید و پنداشت دوشاب است چند شاهی بداد

وکاسه‌ای از آن بستد و نان در آن اشکنه کرد و چون تمام بخورد لخت دوز

را گفت ...

ملا بیمار کن است : بیهوده گوید که در تو آزار و نقاهتی است تو تندرست و سالم باشی

ملا شدن چه آسان آدم شدن چه مشکل : علم آموختن سهل باشد فرا گرفتن فرهنگ

و ادب اصل و عمده است

من یکی پیر زال محنتیم

ملك الموت من نه مهستیم

مهستی نام دختری و سه گاو

داشت زالی بروستای تکاو

گشت روزی ز چشم بد نالان

نو عروسی چو سرو نو بالان

شد جهان پیش پیر زن تاریک

بدر او شد چو ماه نو باریک

دلش آتش گرفت و سوخت جگر
زال گفتی همیشه با دختر
از قضا گاو زال از پی خورد
ماند چون پای مقعد اندر ریک
گاو مانند دیوی از دوزخ
زال پنداشت هست عزرائیل
کای ملک موت من مهستیم
گر تو را مهستی همی باید
من برفتم تو دانی و دختر
بی بلا نازنین شمرد او را
تا بدانی که وقت پیچا پیچ
بجمال نکو بدو بد شاد
صحبت ابلهان چو دیگ تهی است
که نیازی جز او نداشت دگر
پیش تو باد مردن مادر
پوز روزی بدیگش اندر کرد
آن سرمرده ریگش اندر دیک
سوی آن زال تاخت از مطبخ
بانگ برداشت پیش پیش گاو نبیل
من یکی پیر زال محنتیم
شو مراورا پیر مرا شاید
سوی او رو ز کار من بگذر
چون بلا دید در سپرد او را
هیچکس مرترا نباشد هیچ
بخيال بدش ز دست بداد
از درون خالی از برون سیهی است

سنائی

مناره بلند در دامنه الوند پست نماید : نظیر : شتر تا نزدیک کوه نشود حقارت
خویش نداند

من آنم که من دانم : نظیر : مرانداند زانگونه کس که من دانم
من از آسیا می آیم تو میگوئی پستانمست : نظیر : من از بغداد آیم تو تازی گوئی
من جد و جد : کوشنده کامروا شود

من رب و رب ندانم از دسته شاهوردی خانم : گویند لری را بشب اول قبر نکیرین
از خدای و پیامبر و دین او می پرسیدند که من نبك الخ . لر گفت
من کمر و بچه های محله پررو : از روسپئی علت سقوط در ارتکاب فحشاء پرسیدند
گفت ...

من که رسوای جهانم غم عالم پشیم است : نظیر : شدنی شد دگر چه خواهد شد

من که نمیخورم اما برای هر که میکشید کم است : کود کی بر مادر بر آشفته
وهنگام عشا شکستن بقر خفته بود هر چند او را بخوردن خواندند امتناع
کرد مادر از ماحضر در ظرفی می کشید تا مگر صباح خوردن خواهد کودک
از زیر چشم میدید سر برداشت و گفت...

من میگیم تاف تو نگوتاف تو بگوتاف : معلم کتابی بعلت لکنت کاف را تاف
می گفت از اینرو شاگرد نیز تاف شنیده و همان را ادا میکرد . معلم بر می آشت
و میگفت...

من نادر قلیم و پول میخواهم : گویند آنگاه که کار مصادرت و مطالبت نادرشاه
بر مردمان دهلی توان فرساشد روزی جمله ذیل را با خطی جلی نوشته در
رهگذر پادشاه ایران آویختند اگر خدائی تورا بندگان باید و اگر پادشاهی
از رعیت گزیر نباشد با این همه ستم دیار هند خراب و بیاب و از مردم تهی
ماند. « نادرشاه از میرزا مهدی خان پرسید چه نوشته اند دبیر جلیل شرح
بگفت نادرشاه پس از لحظه تأمل فرمود بآنها بگو من این گونه سخنان که
خدایم یا شاهم ندانم...

من نوکر سلطانم بادمجان باد دارد بلی ندارد بلی : وقتی سلطان محمود گرسنه
بود بادنجان بورانی پیش او آوردند از آن بخورد و گفت بادنجان نیک
چیزیست ندیمش در مدح بادنجان فصلی بلیغ بگفت سلطان چون سیر شد
گفت بادنجان را مضرته است ندیم در مذمت آن مبالغت کرد سلطان گفت مردک
همین زمان چه میگفتی گفت من ندیم سلطانم ندیم بادنجان دبیر یکی از
وزراء ناصرالدین شاه برای وزیر قصه میکرد که دیروز در خانه فلان الدوله
بودیم سفره بزرگ گسترده ... وزیر بسابقه عداوتی که با آن کس داشت
سخن دبیر را بریده گفت مرده شوی او را ببرد با سفره اش ... دبیر شتابان
گفت بلی قربان همین را میخواستم عرض کنم سفره بدان بزرگی گسترده
تنها دو کاسه اشکنه

مواز زبانش بر آمدن: بسیار گفتن بکسی که کار نبندد
 موش از دهنش بلغور میدزدد: سخت ضعیف و ناتوان است
 موش چیست تا کله پاچه‌اش چه باشد: نظیر: سگ چیست که پشمش چه باشد
 موش را آب کشیده خوردن: سخت گریز و محتال بودن
 موش دوانیدن: بمشافه یا پیام کسی را بر کسی آغلانیدن
 موی از زبانش بر آمدن: رجوع به مواز زبانش ... شود
 موی از شیر کشیدن: شبیه: کو به بیند سرو فکر و جستجو همچو اندر شیر
 خالص تارمو

موی از ماست کشیدن: رجوع به مثل موی از ماست ... شود
 موی بر اندام راست شدن (یا) سوزن شدن: سخت ترسیدن
 موی بر کف دست بر آمدن: نظیر: موی بر ناخن رستن
 موی بر ناخن رستن: نظیر: موی بر کف دست رستن
 موی بینی کسی شدن: نظیر: سرخر
 موی در درزش نمیرود (یا) نمی‌گنجد: مهندس زیوند آگه نبود که در
 درز او موی را ره نبود

موی را جوال کردن: نظیر: ریسمان طناب کردن. يك كلاغ چهل كلاغ کردن
 موی را طناب کردن: نظیر: يك كلاغ چهل كلاغ کردن
 موی را هفت بخش کردن: بسیار دقیق و باریک اندیش بودن
 موی سر را گردن ندارد: نظیر: مژه بچشم زیادتی نکند
 موی سفید است و گاو سیاه: میانه و فاصله گزاف بین این دوعده هست
 موی‌شرا آتش زدند: در همان لحظه که حضور او ضرور بود فرا رسید
 موی‌ش را در آسیا سفید کرده: باپیری بسی بی تجربه و نادان است.
 موی شکافتن: باریک بین و دقیق بودن
 موی عزرائیل به تنش هست: مهیب و سهمناک است

مہتاب بجای کرباس پیمودن . مہتاب بگز پیمودن . مہتاب پیمودن
رجوع به آب باغربال ... شود

مہتاب را بگل اندودن : رجوع به : آفتاب را بگل ... شود
مہتاب نرخ ماست را میشکنند : زردی ماست که دلیل برداشتن چربو و روغن کند
در پیش مہتاب نامرئی است . نظیر سڪ سفید ضرر پنبه فروش است

مہتاب و کتمان : دو ضد

مه در شب تیره آفتاب است : نظیر : در بیابان لنگه کفش کهنه نعمت خداست
مہربانی مہربانی آرد : نظیر : از دل بدل راه است

مہر را که داد که گرفت ؟ : مما کسه در مبلغ کابین سزاوار نباشد

مہرش چیست که هشت یکش باشد : بسی قلیل و اندک است

مہر گیاه دارد : همه او را دوست دارند نظیر : مہرۂ مار دارد

مہرم حلال جانم آزاد : مرا طلاق گوی مہر نخواهم

مہرۂ مار دارد : همه کس او را دوست گیرند . همه کس بمعشرت او گرایند .

نظیر : مہر گیاه دارد

مہمان تاسه روز عزیز است : دوری و دوستی مہمان یکروز دو روز است

مہمان خر صاحبخانه است : بمزاح مہمان را باید تا هر چه میزبان آرد بخورد

و بیش فرمانی ندهد . نظیر : بکاخ اندرون میزبان پادشاست

مہمان خنده رو باشد صاحبخانه خون بگرید : نظیر

کودکان ناشتا پدر مدیون مخور این نان و آش خون خور خون

مہمان روزی را خود را میاورد : نظیر : رزق خویش بدست تومیخورد مہمان

مہمان هر که باشد در خانه هر چه باشد : نظیر : رسیده رسیده خورد

مه نور میفشاند و سگ بانک میزند : نظیر : مه فشاند نور و سگ عوعو کند

میازار موری که دانه کش است : نظیر می بخور منبر بسوزان

میان این هیرو ویر بیازیر ابرو مرا بگیر : با این تراحم کارها چه گاه این

خواهش باشد

میان بلا بودن به از کنار بلاست : نظیر : در بلا بودن به از دور از بلاست
میان پیغمبر ها جرجیس را پیدا کرده : گویند روباهی خروسی را بر بودخروس
در دهان روباه گفت حال که از خوردن من چشم نپوشی نام نبی یارسولی را بر
زبان ران تا مگر بحرمت آن سختی جان کنند بر من آسان آید و قصد
خروس آن که روباه دهان بگفتن کلمه‌ای بگشاید و او بگریزد روباه دندانها
برهم فشرد نام جرجیس برد...

میان دعوا حلوا خیر نمی کنند: نظیر : در هجا گوئی دشنام مده پس چه دهم
مرغ بریان دهم و بره و حلوا و حریر

میان دعوا نرخ معین میکند: بازیر کی در حالیکه مطلب متنازع فیه است از خصم
اقرار میطلبد

میان دو سنگ آرد میخواهد: نظیر : من نادر قلیم و پول میخواهم
میان کلامتان شکر : چون در میان سخن کسی سخن آرند ادب را ابتدا بدین جمله
کنند .

میان گوشت و ناخن نمی توان جدائی انداخت: کودکان را از پدر و مادر و
خویشان را از پیوندان بآسانی جدا نشاید ساخت

می بینم و می پرسم: مردی در وقتی خاص از زنی پرسید نامت چیست گفت وسیعه
بانو گفت ابله مردا که منم می بینم و می پرسم

می ترسم نخوری: بمزاح در جواب کسی که گوید از فلان چیز خورم گویند و مراد
آن باشد که یقین دامن خوری و گفتن تو تحصیل حاصل باشد

میخ دو سر (یا) میخ دو شاخ بزمین فرو نرود: شقاق و خلاف پیشرفت امر را
مشکل کند نفع مشترك را از میان برد

میخ را در دیدن توان کوفتن کواز زراست: نظیر: سَك که چاق شد قورمه‌اش نمیکنند
میخ طویله پای خروس : صاحب قامتی سخت کوتاه

میخ قمی : در شهر مصر چنانچه زمین را فروشنده هوارا اینز فروشنده چه قمئی آنجا زمینی بخريد و از آن هوا که مقرر شده بود اندکی بگذاشت چون صاحب زمین خواست بر آن عمارت کند گفت هوای مرا بگذار و عمارت کن این قضیه بقاضی بردند و مبلغی بگرفت تا بر آن اجازه عمارت داد و اکنون بدین سبب در قباله خانه های آن دیار بی علت قمی نویسند . از شاهد صادق و نیز گویند قمئی خانه ای باستثنای یکجا میخ بفروخت و پس از چندی سگی مرده از آن میخ بیاویخت خریدار ناگزیر از اقاله بیع با ضرری فاحش گردید

میراث خرس بکفتار (یا) بگرگ میرسد : نظیر : شتر بان درود آنچه خربنده کشت .

میراث خوار بهتر از چشته خوار است : چشته در تداول عامه مسته باشد

میرزا قشمشم : با جامه و پیرایه جلف و قیمتی

میرود از آسمان شور با بیارد : نهایت بلند قد است روز بروز بیالا بلندتر میشود

میروم باخیه : پادشاهی شعری ساخت و بملك الشعراء دربار خویش بخواند او گفت شعر متوسط است و در خور قدر پادشاه نیست ملك بر آشفت و امر کرد او را باخیه بستند پس از چند روز شفاعت کردند و شاه او را عفو فرمود . مدتی بر آمد شاه شعری دیگر ساخت و بملك الشعراء گفت بنگر نيك است؟ ملك الشعراء بشتاب راه در گرفت . ملك گفت کجا روی؟ گفت باخیه

میرهت نون آر بو حونت بن گر : بلهجه مردم بختیاری شویت نان آور باشد و خانه ات در بن صخره نظیر : شوهرت شغال باشد آردت در تغار باشد

میره تور بی آردم تو تیر بی : شوهرم شغال باشد آردم در تغار باشد . نظیر شوهرم برود کار و انسرا نانش بیاید حرم سرا

میزنی میخوری : رجوع به ازمکافات عمل .. شود

میش را بگرگ سپردن : گوسفند را بگرگ سپردن

میمون بالاگردان طویله است : نظیر : سك خانه باش كوچك خانه مباش

میمون در حمام بچه اش را زیر پایش میگذارد : در گاه سختی مهر بکاهد
میمون را کون سوخت بچه را بزیر گرفت : رجوع به ملك الموت من نه مهستیم
شود .

میوه از درخت بید نباید جست : نظیر : از مار نزاید جز بچه مار
میوه زمیوه رنگ گیرد : انگور گیرد ز انگور رنگ رجوع به : آلوده بآلو نگردد...
شود

ن

نابرده رنج گنج میسر نمیشود : نظیر : ای مسیح خوش نفس چونی ز رنج : که
نبود اندر جهان بی رنج گنج

نابینا بکار خویش بیناست : طعن نابینا مزنی ای دم زبینائی زده
بکار خویشتن بینا بود

ناچاریرا چه دیده ای : گاه سختی مرد بهر ناخواستی تن دهد
ناخون بدنندان گرفتار : متحیر شدن : انگشت بدهان گرفتن

ناخن خشک است : نظیر : آب از دستش نمیچکد

ناخنه بردیده رستن : حیف است این ز گردش ایام و چاره نیست

ناخواست بهانه بسمت : نظیر : شبهای چهارشنبه هم غش میکند

ناخوانده بخانه خدا نتوان رفت : نظیر : تا نخوانند مرو. تا نخوانندت مرو از هیچ
درتات نخوانند همی باش لنگ

ناز عروس به جهاز است : نظیر : زنی که جهاز ندارد این همه ناز ندارد

ناشته روی : بی سروپا ناچیز و بی ارزش

ناف ما را با هم نبریده اند : از زیستن با یکدیگر ناگزیر نیستم

ناقه و جملی در امر نداشتن : صاحب غرض و سودتی در کار نبودن

ناکرده کار را نبر بکار : نا آزموده ، کار را تباه کند

ناکشته مودرود : در سود و بهره بردن بسی گریز و زبردست است

- ناگفته دانستن و ننوشته خواندن : فراستی بکمال داشتن
- نام آباد و شهر ویران است : نظیر : نامش کلان و رهش ویران
- نام حلوا بر زبان راندن نه چون حلواستی : رجوع به حلوا حلوا ... شود
- نان بده فرمان بده : نظیر : کفم نه سرم نه
- نان پخته داشتن. نانش پخته کردن : بنزد بخت نشد نان هیچکس پخته که تا نکرد زخون عدوت خاک خمیر
- نان پشت شیشه مالیدن : سخت ممسك بودن
- نان خانه رئیس است سگش هم همراهش است : نظیر : هر گاه که دهیش يك نواله در حال دو گربه بر گماری
- نان خود بر سفره کس مخورید : نظیر : نان خود بخوان دیگران مخور
- نان خودت را میخوری آشتی میکنی : بمزاح جنك و پنداشتی تو را با من ثباتی نباشد
- نان خودت را میخوری حرف مردم را چرا میزنی : نظیر : نان خود خورید سخن مردمان مگوئید
- نان خودم را بخورم حلیم حاج میرزا آقاسی را بهم بزنم : بی سودی چرا تحمل رنجی از کسان کنیم
- نان خود را حلال کردم : سودیرا در برابر تحمل رنجی بر خود مباح و روا ساختن
- نان خودش را میخورد غیبت مردم را میکند : غیبت سزاوار نباشد
- نان در انبان کسی نهادن : از خانه بیرون کردن . راندن
- نان دروغ نمیشود : برای تحصیل رزق کوشش ناگزیر است
- نان را باشتهای مردم نمیشود خورد : مزد خود باید سود و زیان خود بشناسد
- نان را بده بنانوا يك نان هم بالاش، يك نان هم روش : رجوع به : کار را با کاردان ... شود
- نان را نمی جووند دهن آدمی بگذارند : رجوع به : نابرده رنج ... شود

نانش بروغن ، در روغن افتادن : رجوع به : نانش در روغن ... شود
 نانش پخته شدن : آسایشی مطمئن و دائمی از جهت امر رزق او فراهم آمدن
 نانش در روغن است ، در روغن افتاد است : روز گارش بروفق مراد است
 نانشر آجر کردن : با تمامی و سعایت نفعی را از و بریدن
 نانشر ایشیه میمالد : نهایت ممسك است و حکایت از تاجری اصفهان نیست که پنیر
 را در شیشه کرده و نان خودش را نان بر پشت شیشه میسائیده است
 نانش ندارد اشکنه بادش درخت رامیشکنه : گدائی معجب است
 نان قرض دادن : در اضرار ثالتی با یکدیگر مدد و مهربانی کردن
 نان کافر را میخورند بالاش شمشیر میزنند : نمك بحرامی و ناسپاسی ناستوده
 است .

نان کور آب کور : ناسپاس

نان کسی پخته بودن : نان پخته داشتن

نان گندم پولادین میخواهد : سفله چون آسایش و رفاهی بیند سر کش و نافرمان
 شود نظیر : شکمش گوشت نوبالا آورده

نان میگفتند و جان میدادند : تنگ یا بی بکمال بود

نان نامرد در شکم مرد نماند : جوانمرد و گشاده دست دهش و بخشش تنك چشمان
 و اندك بینان را چند برابر پاداش و سزا دهد

نان و پنیر سر بر زمین : چون طعام لذید و چرب و شیرین نباشد کودکان انتظار آن
 نبرند و زود بخسبد

نان و دندان : بمزاح نانی بی نان خورش

نان و گرمك نه قوت هر شکمیست : رجوع به نان گندم شکم ... شود

نانی بده جانی بخر : يك روز خرج مطبخ توقوت سال ماست يكسال مردمی
 كن و يك روز روزه گیر

ناید از گرك پوستین دوزی : نظیر : درود گری کار بوزینه نیست . کار هر بز نیست خرمن

کوفتن

نباشد جز درودی بر نظاره : نظیر : يك روزه مهمانیم و صد ساله دعا گو
نباید بدایمن ببخت ارچه چیز که دولت نباید بیکجای دیر
رجوع به از پی هر خنده

نباید فشاند و نباید فشرد: نظیر به اسراف حرام ...

نباید نمودن به بیرنج رنج که بر کس نماند سرای سپنج

رجوع به میازار موری ... شود

نبود مکافات دروغی جز دروغی: او چیزی گفت ما را خوش آمد ما هم چیزی
گفتیم که او را خوش آید

نبود مهتری چو دست دهد روز شب را شراب نوشیدن

رجوع به اسراف حرام است ، شود

نپخته بکوه میچرد : نیم پخته را نیز توان خورد

نپیوندند با هم مهر و کینه چو کین آهن بود مهر آبگینه

نظیر : آب و آتش بهم نباید

نتوان باسمان زره نردبان رسید: نظیر : لاتو بماه نرسد. نتوان شد باسمان برسن

نتوان کرد ظرف پر را پر: نظیر آسوده کسی که خرن دارد

نیوان نهفتن درد از طبیبان : نظیر : علت پوشیده مدار از طبیب بردارو

خواهش و زنهار کن

نتوان یافت جوانی بخضاب : نظیر ریش خود را همی خضاب کنی

نتیجه تابع اخس مقدمتین است: قاعده منطقی است

نجنب که گیمجی : نظیر : عروس ما عیبی ندارد کور است کچل است سر گیجه
دارد

نخ را کشیدند نخشرا کشیدند : حاکی ابله را گویند در ملاء بیشتر سخنان نه

بروجه صواب گفتی و وزیر یاندیم هر بار او را در خلوت ملامت کردی در

آخر ندیم ریسمانی بر کند او بست که از زیر بساط میگذشت و سر رشته
 بنهانی در دست ناصح بود تا هر گاه او برخلاف مسلحت سخنی گوید رشته
 بکشد و گوینده از گفتار باز ایستد روزی بر سر جمع ناصوابی گفتن گرفت
 و مرد ریسمان بجنبانید گوینده با آواز بلند بحاضرین گفت افسوس که ریسمان
 را کشیدند و مثال را درجائی گویند که کسی در تحت سلطه خفی دیگری از
 کردار یا گفتاری که آغاز کرده باز آید

نخست باید بستن میل چشمه آب که رفته رفته شود چشمه میل بنیان کن
 نظیر : سر چشمه شاید گرفتن به بیل چو پر گشت نتوان گذشتن به پیل
 رجوع به قطره قطره جمع گردد... شود

نخوانده ملا : بمزاح نادانی مدعی

نخواهد اسب تازی تازیانه : نظیر : اگر اسب تازیست يك تازیانه

نخود توی شاه زرد : سخت پیدا. نهایت برجسته

نخوده همه آتش : آنکه در کارهای کسان بی خواهش آنان مداخلت روا دارد

نخورده ایم نان گندم دیده ایم در دستهای مردم : این کار نه برسم است

نخورده مست است : رندان همه ترك می پرستی کردند جز محاسب شهر که بی

می مست است

نخورد همیشه داد : نخوری همیشه دادی : بمزاح سخت کم است

نداری ترازوی گفتن بدست زبان از گزارش بیایدیت بست

نظیر : نادان را به از خاوشی هیچ پیرایه نیست .

نداری عیب نیست : نظیر : الفقر فخری ، شود

ندهد گل به گل خورنده طبیب : نظیر : طفل خرما دوست دارد صبر فرماید حکیم

ندید بدید وقتی که دید بخودش چید : یارب مباد آنکه گدا معتبر شود

گر معتبر شود ز خدا بی خبر شود

نرخ لوبیا را ندانی : نظیر : نیستی آگه ز نرخ پیاز

نردبان پله پله : پایه پایه رفت باید سوی بام هست جبری بودن اینجا طبع خام .

نرد خیال باختن : نظیر : سودا پختن
نرمتر از پیل عماری : نهایت آرام و رام
نرم میشوی : لری مهمان را نان بلوط برد میهمان از خوردن ابا کردلر گفت
نرمه بر : نظیر : آب زیر گاه . آنکه با پنبه سربرد
نره بیمار : بمزاح بیماری قوی و پر خوار

نزائیده جان و دل بابا : نظیر : نه بدار است نه به بار است اسمش علی خدا یار است .

نزده میر قصد : نظیر : نخورده مست است . در قدیم بی دف درسماع بودن و بی دف رقصیدن بجای این تعبیر متداول بوده است

نسخه معین البکاست : بمزاح نسخه اصل و یا خبری صحیح است
نسل بریده به که موالید بی ادب : نظیر : زنان باردار ای مرد هشیار اگر
وقت ولادت مار زایند از آن بهتر بنزدك خردمند که فرزندان
ناهموار زایند

نسیه آخر به دعوارسیه : معامله نقد بوی مشک میدهد
نشادرش تند بودن : بمزاح عجله داشتن
نشامیدی شب دراز است : اگر بسزای کار زشت خود نرسیده ای یا نرسیده است
هنوز وقت هست

نشرش بزنی خونس در نمیاید : نهایت خشمگین است نظیر : کارش بزنی خوش
در نمیاید

نشخوار آدمیزاد حرف است : بر گفتار دراز من یا او ملامتی نیست
نشستند و گفتند و برخاستند : از گفتار بعمل پرداختند
نشسته پاك است : این کس به طهارت و نمازی کردن تن و جامه لاابالی و بی اعتناست

نشود بز به بیج بچی فربه : نظیر: زه دانا را گویند که دانا گفت هیچ نادانرا دانند
نگوید زه

نشود بز به کد کدی فربه : رجوع به مثل قبل شود

نشود خشك جز بآتش راست : نظیر : نهال را قاطر است باید راست کرد

نصفائی و نصف لك والله خير الرازقين : تقسیمی است بضرر دیگران

نعش تعزیه: گویند مردی مانده و گرسنه بدیهی رسید و چون مردمان دیه از اطعام

او مضایقت داشتند دعوی کرد که تعزیه خوان است دهقانان ویرا طعام بردند

و بنواختند چون سیر بخورد پرسیدند در تعزیه نوحه خوانی کنی گفت هیچك

کارمن در تعزیه نعش شدن است . نظیر : از آسیا بانك است

نعل افکندن، انداختن : نهایت و امانده شدن

نعل واژگون زدن : برای مصلحتی امر را جز آنچه هست نمودن

نعل در آتش افکندن ، نعل در آتش داشتن : بی شکیب ، بی قرار ، مضطرب

کردن با بودن، و مأخوذ است از عمل جادوگران که برای آشفته تر و شیدا تر

کردن عاشق نعل در زیر آتش کنند

نعل ریختن : بشتاب رفتن . بچالاکی گریختن

نعلش را پیدا کردم : نظیر : خدا داده بمامالی يك خرمانده است سه پانالی نعلش

را خریده

نعلش را خریده : رجوع به فقره قبل شود

نعل گرفتن : از کار انداختن تأثیر بردن

نفس ارباب بهتر از نواله است، بهتر از نواله جواست : از ارباب خداوند و

مالك اراده شده و مراد آنکه رعایت و مواظبت صاحب صیاع و عقاری ازهر

چیز در سود دادن یا عدم تلف مال بکار تراست

نفس زدن : نظیر: نفسی کردن ، روده درازی کردن ، چانه زدن

نفس از جای گرم برآمدن : با اعتماد مالی یا مردمانی بطرف افراط امر رفتن

نفع زیاده مایه را کم میکند : نظیر : دوده نیم بهتر از یک ده است
 نقاره هارازدند : لئیمی عطائی کرد یا صدقه‌ای داد. گویند ملکی در آسمان هو کل
 بر نقاره باشد که هر گاه لئیمی دهش و بخششی کند او آن نقاره بنوازد
 نقدراباش : گفته‌ای بر سر آنم که بگیرم دست
 نقدراباش که من میروم از دست امروز

نقدرا عشق است : زانکه عاشق دردم نقداست مست

لاجرم از کفر و ایمان بر ترست

نقدی ز هزار نسیمه بهتر باشد : نظیر : نقدرا عشق است

نقره داغ کردن : نقدی بجریمه گرفتن

نقش بر آب : کاری بیهوده

نقش بر آب زدن ، نگاشتن ، بستن : عملی بی فائده را مرتکب شدن

نقش خود را در آب دیدن : دیگران را چون خود تصور کردن . قیاس بنقش
 کردن

نقش شاهنامه : نمودی بی اثر

نقش عنبر بوی ندهد : دل زمعنی طلب ز حرف مجوی

که نیابی ز نقش عنبر بوی

نقش کسی مالیدن : نظیر : کعبتین کسی را مالیدن

نقش میخواهد و خواب دهر : این مثل در حلقه مقامران متداول است و مراد آنکه

برای بردن بازی بخت بکاز است و مهارت و هوشیاری بچیزی است . و دهر پرو

درافتاده باشد ، خلاف ستان

نقل محافل شدن : شهره گشتن

نکند گرگ پوستین دوزی : نکند جور پیشه سلطانی

که نیاید ز گرگ چوپانی

نکو گو اگر دیر گوئی چه غم : نظیر : اندیشه کردن که چگویم به از پشیمانی

بردن که چرا گفتم

نکویی کن و در آب انداز : و رجوع به : تونیکی میکن... شود
نگار بردست کسی نهادن : نظیر : دست کسی را در حنا گذاشتن
نگاه بدست خاله کن مثل خاله غریبه کن : این خوی بد را از کسان خود گرفته
است

نگفته آخ سرم : هیچ نپخته است
نگفته باو از آنجا پاشو اینجا بنشین : در خوی و خلق سخت بدو مانده است .
نظیر : هر چه اوریخته این جمع کرده
نگفته وای سرم : هیچ نپخته است

نگنجد دوشمشیر در یک غلاف : نظیر : دو پادشاه در اقلیمی نگنجد
نگو لره خربود : لری بشهر در تغار پاره دوز آبی تیره دید گمان برد مگر شیر است
درمی به پاره دوز داده از آب بستند و نان دروی اشکنه کرد و چون بجمله به
خورد گفت...

نماز جعفر طیار خواندن : در نمازی بیش از عادت روزگار بردن
نماز را قضا است صحبت را قضا نیست : نماز را بحقیقت توان کردن
قضای صحبت یاران نمیتوان کردن

نمازی کردن : طهارت شرعی کردن
نمد زین خشک ناشدن : بی آرامش و غنودن در منزلی برای منزل دیگر برداشتن
نمدی آفتاب کردن : فرصت و فراغت بدست کردن
نمرده عزا نگیرند : نظیر : پیش از مرگ واویلا
نمرده ، نفس کشیدن از یادش رفته : بمزاح ، این حیوان مرده است
نمک بر ریش ، نمک بر جراحت ریختن ، پا شیدن ، زیاده کردن : نظیر : ریش به
فل فل آکندن . نمک بر سوخته پراکندن
نمک بر سوخته پراکندن : رجوع به فقره قبل شود

نمک خوردن نمکدان ریختن چه : نیکی را ببدی سزادادن . ناسپاسی کردن
نظیر: باده خوردن و سنگ بجام زدن . نمک خوردن و نمکدان دزدیدن

نمک خوردن و نمکدان شکستن: رجوع به: فقره قبل شود

نمک خوردن و نمکدان دزدیدن: رجوع به: فقره قبل شود

نمک‌ها را ریختی: چون کود آیرا پای لغزد و بر زمین افتد برای انصراف او از
رنج افتادن این جمله گویند

نمک يك انگشت است: نظیر: خروار نمک است مثقال هم نمک است

نم نم باران بمیخواران خوش است: باران نرم باده گساران را خوش آینده است

نمیتوان باو گفت بالای چشمت ابرو است: بسیار زود رنج یاستیزه جو است

نمیتوانی و رجعی فروجه: نظیر: چون بگردش نمیرسی و اگر

نمک بر بازان روزی که کبوتر گیرند: نظیر: نکند باز موش مرده شکار

نموشته خواندن: فراستی بکمال داشتن

نمهاده است کس گره برباد: نظیر: گره بباد زدن

نو باشد جل گو باشد: گولحنی در گاو است. شبیه به، ژنده باش گنده مباح

نوبت باولیا چورسید آسمان طپید: نظیر: نوبت که بما رسید خرزائید

نوبت توشد بجنبان ریش را:

وقت آن شد ای شه مکتوم سیر کز کرم ریشی بجنبانی بخیر

نوبت زیر گلیم: کی توان زد زروی رحمت و بیم

این چنین نوبتی بزیر گلیم

نوبت بما که رسید خرزائید: نظیر: نوبت باولیا چورسید آسمان طپید

نودو نه تومان نیست: مبلغی گزاف نباشد

نودیدیم نوزمان دیدیم هفت ساله عروس لب (بام) دیدیم: از این مثل گمان

عفاف زنان پیشینه را اراده کنند

نور علی نور: پرسید نوری خانه است. گفتند دختر نوری خانه است. گفت نور

علی نور

نوشدارو چه سود خواهد داشت چون شد از ملك زندگى سهراب

رجوع به : فقره بعد شود

نوشدارو که پس از مرگ بسهراب دهند عقل داند که بدان زنده نگردد سهراب

نوش دارو که پس از مرگ بسهراب دهند :

نظیر : قبای بعد از عید برای گل منار خوب است

نوعی زانتقام است انتظار : نظیر : الانتظار اشد من الموت

نوکر باب شش ماه چاق شش ماه لاغر : چاکر پیشگان گاه عمل در فراخی و رفاه

و گاه عزل و بیکاری در تنگی و سختی باشند

نوکر بی جیره و مواجب تاج سر آقا است : خدمت کار بدون مزد گرامی است

نوکر حاکم است هر چه خواهد توانست کرد : مردی بانو کر حاکم آویخت و بینی

اورا بدندان بکند حاکم جانی را بخواند و بازخواست فرمود مرد گفت من

نکنده ام گفت پس که گنده گفت خود او گفت کسی بینی خویش بدان خویش

چگونه توان کردن گفت او نوکر حاکم است هر چه خواهد تواند کرد

نو که آمد ببازار کهنه میشود دل آزار : نظیر : درم هر گاه که نو آمد ببازار

کهن را کم شود در شهر مقدار

نه آب و نه آبادانی نه گلبانك مسلمانى : مکانی قفریابی سکنه

نه این وری میشود نه آن وری : نظیر : نه سر جمع مرده هاست نه سر جمع زنده ها

نه بآن الفت و گرمیت نه باین بی صفتیت : از بی صفتی فراموشکاری در دوستی و

بی وفائی و ناسپاسی اراده میشود

نه بآن داریه و تنبك زدنت نه بآن زینب و كلثوم شدنت : کلمه داریه یادایره که

امروز نام یکی از آلات موسیقی است در اصل دورویه یادف دورویه بوده

نه براشتری سوارم نه چو خر بزیر بارم : نظیر : نه مفتیم نه مدرس نه محتسب نه فقیه

نه بیل زدم نه پاییه انگور میخورم در سایه

بی تحمل رنجی سود و بهره میبرد

نه پشت دارد نه مشت دارد : نهایت ضعیف و بی قوت و بی کس و یار است

نه پیر راخر خریدن فرست نه جوان را بزَن گرفتن : این هر دو ناشی هستند
 نه خانی آویده نه خانی رده : بزبان لران ، نه خانی آمده نه خانی رفته لری
 شهر خربزه ای خرید تازن را ارمغان برد در راه خیال تری و شیرینی خربزه
 خار خاری صعب در دل مرد افکنده بودم و هم شرم داشت تهیدست باز شدن
 عاقبت فریب نفس لواحه را اندیشید که خربزه بپریم و برسم خانان ورقی تنک
 از آن بر گیرم و باقی هم در راه بنهم تا عابران گمان برند خانی از اینجا گذشته
 است، و همچنان کرد البته بدین اندک مایه آتش آزاو فرو نشست گفت گوشت
 خربزه نیز بخورم تا گویند خان را چا کُری نیز در ملازمت بوده است . سپس
 آهنگ خوردن پوست کرد و گفت این نیز بکار برم تا پندارند مگر خان اسبی
 هم داشته است ، و با آخر فضول را نیز از تخم رطوبت یکجا ببلعید و گفت : اکنون
 نه خانی آمده و نه خانی رفته است .

نه خری افتاده نه خیکی دریده : نظیر : نه دوغی ریخته نه دوشابی

نه دختر دنیائیم نه پسر آخرت : نظیر : گدای ارمنی ها است

نه دست ستمیز و نه پای گریز : ناتوان و درمانده

نه دوغی ریخته نه دوشابی : نه خری افتاده نه مشکى دریده

نه راه پس نه راه پیش : نظیر : زمین سخت آسمان دور

نه راه گریز و نه دست ستمیز : نظیر : نه راه گریز است زافراسیاب

نه جای دگر روی آرام و خواب

نه زما و نه زتو . (یا) نه زاو : نظیر : نی زما و نی زتورو دم مزن

نه زمستان خدابه آسمان میماند نه مالیات دولت بزمین : اگر در ماه دی برف

وسرما نیفتد در بهمن واسفندارمذ افتد . و اگر رفع خراج در سر سال نباشد در

میان یا پایان آن باشد

نه سر پیاز نه ته پیاز . (یا) نه سر پیازم نه ته چغندر : در این امر بهیچگو نه داخل

یا از آن منتفع نیستم

نه سرم را بشکن نه گردو بدامنم بریز : این مهرپس از آن قهر بی ارز است
 نه سیخ بسوزد نه کباب : اگر تاوان و زیانی است بر هر دو برابر پخش شود
 نه شکم توشه بر میدارد نه چشم تماشا : از تماشا نظاره اراده شده است . و مراد
 آنکه شکم از خورش الوان خوردن و چشم از مناظر گوناگون دیدن هیچگاه
 سیر نشود

نه شیعیم نه سنی باوایکیم کرنی : نه شیعه هستم نه سنی مردی از اهل کردندم گویند
 نکیرین در شب اول قبر از لری از مردمان کردند پرسیدند که بمذهب شیعی
 بمردی یاسنی . او بجواب گفت

نه قم خوب است و نه کاشان لعنت بهر دو تا شان : نظیر : سگ زرد برادر شغال است
 نه کور میکند و نه شفا میدهد : رجوع به : استخوان لای زخم ... شود
 نه که هر مهره ای گهر باشد : رجوع به : نه هر که آینه سازد ... شود
 نه مال دارم (یا) دارد که دیوان ببرد نه ایمان دارم (یا) دارد که شیطان ببرد
 رجوع به . نه بر اشتی ... شود

نه محقق بود نه دانشمند چار پائی بر او کتابی چند

نظیر : اهل نگردد بعمامه سفیه خرنشود از جل دیبا فقیه

نه مزد است و نه منت : صرف این مال بهیچ جای بحساب نیاید
 نه نه ام بهتر از تو نفرین می کند : دهقانی بحاکم از عامل شکایت برد حاکم عامل
 را نفرین میگفت دهقان نومید راه در گرفت حاکم گفت کجا روی گفت نزد
 مادرم چه او بهتر از تو نفرین کند

نه نه صمد هم اینکار را میکرد : آنکار که باید یا چنانکه باید نکردی

نه نه من غریبم در آوردن : نظیر : جهود بازی در آوردن
 نه نه ندقت حرف نرتینا : گویند زنی دو دختر الکن و تاتاداشت روزی که
 خواستگاران بدیدن آن دومی آمدند مادر گفت با میهمانان سخن مگوئید تا
 لکنت شما ندانند خواستگاران بیامدند و مادر چنانکه رسم است لب چرا و نقلی

پیش آورد مگسی چند بر آن گرد آمده بود دختر بزرگ گفت تیش تیش ...
یعنی کیش کیش مگسان! و کهتریاد آوری فرمان مادر را گفت نه نه ندفت ...
آیا مادر ما را از گفتار منع نکرد: و مثل را در نظایر مورد آرند.

نه نه نه پستان - پستان برود گورستان: پسری نیازی را مادر تا گاه دامادی از
شیر باز نکرده بود و پسر چنان خوگر شده که تا پستان خشک وی دیر نمکیدی
بخواب نشدی. چون شب عروسی ببود نیم شب در دل ماما در افتاد مگر فرزندش
را با ترک مألوف خواب خوش نشده است، سراسیمه بدر زفافخانه شد و آواز
داد: مادر پستان! پسر پاسخ گفت: پستان برود گورستان. و از مثل بی وفائی
پسران را بامادران پس از زن کردن خواهند

نه هر جای که راست گفتن سزا است فراوان دروغ است کان به زراست

نظیر: دروغ مصلحت آمیز به از راست فتنه انگیز

نه هر که آینه سازد سکندری داند: نه هر آهوئی نافه افکن بود

نه هر اختری مهر روشن بود دلا تا بزرگی نیازی بدست

بجای بزرگان نیاری نشست

نه هر که رود رسد: نظیر: هر که جوید یابد

نه هر که سر نترشد قلندری داند: رجوع به: نه هر که آینه سازد ... شود

نیایی تو بر بند یزدان کلید: نظیر: آن کیست که بگشاد قفل یزدان

نی بنوک دما غش نمیرسد: به طنز و تفریح، بسی متکبر و معجب است

نیک‌کن بکن و برود انداز: رجوع به: تونیک‌کن می‌کن ... شود

نیک‌کنی را نیک‌کنی آید: رجوع به: از مکافات عمل ... شود

نیک‌کنی راه بخانه صاحب خود برد: رجوع به: از مکافات عمل ... شود

نیک‌کنی فراموش نشود (یا) گم نشود: رجوع به: از مکافات عمل ... شود

نیک‌کنی کن و برود انداز که روزی برده‌اند: رجوع به: تونیک‌کوئی کن و در آب ...

شود

نیکی نبود سزای بد کرداری: رجوع به: از مکافات عمل... شود

نیکی نیک را و بدی بد را: رجوع به: از مکافات عمل غافل مشو... شود

نیکی و پرسش:؟ نظیر: در کار خیر حاجت هیچ استخاره نیست

نیم غار بابامرا میخوام: در باز شدن چیزی بی ارز مطالبتی سخت کند. و مأخوذ

از این افسانه مشهور است که مادران کودکان خرد را گویند:

درود گری را بامدادان زن بخانه طعام ساز میکرد و می اندیشید که اگر مرا

پسری بودی حالی گرم این طعام بادکان بردی و شوی از نیکو خدمتی فرزند

و تیمار خواری جفت دل خوش کردی ناگاه نخودی از دیک فرو جست و گفت

اینک من پسرو بنده فرمان تو! هر چه ترا هواست بفرمای تا چنان کنم. زن

گفت بشتاب و کاسه ماست بدکان بر تا پدر را از آن قوت و از دیدار توقوت باشد

نخود کاسه بر گرفت و بدکان شد. درود گر پرسید کیستی. گفت پسرو پرستار

زاده تو. مرد نیک شاد شد و گفت فرزندان را دستیاری و پشتیبانی پدر کردن

موجب نیل امانی و بر خوردن از عمر و جوانیست. اکنون مرا در دریافت سمتی

رفته یاری ده. گفت پدر روشن کند تا مرا چه باید کردن. گفت بی هیچ درنگ

راه سپاهان گیر و چون بحضرت رسی نیم غاز مرا که عاملان خراج بحیف

برده اند از شاه باز ستان و بمن آرتا فراخی عیش و رفاه زندگانی ما را مایه و

مددی باشد. نخود گفت فرمان بردارم. در حال رخت بر گرفت و رهسپار

عاصمه ملک شد. نماز دیگر بدیهی رسید و زنی دید که بر کنار حوضی جامه

شستی. پیراهن بدر کرد، از خوی و غبار سخت شوخگن شده وزن را داد تا

بشوید زن گفت مرا جزا ند کی صابون بنماند و از جامه ها نمی ناشسته بر

جایست. نخود از انکار و مضایقت او بر آشفت و سر در آبدان نهاد و چندانکه آب

در آبگیر بود بدم در کشید و روان شد. شبگیر شغالی با او راست آمد و از مقصد

و غایت سفر او پرسید. نخود گفت بدار الملك روم تا نیم غاز مغضوب پدر از شاه

باز ستانم شغال گفت مرا اجازت ده تا در صحبت تو بدان سوی آیم باشد که صعوبتی

افتد و ترا بکاری باشم . گفت روا باشد . نخود تفت می‌شتافت و شغال را با همه چستی گهری توان متابعت او نبود چون نعره واری چند از راه بنوشتند شغال یکباره فروماند و گفت ای یار طاقت من برسد و پای از کار بشد و بیش این سرعت و شتاب بر نتابم . نخود گفت دندان‌ها بر کن و بشکم من فرو شو تا تورا بشهر بردارم . شغال چنان کرد دیگر روز پگاه با پلنگی دوچار آمد پلنگ نیز هم‌قدمی نخود آرزو کرد و مانند شغال از تندى رفتار او عاجز آمد و نخود پلنگ را ، هم با شرط بر کندن دندان در جوار شغال بشکم جای داد و چون بکری مملکت درآمد از گرده راه نزد پادشاه شد و قصه داشت . شاه از شوخی و گستاخی دادخواه و بی‌ارزی مدعای او بخشم رفت و فرمان داد او را نزد خروسان جنگی افکنند تا چشمانش بیرون کنند چون خروسان قصدوی کردند نخود عطسه‌ای بزد و شغال از بینی او بدر افتاد و خروسان را بجمله بخورد . شاه فرمود او را بسگان شکاری دهند در زمان پلنگ از دهان او بیرون شد و سگان بر درید پادشاه مثل دا تا کاهی فراوان گرد کنند چند کوهی و آتش در زنند و نخود را در آن بسوزند نخود آن آب در کشیده بر آتش تاخت و آتش بجای فرو مرد . شاه چون دانست با او بچاره بر نیاید دستوری فرمود تا او را بخزانة گذارند و او بنشان نیم غاز خویش بر گیرد و زحمت ببرد نخود بخزانة شد و زر و جواهر بر نهاده یکجا بیوبارید و نیم‌غازی در دست بخدمت شاه آمد و بنمود و رخصت انصراف یافت . چون بخانه باز گشت مادر را گفت مرا بر چرخه خویش آویز و زمان زمان بادوك بر پشت من همی زن نرم نرم ، مادر چنان کرد و نخود با هر زخم دوك مشتی زر و گوهر از دهان ریختن گرفت تا شکم از آکنده‌ها پر داخت پدر و مادر از دیدن آن مایه خواسته شادان شدند و بقیمت عمر در رغد و یسار شاد کام و شاد خوار با پسر بسر بردند

و

واسطه العقد : گوهری گرانبها در رشته‌ای از گوهرها

واسطه قلاده : قلاب و پیوند گاه گردن بند که از فلزی گرانبها تر کنند

واقف دم باش : نظیر : این دم باش . نقدر عشق است . دم غنیمت است

وای بجان آنکه مرد : رجوع به : فقره بعد شود

وای بحال آنکه مرد : مردگان را زود فراموش کنند

وای بخونی که يك شب از میانش بگذرد : سپوز کاری در احقاق حقی حق را پایمال کند

وای بکاریکه نسازد خدا : انجام هر کار بسته به مشیت الهی است

وای بوقتی که بگندد نمک : نظیر : اذا فسد العالم فسد العالم

وای بوقتی که قاچاقچی گمر کچی شود : کلمه قاچاقچی ترکی است و او کسی

است که مال التجاره بی ادای حقی از بیراهه‌ها بگریزند

وجود یک نیست اما شکم دو تا است : بمزاح ، با آنکه بامن دعوی یکتائی و یگانگی

کند خورد یا خواسته‌ای از من دریغ دارد

ورق برگشتن : کار دیگرگون شدن

ورمال آقارا دمش دادن : تعبیری عامیانه است و از آن ربودن یا گریختن اراده

کنند

ورم را از فر بهی بدان : چه نسبت بود حاسدان را بتو

کسی فر بهی چون شمارد ورم

وسمه را آب گلاب را خواب : چون بروسمه کشیده آب گرم رسد رنگین تر شود و گلاب زده دیگر روز بوی خوشتر کند

وصف العیش نصف العیش : نظیر : آدمی فر به شود از راه گوش

وصلت با خویش معامله بایگانه : زن چون از خویشاوندان کنند مهر بانتر و بردبارتر باشد و داد و ستد چون بایگانگان دارند کمتر به گله مندی یا سردی مهر کشد

وصله بردار نیست : با هیچ تعبیر و تأویلی این رسوائی یا عیب نتوان پوشید

وصله ناهمرك است : در خور این کس یا از در اینکار با سزاوار این چیز نباشد

وصله ناهمرك به از سوراخ باز است : نظیر : جامه از دروازه بیرون رود و نخ و سوزن آن را باز گردانند

وطن در خطر است : بمزاح، سود و بهره از او دریغ شده و از اینرو مردان یا قوانین ملك را انتقاد کند

وطنش از خطر بیرون آمده است : نظیر : مشروطه اش را گرفته است

وعده سر خرمن دادن : بزمانی دور نوید ایفاء و انجام کردن بمحلی نه پا بر جای حواله دادن . نظیر : همین دوروزه تا عید ماه روزه

وعده عرقویی : نویدی بی خرام

وفای سك : این حیوان همه حا چون مثل اعلی و صنم عقلی وفاداری شناخته شده است

وفای هر چیز بیش از آدمیزاد است (یا) به از آدهمیزاد است : چندین سال است که

او مرده است و شیئی متعلق با او هنوز بر جایست

وقت راغنیمت دان : رجوع به : از امروز کاری ... شود

وقت سر خاریدن نداشت : سخت مشغول بودن

وقت شادی در میان و وقت جنگ اندر کنار : نظیر : وقت موجب سرهنگ است

وقت جنگ بنه پا

وقت گل نی : بمزاح ، عامیان در پاسخ پرسش کی گویند
وقت مواجب سرهنك است وقت جاك بنه پا : وقت ذکر غز و شمشیرش دراز
وقت کر وفر تیغش چون پیاز

وقت نور باران ما کور شدیم : چون یکی از احجار سماوی کلان تر از قدر عادی
پدید شود عامه پندارند که روح نبی یا ولیبی در صورت نوری میگذرد و گمان
برند که گاه دیدن آن هر دعائی که کنند مستجاب و بر آورده است
وقتی په په هست به به نیست وقتی به به هست په په نیست : غالباً چون مرد
تهیدست و بی چیز شود او را فرزندان آیند . په په در زبان اطفال بمعنی نان و
به به کودک شیر خوار است

وقتی که جيك جيك مستانه بود یاد زمستان نبود : بلبل بزمستان بدر لانه مور
شده مشتی دانه بوام خواست مور گفت

وقتی که هست دولنگری
وقی که نیست کواشتهها
چون بالفعل چیزی نیست گوید خواهش خوردنم نباشد

وقتی مادر نباشد بازن پدر باید ساخت : دست نرسد گر بخاتون
دریاب کنیز مطبخی را

وگر نه من کجا و بیوفائی : بمزاح ، پاسخی نه از در پرسش است . نتیجه ای نه از این
مقدمه است

ولد الحال يشبه بالعم والخال : نظیر . فرزند حلالزاده بخالو میکشد
ول کن تا ول کنم : نظیر : گندم را ول کند تا گندش را ول کنم
ول کن سی خودش بگیرد سی خودش بخورد : گویند آنگاه که کریم خان زند
براریکه و کالت نشست و خدمتگذاران ملك بخدمت او پیوستند او از شغل هر يك
پژوهش میکرد چون نوبت باز یار رسید از کار و عمل او پرسید گفت من بازان
شاه پرورم و با آن دیگر مرغان بشکار گیرم گفت سپس مرغان گرفته چه کنی؟
گفت هم باز را دهم تا نیرو و شوق زیادت کند . گفت بیش این رنج چه باید برد

ومن الماء کل شیء حی : نظیر: آب آبادانی است

ومن نعمره ننگه فی الخلق : هر کرا زندگانی دراز بخشیم سرشت او سراگون کنیم

ومن یتوکل الله فهو حسبه : آنکه کار خویش با خدای گذارد و خدای جل و علا او را بسنده باشد

ه

هادی ! اسمت را بما نهادی : از چه عیب و رسوائی خود را بمن نسبت کنی
 هاریسم و اریسم خواجه بدروازه رسید کارم بجائی نرسید : شوی زن را کلوچی
 چند پنبه داد که تا باز آمدن او از سفر ریشته و مپیاسازد زن بکاهلی زمان بگذاشت
 و چون مراجعت مرد نزدیک شد بر ریشتن آغاز کرد و با خود میگفت ... نظیر :
 آفتاب بزرردی افتاد تنبل بجلدی افتاد

هان ! دیگر آواز نمیکنم ! : یکی در خانه مردی قزوینی را بکوفت و پرسید فلان
 در خانه ای ؟ قزوینی بتن خود بی پاسخ گفت نه ! گفت پس آواز تمی آید ! قزوینی
 دست بر دهان نهاده و گفت

هانی با پاقم هابی چماقم : بتر کی کجاست کلاه و کجاست چوب گنده و سببر من
 هر آن قسمت که آنجا شد کم و افزون نخواهد شد : نظیر : قضای نوشته نشاید

ستر د

هر آن کار کان بر نیاید بزور   بر آید بشمشیر و زور و هنر
 نظیر . ای بسا قفل در این کاخ دو در   که کلیدش نتوان یافت ز زر
 هر آن کاری که چارهش بیش سازی   چو کام دل بیای بیش نازی
 نظیر : هر چه آسان یافتی آسان دهی

هر اشتری و مرغزاری : نظیر : هر آهوائی و دشتی هر شیر و مرغزاری
 هر الم کز مه رخاں آید کجا مو لم بود : نظیر : جواب تلخ ز شیرین مقابل شکر آید

هر بد که بخود نمی پسندی   با کس مکن ای برادر من

رجوع به : آنچه بخود نپسندی ... و رجوع به : از مکافات عمل ... شود

هر پستی يك بلندی دارد : رجوع به : از پی هر گریه آخر ... شود

هر تیری در ترکش داشتن انداختن : همه اسباب نیل بمقصود بکار بردن . همه ادله خویش گفتن

هر جا آتش است کل فراش است : نظیر ، هر جا عروسی است پاچه ورمیمالد هر جا عزاست یخه میدرد

هر جا چاهی است یوسفی دروی نیست : نظیر : هر گردی گردونیست

هر جا دود است دم است : از دم بخار طعام یا خود طعام را خواهند

هر جا سر هست سخن هست : بگومگو یعنی اختلافات خرد میان مردمان يك خانه طبیعی باشد

هر جا سریست صدائیست : از صدا آواز اراده کنند

هر جا سنك است پپای لنك است : نظیر : سنك بدر بسته میآید . ماده بعضو ضعیف میریزد

هر جا طمع وجود ندارد بخیل نیست : چون تو طمع از جهان بریدی

دانی که همه جهان کریمند

هر جا عروسی است پاچه ورمیمالد هر جا عزاست یخه میدرد : رجوع به : هر جا آتش است کل ... شود

هر جا بری رخیست دیوی با اوست : نظیر : هر جا که محرمیست خسی هم حریف اوست   آری ز گوشت گاو بود بار زعفران

هر جا که روی بخت تو با است ایدل : نظیر : بهر کجا که روی آسمان همین رنگ است

هر جا که روی تو گاو کارند و خری : رجوع به : بهر کجا که روی آسمان ... شود

هر جا که زره گراست پیگان گرهست : چون در جائی مقاومتی پدید آید خیال حمله

و تاختی در برابر تولید شود

هری که نمک خوری نمکدان مشکن: نظیر: نمک خوردن و نمکدان شکستن

هرجا گل است خار است: نظیر: هرجا که پری رخی است دیوی با اوست

هست باهر خوب يك لالای زشت

هرجام در خورد هر کام نیست: نظیر: بگنجشگان: شاید طعمه باز. نان و گرمک

نه قوت هر شکمی است

هرجا که عیار بپوشد کفن است: سعدی سر سودای تو دارد نه سر جان

هرجامه که عیار بپوشد کفن است آن

هرجا هیچ يك حای همه جا: نظیر: پیاز آدم هر جائی کونه نمی بندد

هرچه آسان شود بحاصل کار باشد آغازهای آن دشوار

نظیر: دست کار میکند چشم میترسد. هرکاری اولش مشکل است

هرچه آسان یافتی آسان دهی: نظیر. هرچه به یللی میرود. بباد آورده را باد

میبرد

هرچه آن خسرو کند شیرین بود: نظیر: هر عیب که سلطان بپسندد هنر است

هرچه از دوست رسد نیکوست: رجوع به: از دست دوست هرچه ... شود

هرچه از ضرر برگردد منفعت است: رهی کان از شدن باشد نشینی

چو وا گشتی همی باشد فرازی

هرچه این ریخته او جمع کرده: نظیر: باونگفته از این جا پاشو آنجا بنشین

هرچه بخود نپسندی بدیگران میپسند: رجوع به: آنچه بخود نپسندی .. شود

هرچه بدل هست زبک و پلید در سخن آید اثر آن بدید

نظیر: زبان ترجمان دل است

هرچه بدم آید بدود باز شود: رجوع به: باد آورده را باد می برد شود

هرچه بزرگتر می شود گهتر می شود: نظیر: هرچه گپتره بی گی تره بی

هرچه بسیار شود خوار شود: ارزش هر چیز در کمی آن است

هرچه بکاری میدروی : رجوع به : از مکافات عمل ... شود

هرچه بگندد نمکش میزنند   وای بوقتی که بگندد نمک

گوشت چون گنده شود اورا نمک درمان بود   چون نمک گنده شود اورا
بچه درمان کنند

هرچه بیللی آمد به تللی می رود : نظیر : باد آورده را باد می برد . و رجوع به :

هرچه آسان یافتی آسان دهی ، شود

هرچه پول بدهی آتش می خوری : رجوع به : ارزان خری ... شود

هرچه پولت میزنند پنبه : رجوع به : ارزان خری ... شود

هرپیش آید خوش آید : نظیر : الخیر فی ماوقع

هرچه تیر در جعبه (یا) در تر کش داشتن انداختن : بفکنده سپر که می نیابد
در جعبه فکر تیر دیگر

هرچه خاک اوست عمر تو باشد : بسیار بدومانی . و گاهی این عبارت دعائی است

که مخاطب را پیش از بردن نام مرده ای کنند

هرچه خداداده است پس میگیرد عطسه و سرفه را عوض می دهد : پیران را
عطاس و طرفه فراوان افتد

هرچه خرنخورد خلیج خورد : بسیار خورد . چیزهای نا گوارنده خورد

هرچه خورده پس نداده : سخت فربه و گوشت ناک است

هرچه دارم بپردازم ببقچه پوست خر دارم : پوشش جز آنچه پوشیده ام ندارم .
نظیر : واگردانش آفتاب است

هرچه دختر همسایه چل تر برای ما بهتر : آنچه میگویم بتفع تست و مرا در آن.
سود و زیانی نباشد

هرچه در بغداد است مال خلیفه است : نظیر : ده برای کد خدا خوب است و برادرش

هرچه در چشمست خوار آید نگهدار که وقتی بکار آید : نظیر : میفکن کول گر

چه خوار آیدت   که هنگام سرما بکار آیدت

هرچه در يك به است به چشمه می آید : نظیر : از کوزه همان برون تراود که در اوست

هرچه در قرآن کاف است در آن شکاف است : جامه‌ای نهایت شاخ شاخ و لخت لخت وریش ریش است. نظیر : اگر سرپایش را از زن بریزند یکدانه بزمین نمی آید

هرچه در کان نمک افتد نمک شود : رجوع به : آلوچو بآلو نگردد ... شود

هرچه دیر آید خوش آید : نظیر : هرچه دیر آید دلپذیر آید

هرچه دیر آید دلپذیر آید : رجوع به : فقره قبل شود

هرچه دیر آید دیر باید : رجوع به : هرچه زود ... شود

هرچه را باد آورد بادش برد : نظیر : باد آورده را باد میبرد

هرچه ریشتم پنبه شد :

در جوانیم موی شد سپید دهر پنبه کرد چرخ هرچه رشت

هرچه زود آید دیر نپاید : نظیر : دولت تیز را بقا نبود.

هرچه شب کوتاه تر می خوابیم روز از همه بلند تریم : با اینکه از همه کس و همه کارکناره گیریم باز مردم نسبتهای سوء بما دهند .

هرچه شتر بیشتر از خار بدش می آید از گوشه لبش سبز می شود :

نظیر : هرچه مار از پونه بدش می آید بیشتر در لانه اش سبز میشود

هرچه عوض دارد گله ندارد : نظیر : سهم بسهم

هرچه فقیرانراست و قف محتاجانراست : نظیر : فقیر در جهنم نشسته است

هرچه کاری بدروی و هرچه گوئی بشنوی : رجوع به از مکافات عمل ... شود

هرچه کاری در بهاران تیر ماهان بدروی : رجوع به از مکافات عمل ... شود

هرچه که پیدا کند خرج اتینا کند : هرچه از مال و خواسته یابد صرف کسان و

بستگان فقیر کند .

هرچه مار بیشتر از پونه بدش می آید بیشتر در لانه اش سبز می شود :

نظیر : هرچه شتر بیشتر از خار بدش می آید نزدیکتر به گوشه لبش سبز

میشود

هر چه نخوری یخنی بود:

مخور غم ز صیدی که نا کرده‌ای   که یخنی بود هر نا خورده‌ای

هر چه نکرد اهن و بهمن   عهده همه بامن: هر چه ازسورت و شدت سرما

که ماه بهمن را فوت شد ماه اسفند دریافت و تلافی آن کند . هر بدی را که

برادران مه نکردند او کند

هر چه نه آزار نه گناه: می بخور منبر بسوزان آتش اندر خانه زن

سا کن میخانه باش و مردم آزاری مکن

هر چه نیززد بشنیدن مگو: هر چه لبث را بسخن ره در اوست

هر چیزی بجای خویش نیکوست: نظیر: در جهان آنچه رفت و آنچه آید

و آنچه هست آنچنان همی باید . هر چیزی بجای و بوقت خویش حق است

و با حق بسته

هر خرواری همان دو تنگ است: نظیر: دولنگه يك خروار است

هر خزانی را زپی روزی بهار آید همی: نظیر: دردا و حسرتا که خزان شد بهار

عمر   غبنا که این خزان را از پس بهار نیست

هر خوردنی پس دادنی دارد: نظیر: ضیافت پای پس دارد کاسه همسایه دو پادارد

هر رفتنی آمدی دارد

هر درخشنده‌ای طلا نبود: نظیر: نه هر کرم آرد ابریشم نه ازهر خاک خیزد زر

نه از هر نی بود شکر نه در در هر خار باشد من

هر دم خیال: آنکه رای هر دم دیگر کند . آنکه هر زمان عزیمت بگرداند

هر دو پا را در يك كفش کردن: از رایی باز نیامدن: عزیمتی را با هیچ ابرامی

فسخ نکردن

هر دودی از کباب نیست: نظیر: خر داغ میکنند

هر دوسر سوداست: رجوع به: فقره بعد شود

هر دو سرش منفعت است : از هر طرف که اقدام کنی نفع عایدت خواهد شد

هر دو يك روحيدا ندر دو بدن : نظیر : سری از هم جدا هستند

هر رفتی آمدی دارد : نظیر : ضیافت پای پس هم دارد

هر روز عید نیست : چو دست می دهد امروز کشتی

بکن کز وی بفردا در بهشتی

هر روز عید نیست که حلوا خورد کسی : نظیر : پس از قرنی شنبه بنوروز می افتد.

هر روز عید نیست . همیشه خر خرما نمی افکند. هر روز عید نیست که حلوا

خورد کسی ، هر روز خر نمیرد تا کوفته ارزان شود

هر سرهنگ مزد بارگه نیست : نظیر : هر کسی را جایگاهی است

هر سگ بدر خانه خویش است دلیر : نظیر : سگ ماده بلانه شیر نر است

هر شب پلو هر روز پلو هر شب مرغ هر روز مرغ آخرش صد تومان ! :

مردی از عرب از خدام مشاهد عراق بطهران دو ماه در خانه یکی از رجال

معاصر میهمان ماند چون عزیمت عودت بوطن کرد میزبان یکصد تومان او

را فرستاد که زن و اولاد را ارمغان وره آوردی خرد میهمان بر آشفت و گفت

دوماه تمام .

هر ضرری عقلی زیاده کند : نظیر : يك زیان کردم و استاد شدم

هر علم را که رواج بود بقدر احتیاج بود : نظیر : احتیاج مادر اختراع است

هر عمل اجری و هر کرده جزائی دارد : رجوع به : از مکافات عمل ... و رجوع

به از تو حرکت ... شود

هر غمی را شادی در پی است : نظیر : از پی هر گریه آخر خنده ایست

هر کاری اولش سخت است : نظیر : دست کار میکند چشم می ترسد

تخم بخالت کاشته باش

هر کاری داری داشته باش

تقریب گونه ایست بدانکه همیشه در گفتار و کردار نسبت بشخصی معلوم

عداوت ورزد

هر کار یرا مردیست : نظیر : لکل عمل رجال . مرد را کارو کار را مردان . هر دیگری را چمچه‌ای

هر کجا چشمه‌ای بود شیرین مردم و مرغ و مور گرد آیند :
نظیر : مگس جائی نخواهد رفت از دکان حلوائی . آنجا که رنگ و بوی بود گفتگو بود : هر کجا طعمه‌ای بود مگسی است . هر که شیرینی فروشد مشتری بروی بجوشد . اینجا شکری هست که چندین مگسانند . هر کجا حسن بیش غوغا بیش .

هر کجا حسن بیش غوغا بیش : رجوع به : هر کجا چشمه‌ای بود شیرین . . . .
شود .

هر کجا شکرستان بود مگس باشد : نظیر : خرمن زمرغ گرسنه خالی کجا بود . هر که شیرینی فروشد مشتری بروی بجوشد . مگس جائی نخواهد رفت از دکان حلوائی

هر کس آب دلش را میخورد : نظیر : خدا بقدر قلب هر کس باو میدهد
هر کس این کمان را نتواند کشید : نظیر : هر داندانی این لقمه را نتواند خائید
هر کس بشهر خود شهریار است : من گر تو ببلخ شهریاری
در خانه خویش شهریارم

هر کس بقدر خویش گرفتار محنت است : نظیر : زمانه ایست که هر کس بخود گرفتار است

هر کس بلوها را خورده باطاق عروس میرود : قزوینی را بنا بر سعی مستمر شب دامادی شام ندادند در پایان شب که او را بحجله میبردند گفت ...

هر کس خرشد ما پالانیم : تغییر و تبدیل رؤسا ما را زیانی ندارد

هر کس را بگناه خود گیرند : نظیر : هر بزی را پای خویش آویزند

هر کس آن درود عاقبت کار که کشت : رجوع به : از مکافات عمل شود

هر کسی انگبین چه داند کرد خرمگس انگبین چه داند خورد :

نظیر : طعمه هر مرغکی انجیر نیست

هر کسی بندد آئین دگر ستار را : نظیر : هر خاتونی آشی پزد ، هر خوش پسری
را حرکاتی دگر است

هر کسی را هوسی است : نظیر : هر سری را سودائست

هر کسی مصلحت خویش نکند و میناند : نظیر ، کوربکار خود بیناست
هر که از پل بگذرد خندان بود : نظیر : در جهانی دهان زخنده بیند

چون برستی ز حول حشر بخند

هر که از عشق گشت زنده نمرود : نظیر : هر گز نمیرد آنکه دلش زنده شد بعشق

ثبت است بر جریده عالم دوام ما

هر که اگر کارد دریغ درود : مکار اگر که ز کشته دریغ میدروی

دریغ میدرود هر کسی که کارد اگر

بگذرد پرورنده را ناچار

هر که او مار پرورد بکنار

نظیر : یکی بچه گرگ می پرورید

چو پرورده شد خواجه را بر درید

هر که با دیک نشیند سیاه برخیزد : رجوع به : آلو چو بآلو ... شود

هر که با رسوا نشیند عاقبت رسوا شود : رجوع به آلو چو بآلو ... شود

هر که باشد سپوز کار بدهر

نوش با کام او شود چون زهر :

رجوع به از امر روزکاری بفردا ... شود

هر که با فاجر نشیند همچنان فاجر شود : رجوع به آلو چو بآلو ... شود

هر که بامش بیش برفش بیشتر : نظیر : خدا برف بقدر بام می دهد

هر که با نوح نشیند چه غم طوفانش : نظیر : چه باک از موج بحر ...

هر که بد کند بد بیند : رجوع به : از مکافات عمل ... شود

هر بد که بدی کرد بد یار شد

هم بد خویش گرفتار شد

رجوع به : از مکافات عمل ... شود

هر که به فکر خویش است کوسه بفکر ریش است : نظیر : هر چه دیه گوید از درد گیه

هر که بنام فریفته شود بنان در ماند : بنام نیک تو خواجه فریفته نشوم
که نام نیک تودام است و رزق مر نان را

هر که بی روزیست روزش دیر شد : رجوع به : از توحیر کت ...، شود .

هر که پر کار تر بر کار تر : نظیر : کار نیکو کردن از ... پر کردن است

هر که ترسید مرد هر که ترسید برد : نظیر ترس برادر مرگ است

هر که تنها بقاضی شود راضی باز آید : هر آنکس کو رود تنها بقاضی
ز قاضی خرم آید گشته راضی

هر که جان دهد نان دهد : گفت از ضعف تو کل باشد آن

ورنه بدهد نان کسی کو داد جان

هر که خربزه خورد بیای لرزش نیز ایستد : اگر این کار را بکنی باید تحمل
عاقبتش را بکنی

هر که خر را بالا برد (یا) خر بر بام برد ، فرود نیز تواند آورد : بنادانی خری
بردم برین بام بدانائی فرود آرم سرانجام

هر که خر شد ما پالانیم هر که در شد ما دالان : تغییر و تبدیل وزراء و رؤسا بما
ربطی ندارد .

هر که خندید بیش بیش گریست : رجوع به : اندر پس هر خنده ...، شود
هر که خیانت وززد دستش از حساب بلرزد : رجوع به : آنرا که حساب پاک است ...،
شود .

هر هه داند داند : نظیر : عاقلان دانند

هر که دانگی بدزد از دیناری نترسد : نظیر : تخم دزد شتر دزد میشود

هر که را خرج زدخل است فزون عاقل نیست : نظیر : بر آن کدخدا زار باید
گریست که دخلش بود نوزده خرج بیست

هر که را خوش بود می خوشگوار : نظیر : گریه هم دل خوش می خواهد

هر که را دیده گفته هر که را ندیده پیغام کرده : رازی ناگفتنی را بهمه کس

گفته . (یا) در امری نهایت مصر است و از آنرو تأکید بسیار کرده است
هر که را سر بزرگ درد بزرگ : مثل زنند کرا سر بزرگ . مثل درست خمار
از می است و می زخمار

هر که رفت روزیش را هم میبرد : از رفتن مردن خواهند
هر که روداری کند خانه داری نکند : از رو داری آن خواهند که امروز از رو
در بایستی اراده کنند

هر که ریش دارد بابا نیست : نظیر : هر گردی گردو نیست . و رجوع به : نه هر
که آینه سازد... شود

هر که زر ندارد پر ندارد : نظیر : بی زر بی پر
هر که شیر بنی فروشد مشتری بروی بجوشد : نظیر : هر کجا شکرستان بود
مگس باشد

هر که کاوش عسل کند انگشتی لیسد : نظیر : هر که گل کند گل خورد
هر که کتاب عاریه داد باید یکدستش را برید و هر که پس آورد دو دستش را
گاهی کتاب بعاریت برده را باز ندهند

هر که گوش سوراخ کند شکر خورد : چون دختری خرد را برای آویختن
گوشواره سوراخ کنند شکرش دهند

هر که ماند ببیند : نظیر عشق رجباتر عجا

هر که مرد از کیسه خودش رفت : نظیر : وای بحال آنکه مرد . وای بجان
آنکه مرد

هر که نقش خویشتن بیند در آب : نظیر :

ای بسوی خویش کرده صورت من زشت من نه چنانم که برده تو گمانم

هر گردویی گرد است اما هر گردی گردو نیست : میان این دو امر از نسب، عموم

و خصوص مطلق است

هر گز کس بی اجل نمیرد : چنانکه امیر فضلون بسوالسوار بسوالیسر حاجب را

باسفہسالاری بردع همی فرستاد بوالیسر گفت تارمستان درنیاید نروم از آنکه
آب و هوای بردع سخت بد است خاصه تابستان و در این معنی سخن دراز
گشت امیرفضلون ویرا گفت چنین اعتقاد چرا باید داشت که... و نمرده است
بوالیسر گفت چنان است که خداوند میگوید کسی بی اجل نمیرد ولیکن
تا کسیرا اجل نیامده باشد خود تابستان به بردع نرود. رجوع به : مرگ
میخواهی برو بگیلان، شود

هرگز کی بود چون عیان اخبار : رجوع به : آنجا که عیان است...، شود
هرگز نخورد آب زمینی که بلند است : نظیر : انائی که پرشد دگر کی پرد
هر متاعی ز معدنی خیزد :

هر متاعی خیزد از شهری و شهر علم را   شهر علم گفت پیغمبر علی چون در مرا
هر مردی و کاری :

بگرفته بفضل و بسخاملك و بدشمن   مانده صلف و کبر که هر مردی و کاری
هر میمونی که زشت تر است بازیش بیشتر است : نظیر : بزگر از سرچشمه
آب میخورد

هر نشیبی را فراز و هر فرازی را نشیب : رجوع به : از پی هر گریه آخر...
و رجوع به : اندر پس هر خنده...، شود

هزارش ماتم و یکدم عروسیست : آلام جهان بیش از لذات آن باشد
هزار قبا بدوزد یکیش آستین ندارد : نظیر : هزار چاقو بسازد یکیش دسته ندارد
هزار وعده خوبان یکی وفا نکند : نظیر : خوبی و وفا هر دو بهم گرد نیایند
هشتمش گرو نه بودن : نظیر : کردی خوردی

هفت خانه بیک دیک محتاج شدن : همه مردمان شهر یادیهی فقیر شدن
هفت خم خسروی : نقدینه بسیار

هفت قرآن در میان : رجوع به : هفت کوه...، شود

هفت کفن پوساندن : دیر زمانی پیش مرده بودن

هفت کوه در میان : عبارت تعویذ گونه‌ایست که پیش از نام بردن مصیبت یا درد ورنجی صعب گویند

هفت و نه کردن : هفت و نه بمعنی هر هفت است که حنا و وسمه و سرمه و سرخی و سفید آب و زرك و غالیه باشد و نه زینت که سر آویز ز گوشواره و سلسله و حلقه بینی و گلوبند و بازوبند و دست‌بند برنجن و انگشتر و خلخال است

هلو بیا بگلو : بی تحمل رنجی بمقصود نتوان رسید
هم آتش معاویه را میخورد هم نماز علی را میخواند : نظیر پلوی معاویه چرب‌تر است

هما کفرسی رهان : نظیر : مثل دو اسب کالسکه
همان آتش و همان کاسه : جمعی بردار فنا بر آمدند و بعضی را بکشتند و بسوختند و بافقیر نیز همین آتش در کاسه است

همان از تن خویش ناوده سیر نیاید کسی پیش درنده شیر

نظیر : صید را چون اجل آید سوی صیاد رود
همان خر است و يك کیله جو : ستهنده و لجوج است - روزبه نیست. نظیر : همان خر سیاه است و همان راه آسیا

همان خر سیاه است و همان راه آسیا : رجوع به : فقره قبل ، شود .

همان قدر که آدم بدهست آدم خوب هم هست : نظیر . زمین خالی نیست
هم بلاهوتش خود را هم بناسوتش : در شدت محاصره قسطنطنیه آنگاه که تسخیر عاصمه روم شرقی مسلم بود ، جاسوسان ، محمد دوم را آگاهی بردند که در شهر انقلابی عظیم است چه کشیشان و بالتبع دیگر مردمان در مسئله کلامی بر دو بخش شده و هم اکنون امپراطور و سایر سران در کلیسای قدیس صوفی گرد آمده‌اند و بحث می کنند که زخم وارد بر مسیح آیا بر جنبه لاهوت آنحضرت خورده یا ناسوت او . محمد در حال تیری از توپی سنگین بهمان کلیسا گشاد داد و چون اصابت کرد گفت ...

همت از تو قوت از خدا : رجوع به : از تو حرکت ...، شود
 هم چوب را خورد هم پیاز را و هم پول را داد : یکی را مخیر بقبول یکی از
 این سه کردند و او ابا کرد و عاقبت با او هر سه معامله رفت
 هم خدا را می خواهد هم خرما را : نظیر : دین و دنیا بهم نیاید راست
 هم خرما هم ثواب : نظیر : هم فال و هم تماشا : هم زیارت هم تجارت
 همدان دور است کردوش نزدیک است : مردی گفت در همدان از ده کردو
 می جستم گفتند ....

هم ریسمان گسست هم دوک شکست : دیگر ترمیم و دریافت ممکن نباشد
 هم زیارت است هم تجارت : رجوع به : هم خرما هم ثواب ، شود
 همسایه برادر نشود :

مرد را همسایه هر گز چون برادر کی بود لنگ خرد را خیره باشدیز چون همسر کنی
 همسایه را پیرس خانه را بخر : نظیر : همسایه بد مباد کس را
 همسایه ها یاری کنید تا من شوهر داری کنم : بمزاح ، زنی بس کاهل
 است و کارخانه خود را بدیگران گذارد

هم سیاحت است و هم تجارت : نظیر : هم خرما هم ثواب
 همکار همکار را دشمن است : نظیر : بود هم پیشه با هم پیشه دشمن
 هم لحاف است و هم توشک : بمزاح ، بسی فربه است
 هم مزد است و هم منت : نظیر : نه مزد است و نه منت

همه باد آن که زن در اندیشد و آن مبادا که مادر اندیشد : زن چون مرد
 غائب باشد گمان برد بجای دیگر بعشرت مشغول است ، برخلاف ، مادر ترسد
 که مبادا او را حادثه سوء روی داده است

همه جستمند لاک پشت هم جست : نظیر : شترهای شاه را نعل میکردند کبک هم
 پا بلند کرد

همه حمال عیب خویشتمیم طعنه بر عیب دیگران چه زنییم

نظیر: خدای بی عیب است. در عیب نظر مکن که بی عیب خداست. که هر که بی هنر
افتد نظر بعیب کند

همه سر نو شتم بود این هم (یا) این یکی، پاشنه نو شتم بود: بمزاح آمیخته
بشکایت، دیگر منتظر این پیش آمد نبودم.

همه سر و ته یک کر باسیم:

راحتی نیست نه در مرگی و نه در نیستی ما کفن و جامه همه از سر یک کر باسند

همه فن حریف است: نظیر: حریف حجره و گرمابه و گلستان است

همه قافله پس و پیشیم: نظیر: همه بر کاروانگاهیم

همه کاره هیچ کاره است: نظیر: ذوفن بر ذوفنون غالب است

همه کسرا خدا بکشته اته برار مرا گندمه نان: عبارت را زنی مازندرانی در نوحه

بر برادر که از خوردن نان برخلاف عادت محل مرده بود می گفته است

همه کس در محنت صبر کند اما در عاقبت صبر نکند مگر صدیقی: نظیر:

گر بدولت برسی مست نگردي مردی

همه هنری: تعبیر است که گوینده پیش از آنکه عیب بزرگی را در چشم او گوید

ادا می کرده و گاهی بیز تنها رعایت ادب را می گفته اند

همیشه آب در یک جو نرود: نظیر: همیشه در بیک پاشنه نگرده

همیشه جوجه زیر سبد نمی ماند: نظیر: بچه مرغ را چو روید پر

بشکند بیضه و بر آرد سر

همیشه در بیک پاشنه نگرده: نظیر: بیکسان نگرده سپهر بلند

گاهی شاد دارد گهی مستمند

همیشه در سیر و گشت: خوشامد است که با آنکه از تفرجی باز آمده است گویند

همیشه زهر کار پیشه است پیش: نظیر: پیشه کاران راست مردانند

همیشه گنج بخت سیاه پنهان بود: نظیر: گنج در ویرانه است

همیشه ما میدیدیم یکبار هم تو ببین: گوسفندی از جوی بجست و دنبه او

بیکسوی شد بز گفت دیدم گوسفند پاسخ داد ... و مراد مثل آنکه گناهی که
يك بار از من آمد همیشه در تو بوده است

همین دوسه روزه تا عید ماه روزه : بمزاح ، در موعد وامدی بعید

همین یکی برای هر دو مان بس است : پسری را پدری کدخدا کردن میخواست
پسر میگفت مرا دوزن دريك شب باید و چون ابرام از حد ببرد عاقبت چنان
کردند . در شب بیوگانی نخست یکی از دو عروس را نزد وی فرستادند تا
دیگریرانیز پس از ساعتی بدو بربند بعد از خلوتی کوتاه پدر به پسر پیام داد که
اگر خواهی اکنون زن دومین نیز بحجله در آید پسر گفت به پدر بگوئید مادر
مرا طلاق گوید، چه همین يك زن ما هر دو را بسنده است

همین یکی را ندارم : گفته بقالی بیمایه است که برای نگاهداری مشتریان در
جواب هر خواهنده گفتی

هند جگر خوار : آنکه همیشه در بهانه جوئی است

هندوانه زیر بغل کسی دادن : نظیر : باد در آستین کسی کردن

هندو خون دیده : نظیر : جهود خون دیده

هنرمند نشنیده ام عیب جوی : رجوع به : همه حمال عیب ... شود

هنوز باد بزخمش نخورده است : هنوز گاوش نلیسیده است

هنوز جراحتش تازه است : هنوز گاوش نلیسیده است

هنوز سیلی روزگار نخورده است : هنوز گاوش نلیسیده است

هنوزش دست بیرحمی دراز است : هنوز دلربا و جمیل است

هنوز گاوش نلیسیده است : نظیر : هنوز سیلی روزگار نخورده است. هنوز نرخ

لوبیا را نداند. هنوز نرخ پیاز نداند. هنوز باد بزخمش نخورده است. هنوز

جراحتش تازه است

هنوز نرخ پیاز را نداند : نظیر : هنوز گاوش نلیسیده است

هنوز نرخ لوبیا نداند : رجوع به : هنوز گاوش نلیسیده است

هنوز همان آتش در کاسه است : رجوع به : همان آتش .... شود

هوا ابر بودن : پیش آمدی سوء محتمل بودن

هوا ابر و گله مهمان نمی تانه برد : نظیر : توی دالان میخوابم صاحب خانه نگذار برم زیر پالان میخوابم صاحبخانه نگذار برم . گله بمعنی گل است باشد نمی تانه نمیتواند است و برود و آسته آهسته

هووهو است اگر همه سبوست : تحمل قیب هر چند اوزشت و ناچیز باشد دشوار است

هووهو را خوشگل می کند جاری جاری را کدبانو : وسنی بواسطه بد رفتاری که باشوی کند ضربه دیگر را در چشم وی عزیز سازد و یاد و ضربه بحسد یکدیگر در آرایش خود کوشند و تقلید یا عیب جوئی زن برادر شوهر زن را بحسن اداره و کدبانوئی و خانه داری وادارد

هیچ بدی نرفت که خوب جایش بیاید : نظیر : رحمت بکفن دزد اول . چونکه آید سال نو گویم دریغ از پارسال

هیچ تقلبی بهتر از راستی نیست : نظیر : سر نادرستی ها درست نیست

هیچ چیز شرط چیزی نیست : بدینا نیست چیزی شرط چیزی
ز من بشنو اگر اهل تمیزی

هیچ چیز کلیت ندارد : همه جا خوب و بد هست

هیچ خانه بی بزرگتر نباشد : عبارت را چون دعا و تمنائی گویند . نظیر : پیری نداری پیری بخر

هیچ خفته ای را بیداری در پی نباشد : نظیر : بزودی کشد بخت از آن خفته کین
چو بیداری او را بود در کمین

هیچ دوئی نیست که سه نشود : نظیر : خدا سیمیش را خیر کند

هیچکس در خانه پیغمبر نشد : نظیر : سفر مربی مرد است

هیچکس را مباحش عاشق غاش : نظیر : بهیچ یار مده خاطر و بهیچ دیار

هیچکس نخواهد که کار تو کند : نظیر : کس نخارد پشت من
 هیچکس نگوید انگور من ترش است : نظیر : کس نگوید که دوغ من ترش است
 هیچ گربه‌ای محض رضای خدا موش نگیرد : هر که از کار خود منتظر نفعی است
 هیچ مرده‌ای را باین پاکی نبسته بود : با همه بدرفتار بوده و این نخستین بار
 است که با کسی خوش رفتاری کند

هیچ نبسته نیست که بیکبار خواندن نیرزد : هر چند سخن دراز کشیدم پسندید
 که هیچ نبسته‌ای نیست که آن بیکبار خواندن نیرزد
 هیزم تر بکسی فروختن : رجوع به : هیمة تر فروختن ، شود
 هیمة تر بکسی فروختن : او را در گذشته فریب دادن

ی

یا الله آقا آب بخواند : غلامی سیاه تشنه بود و بعلت کاهلی دعا میکرد که خواجه
آب بخواند تا او بحکم از جای برخیزد و خود نیز آب آشامد. نظیر: تنبل برو
بسایه - سایه خودش می آید. بکاهل کارفرما پند بشنو

یا بو برداشتن کسی را : خود را قوی تر از آنچه هست پنداشتن

یا بوی پیش آهنگ آخرش تو بره کش می شود

نظیر: چونکه گله باز گردد ازورود پس فتد آن بز که پیش آهنگ بود

یا تخت یا تخته : نظیر . یا مرگ یا استقلال

یا جنی یا برارجنی . بمزاح . تو این سر و رازچگونه دانستی نظیر : یا خدائی

یا برار خدا

یا جواب یا ثواب : گدایان چون بر در خانه ها مکرر سؤال کنند و صاحبان خانه ها

چیزی ندهند و جوابی نیز نگویند این جمله را گویند

یا خدا یا خرما . یا خدا میشود یا خرما : رجوع به : بایکدست دو هندوانه...، شود

یا خدائی یا برار خدا : بمزاح ، آنچه را تو گوئی و گمان بری که راز است ،

همه کس دانند رجوع به : یا جنی...، شود

یا د کسی خوردن : بآرزوی سلامت او باده نوشیدن

یار باقی صحبت باقی : نظیر . شب کوتاه و تو ملول و افسانه دراز

یارب مباد آنکه گدا معتبر شود گرم معتبر شود ز خدایی خبر شود

در تنگنای حیرتم از نخوت رقیب یارب مباد آنکه گدا معتبر شود

یار زنده به از شوی مرده : نظیر : پهلوان زنده را عشق است
 یارضای دوست باید یا هوای خویشمن : نظیر : یا خدا میشود یا خرما
 یا رغار : دوستی یکدل
 یار مرا یاد کند يك کیل پوچ : نظیر : هرچه از دوست میرسد نیکوست
 یار یار نمیخواند ؟ چه عیبی براین چیز توان گرفت
 یاری یاریست و حساب حساب : رجوع به : برادری بجا بزغاله یکی هفتصد
 دینار ، شود

یا زر یا بز : رجوع به : یا خدا میشود یا خرما ، شود
 یازریاز و ریازاری : چون ترا مال و قوتی نیست بچرب زبانی و یا اطاعت گرای
 یا زنگی زنك باش یا رومی روم : بر يك عقیدت جازم و پا بر جای باش
 یا سر میرود یا کلاه می آید : نظیر : بباشید تا من بدین رزمگاه
 اگر سر دهم یا ستانم کلاه

یاسین بگوش خر خواندن : نظیر : کی سزد حجت بیهوده سوی جاهل
 پیش گوساله نشاید که قرآن خوانی
 یا علی غرقش کن من هم بجهنم : یکی از خواص عامه را در کشتی باشیعی عامی
 بحث افتاد و شیعی در پایان بحث از جواب او فروماند و در آن حال دریامتلاطم
 بود شیعی گفت ...

یا قیمت تمام یا منت تمام : نظیر : هم قیمت و هم منت
 یا کوچه گردی می شود یا خانه داری : بزنانی که بسیار بمیهمانی و گردش روند
 گویند

یا لقوزك : بآنکه تنهائی را دوست گیرد گویند
 یا مرگ یا اشتهای : بمزاح ، بآنکه باتنوع خوردنیها بعلت سیری از خوردن باز
 مانده است گویند

یا مشت یا پشت : مرد را یا نیروی خویش و یا یاری خویشان و یاران باید

یا مفت یا مفت : تقلیدی به استهزاء از صورت تسبیح زاهدن ریائی است که اذکار و اوراد، جلب خاطر عوام و در نتیجه انتفاع و سود بردن از آنان را خواهند یا نصیب و یا قسمت : نظیر : تا سال دیگر می که خورد زنده که ماند
یتیم شاد کنک : غذائی بی روغن یا کم گوشت که فقیران شکستن بهانه فرزندان را پزند

یک ارزن از دستش نمی افتد : نهایت ممسک است
یک انار و ده (یا) صد (یا) هزار ، بیمار : نظیر : صد گربه و یک موش ، یک آهو و صد سگ ، یک کله و یک گله ، یک مویر و چهل قلندر ، یک انگور و صد زنبور
یک انگور و صد زنبور : رجوع به : یک انار ... ، شود
یکبام و دو هوا : زنی شبانگاه بر بام بر بالین داماد و دختر شد و گفت هوا سرد است کمی مهر بانتر خفتن بسلامت نزدیکتر باشد سپس به دیگر سوی بام بر سر بستر پسر و عروس رفت و گفت هوا گرم است اندکی دوری تندرستی را سزاوارتر است. عروس که هر دو گفته شنیده داشت، گفت : قربان میروم خدا را یک بام و دو هوا را این سر بام گرما آن سر بام سرما
یکبام و دو هوا نمی شود : رجوع به : فقره قبل شود
یک بزرگتری گفته اند و یک کوچکتری : چرا حرمت بزرگتر از خود را نگاه نداری

یک بز گر گله را گرگین کند : یکی آلوده ای باشد که شهر را بیالاید
 چودر گاوان یکی باشد که گاوان را کندریخن

رجوع به : آلو چو به آلو ... ، شود
یک پا پیش و یکپا پس بگذاشتن : مردد و دو دل بودن
یک پا چارق یکپا گیوه : در نهایت فقر و نیازمندی
یک پایش این دنیا است و یک پایش آن دنیا : رجوع به : آفتاب سردیوار ... ، شود
یک پیاله کمتر : بمزاح بکسیکه مسکری نخورده سکندری خورد یا ناوان

رود گویند

يك تخته اش كم است : نظير : عقلش پارسنگ ميبرد
 يك تير و دو نشان كردن : نظير يك كرشمه دو كار كردن . يك گز و دو فاخته
 يك جان در دو قالب : نظير : دو بادام در يك پوست
 يك جهان ديو را شهابي بس : نظير . صد كلاغ را كلوخي بس است
 يك جهود و چند مسلمان : بمزاح ، چرا همگي با هم او را زنيد
 يك خشت كم بگذار بر درش : عروسي خود پسند را مادر شوي بختن كوفته
 مي آموخت و مي گفت سبزي و گوشت را كوبي او گفت دانم آنرا جوشاني
 گفت مایه را گلوله كني گفت دانم گفت يك يك در ديك افكني گفت دانم
 مادر زن بر آشفته بطنز گفت و خشتي خام هم بر در ديك نهی گفت دانم و راستی
 گمان برد مگر خشت نیز از بایسته های طبخ این طعام باشد . كوفته در ديك
 كرد و خشت خام بر آن نهاد خشت با بخار آب گل شده در ديك فرو ريخت
 يك دست بي صدا است : از صدا آواز اراده شده است

گویند آواز بر نخاست ز دستی آری در این سخن بخردی منگر

يك دست خير است يك دست شر : نظير : يك كلوج پنبه آدم ميكشد.
 يك دستش به پيش يك دستش به پس : نظير : نه در سر كلاه و نه در پای كفش
 عيان از عقب خايه های بنفش

يك دست صدا ندارد : رجوع به : يك دست بي صداست ، شود.

يك دستم تفنگ يك دستم شمشير پس بادا اندانها هم جنگ كنم : مردی از اهل
 كاشان را سرزنش ميكردند كه با سلاحی كامل چگونه مغلوب دشمن شدی ؟ -
 گفت ...

يك دستي برداشتن . يك دستي گرفتن : بحقارت دیدن در .

يكدم نشد كه بي سر خرزندگی كنيم : نظير : بستان بي سر خر

يك دنده اش كم است : نظير : عقلش پارسنگ مي برد.

يك ده آباد به از صد شهر خراب: نظیر: يك تن ساخته داری به كه دو تن ناساخته
 يك ديك امام حسینی: دیگی بس بزرگ
 يك روح در دو بدن، (یا) در دو کالبد: تمثیل: هر دو يك قبله و خردشان دو (؟)
 هر دو يك روح و کالبدشان دو.

يك روده راست در شکم نداشتن: بمزاح، همیشه دروغ گفتن.
 يك روده راست در شکم نیست: رجوع به: فقره قبل شود.
 يك روز بخرز آنچه فروشی همه سال: از آن بدیها كه سالها بادیگران میكردی
 اکنون نوبتی به کیفر بین

يك روز حلاجی می کند و سه روز پنبه از ریش ترمیچیند: حکایت کنند كه
 بروز گارپادشاهزاده اسکندر بن عمر شیخ میرزا، ابواسحق همواره ندیم مجلس
 بود و چند روز مجلس پادشاه حاضر نشد روزیكه بمجلس آمد شاه پرسید كه
 مولانا چندین روز كجا بودی زمین خدمت بوسید و گفت ای سلطان عالم يك
 روز حلاجی میكنم و سه روز پنبه از ریش بر می چینم و این بیت فرمود: منع مگس
 از پشمك قندی كردن از ریش حلاج پنبه برداشتن است

يك روز من بیمار میشدم يك روز استادم يك روز من بگرما به میرفتم يك روز
 استادم يك روز من جامه می شستم يك روز استادم و روز هفتم آدینه
 بود: روستازاده ای را پدر بتحصیل علم فرستاد پس از سالی چند كه بموطن باز
 آمد دانشمندان اختیار كردند عامی بر آمد پدر پرسید در این مدت دراز عمر
 بچه گذاشتی؟ او گفت...

يك سال بخور نان تره هر سال بخور نان و كره، (یا) مرغ و بره: اسراف حرام
 است.

يك ستاره در هفت آسمان نداشتن: نهایت فقیر بودن.
 يك سراز هم جدا هستند: رجوع به: يك روح در ... شود.
 يك سردارم، (یا) دارد هزار سودا: رجوع به: آیم است و گایم است... شود.

يك سرمهر بانی دردسری : نظیر : بیکدل مهر پیوستن نشاید

چو خر کش باربر یکسو نیاید

يك سنگ دو چغوك : نظیر : يك تیرودونشان.

يك شب تب يكشب مرگ : بیماریهای دراز که بمرگ انجامد مایه رنج و عذاب بیمار و پرستاران باشد.

يك شب هزارشب نیست : تمثیل : هر چند کلبه ماجای تونوش لب نیست

باماشی بروز آریك شب هزارشب نیست.

يك شرح كشاف : نظیر : يك حسین کرد.

يك شكم سیر بهتر از ده شكم نیم سیر : نظیر : يك ده آباد بهتر از صد ده خراب.

يك شهر و دو نرخ : نظیر : يك بام و دوهوا

يك عمر گدائی کرده هنوز شب جمعه را نداند : در کار خود ماهر نیست

يك فوت و يك صبر : بعتاب، با کودکانی که طعام گرما گرم خورند و دهانشان بسوزد، گویند.

يك قطره آب نادره باشد ز چشم کور : نظیر : دجله بود قطره ای از چشم کور.

يك كتاب رموز حمزه : سلطان محمود در اعلت دق عارض شد حکیم ابوبکر باقلانی

قصه حمزه ترتیب داد پیش او خواندن گرفت تا آن مرض زایل گشت.

يك كتاب كلینی : رجوع به : يك كتاب رموز حمزه ، شود.

يك كفش آهنین يك عصا بولادین : رنج و تعب سخت دراز در وصول بمقصودی.

يك كلاغ را چهل كلاغ کردن : در آگاهی و خبری گزافه گفتن.

يك كلوچ پنبه آدم می کشد : نظیر : عصائی شنیدی که عوجی بکشت. یک دست خیر

يك گز و دو فاخته : نظیر : يك تیرودونشان. يك کرشمه دو کار.

يك گل از صد گلش نشکفته بودن : در عتقوان شباب بودن.

يك گول را دو دفعه نخورند : بمزاح : ملا نصرالدین را گفتند چرا اینهمه گول

خوری گفت هیچ گول را دو دفعه خورده ام

يك لاش كرديم نرسيد دولاش ميكنيم برسد : بمزاح ياطنز، در صورتيكه انجام آسان نتوانست بدشوار دست برد

يك سرش زمين را جاروب ميكند يك لبش آسمان را : نهايت خشمگين است

يك لحظه غافل گشتم صد سال راهم دور شد : قمي . نظير : يك نفس غافل شدم صد سال راهم دور شد.

يك لخت : راستگو ويك زبان.

يك لقمه نان پرپري من بخرم يا اكبري : بمزاح نهايت كم است.

يك لقمه نان را سك هم ميخورد : اين همه تعب در خانه يا در خدمت تو مرا چرا بايد برد.

يك مثقال ترياك ضرر كردم : نظير : چرتش پاره شد.

يك من رفتم صد من آمدم : حرمت من در آنجا نگاه نداشتند . خواهش من با تحقير رد كردند .

يك نان كمتر بخور يك نوكر (يا) يك كلفت نگاهدار : بعتاب ، چرا كار خود نكني و بمن فرمان دهی فرمان دهی .

يك نانواي كور يك سقاي شل : اينان بسيار خوردند و آشامند .

يك نظر حلال است : مراد اجنبي چون زني را ازدواج كردن خواهد ديدار كردن او آن زن را يك بار روا باشد .

يك نفس ماداريم يك نفس او : مردن اين بيمار يقين نباشد نظير : تاجان هست اميد هست . تا نفس هست اميد هست . يكدم و هزار اميد .

يك نه بگو نه ماه بدل مكش : نظير : بلي گفتي فتادي در بليه . يك نه و صد آساني . يك و دو كردن : ستيزه و مجادله كردن .

يك يار (يا) يك دوست ، بسنده كن چو يك دل داري : نظير خدايكي يار يكي .

یکی از سیری میمیرد یکی از گرسنگی: نظیر: یکی بخورد پاک یکی بخورد خاک:
یکی بچه گرگ می پرورید چو پرورده شد خواجه را بر درید:
رجوع به: از مار نژاید... شود.

یکی بر سر شاخ بن می برید خداوند بستان نظر کرد و دید
بگفتار گر مرد بد میکند همانا که با نفس خود میکند
نظیر: تیشه بر ریشه خود زدن.

یکی بر صد آید نه صد بر یکی: نظیر: کم روی زیاد می رود.

یکیتان من باشید یکیتان نیم من: نیست گنجائی دو من در یک سرا.

یکی دهش را می فروخت که در ده دیگر گدخدا شود: نظیر: خردادن خیارستدن
کرده هارا روغن کردن کلند بسوزن دادن.

یکیراه بده راه نمیدادند خانه گدخدا را می پرسید. یکی نان نداشت بخورد
پیاز می خورد اشتهاش باز بشود.

یکی را بده راه نمیدادند گفت تیر و ترکش مرا بخانه رئیس برید: رجوع به فقره
قبل شود.

یکی مرد و یکی مردار شد یکی بغضب خدا گرفتار شد: بمزاح، همگی از کار
ماندند، همگی مردند یارفتند:

یکی میبرد یکی میدوزد: در نهان با یکدیگر هم عقیده اند و از این رو در پیدا و
آشکار مانند سخن گویند.

یکی یک دانه یا خل میشود یا دیوانه: فرزندی گانه خود را چون عادتاً پدر و مادر
سخت عزیز دارند و بدو عتاب روا ندارند نادان یا صاحب اخلاق زشت بر آید.

یکی یک موبه کچل بدهند کچل مودار شود: بمزاح عده شما بسیار است و اگر
هر يك بمن چیزی هر چند کم دهید من از تنگدستی رهائی یابم.

یکی یکست دو تادوتا: چون عده مردمان خانه بسیار باشد خرج فزون تر شود.

یوم جدید رزق جدید: نظیر: گنجشک روزی. کردی خوردی. دست بدهن.

یهودیرا وارد بغداد کردن: نظیر: دستار بر سر گبر نهادن.

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

Call No. 34,8954, H 817C
Account No. 8296
Date 31-8-66

102 MAY 1986

21 NOV 1964

6/6/6/6

1920

~~msd~~

22/11

THE LABEL

J. & K. UNIVERSITY LIBRARY

34,8954, H 817C

102 MAY 1986

21 NOV 1960

$$\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$$

1926

22/11/2017

THE LABEL

Title افکار عملیہ -

Author چارلس آگسٹن -

Accession No. ۱۹۵۷۰

Call No. ۵۳ گ ۱۱۲

Borrower's
No.

Issue
Date

Borrower's
No.

Issue
Date